

መጽሐፈ መዝሙር

አስተዋፅኦ

- I. 1ኛ መጽሐፍ፡ መዝሙር 1—41 (41÷13)
- II. 2ኛ መጽሐፍ፡ መዝሙር 42—72 (72÷19)
- III. 3ኛ መጽሐፍ፡ መዝሙር 73—89 (89÷52)
- IV. 4ኛ መጽሐፍ፡ መዝሙር 90—106 (106÷48)
- V. 5ኛ መጽሐፍ፡ መዝሙር 107—150 (150÷1-6)

ከዚህ በላይ ስላለው አስተዋጽኦ ሁለት አስተውሎቶችን ልብ ማለት አስፈላጊ ነው፡
 (1) ከጥንት ዘመን ጀምሮ 150ው መዝሙሮች በእነዚህ አምስት መጽሐፍት ሥር ተቀናጅተው ነበር፤ እያንዳንዱም መጽሐፍ የራሱ መደምደሚያ ሲኖረው፤ ከፍ ብሎ በቅንፍ ውስጥ ተመልክቶልኩ፡፡ መዝሙር 150 የመጽሐፈ መዝሙር መጨረሻና የ5ኛው መጽሐፍ ምዕራፍ መደምደሚያ ብቻ ሳይሆን፤ ለጠቅላላው መዝሙሮችም መደምደሚያ ነው፡፡
 (2) ቀጥሎ የተመለከተው ሰንጠረዥ ስለ አምስቱ የመዝሙር መጽሐፍት አመዳደብ ጠቃሚ የሆነ እይታ ይሰጣል፡፡

	1ኛ መጽሐፍ 1—41	2ኛ መጽሐፍ 42—72	3ኛ መጽሐፍ 73—89	4ኛ መጽሐፍ 90—106	5ኛ መጽሐፍ 107—150
የመዝሙሮች ቁጥር በድምሩ	41	31	17	17	44
ጸሐፊው	በአብዛኛው ዳዊት	በአብዛኛው ዳዊትና የቆሬ ልጆች	በአብዛኛው አሳፍ	በአብዛኛው ስሙ አልተገለጸም	በአብዛኛው ዳዊት ወይም ስሙ አልተገለጸም
ጎልቶ የሚታየው የመለኮት ስም	የሀዌ (እግዚአብሔር)	ኤል/ኤሎሂም (አምላክ)	ኤል / ኤሎሂም (አምላክ)	የሀዌ (እግዚአብሔር)	የሀዌ (እግዚአብሔር)
በተደጋጋሚ የሚታዩ ርእሶች	ሰውና (ፍጥረት)	ትድግናና ቤዛነት	አምልኮና መቅደስ	ምድረ በዳና የእግዚአብሔር መንገድ	የእግዚአብሔር ቃልና ውዳሴ
ከአምስቱ የሙሴ ሕግ መጻሕፍት ጋር ያለው ተመሳሳይነት	ዘፍጥረት	ዘፀአት	ዘሌዋውያን	ዘጉልቀ	ዘዳግም

ጸሐፊ፡ ዳዊትና ሌሎች

ዋና ሐሳብ፡ ጸሎትና ውዳሴ

የተጻፈበት ጊዜ፤ በአብዛኛው ከ10ኛው እስከ 5ኛው ክፍለ ዘመን ዓ.ቅ.ክ.

ታሪካዊ ዳራ፤

ለመጽሐፈ መዝሙር የዕብራይስጡ ርእስ፤ “ተሂሊም” የሚል ሲሆን፤ ትርጉሙም፤ “ውዳሴ” ማለት ነው፡፡ በሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ደግሞ (በ200 ዓ.ቅ.ክ. አካባቢ የተከናወነ የግሪክ ትርጉም) ርእሱ፤ “ሳልሞይ” የሚል ሲሆን፤ “ለባለአውታር መሣሪያዎች አጀቢነት የወጣ ዝማሬ” ማለት ነው፡፡ “ሳምስ” የሚለው የእንግሊዝኛ ርእስ የተገኘው ከሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ነው፡፡

በጥንታዊው የእስራኤል አምልኮ መዝሙር ትልቅ ስፍራ ነበረው (ከመዝ 149—150፤ ከ1ዜና 15÷16-22 ጋር ያነጻጽሩ)፤ መዝሙሮች የእስራኤላውያን ማሕሌቶች ነበሩ፡፡ የብሉይ ኪዳን ቅኔና መዝሙር የተመሠረተው ቤት በመምታት ወይም በምጣኔ እንደሚጻፈው እንደ

ምዕራቡ ዓለም ግጥም ወይም መዝሙር ሳይሆን፤ በሐሳብ ጉድኝት ላይ ነበር፤ ይህም የግጥሙን ሁለተኛውን መስመር (ወይም ተከታዩን መስመር) አበክሮ በመያዝ ዳግመኛ ይገልጠዋል (ተመሳሳይ ጉድኝት)፤ ያነጻጽራል (የተቃርኖ ጉድኝት) ወይም ደረጃ በደረጃ በማደግ (ገንቢ ጉድኝት) የመጀመሪያውን ሙሉ ያደርገዋል። በሦስት መልክ ያሉት ጉድኝቶች የመዝሙረ ዳዊት ምንነት መግለጫዎች ናቸው። እጅግ ቀደም ያለው መዝሙር በ15ኛው ክፍለ ዘመን ዓ.ቅ.ክ. ሙሴ የዘመረው ነው (መዝ 90)፤ በኋለኛው ዘመን እውን የሆኑት ደግሞ የ6ኛውና የ5ኛው ክፍለ ዘመናት ዓ.ቅ.ክ. መዝሙሮች ናቸው (ለምሳሌ መዝ 137)። ይሁን እንጂ ብዙዎቹ መዝሙሮች የተጻፉት በእስራኤል የቅኔ ወርቃማ ዘመን በ10ኛው ክፍለ ዘመን ዓ.ቅ.ክ. ነው።

በብዙዎቹ መዝሙሮች መጀመሪያ ላይ የሚገኙት የአርትዖት ርእሶች ወይም ዲበ ጽሑፎች፤ መዝሙሮቹ እውን ሲሆኑ ያልነበሩ ወይም በመንፈስ ቅዱስ ያልተሰጡ ቢሆኑም እንኳ ከጥንት የነበሩና (ከሰብዓ ሊቃናት ትርጉም በፊት) አስፈላጊዎችም ናቸው።

የእነዚህ ዲበ ጽሑፎች ይዘት የተለያየ ሲሆን የሚከተሉትን ያሉትን ምድቦች የያዘ ነው፡

- (1) የጸሐፊውን ስም (ለምሳሌ መዝ 47 ላይ፡ “የቆሬ ልጆች”)፤
- (2) የመዝሙሩ ዐይነት (ለምሳሌ መዝ 32 “ግልጥ ኑዛዜ” የጽሞና ወይም ትምህርታዊ ቅኔ)፤
- (3) ዜማዊ አገላለጽ (ለምሳሌ መዝ 4 “ለመዘምራን አለቃ፡ በበገናዎች የሚዜም”)፤
- (4) ሥርዐተ ቅዳሴ አመልካቾች (ለምሳሌ መዝ 3 “ዳዊት ከልጁ ከአቤሰሎም በሸሸ ጊዜ የዘመረው መዝሙር”)።

የመዝሙሮቹ ጸሐፊዎች እነማን እንደሆኑ በማመልከት ረገድ፤ ዲበ ጽሑፎቹ የሚከተለውን ያሳያሉ፤ ሰባ ሦስት መዝሙሮች የዳዊት ናቸው፤ ዐሥራ ሁለቱ ደግሞ የአሳፍ (እርሱም የመዝሙርና የነቢይነት ስጦታን የተቀበለ ሌዋዊ ነበር፡ 1ዜና 15፡16-19፤ 2ዜና 29፡30 ይመ)፤ ዐሥራም የቆሬ ልጆች (የመዝሙር ስጦታ የነበረው ቤተ-ሰብ)፤ ሁለቱ የሰሎሞን ሲሆኑ፤ አንዱ የሂማን፤ አሁንም አንዱ የኤታን፤ ሌላው አንዱ ደግሞ የሙሴ ነው። ከሙሴ፤ ከዳዊትና ከሰሎሞን በቀር የተጠቀሱት ሌሎች ጸሐፊዎች በዳዊት ዘመን መንግሥት ካህናት ወይም በተቀደሰ አምልኮ ውስጥ የዜማ ስጦታና ኅላፊነት የነበራቸው ሌዋውያን ነበሩ። እምሳ መዝሙሮች ጸሐፊያቸው ማን እንደ ሆነ አይታወቅም። መጽሐፍ ቅዱሳዊና ታሪካዊ ምንጮች እንደሚያስረዱት ዳዊት (ከ1ዜና 15፡16-22 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ሕዝቅያስ (ከ2ዜና 29፡25-30፤ ከምሳ 25፡1 ጋር ያነጻጽሩ)፤ እና ዕዝራ (ከነሀ 10፡39፤ ከ11፡22፤ ከ12፡27-36፤45-47 ጋር ያነጻጽሩ) እያንዳንዳቸው መዝሙሮቹ በአንድ ላይ ተጠርዘው በኢየሩሳሌም አገልግሎት ላይ እንዲውሉ በተለያየ ደረጃ አስተዋጽኦ አድርገዋል። መዝሙሩ ለመጨረሻ ጊዜ በአንድ ላይ የተጠረዘው በዕዝራና በነህምያ ዘመን ነው (450—400 ዓ.ቅ.ክ.)።

ዐላማ

መዝሙሮቹ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የተገለጡ ጸሎትና ውዳሴ እንደ መሆናቸው መጠን የተጻፉት ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ባለው ግንኙነት አንጻር የሰውን የልብ ጥልቅ ስሜት ለመግለጽ ነው፤ (1) ብዙዎቹ የተጻፉት ለእግዚአብሔር የቀረቡ ጸሎት በመሆን ነው፤ እነርሱም የሚገልጹት፤ (ሀ) መታመንን፤ ፍቅርን፤ ከፍ ከፍ ማድረግን፤ ምስጋናን፤ ውዳሴንና የጠበቀ ኅብረት እንዲኖር መናፈቅን ነው፤ (ለ) ተስፋ መቀረጥን፤ ጥልቅ ሐዘንን፤ ፍርሀትን፤ ሥጋትን፤ ውርደትን፤ ትድግና ይገኝ ዘንድ ድምፅ ማሰማትን፤ ፈውስን ወይም ከበደል ነጻ መሆንን ነው። (2) ሌሎቹ ደግሞ በዜማነት የቀረቡ ሲሆን ውዳሴን፤ ምስጋናን ወይም ከፍ ከፍ ማድረግን ለመግለጽ የቀረቡ ናቸው፤ የቀረቡበት ዓላማም እግዚአብሔርን በማንነቱ ስለአደረገው ታላቅ ነገር ለማወደስ፤ ለማመስገን፤ ወይም ከፍ ከፍ ለማድረግ ነው። (3) አንዳንዶቹ መዝሙሮች ዋና ዋና የሆኑትን ስለ መሲሐ የሚገልጹ ክፍሎችን ይዘው ይገኛሉ።

ቅኝት

መጽሐፈ መዝሙር 150 መዝሙሮችን የያዘ ስብስብ እንደ መሆኑ መጠን፤ አያሌ ርእሱ ጉዳዮችን ያቀፈ ነው፤ ይኸውም ስለ እግዚአብሔር መገለጥ፤ ስለ ፍጥረት፤ ስለ ሰው ዘርፍ፤ ስለ ድኑነት፤ ስለ ኅጢአትና ስለ ክፋት፤ ስለ ፍትሕና ስለ ጽድቅ፤ ስለ አምልኮና ስለ ውዳሴ፤ ስለ ጸሎትና ስለ ፍርድ ነው። እግዚአብሔርን ሰፊ ባለና በተለያየ መልክ ይገልጻል፤ ይኸውም ምሽግ፤ አምባ፤ ጋሻ፤ እረኛ፤ ወታደር፤ ፈጣሪ፤ ገዢ፤ ጸኛ፤ ተቢዥ፤ ሕይወትን ጠባቂ፤ ፈዋሽ፤ ተበቃይ በማድረግ ነው። የእግዚአብሔርን ፍቅር፤ ቀጣና ርኅራኄ ይገልጻል፤ እግዚአብሔር በሁሉም ቦታ እንደሚገኝ፤ ሁሉን ዐዋቂና ኅያል መሆኑንም ይገልጻል። የእግዚአብሔርም ሕዝብ በልዩ ልዩ መንገድ ተገልጿል፤ እነርሱም የተገለጹት የዐይኑ ብሔን፤

በሳቸው፣ ቅዱሳን፣ ከጭቃ ጉድጓድ ያወጣቸው፣ ቅኖችና ጸድቃን፣ እግራቸውን በበለት ላይ ያቆሙ፣ በአፋቸውም አዲስ መዝሙር ያስቀመጡ በመሆን ነው። እግዚአብሔር እርምጃቸውን ያሳምራል፤ መንፈሳዊ መሻታቸውን ያረካል፤ ገጢአታቸውን ሁሉ ይቅር ይላል፤ ሕማማቸውን ሁሉ ይፈውሳል፤ የዘላለም መኖሪያም ያዘጋጅላቸዋል።

መጽሐፉን ለመቃኘት አንዱ ጠቃሚ የሆነው መንገድ መዝሙሮችን ለመመደብ በሚያገለግሉ በአጠቃላይ ክፍሎች ወይም ምድቦች በኩል ነው (እንዲሁም ሲደረግ አንዳንድ መደራረብ ሳይኖር አይቀርም)፤ (1) ሃሌ ሉያ ወይም የውዳሴ መዝሙሮች፤ እነዚህ የእግዚአብሔርን ስም፣ ግርማ፣ በጎነት፣ ታላቅነትና ድነት ጉልህ አድርገው ያሳያሉ (ለምሳሌ መዝ 8፣ 21፣ 33—34፣ 103—106፣ 111—113፣ 115—117፣ 135፣ 145—150)። (2) የምስጋና መዝሙሮች፤ እነዚህ እግዚአብሔር ለአንድ ግለሰብ ወይም ለእስራኤል ሕዝብ ሲል ያደረገውን እርዳታና ትድግና በባለውለተኝነት መልክ ይገልጻሉ (ለምሳሌ መዝ 18፣ 30፣ 34፣ 41፣ 66፣ 92፣ 100፣ 106፣ 116፣ 118፣ 124፣ 126፣ 136፣ 138)። (3) የጸሎትና የምልጃ መዝሙሮች፤ ከእነዚሁም ለእግዚአብሔር የሚቀርቡ ምልጃዎችና ልመናዎች፤ እግዚአብሔርን ያመሻት ናፍቆት፣ ስለእግዚአብሔር ሕዝብ የሚቀርብ ምልጃ (ለምሳሌ መዝ 3—6፣ 13፣ 43፣ 54፣ 67፣ 69—70፣ 79—80፣ 85—86፣ 88፣ 90፣ 102፣ 141—143)። (4) የግልጥ ኑዛዜ መዝሙሮች፤ እነዚህ የሚያተኩሩት ገጢአተኝነትን በመገንዘብና በመናዘዝ ላይ ነው (ለምሳሌ መዝ 32፣ 38፣ 51፣ 130)። (5) የተቀደሱ የታሪክ መዝሙሮች፤ እነዚህ እግዚአብሔር በእስራኤል ሕዝብ ዘንድ ያከናወነውን ድርጊት ያስታውሳሉ (ለምሳሌ መዝ 78፣ 105—106፣ 108፣ 114፣ 126፣ 137)። (6) ጌታን በዙፋኑ ላይ ሆኖ በማየት እርሱን ከፍ ከፍ የሚያደርጉ መዝሙሮች፤ እነዚህም በግልጽ “እግዚአብሔር ይገዛል” ይላሉ (ለምሳሌ መዝ 24፣ 47፣ 93፣ 96—99)። (7) የቅዳሴ መዝሙሮች፤ እነዚህ ለተለየ አገልግሎት ወይም በዓላት የተጻፉ ናቸው (ለምሳሌ መዝ 15፣ 24፣ 45፣ 68፣ 113—118፣ በመጨረሻ ላይ የሚገኙት ስድስቱ (113—118) በየዓመቱ የፋሲካ በዓል ሶለት አገልግሎት ላይ ይውሉ ነበር)። (8) የመታመንና የጽሞና መዝሙሮች፤ እነዚህም የሚከተለውን ይገልጻሉ፤ (ሀ) አንድ ግለሰብ እግዚአብሔር ቃሉን የሚጠበቅ አምላክ መሆኑንና የሀልዎቱም አጋዥነት ከእርሱ እንደማይለይ መታመኑን እና (ለ) ልብ ለእግዚአብሔር ያለው መሰጠት (ለምሳሌ መዝ 11፣ 16፣ 23፣ 27፣ 31—32፣ 40፣ 46፣ 56፣ 62—63፣ 91፣ 119፣ 130—131፣ 139)። (9) ወደ ቅዱስ ቦታ ሲጓዙ የሚዘመሩ መዝሙሮች፤ እንዲሁም፤ “የጽዮን መዝሙሮች” ወይም “የመዐርግ መዝሙሮች” ይባላሉ፤ እነዚህም የፋሲካን፣ የጳንጠ ቅስጫን፣ የዳስ በዓልን ለማክበር በየዓመቱ ተጓዦች ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄዱ የሚዘምሯቸው ናቸው (ለምሳሌ መዝ 43፣ 46፣ 48፣ 76፣ 84፣ 87፣ 120—134)። (10) የፍጥረት መዝሙሮች፤ እነዚህ በስማያትና በምድር ያሉትን የእግዚአብሔርን የእጅ ሥራ ይገልጻሉ (ለምሳሌ መዝ 8፣ 19፣ 29፣ 33፣ 65፣ 104)። (11) የጥበብና የትምህርት መዝሙሮች፤ እነዚህ የእግዚአብሔርን መንገድ የሚያንጸባርቁ ሲሆኑ፣ ስለ ጽድቅ ያስተምሩናል (ለምሳሌ መዝ 11፣ 34፣ 37፣ 73፣ 112፣ 119፣ 133)። (12) ንጉሣዊ ወይም መሲሓዊ መዝሙሮች፤ እነዚህ ትንሲታዊ ፋይዳ ያላቸውን የጻዊትን ወይም የሰሎሞንን አንዳንድ ተመክሮዎች የሚገልጹ ሲሆኑ፣ የመጨረሻ ፍጻሜን የሚያገኙትም መሲሐ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲመጣ ነው፤ (ለምሳሌ መዝ 8፣ 16፣ 22፣ 40—41፣ 45፣ 68—69፣ 72፣ 89፣ 102፣ 110፣ 118)። (13) በመቁጨት ፍርድ ይመጣ ዘንድ ልመና የሚያቀርቡ መዝሙሮች፤ እነዚህ መዝሙሮች በክፉዎች ላይ የእግዚአብሔር ርግማት ወይም ፍርድ ይደርስ ዘንድ የሚቀሰቅሱ ናቸው (ለምሳሌ መዝ 7፣ 35፣ 55፣ 58፣ 59፣ 69፣ 109፣ 137፣ 139፣ 19—22)። አያሌ ክርስቲያኖች በእነዚህ መዝሙሮች ግራ የተጋቡ በመሆናቸው፣ እነዚህ የተጻፉት ለእግዚአብሔር ስም፣ ለቅን ፍርድና ለጽድቅ ከአደረ ታላቅ ቅናት የተነሣና ጥፋትን እንዳላይ አይቶ ዝም ብሎ ከማለፍ ይልቅ፣ ከፋትን በእጅጉ ከመጥላት አኳያ የተጻፉ መሆናቸውን ልብ ማለት ያስፈልጋል። በትኩረት ሲታዩ እግዚአብሔር ክፉዎችን አዋርዶ፣ ጸድቃንን ከፍ ከፍ ያደርግ ዘንድ ምልጃ የሚያቀርቡ ናቸው።

ልዩ ገጽታ

መጽሐፈ መዝሙርን ልዩ የሚያደርጉት ዘጠኝ ዋና ዋና ገጽታዎች ናቸው፤ (1) በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ረጅሙ መጽሐፍ፣ ረጅሙ ምዕራፍ የያዘውም (119፣ 1—176)፣ እንዲሁም እጅግ አጭሩ ምዕራፍ (117፣ 1—2)፣ የመጽሐፍ ቅዱስ መካከለኛ ጥቅስ የሚገኘው (118፣ 8) በዚሁ መጽሐፍ ነው። (2) የዕብራውያን የዜማና የተመሰጠ መጽሐፍ ሆኖ ሳለ ያዘለው መንፈሳዊ ጥልቀትና ስፋት ደግሞ ከብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ በአማኞች ዘንድ ተደጋግሞ

የተነበበና በእጅጉ የተወደደ መጽሐፍ አድርጎታል፡ (3) “ሃሌ ልዩ” (ትርጉሙ፣ “እግዚአብሔርን አመሰግኑ” ማለት ነው) የሚለው ቃል በዓለም አቀፍ ደረጃ በአማኞች ዘንድ በእጅጉ የታወቀ አባባል ሲሆን፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ 28 ጊዜ ተጽፎ ይገኛል፤ ከዚሁ ውስጥ 24ቱ የሚገኙት በመጽሐፈ መዝሙር ነው። መዝሙሩ ከፍታ ደረጃ ላይ የደረሰው መዝሙር 150 ላይ ሲሆን፤ ለእግዚአብሔር የቀረበ እጥር ምጥን ያለና ፍጹም የሆነ ውዳሴን ያመለክታል። (4) ከእግዚአብሔርና ከሰው ሕይወት ግንኙነት አኳያ ሲታይ፤ የሰውን ስሜትና ፍላጎት በየደረጃው፤ ከዳር እስከዳር እንደዚህ አድርጎ የገለጸ መጽሐፍ የለም። የውዳሴና የተመሰጠ አዝማቾች ከከፍተኛው ትራራ ተነሥተው ወደ ታች ይወርዳሉ፤ የቀበጸ ተስፋ ስሜቶችም ጥልቀት ካላቸው ሽለቆዎች ይነሣሉ። (5) ግማሽ ያህሉ መዝሙሮች የማይመች ወቅት በአጋጣሚ ጊዜ ከቀረበ የእምነት ጸሎት ጋር የተያያዙ ናቸው። (6) ይኸው መዝሙር በአዲስ ኪዳን ውስጥ ብዙ ጊዜ በተደጋጋሚ የተጠቀሰ የብሉይ ኪዳን መጽሐፍ ነው። (7) ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በእጅጉ የሚወደዱ ምዕራፍትንም የያዘ መጽሐፍ ነው፤ ከእነዚህም ውስጥ እንደ መዝ 1፣ 23፣ 24፣ 34፣ 37፣ 84፣ 91፣ 103፣ 119፣ 121፣ 139 እና 150 ያሉት ናቸው። (8) መዝሙር 119 በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ልዩ የሆነው በሚከተሉት ምክንያቶች ነው፤ (ሀ) በርዝማኔው (176 ጥቅሶች)፤ (ለ) ለእግዚአብሔር ቃል ባለው ሞገሳዊ ፍቅር፤ (ሐ) ሥነ ጽሑፋዊ አሰዳደር 22 አዝማኞችን ያካተተ ሲሆን፤ እያንዳንዱ አዝማች ባለ ስምንት ስንኝ ነው። እያንዳንዱም አዝማች ስንኙን በተመሳሳይ ፊደል በመጀመር የሚጓዝ ሲሆን፤ እያንዳንዱም አዝማች በቃል ለመያዝ ቀና እንዲሆን የዕብራይስጡን የፊደል ቅደም ተከተል ጠብቆ የሚጓዝ በመሆኑ ነው (ይኸውም የስንኝ መነሻ ፊደሎች ቀላል ቀላ ሲነበቡ ትርጉም ሰጭዎች በመሆናቸው ነው)። (9) ቀዳሚ የሆነው ሥነ ጽሑፋዊው ገጽታ፤ ጉድኝት የተባለውን ግጥሚያ ስልት የተከተለ ሲሆን፤ ቤት የመምታትንና የምጣኔን ምት ከመከተል ይልቅ የሐሳብን ምት የተከተለ ነው። ይኸው ገጽታውም መልእክቱ ያለብዙ ችግር ከአንድ ቋንቋ ወደ ሌላ ቋንቋ እንዲተላለፍ አስተዋጽኦ አድርጎአል።

መጽሐፈ መዝሙር በአዲስ ኪዳን መፈጸሙ

ከመጽሐፈ መዝሙር በአዲስ ኪዳን ላይ የተጠቀሱ 186 ጥቅሶች ይገኛሉ፤ ይህም ቀጥሮ በብሉይ ኪዳን ከሚገኝ ከማንኛውም ቀጥሮ እጅግ የላቀ ነው። ጌታ ኢየሱስና የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች በመጽሐፈ መዝሙር ተሞልተው ነበር፤ መንፈስ ቅዱስም በኢየሱስ ትምህርትና ኢየሱስ ትንቢት የተነገረለት መሲሕ ሆኖ የመጸሐፍትን ቃል በሚፈጽምበት ቦታ ሁሉ ይህንኑ ቃል አገልግሎት ላይ አውሎታል። ለምሳሌም ሰባት ጥቅሶች ብቻ ያለው መዝሙር 110፣ ከሌላው የብሉይ ኪዳን ምዕራፍ ይልቅ ብዙ ጊዜ በአዲስ ኪዳን ላይ ተጠቅሶ ይገኛል፤ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መሲሕነት፤ የእግዚአብሔር ልጅ ስለ መሆኑ፤ በመልክ ጸዴቅ ሹመት ሥርዐት መሠረትም የዘላቂ ክህን ስለመሆኑ የተነገረውን ትንቢት ይዞ ይገኛል። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሌሎች መሲሐዊ መዝሙሮች የሚከተሉት ናቸው፡- 2፣ 8፣ 16፣ 22፣ 40፣ 41፣ 45፣ 68፣ 69፣ 89፣ 102፣ 109 እና 118። በተገቢነት የዋሉትም እንደሚከተለው ነው፤ (1) ኢየሱስ ነቢይ፤ ክህንና ንጉሥ ነው፤ (2) የመጀመሪያውና ሁለተኛው ማለትም ሁለቱ ምጽአቶች፤ (3) ልጅነቱና ባሕርይው፤ (4) ሥቃይና ቤዛዊ ሞቱ እና (5) ትንሣኤው። ጠቅላላ ባለ መልኩ መጽሐፈ መዝሙር ስለ ክርስቶስ፤ ከብሉይ ኪዳን ትንቢቶች ሁሉ ይልቅ በብርቱ ትኩረት፤ በእጅጉ ዘርዘር አድርጎ አቅርቦአል፤ በአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች መልእክቶችም ውስጥ ይኸው በእጅጉ ተናኝቶ ይገኛል።

መጽሐፈ መዝሙርን ለማንበብ

ሙሉውን የብሉይ ኪዳን መጽሐፍ በአንድ ዓመት ማንበብ ከተፈለገ መጽሐፈ መዝሙር ከዚህ በታች ባለው የጊዜ ሰሌዳ መሠረት በ44 ቀን መንበብ ይኖርበታል፤

- 1—6 □ 7—10 □ 11—16 □ 17—18 □ 19—20 □ 21—22 □ 23—25
- 26—29 □ 30—31 □ 32—34 □ 35—37 □ 38—41 □ 42—44 □ 45—48
- 49—51 □ 52—55 □ 56—59 □ 60—63 □ 64—67 □ 68—69 □ 70—73
- 74—77 □ 78 □ 79—81 □ 82—84 □ 85—88 □ 89 □ 90—93 □ 94—98
- 99—101 □ 102—103 □ 104—106 □ 107—108 □ 109—112 □ 113—116
- 117—118 □ 119፡1-88 □ 119፡89-176 □ 120—127 □ 128—134
- 135—138 □ 139—141 □ 142—145 □ 146—150

አንደኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 1-41

መዝሙር 1

ሁለቱ መንገዶች

በከፋዎች ምክር የማይሄድ፤
 በጎጠላተኞች መንገድ የማይቆም፤
 በፈዘኞችም ወንበር የማይቀመጥ፤
 ሰው ብፁዕ ነው።
 ንገር ግን ደስ የሚሰኘው በእግዚአብሔር
 ሕግ ነው፤
 ሕጉንም በቀንና በሌሊት
 ያሰሳለለዋል።
 እርሱም በወራሪው ውሃ ዳር እንደ
 ተተክላች፤
 ፍሬዋን በየወቅቱ እንደምትሰጥ፤

1+1 ዘፍ49+6፤
 ዘፍ33+29፤
 እዮ11+3፤
 21+16፤
 መዝ10+2-11፤
 26+49፤
 37+38፤ 40+4፤
 51+13፤ 89+15፤
 104+35፤ 128+4፤
 ምላ1+22፤
 ኢሳ28+14፤
 ሆሴ7+5፤
 1+2 ዘፍ24+63፤
 መዝ19+7፤
 112+1፤
 119+1፤ 16+35፤
 ሕዝ11+20፤
 18+17፤
 ሮሜ7+22
 1+3 ዘፍ39+3፤
 ዘፍ24+6፤
 እዮ14+9፤
 መዝ46+4፤ 52+8፤

ቅጠሏም እንደማይጠወልግ ዛፍ ነው፤
 የሚሠራውም ሁሉ ይከናወንለታል።
 ከፋዎች ግን እንዲህ አይደለም፤
 ነገር ግን ነፋስ ጠራርጎ
 እንደሚወስደው፤
 ገለባ ናችው።
 ስለዚህ ከፋዎች በፍርድ ፊት፤
 ጎጠላተኞችም በዳድቃን ማገበር
 መቆም አይችሉም፤
 እግዚአብሔር የዳድቃንን መንገድ
 ይጠብቃልና፤
 የከፋዎች መንገድ ግን ትጠፋለች።
 1+3 መዝ65+9፤ 92+12፤ 14፤ 128+3፤ እሳ1+30፤
 33+21፤ 64+6፤ ኢር11+16፤ 31+9፤ ሕዝ7+5፤ 47+12፤
 ዘሳ4+3 1+4 እዮ13+25፤ ኢሳ40+24፤ ኤር13+24
 1+5 እዮ19+29፤ መዝ5+5፤ 26+12፤ 35+18፤ 82+1፤
 89+5፤ 107+32፤ 111+1፤ 149+1 1+6 ዘሌ26+38፤
 መዝ9+6፤ 37+18፤ 121+5፤ 145+20፤ ኖሆ1+7

ላ.4
3:10

1+1 ሰው ብፁዕ ነው፤ መዝሙር 1 ለመጽሐፈ
 መዝሙር መግቢያ ሆኖ ያገለግላል። በእግዚአብሔር
 ዘንድ የታወቁትንና ያለንጽንጽቸውም የተለየ የሕይወት
 መርሐ ያላቸውን፤ ሁለት ዐይነት ሰዎችን ያነጽጽራል፤
 (1) ጽድቅን፤ ፍቅርን፤ ለእግዚአብሔር ቃል መታዘዝንና
 ከዓለም መለየትን የሕይወት መርሐቸው ያደረጉ ቅዱሳን
 በአንድ በኩል (ቀ. 1-2)፤ (2) የዓለምን መንገድና
 የከፋዎችን ምክር የሚወክሉት ቅዱሳን ያልሆኑት በሌላ
 በኩል ሆነው ተነጽጽረዋል፤ እነዚህ የእግዚአብሔርን ቃል
 አክብረው አይኖሩም፤ ከዚህም የተነሣ በእግዚአብሔር
 ሕዝብ ጉባኤ ዘንድ ዕድል ፈንታ የላቸውም
 (ቀ. 4-5)። የእግዚአብሔር ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ
 የታወቀና በእጩም የተባረከ ነው፤ የእግዚአብሔር ሰወ
 ያልሆነው ግን በእግዚአብሔር መንግሥት ዕድል ፈንታ
 የለውም (1ቆሮ 6:9)፤ ይጠፋልም (ቀ. 6)። በእነዚህ
 ለሁለቱ ዐይነት ሕዝብ መካከል ያለው መለያየት፤
 በመቤገጥ ታሪክ ውስጥ ሁሉ ይኖራል፤ እስከ ዘላለምም
 ይቀጥላል።

1+1 በከፋዎች ምክር የማይሄድ፤ የመጽሐፈ
 መዝሙር የመጀመሪያው ጥቅስ በዳድቃንና በከፋዎች
 መካከል ባለው ልዩነት ላይ አጽንዖት ያደርጋል፤
 እውነተኛ አማኞች በማያደርጉት ነገር፤ በማይሄዱበት
 ቦታና ጓደኛ በማያደርጉት ሰው ተለይተው ይታወቃሉ።
 ጉጂ ወይም አጥፊ ከሆኑት ነገሮች ፊቱን ያላየረ ሰው
 የእግዚአብሔርን በረከት ሊለማመድ አይችልም።
 1+2 ደስ የሚሰኘው ... ሕግ ነው፤ እግዚአብሔር
 የባረካቸው፤ ከከፋው መራቅ ብቻ ሳይሆን
 ሕይወታቸውን በጌታ ቃል ያንጸሉ። የእግዚአብሔርን
 ፈቃድ ለመታዘዝ የሚፈልጉት በእግዚአብሔር መንገድና
 ትእዛዝ ከልባቸው ሐሣት የሚያደርጉት ናቸው (ከፋዎች
 እውነትን ባለመውደድ የሚጠፉትን ሰዎች) የሚለውን
 2ተሰ 2+10 ይመ)። እግዚአብሔር የባረካቸው ለበጎ
 ነገር እንዲነሣሡ የሚያደርጋቸው ቤዛነትን ያገኘው
 መንፈሳቸውና ስሜታቸው ነው፤ ይኸውም በቃሉ ላይ
 በሚገኘው በእግዚአብሔር እውነት በመማረክ ነው።
 1+2 ሕጉንም በቀንና በሌሊት ያሰሳለለዋል፤
 በእግዚአብሔር በረከት ውስጥ ለመኖር ፍለጋ
 የሚያደርጉት ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕግ በተመሰጠ
 ያሰላሰሉ (ይኸውም በቃሉ ላይ ማለት ነው)፤
 የሚያሰላሰሉትም ሐሳባቸውን፤ ዝንባሌያቸውንና

ተግባራቸውን በቃሉ ለማስተካከል ነው። የቅዱሳት
 መጻሕፍትን ቃል እያንበቡ ያሰላሰሉ፤ ከሌሎች ቅዱሳት
 መጻሕፍትም ጋር ያነጽጽራሉ። ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ
 በአንድ ምንባብ ላይ ትኩረት ሲያካሂዱ፤ የሚከተሉት
 ዐይነት ጥያቄዎች ሊነሡ ይችላሉ።
 የእግዚአብሔር መንፈስ ይህን ጥቅስ አሁን ካለሁበት
 ሁኔታ ጋር እንዲዛመድ ያደርገዋል?
 ከዚህስ ጥቅስ የእኔ ነው የምለው የተሰፋ ቃል
 ይኖራል?
 በቈራጥነት ማስወገድ ያለብኝን ጎጠላት ይህ ጥቅስ
 ገልጦ ያሳያል?
 ልታዘዘው የሚገባኝን ትእዛዝ እግዚአብሔር ከዚህ
 ጥቅስ ስተቶኛል?
 መንፈስ ቅዱስ ከሚለው ጋር የእኔ መንፈስ
 ይሰማማል?
 ይህ ምንባብ ስለ እግዚአብሔር፤ ስለ ጎጠላት፤
 ስለ ዓለም ወይም በመንፈስ ቅዱስ ብሩህ እንዲሆንልኝ
 ስለሚገባ ስለ ግል መታዘዜ መታወቅ የሚገባውን
 እውነት ይገልጻል?
 1+3 በወራሪው ውሃ፤ እግዚአብሔርንና ቃሉን
 በታማኝነት የሚፈልጉት፤ ዋጋቸው በመንፈስ የሚመራ
 ሕይወት ይሆናል። ብዙውን ጊዜ ውሃ የእግዚአብሔርን
 መንፈስ የሚወክል በመሆኑ (ለምሳሌ ዮሐ 7፡38-39)፤
 እግዚአብሔር በቃሉ የሚያስተምራቸውን የሚኖሩት
 ሰዎች ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ የሚያቋርጥን የሕይወት
 ምንጭ ይቀበላሉ። “የሚሠራውም ሁሉ ይከናወንለታል”
 የሚለው ሐረግ ችግር ፈጽሞ አያጋጥም። ወይም
 አለመሳካት ከቶ አይከሰትም የሚለውን ሐሳብ
 አያስተላልፍም፤ ይልቁንስ የእግዚአብሔር ሰው የሆነ
 አማኝ የእግዚአብሔርን ፈቃድና በረከት ያውቃል
 (3ዮሐ 1+2 እና ማብ ይመ)።
 1+4 ከፋዎች፤ መዝሙር 1 ንስሐ የማይገቡትን
 ጎጠላተኞች በሦስት አስደንጋጭ ሥዕሎች ይገልጻቸዋል፤
 (1) ሊያዩት በማይችሉት ገደል የሚነዱ፤ እንደ ገለባ
 ያሉ ናቸው (ቀ. 4፤ ኤፌ 2፡2 እና ማብ ይመ)፤
 (2) በፍርድ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ይፈረሩባቸዋል
 (ቀ. 5 ይመ፤ ከ7፡6፤ ከሚሳ 3+2፤ ከወፍ 25+31-46፤
 6+17 ጋር ያነጽጽሩ)፤ (3) ለዘላለሙ ይጠፋሉ (ቀ. 6፤
 ማቴ 10፡28 እና ማብ ይመ)።

መዝሙር 2

መሢሐዊ ትዕይንት

1 ሕዝቦች ለምን ያሜራሉ? ሰዎችህ ለምን ከንቱ ነገር ያውጠነዋል?
 2 ምድር ነገሥታት ተነሡ፤ ገዢዎችም በእግዚአብሔርና በመሢሐ ላይ፤
 ሊመክሩ ተሰበሰቡ፤
 3 ሰንሰለታቸውን እንበዋስ፤ የእግር ብረታቸውንም አውልቀን እንጣል" አሉ።
 4 በሰማይ ዙፋን ላይ የተቀመጠው ይሥቃል፤
 5 ጌታም ይሣለቅባቸዋል። ከዚያም በቀጣው ይናገራቸዋል፤ በመፃቱም ያስደነግጣቸዋል፤
 6 ደግሞም "እኔ ግን በተቀደሰው ተራራዬ፤ በጽዮን ላይ የራሴን ንጉሥ ሾምሁ" ይላል።
 7 የእግዚአብሔርን ሕግ ዐውጃለሁ፤ እርሱም እንዲህ አለኝ፤ "እንተ ልጄ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወለድሁሁ፤"
 8 ለምንኝ፤ መንግሥታትን ርስት አድርጌ፤ የምድርንም ዳርቻ ግዛት እንዲሆንህ

2+1 መዝ21:11፤ 83+5፤ ምዕ24+2፤ 2+2 14መ9+16፤ መዝ48+4፤ የሐ14+1፤ ሐሥ4+25-26፤ 2+3 24መ3+34፤ ኢዮ36+8፤ 2+4 መዝ37+13፤ ምዕ1+26፤ ኢዕ37+16፤ 40+22፤ 66+1፤ 2+5 መዝ6+1፤ 21+9፤ 27+9፤ 38+1፤ 79+6፤ 90+7፤ 110+5፤ 2+6 ዘዐ15+17፤ 23፤19+31፤ መዝ9+11፤ 10+16፤ 24+10፤ 48+2፤11፤ 78+68፤ 110+2፤ 133+3፤ 2+7 24መ7+14፤ ማቴ3+17፤ 4+3፤ ሐሥ13+33፤ ዕብ1+5፤ 5+5፤ 2+8 ኢዮ22+26፤ መዝ22+27፤ 67+7፤ ማቴ21+38፤ ራሐ2+26፤ 2+9 ዘዩ49+10፤ ዘዐ15+6፤ ኢዕ30+14፤

እስጥሃለሁ

9 እንተሞ በብረት በትር ትቀጠቅጣቸዋለሁ፤ እንደ ቸክላ ዕቃ ታደቃቸዋለሁ።
 10 ስለዚህ እናንተ ነገሥታት ልብ በሉ፤ እናንተ የምድር ገዢዎች፤ ተጠንቀቁ።
 11 እግዚአብሔርን በፍርሀት አገልግሉት፤ ለእርሱ መራድም ደስ ያስኛችሁ።
 12 እንዳይቂጣና በመንገድ እንዳትጠፉ፤ ዝቅ ብላችሁ ልጁን ሳሙት፤ ቀጣው ፈጥኖ ይነዳልና።
 እርሱን መጠጊያ የሚያደርጉ ሁሉ የተባረሱ ናቸው።

መዝሙር 3

የመከራ ተቀባዩ የጧት ጸሎት

ዳዊት ከልጁ ከአቤሰሎም በሸሸ ጊዜ የዘመረው መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላቶቼ ምንኛ በዙ 2+9 ኢር19+10፤ ራሐ2+27፤ 12+5፤ 19+15 2+10 መዝ141+6፤ ምዕ8+15፤ 27+11፤ አሞ2+3 2+11 ዘዩ516+30፤ መዝ9+2፤ 35+9፤ 103+11፤ 104+34፤ ኢዕ61+10 2+12 ፋ7፤ ዘዳ9+8፤ መዝ5+11፤ 34+8፤ 64+10፤ 84+12፤ ራሐ6+16 3+1 ርስ 24መ15+14 2+1 ዕብራይስጡ እንዲሁ ሲሆን ሰብዓ ሊቃናት ግን ይቂጣሉ ይላል።
 2+2 ወይም የተቀባው
 2+7 ወይም ... አባትህ ሆንህ
 2+9 ወይም በብረት ዘንግ ትሰባሰቡቸዋለህ

2+1 ሕዝቦች ለምን ያሜራሉ? ይህ መዝሙር አራት ገጽ ትዕይንቶች ይዞአል፤ (1) መዝሙረኛው እግዚአብሔር በቀባው በመሲሕ ላይ ስለ ተነሡት የዓለም ሕዝቦችና ነገሥታት በመናገር ይጀምራል (ቀፋ 1-3 ይመ፡ ከሐሥ 4+25-27 ጋር ያነጻጽሩ፡ የሚተላለውን ማብ ይመ፡) ይህም በእግዚአብሔር፤ በሕዝቱ፤ በመጪዝቱ፤ በመሲሔና በግብረገባዊ ትምህርቱ ላይ የተነሳውን የትዕቢተኛውንና የዐመፀኛውን የሰው ዘር አሳዛኝ ሥዕል ይገልጻል። የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎችም እንደዚሁ ዓለምን፡ ከክርስቶስ፤ ከእማኝና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ከሆነው እምነት አንጻር በተቃራኒነት ቆሞ ያዩታል (የሐ 15፤19፤ ኤፌ 6+12)።
 (2) እግዚአብሔር ከዓለም ጉጽታ እርሱን ለማስወገድ ለሚጥረው ዓለም በፊዝ ይመልሳል (4-6)። የሰውን ልጅ ፀመፅ እንዳልነበረ አድርጎ የሚያጠፋበትን በዐለም ላይ ሙሉ በሙሉ መንግሥቱን የሚመሠረትበት ጊዜ እየቀረበ ነው (ሮሜ 1፤18፤ 1ተሰ 5፤1-11፤ 2ተሰ 2፤8፤ ራሐ 19፤11-21 ይመ፡)።
 (3) የእርሱን አገዛዝ የሚቃወሙትን ያሸነፍ ዘንድ የሕዝቡ ሁሉ የዘለም ርስት የሆነውን (ሐሥ 13፤33፤ ዕብ1፤5፤ 5+5 ይመ፡ ከማቴ 3፤17፤ 17፤5፤ ከ2ጴጥ 1፤17 ጋር ያነጻጽሩ)፤ የሚወደውን ልጁን ለመላክ እግዚአብሔር አብ ቃል ገባ (7-9)። ይህ ተስፋ ፍጻሜ የሚያገኘው ክርስቶስ በመጨረሻው ዘመን ሲመጣና የእግዚአብሔርን ጠላቶች ሲያጠፋ ነው (ራሐ 12፤5፤ 19፤15 ይመ፡)። ከዚያም ታማኝ የሆኑት አማኞች ሁሉ የመንግሥቱ ሥልጣን ተካፋዮች ይሆናሉ።
 (4) መንፈስ ቅዱስ በመዝሙረኛው አፍ የሰው ዘር ሁሉ ያ አስፈሪ የእግዚአብሔር የፍርድ ቀን ከመድረሱ በፊት ጥበበኞች ይሆኑ ዘንድ ይመከራል (ቀፋ 10-12፡

ከዕብ 3፡7-9 ጋር ያነጻጽሩ)።
 2+2 በመሲሔ፤ መዝሙር 2 መሲሐዊ መዝሙር ነው፡ ይህም የእግዚአብሔርን መሲሐ የኢየሱስ ክርስቶስን መምጣት ይተነብያል። “መሲሕ” ማለት የተቀባ ማለት ነው፤ እርሱም እስራኤልን ለመሰዝተ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት ለመግዛት ለተቀባው ለኢየሱስ ክርስቶስ ይውላል (የሚተላለውን ማብ ይመ፡ ማቴ 1፤1 እና ማብ ይመ፡)።
 2+7 ልጄ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወለድሁሁ፤ “እኔ ዛሬ ወለድሁሁ” የሚለው ሐረግ ቃል በቃል ሲተረጎም፤ “ወልጀሃለሁ” ማለት ነው። ይህም ሕፃንን ከአብራካ ለምተመጣ ሲት ልጅ ይውላል፤ እንዲሁም ልዩ ቃል በመሆን የተለየ ሐሳብን ለመግለጽ በመዋል አባት የሆነ ንጉሥ ልጅ ከእርሱ ጋር ይገዛ ዘንድ ወደ ሕዝቡ ፊት በሚቀርብበት ጊዜ ይውል ነበር (ዳዊት ለሰሎሞን ይህንን የፈጸመበትን ከነገ 1፤32-34 ጋር ያነጻጽሩ)። ከዚህ ላይ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ነበረ፤ ካህንና ንጉሥ ሆኖ መቀባቱን ያመለክታል (ማቴ 3፤12፤ ሐሥ 13፤33፤ ዕብ 1፤5፤ 5+5፤ 7፤28፤ 2ጴጥ 1፤13 ይመ፡)።
 2+8 መንግሥታትን ርስት አድርጌ፤ ሕዝቡ ርስት ይሆንለት ዘንድ ለማንም ምድራዊ ንጉሥ ተስፋ አልተሰጠም፤ ይህ ተስፋ ግን ተፈጻሚ የሚሆነው በመሲሐዊው ንጉሥ በኢየሱስ ብቻ ነበር (ዘኁ 9፤10 ይመ፡)።
 3+1 ጠላቶቼ ምንኛ በዙ ይህ መዝሙር ወደ እግዚአብሔር የቀረበ ወዮታ ነው፤ የመዝሙር መጽሐፍ የዚሁ ክፍል አካል ነው። (1) መሠረታዊው የሆነው የወዮታ መዝሙር መዋቅር ይዞ የሚገኘው ከልብ በሆነ ስሜት እግዚአብሔርን መጥራት ነው (ቀፋ 1)፡

ሰንቱስ በእኔ ላይ ተነሣ!
 2፡በዙዎች ነፍሱን፤ "እግዚአብሔር
 አይታደግኸኝም" አሏት። ሲላም
 3እግዚአብሔር ሆይ! አንተ ግን ዙሪያዬን
 የምትከልል ጋሻ ነህ!
 ከብሬና፤ ራሴንም ቀና ቀና
 የምታደርግ አንተ ነህ።
 4ወደ እግዚአብሔር ድምጹን ከፍ
 አድርጌ እርሙሃለሁ፤
 እርሱም ከተቀደሰ ተራራው
 ይመልሰልኛል። ሲላ
 5እተኛለሁ፤ አንቀላፋለሁ፤
 እግዚአብሔር ደግሜ ይዞኛልና
 እነቃለሁ።
 6በየአቅጣጫው የከበበኝን፤
 አእላፍ ሕዝብ አልፈራም።
 7እግዚአብሔር ሆይ ተነሥ!
 ስምሕኪ ሆይ! ታደግኝ፤
 የጠላቶቼን ሁሉ መንጋጋ ትመታለህ፤
 የክፉዎችንም ጥርስ ትሰባብራለህ።
 8ማጽን የእግዚአብሔር ነው፤
 በረከትህ በሕዝብህ ላይ ይሁን። ሲላ

መዝሙር 4

የሠርክ ጸሎት

ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች የሚዚም
 የጻዊት መዝሙር

1የጽድቁ አምላክ ሆይ!
 በጠራሁህ ጊዜ መልሰልኝ፤
 ከጭንቀቱ አሳርፈኝ፤

3+2 መዝ22+8፤
 71+11፤
 ሊሳ36+15፤
 37+20
 3+3 ዘፍ15+1፤
 መዝ27+6
 3+4 ሊዮ30+20፤
 መዝ2+6
 3+5 ዘሌ26+6፤
 መዝ17+15፤
 139+18
 3+6 ሊዮ11+15፤
 መዝ23+4፤ 27+3፤
 118+11
 3+7 ጊዜ56+41፤
 ሊዮ16+10፤
 29+17፤ መዝ6+4፤
 7+1፤ 57+4፤
 59+1፤ 109+21፤
 119+153፤
 ምላ30+14፤
 ሊሳ25+9፤
 33+22፤ 35+4፤
 36+15፤ 37+20፤
 ሊር42+11፤
 ሰቆ3+16፤
 ማቴ6+13
 3+8 ዘሦ6+23፤
 መዝ27+11፤
 29+11፤ 37+39፤
 62+1፤ 129+8፤
 ሊሳ43+3፤11፤
 44+68፤ 45+21፤
 ሆሴ13+4፤
 ዮና2+9፤ ራእ7+10
 4+1 ዘፍ32+7፤
 ምላ2+15፤
 መዝ13+3፤ 17+6፤
 30+10፤ 54+2፤
 69+16፤ 84+8፤
 86+7፤

ማረኝ፤ ጸሎቴንም ሰማ።
 2ሰዎች ሆይ! እስከ መቼ ድረስ ክብሬን
 ዝቅብ ታደርጋላችሁ?
 እስከ መቼስ ድረስ ከንቁ ነገርን
 ተወዳላችሁ?
 ሐሰትንሰቅ ትሻላችሁ? ሲላ
 3እግዚአብሔር ጻድቁን ለራሱ እንደ ለየ
 ዕውቁ፤
 እግዚአብሔር ወደ እርሱ በተጣራሁ
 ጊዜ ይሰማኛል።
 4ስተቂጡ ኀጢአት አትሥሩ፤
 በዐልጋችሁም ላይ ሳላችሁ፤
 ለባችሁን መርምሩ፤ ጸጥም
 በሉ። ሲላ
 5የጽድቅን መሥዋዕት አቅርቡ፤
 በእግዚአብሔርም ታመኑ።
 6በዙዎች "እንዳች በጎ ነገር ማን
 ያሳየናል? ይላሉ፤
 እግዚአብሔር ሆይ! የፈትህ ብርሃን
 በሳያችን ይብራ።
 4+1 መዝ88+2፤ 102+2 4+2 ዘዐ16+7፤ ምላ2+17፤
 14፡መ-4+21፤ 27፡19+26፤ ሊዮ8+22፤ መዝ31+6፤
 35+26፤ 40+4፤ ሊር13+25፤ 16+9፤ አጥ2+4
 4+3 መዝ6+8፤ 12+1፤ 30+4፤ 31+23፤ 79+2፤
 ሚካ7+2፤ 1፡ጠዋ4+7፤ 2፡ሐጥ3+11 4+4 መዝ63+6፤
 ዳገ2+28፤ ሊፈ4+26 4+5 መዝ34+6፤ 115+9፤ ምላ3+5፤
 28፤26፤ ሊሳ26+4፤ ዮሐ14+1 4+6 ዘሦ6+25
 *3+2 በመዝሙረ ጻዊት ውስጥ በተደጋጋሚ የሚገኝ
 ሲሆን የቃሉ ትርጉም በትክክል እይታወቅም፤
 የሙዚቃ ምልክት ላይ ሆኖ እይቀርም
 *3+3 ወይም እግዚአብሔር ... ወደ ላይ የምታነግ
 ክብራ ሆይ
 *4+2 ወይም ወደ ራሳችሁ
 *4+2 ወይም የሐሰት እግልክት

ይኸውም በአማኝ ላይ የደረሰው ችግር፤ ሥቃይ ወይም
 ሊፍትሐዊነት ገለጻ ሲሆን (ቀ. 1-2)፤ በእግዚአብሔር
 ላይ ያለንን እምነት ማጽኛ (ቀ.3-6)፤ እርዳታ ይመጣ
 ዘንድ ልመና ማቅረብና (ቀ.7)፤ ውዳሴን ወይም
 ምስጋናን ማቅረብም ነው (ቀ.8)። (2) በመጽሐፍ
 ቅዱስ ውስጥ ብዙ የወደታ መዝሙር መጽፉ፤
 በችግርና በእጦት ጊዜ ሕዝቡ ወደ እርሱ ልመናቸውን
 እንዲያቀርቡ እግዚአብሔር እንደሚፈልግ ያሳያል
 (ዕብ 4+16 ይመ)።
 3+2 ሲላ፤ የዚህን ቃል ምንነት እርግጠኛ ሆኖ መናገር
 አይቻልም፤ ቆም ማለትን፤ የሙዚቃ መግቢያነትን
 ወይም ሙዚቃዊ እመርታን የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።
 3+3 ጋሻ ነህ፤ ክብሬና ... አንተ ነህ፤
 በእግዚአብሔር ፈቃድ የሚኖሩ አማኞች ሥቃይም ሆነ
 ተቃውሞ ሲያጋጥማቸው (ቀ. 1-2፤ 2ሳሙ 15+12-30
 ይመ)፤ በመለኮታዊው ዐላማው መሠረት ስለ እነርሱ
 እንደሚቆም በማመን ወደ እግዚአብሔር በሙሉ ልብ
 አቀርቡ ይችላሉ። (1) "ጋሻ" የእግዚአብሔርን ጥበቃ
 ያመለክታል (እግዚአብሔር የአብርሃም ጋሻ የሆነበትን
 ወፍ 15+1 እንዲሁም የእስራኤል ጋሻ የሆነበትን
 ወጻ 33+29 ይመ)። (2) እግዚአብሔር ለአማኞች
 ክብርን ያሰጣል፤ ይኸውም ሀልዎቱን፤ ኀብራቴንና
 እርዳታውን ለእኛ የችርካታ መጨረሻ በማድረግ ነው።
 ክብርን ለሚሰጠው የሚያስፈልገንንም ሁሉ ለሚለግሰው
 ሕይወታችንን አሳልፈን ከሰጠን፤ በዘወትር ሕይወት
 ውስጥ ከሚያጋጥም ችግር ከፍ ብለን እንድንጓዝ

የሚያበቃንን ጸጋውንና ሀልዎቱን እንድንለማመድ
 ያደርገናል።
 3+5 እተኛለሁ፤ አንቀላፋለሁ፤ እግዚአብሔር ጸሎትን
 እንደሚሰማ ከልብ በማመን (ቀ.5)፤ በቅንነት የሚጠሩት፤
 አዘውትረውም ታማኝነቱን የሙጥኝ የሚሉት አማኞች
 በሰላም ማረፍ ያለሥጋትም መተኛት ይችላሉ (ከ4፤8
 ጋር ያነጻጽሩ)፤ እግዚአብሔር ይጠብቃቸዋል፤ ተኝተውም
 ሳለ ጸጋውን ይቀበላሉ (127፤23፤ ምላ 3፤24፤ ይመ)።
 4+1 መልሰልኝ፤ ይህ መዝሙር ሐዘን በእጋጠመ
 ጊዜ እግዚአብሔር ምን ዐይነት ሰዎችን እንደሚሰማ
 ያሳያል፤ እግዚአብሔርን በግላቸው በማወቅ በእርሱ
 እንዲተማመን ያስፈልጋል (ቀ.5+8)፤ የእግዚአብሔርን
 እርዳታ ከልብ የሚሻ ፍጥነት (13፤6)፤ ፈሪሃ
 እግዚአብሔር ያለበት አካሄድም እንዲኖራቸው
 ያስፈልጋል (ቀ.3-5፤ የሚቀጥለውን ግብ ይመ)።
 4+3 ወደ እርሱ በተጣራሁ ጊዜ ይሰማኛል፤
 በተቸገርን ጊዜ እግዚአብሔር እንደሚረዳን እርግጠኞች
 ለመሆን ፈሪሃ እግዚአብሔር የሚታይበት ሕይወት
 ለመኖር ጥረት ማድረግ አለበት (ከምላ 15፤29፤ ከዮሐ
 9፤31፤ 15፤7 ጋር ያነጻጽሩ)። ራሳቸውን በታማኝነት
 ለእግዚአብሔር አሳልፈው የሰጡ አማኞች የእርሱ ውድ
 ርስት ናቸው። የእግዚአብሔር ገንዘብ ስንሆን እርሱን
 ጠባቂያችንና መጋቢያችን አድርገን በማመን ልመናችንን
 ወደ እርሱ የማረብ እንችላለን (ከዕብ 10፤22፤
 ከዮሐ 3፤21-22 ጋር ያነጻጽሩ)።

ጎንደና አዲስ የወይን ጠጅ በብዛት
ባመረቱ ጊዜ ከሚያገኙት ደስታ
ይልቅ፤

አንተ ልቤን በታላቅ ሐሄት
ሞልተኸዋል።

በሰላም አተኛለሁ፤ አንቀላፋለሁም፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ ያለ ሥጋት
የምታላድረኝ አንተ ብቻ ነህና።

መዝሙር 5

የጧት ጸሎት

ለመዘምራን አለቃ፤ በዋሽንት የሚዘመር፤
የዳዊት መዝሙር

እግዚአብሔር ሆይ፤ ቃሌን አድምጥ፤
መቃተቴንም ቸል አትበል።

ጎንደና አዲስ የወይን ጠጅ
ወደ አንተ እጸልያለሁና፤
ድረስልኝ ብዬ ሰጦህ ሰማኝ።

እግዚአብሔር ሆይ፤ በማለጻ ድምጄን
ትሰማለህ፤

በማለጻ ልመናዬን በፊትህ
አቀርባለሁ፤

ፈቃድህንም በዋሞና እጠባበቃለሁ፤
አንተ በክፋት ደስ የምትሰኝ ስምላክ

አይደለህም፤
ከፋም ከአንተ ጋር አያድርም።

እብረተኞች በፊትህ መቆም አይችሉም፤
ክፋ አድራጊዎችንም ሁሉ ጠላህ።

ሐሰት የሚናገሩትን ታጠፋቸዋለህ፤
ደም የተጠመተንና አታሳዩችን፤

እግዚአብሔር ይጸዩታቸዋል።

እኔ ግን በምሕረትህ ብዛት
ወደ ቤትህ እገባለሁ፤

አንተንም በመፍራት፤
ወደ ተቀደሰው መቅደስህ

እሰግዳለሁ።

እግዚአብሔር ሆይ፤ ከጠላቶቼ የተነሣ፤
በጽድቅህምራኝ፤

447 ዘፍ27+28፤
ዘፍ28+51፤
ኢሳ9+3፤ 35+10፤
65+14+18፤
ሐሥ14+17
448 ዘሊ26+6፤
ዘሥ6+26፤
ዘፍ33+28፤
ኢሥ11+18፤
ኢር32+37
541 1578+29፤
መዝ17+1፤ 38+9፤
40+1፤ 116+2፤
ኢሳ35+10፤
51+11፤ ጳጉ19+18
542 ኢሥ19+7፤
24+12፤ 36+5፤
መዝ44+4፤
68+24፤ 84+3
543 መዝ62+1፤
119+81፤ 130+5፤
ኢሳ28+19፤
50+4፤
ኢር21+12፤
ሕዝ46+13፤
ዕገ2፤1፤ ሶፍ3+5፤
ሮሜ18+19
544 መዝ1+5፤
11+5፤ 104+35፤
ምሳ2+22
545 2ኃገ19+32፤
መዝ1+5፤
45+7፤ 73+3፤
75+4፤ 101+3፤
119+104፤
ምሳ8+13፤
ኢሳ33+19፤
37+33
546 ምሳ19+22፤
ዮሐ 8+44፤
ሐሥ5+3፤
ፊላ21+8
547 ዘፍ13+4፤
24መ+12፤16፤
1578+48፤
መዝ138+2፤
ኢር44+10፤
ጳጉ6+26
548 1578+36፤

መንገድህንም በፊቱ አቅናልኝ።
በንግግራቸው ውስጥ እውነት የለም፤
ልባቸው የጥፋት ጉሬ ነው፤
ጉሮርኦቸው የተከፈተ መቃብር ነው፤
በምሳሳቸውም ይሸንግላሉ።

አምላክ ሆይ፤ የአጃቸውን ሰጣቸው፤
ተንኮላቸው መውደቃቸው ይሁን፤
ከነጠኦታቸው ብዛት የተነሣ

እስወግዳቸው፤
በአንተ ላይ ዐምፀዋልና።

አንተን መጠጊያ የሚያደርጉ ሁሉ ግን
ደስ ይበላቸው፤

ዘላለም በደስታ ይዘምሩ፤
ስምህን የሚወዱ በአንተ ደስ እንዲላቸው፤
ተከላካይ ሁንላቸው።

እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ጻድቃኝን
ትባርካቸዋለህ፤

በሞገስህም እንደ ጋሻ
ትከልልቸዋለህ።

መዝሙር 6

በጭንቅ ጊዜ የቀረበ ጸሎት

ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች የሚዘመር፤
የዳዊት መዝሙር በሸሚኒትቀ

እግዚአብሔር ሆይ፤ በቀጣህ
አትገሥጃኝ፤

በመገንጠህ አትቅጣኝ።

እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐቅመ ቤስ ነኝና።

548 መዝ23+3፤ 31+1፤ 71+2፤ 85+13፤ 89+16፤
ምሳ8+20፤ ዮሐ1+23 549 መዝ12+2፤ 28+3፤ 36+3፤
ምሳ15+4፤ ኢር5+16፤ 9+8፤ ሉቃ11+44፤ ሮሜ3+13
5+10 መዝ178+40፤ 106+7፤ 107+11፤ ሰቆ1+5፤ 3+42
5+11 ኢሥ22+19፤ መዝ33+1፤ 69+36፤ 81+1፤ 90+14፤
92+4፤ 95+1፤ 119+132፤ 145+7 5+12 ዘፍ15+1፤
መዝ32+7፤ 112+2 6+1 መዝ2+5 6+2 ዘኁ12+13፤
መዝ4+1፤ 22+14፤ 26+1፤ 31+10፤ 32+3፤ 38+3፤
42+10፤ 61+2፤ 77+3፤ 102+3፤ 142+3፤ ኢሳ40+31፤
ኢር3+12፤ 8+18፤ 12+15፤ 31+20፤ ሕዝ21+7
የ6 መዝጢያ ርእስ ሲሆን በመዚቃ ውስጥ የሚጠ
ቀመባት ቃል ሳይሆን አይቀርም።

5+3 ድምጄን ትሰማለህ፤ እግዚአብሔርን በመሉ
ልቡ ለመፈለግ ቀርጥ ሐሳብ በማድረግ፤ ዳዊት
ለሦስት ተግባር ራሱን አሳልፎ ሰጠ። (1) እግዚአብሔር
አመራር፤ እንደሚሰማለት በመተማመን በጸሎት
ልዘውትር የተጋል እንጂ ያለ ጸሎት በዘፈቀደ
አይኖርም (ቀጥ 1-2 ይመጥ፤ ዘዘፍ 4+29 ጋር ያነጻጽሩ)።
(2) "በማለጻ" ይጸልያል፤ ሕይወታችን ከእግዚአብሔር
ጋር የተሳሰረ ከሆነ፤ የማለጻ ጸሎት በዘርቻችን
ይሆናል፤ በየማለጻው መጸለይ የመጠላት የመጠላትን
ይህል ተፈርድላቸ ይሆናል። የየሰለቱ ማለጻ አዲስ
ሰለሆ በአዲስ መንፈስ ሕይወታችንን ለእግዚአብሔር
አሳልፈን እንድንሰጥ ይጠበቅብናል (55+16-17፤ 88+13፤
119+147)። ከእርሱ ጋር ኅብረት ይኖረን ዘንድ፤
ቃሉን መመገብ ያስፈልገናል (ከመዝ 119+9-16 ጋር
ያነጻጽሩ)። (3) የጸሎቱን መልስ ለማግኘት በተስፋ
ይጠባበቃል፤ ቀኑን በመሉም እግዚአብሔር በሕይወቱ
የሚሠራ ለመሆኑ ምልክትን አጥብቆ ይፈልጋል።
5+5 ክፋ አድራጊዎችንም ሁሉ ጠላህ፤
ክፋት እንዲሁ ዝም ብሎ በረቂቅ መልኩ አይኖርም።

እግዚአብሔር የሚጠላው ኅጢአትን ብቻ ሳይሆን፤
ዕድሜውን የሚያራዝሙትንም ይጠላል። በሌላም በኩል
እግዚአብሔር ኅጢአተኞችን እንደሚወድ በርሳራቴና
በቸርነቱ እንደሚደርስላቸው፤ በክርስቶስ መስቀልም
ከኅጢአት ሊቢጥቸው የሚገኝ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ
ገልፎ ያሳያል (ዮሐ 3+16)።
5+10 እስወግዳቸው፤ መዝ 35+1-38 እና
የእግዚአብሔር ጠላቶች እንዲጠፉ የሚገልጸውን
ማብራሪያ ይመልከቱ።
6+1 በቀጣህ አትገሰጸኝ፤ ይህ ከስድስቱ የንስሐ
መዝሙሮች አንዱ ሳይሆን አይቀርም (ይኸውም
ለተፈጸመ ኅጢአት የቀረበ የሐዘን መዝሙር ማለት
ነው፤ ሌሎቹ መዝ 32፤ 38፤ 51፤ 130፤ 143 ናቸው)።
በእግዚአብሔር ተግሣጽ ለረገፍም ጊዜ ለተሠቃይቶች
ይቅርታና ፊውስ ለሚያስፈልጋቸው ይህ ጸሎት
ብርታትን ይሰጣቸው ዘንድ መንፈስ ቅዱስ ይህ ጸሎት
እንዲጸለይ ያስግሣል።
6+2 ፈውሰኝ፤ በእርሱ ላይ የደረሰው የሚገባው
መሆኑን በውቅ፤ የሥጋ ሥቃይና የመልክት ተግሣጽ

ማረኝ፤

እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐጥንቶቼ
ተናግተዋልና ፈውሰኝ።
3 ንፍሴ እጅግ ታውካለች፤
እስከ መቼ፤ እንት እግዚአብሔር
ሆይ፤
ይህ እስከ መቼ ድረስ ይሆናል?
4 እግዚአብሔር ሆይ፤ ተመለስና ሕይወቴን
ታደጋት፤
ስለ ጽኑ ፍቅርህም አድነኝ፤
5 በሞት የሚያስታውስህ የለምና፤
በሲኦልስ ማን ያመሰግንሃል?
6 ከመቃተቱ የተነሣ ዝያለሁ፤
ሌሊቱን ሁሉ በልቅሶ ዐልጋዬን
አርሳለሁ፤
መኝታዬንም በእንባዬ አሾቃለሁ።
7 ዐይኖቼ በሐዘን ብዛት ደክመዋል፤
ከጠላቶቼም ሁሉ የተነሣ ማየት
ተሰናክቸዋል።
8 እናንተ ክፉ አድራጊዎች ሁሉ፤ ከእኔ
ራቄ፤
እግዚአብሔር የልቅሶዬን ድምፅ
ሰምቶአልና።
9 እግዚአብሔር ልመናዬን አድምጦአል፤
እግዚአብሔር ጸሎቴን ይቀበላል።
10 ጠላቶቼ ሁሉ ያፍራሉ፤ እጅግም
ይደነግጣሉ፤
በመጡበት ይመለሳሉ፤ ድንገትም
ይዋረዳሉ።

6+3 1400+141
15718+21
እዮ7+11
መዝ4+2
31+7 38+8
55+44 89+46
እሳ6+11
ኢር4+14
ዕን1+2 1141+12
የሐ 12+27
ሮማ9+2
2ቆር2+4
6+4 መዝ13+5
25+16
31+2+16
69+16 71+2
77+8 85+7
86+16 88+2
102+2
119+41+132
ኢሳ54+8+10
6+5 መዝ30+9
88+10-12
115+17
መዝ9+10
ኢሳ38+18
6+6 መዝ8+5
እዮ3+24 7+3
16+16 23+2
መዝ12+5
77+3 102+5
ሰቆ1+8 11+21
22+ ሉቃ7+38
ሐሥ20+19
6+7 እዮ16+8
መዝ31+9
69+3 119+82
ኢሳ38+14
6+8 መዝ5+5
119+115
139+19
ማቴ7+23
6+9 መዝ28+6

መዝሙር 7

በስደት ጊዜ የጻድቅ ሰው ጸሎት
ጻዊት በብንደማዊው በኩዝ ምክንያት
ለእግዚአብሔር የዘመረው መዝሙር
1 እግዚአብሔር ስምሕክ ሆይ፤ እንት
መሸሸጊያዬ ነህ፤
ከሚያሳድዱኝ ሁሉ አድነኝ፤
ታደግኝም፤
2 አለበለዚያ እንደ አንበሳ ይዘነግጥሉኛል፤
የሚያድነኝ በሌለበትም
ይበጫዎቁኛል።
3 እግዚአብሔር ስምሕክ ሆይ፤ ይህን
አድርጌ ከሆነ፤
በደልም በእጄ ከተገኘ፤
4 በን ለዋለልኝ ክፉ መልሼ ብሆን፤
ጠላቴንም በክንቴ ዘርፌ ከሆነ፤
5 ጠላቴ አሳዶ ይያዘኝ፤
ሕይወቴን ከምድር ይቀላቅል፤
ክብራንም ከዐፈር ይደባልቅ። ሌላ
6 እግዚአብሔር ሆይ፤ በመግትህ ተነሥ፤
በቁጣ በተነሡብኝ ላይ ተነሥ፤
ስምሕክ ሆይ፤ ንቃ፤ ትእዛዝም
አስተላልፍ!
7 የሕዝቦች ጉባኤ ይክበብህ፤
አንተም ከላይ ሆነህ ግዛቸው፤

6+9 መዝ116+1 6+10 23719+26 መዝ40+14 7
ርዕስ ዕን3+1 7+1 መዝ2+12 3+7 11+1 31+1+15
119+86 157+161 7+2 ዘፍ49+9 መዝ3+2 71+11
ራእ4+7 7+3 ኢሳ59+3 7+4 መዝ35+7 19+ ምላ24+28
7+5 ዘዐ15+9 2400+22+43 2579+33 እዮ7+21
ኢሳ10+6 ሰቆ3+16 7+6 2ዘ56+41 መዝ35+23
44+23 138+7 7+7 መዝ68+18
*6+5 ወይም በመቃብር

ደርሰበት በነበረ ጊዜ መዝሙረኛው የእግዚአብሔር
ሀልዎት ከሕይወቱ ተቋረጠበት፤ የልብ ሰላምም ከእርሱ
ተለየ (ቀ+3)። ለብዙ ጊዜ ተሠቃይቶአል፤ በከባድ
ሐዘንም ላይ ነው። ጸሎት ያቀረበው እግዚአብሔር
ተግሣጽን ሁሉ ከእርሱ ጠቅልሎ እንዲያነሳሰት ሳይሆን፤
የእግዚአብሔር ተግሣጽ ከሞት አፋፍ ላይ እስኪያደርሰው
ድረስ መራራ ሳይሆንበት፤ ተግሣጹ ምሕረትንም
እቅፎ ያመጣለት ዘንድ ነው (ከኢር 10+23-24 ጋር
ያንጸጽሩ)።
6+4 አድነኝ፤ ንስሐ የገባው ሰው ከዚሁ ላይ ያሳሰበው
የሥጋው መዳን ቢሆንም (ቀ+2)፤ ቀዳሚ ጉዳይ
አድርጎ የያዘው የንፍሱ መዳን እውን እንዲሆንለት፤
የእግዚአብሔር ሀልዎትና ሞገስ ወደ እርሱ ሕይወት
እንዲመለሰት ነው። እግዚአብሔር እንዳቀርበው
ይናፍቃል፤ ምሕረተኛና ፍቅሩንም ይለምናል (ቀ+2)፤
ምሕረትና ፍቅር የእግዚአብሔር ባሕርያት ስለሆኑ፤
እማኞች ይህንን መዋዮ አድርገው ልመናቸውን ወደ
እርሱ ማቅረብ ይችላሉ።
6+6 ከመቃተቱ የተነሣ ዝያለሁ፤ የመዝሙረኛው
ጭሰ ሐዘን ሥቃይ ለተወሰነ ጊዜ ከእርሱ አልተለየም።
ኋላ 6 እና 7 ጋር "እስከ መቼ ... ይህ እስከ መቼ"
(ቀ+3) የሚለው ሐረግ እግዚአብሔር የልብ ሰላምን፤
መስተታዊ ሀልዎትንና ጸጋን ወዲያውኑ እንዳልመለሰለት
ያመለክታል። ቀ+ 8-9 የሚያስተምሩት እግዚአብሔር

ር በራሱ ጊዜ ምሕረትን እናገኝ ዘንድ የምናሰማውን
ጨኸት ይሰማል፤ ጸሎታችንንም ይቀበላል። በእምነት
እግዚአብሔርን እንጠብቃለን እንጂ ተስፋ መቀረጥ
የለብንም (ከ13+1 ከ74+9 ጋር ያንጸጽሩ)፤ ጊዜው
ሲደርስ እርሱ ጸሎታችንን ይመልሳልናል።
7+1 ከሚያሳድዱኝ ሁሉ አድነኝ፤ ይህ መዝሙር
(ከቀ+ 1-17) በጠላቶቻቸው ለተገፉት፤ በሐሰት
ለተከሰሱት ወይም የተለያዩ በትር ለተሰነዘረባቸው ሁሉ
ምሳሌ የሚሆን ነው። ከዚህ ላይ ያለው ጸሎት እንደ
አንበሳ ለመጫወት በሚያደርገው በዋና ጠላታችን
ላይ ሊቀርብ ይችላል (ቀ+2)፤ ይኸውም በሰይጣንና
በኢጋንንት ሰራዊቱ ላይ ነው (ኢፌ 6+11-12፤
1ጴጥ 5+8)። ክፉው እንዳይጠጋ ለማድረግና ትድግናን
ለማግኘት ምን ጊዜም መጸለይ ተገቢ ነው (ማቴ 6+13
እና ማብ ደሀ)።
7+1 መሸሸጊያዬ፤ ራሳቸውን ሙሉ በሙሉ
ለእግዚአብሔር ያስረከቡ ሁሉ ጌታን በሙሉ ልብ
መደገፊያቸው ማድረግ ይችላሉ፤ የለብትን ሁኔታ
ለጌታ ማስረከብም የእነርሱ ዕድል ፈንታ ነው። ፍትሕ
ሲንደልብንና አስታጋሪ ጊዜ ሲመጣብን፤ ራሳችንን
ከእግዚአብሔር ጥበቃ ሥር ማድረግ እንችላለን፤
ለእርሱ ያለንን ታማኝነትና ያለበለንን ጽድቅ መሠረት
በማድረግም ልመና ማቅረብ እንችላለን (ቀ+3-5+8)።

፩እግዚአብሔር በእዝቦች ላይ ይፈርዳል።
እግዚአብሔር ሆይ! እንደ ጽድቁ
ፍረድልኝ፤
ልዑል ሆይ! እንደ ቅን አካሄዴ
መልሰልኝ።

፪ልብንና ነብሳችንን የምትመረምር፤
ጻድቅ ስምህ ሆይ፤
የክፉዎችን ዐመፅ አጥፋ፤
ጻድቁን ግን አጽና።

፫ጋሻዬ ልዑል ስምህ ነው፤
እርሱ ልቦን ቅኝችን ያድናቸዋል።

፬እግዚአብሔር ጻድቅ ጻኝ ነው፤
ቁጣውንም በየዕለቱ የሚገልጥ
ስምህ ነው።

፭ሰው በንስሐ የማይመለስ ከሆነ ግን፤
ሰይፉን ይሰላል፤
ቀስቱን ይገትራል።

፮የሚገድሉ ጦር ዕቃዎቹን አሰናድቶአል፤
የሚንበላበሉትን ፍጻሜዎቹንም
አዘጋጅቶአል።

፯ክፋትን እያማጣ ያለ ሰው፤
ቅጥፈትን አርግዞ ሐሰትን
ይወልዳል።

፲፫ደኛድ ምስ ዐፈሩን የሚያወጣ፤
ባዘጋጀው ጉድጓድ ራሱ
ይገባበታል።

፲፭ተንኩሉ ወደ ራሱ ይመለሳል፤
ዐመፃውም በገዛ ዐናቱ ላይ
ይወርዳል።

፲፯ሰለ ጽድቁ ለእግዚአብሔር ምስጋና
አቅርባለሁ፤
የልዑል እግዚአብሔርን ስም
በመዝሙር አወድሳለሁ።

7+8 ዘፍ3+5፤
20+5፤
ዘኀ24+16፤
14ሙ26+23፤
1ዜ516+33፤
መዝ18+20፤
ማር5+7
7+9 1ዜ528+9፤
መዝ26+2፤
37+23፤ 40+2፤
ኤር11+20፤
ራእ2+23
7+10 ኢዮ33+3፤
መዝ3+3
7+11 ዘፍ18+25፤
ዘፍ9+8፤
መዝ9+8፤ 67+4፤
75+2፤ 96+13፤
98+9፤ ኢዛ11+4፤
ኤር11+20
7+12 ዘፍ32+41፤
24ሙ22+35፤
መዝ21+12፤
ኢዛ5+28፤
13+18፤ ሕዝ3+19
7+13 መዝ11+2፤
18+14፤ 64+3
7+14 ኢዛ59+4፤
ያሰ1+15
7+15 ኢዮ4+8፤
መዝ35+78፤
40+2፤ 94+13፤
ምላ26+27
7+17 ዘፍ14+18፤
2ዜ531+2፤
መዝ15+8፤
ሮሜ15+11፤
ዕብ2+12
8+1 ዘዐ15+11፤
1ዜ516+10፤
መዝ57+5፤ 8+5፤

መዝሙር 8

የፈጣሪ ግርማ በፍጥረቱ ላይ

ለመዘምራት አለቃ፤ በዋሽንት የሚዜም፤
የጻዊት መዝሙር

፩እግዚአብሔር ስምህክን ሆይ፤
ስምህ በምድር ሁሉ ላይ ምንኛ

ግርማዊ ነው!

ከብርሀ ከሰማያት በላይ፤

ከፍ ከፍ ብሎአል።

ኃይልጆችና ጡት ከሚጠቡ ሕፃናት አፍ፤

ምስጋናን አዘጋጅህ፤

ከጠላትህ የተነሣ፤

ባላንጣንና ቂመኛን ጸዋ ታሰኝ

ዘንድ።

፺የጣቶችህን ሥራ፤

ሰማያትህን ስመለከት፤

በስፍራቸው ያኖርሃቸውን፤

ጨረቃንና ከዋክብትን ሳይ፤

ከሐሳብህ ስፍራ ትሰጠው ዘንድ ሰው
ምንድን ነው?

ትጠነቀቅለትም ዘንድ የሰው ልጅ
ምንድን ነው?

ኃዘመላእክት በጥቁር አሳሳብሽው፤
የክብርንና የሞገስን ዘውድ

8+1 መዝ13+4፤ 148+13፤ ዕን3+3፤ ለ.ቃ2+9 8+2፤

መዝ143+12፤ ማቴ21+16 8+3 ዘፍ1+16፤ 15+5፤

ዘፍ8+19፤ ዘፍ10+14፤ 1ዜ516+26፤ 2ዜ52+12፤

መዝ102+25፤ 1ቆር15+41 8+4 1ዜ529+14፤

8+5 ዘፍ1+26፤ መዝ21+5፤ 103+4

*7+10 ወይም ዮሐ ልዑል

*7+12 ወይም ሰው ንስሐ ካልገባ እግዚአብሔር

በይፋን ...

*8+2 ወይም ብርታትን

7+10 እርሱ ልቦን ቅኝችን ያድናቸዋል፤ ጻድቃን፤
የመከራ ጊዜ ሲመጣ እግዚአብሔር እንደሚታደጋቸውና
እንደሚረዳቸው ተስፋ ማድረግ እንዳለባቸው መንፈስ
ቅዱስ ያስተምራል። ንጹሕ ንሊና ወይም የልብ
ቅንነት እንዲኖረን በመጣር ልመናችንን ለእግዚአብሔር
ማቅረብ እንችላለን።

(1) በመንፈሳዊ ረገድ ያለንን ብርታት መሠረት
በማድረግ ለእግዚአብሔር እንዲህ በማለት ጸሎት
ማቅረብ እንችላለን። “እግዚአብሔር ሆይ! እንደ ጽድቁ
ፍረድልኝ፤ (ቀፋ8 ይመ፤ ከኢዮ 29+14 ጋር ያነጻጽሩ)።
በቅን ልብ፤ በእምነትና ለእግዚአብሔር ባለ ፍቅር ያነጻ
ከሆነ እንዲህ ያለው ልመና ራስን ከማጽደቅ የመነጨ
አይሆንም።

(2) እግዚአብሔር እንዲረዳ በተሰበረ ልብ (መዝ 6)
ጸሎትን ማቅረብ ምንኛ መታደል ነው፤ ሆኖም
በንጹሕ ንሊና ማንንም እንዳልበደልን፤ በሙሉ ልባችን
እግዚአብሔርን ለመውደድ ቅን ጥረት የምናደርግ
መሆናችንን በማወቅ፤ ጸሎት የምናቀርብ ከሆነ ደግሞ
የላቀ ነው።

(3) ሐዋርያው ጳውሎስ ያለውን ያስታውሱ፤ “በሰዚህ
በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ንጹሕ ንሊና እንዲኖረኝ
ሁል ጊዜ እጥራለሁ” (ሐሥ 24+16 ይመ፤ ከ2ቆር
1+12፤ ከ1ጢዋ 5+19፤ ከ2ጢዋ 1+3፤ ከ1ጴጥ 3+21
ጋር ያነጻጽሩ)። ጌታ ኢየሱስ፤ “በእኔ ብትኖሩ
ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ፤ የምትፈልጉትን ማንኛውንም

ነገር ለምኑ ይሰጣችኋልም” ብሎአል (ዮሐ 15+7)።
8+4 የሰው ልጅ፤ አዲስ ኪዳን ይህን ጥቅስ የሚጠቅሰው
ከሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ሲሆን (ከዕብራይስጥ
ወደ ግሪክ የተመለሰው ብሉይ ኪዳን)፤ ይህንኑ
አባባል የኢየሱስ ክርስቶስ መጠሪያ አድርጎት ይገኛል
(ዕብ 2+6-8 ይመ፤ ከኢፌ 1+19-22 ጋር ያነጻጽሩ)።
በሰ ሰው የተጠቀሱት እውነቶች ሙሉ በሙሉ ተፈጻሚ
የሆኑትም በእርሱ ብቻ ነው። የሰውን ዘር በመመከል
የሚቆም እንደ መሆኑ መጠን፤ የፍጥረት ሁሉ ገዥ
የመሆኑ ልልጣን የሚሰጠው ለእርሱ ብቻ ነው (ቀፋ 6-8
ይመ፤ ከፊል 2+10 ጋር ያነጻጽሩ)።
8+5 የክብርንና የሞገስን፤ ይህ መዝሙር
እግዚአብሔር ለሰው ዘር የሰጠውን አስደናቂ ክብር
ይገልጻል፤ ይህም እኛ ሰዎች አዘጋጫ ለውጥና የአጋጣሚ
ለውጥ ውጤቶች እንስሳት ሳንሆን፤ እግዚአብሔር ለታላቅ
ዐላማ የፈጠረን መሆናችንን ያረጋግጣል (ቀፋ5፤ በገጽ
26 ላይ፤ “ፍጥረት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመ።)። እኛ ለእግዚአብሔር ውድ ከመሆናችን
የተነሣ እርሱ ስለ እኛ ግድ አለው፤ ይንከባከበናልም
(ቀፋ4)፤ ክብርን ሰጥቶን የፍጥረቱ ገዥዎች እንድንሆን
መረጠን (ቀፋ6-8 ይመ፤ ከዘፍ 1+28፤ 2+15፤ 19 ጋር
ያነጻጽሩ)፤ ሆኖም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደድን
መሆናችንን ማወቃችን ራሳችንን ለማሞገስ ሳይሆን፤
ለፈጣሪዎችን ምስጋናና ክብር እንድናቀርብ ምክንያት
መሆን አለበት።

አቀዳጀኸው።
 ስለእጅግህ ሥራ ላይ ሾምኸው፤
 ሁሉንም ከእግሩ በታች
 አስገዛህለት፤
 ገበያችንና ላሞችን ሁሉ፤
 የዱር አራዊትንም፤
 የሰማይ ወፎችንና፤
 የባሕር ዓሦችን፤
 በባሕር ውስጥ የሚርመሰመሱትንም
 ሁሉ አስገዛህለት።
 ስለእግረህ ስምምነት ሁሉ ላይ ምንኛ
 ግርማዊ ነው፤

መዝሙር 9

በክፉ ላይ ፍርድ

ለመዘምራን አለቃ፣ በሙትላቤን ትሜት፣
 የዳዊት መዝሙር

እግዚአብሔር ሆይ፤ በፍጹም ልቤ
 አመሰግንሃለሁ፤
 ስለ ድንቅ ሥራዎችህም ሁሉ
 እናገራለሁ።
 ገበያንተ ደስ ይለኛል፤ ሐሜትም
 አደርጋለሁ፤
 ልዑል ሆይ፤ ስምህን በመዝሙር
 አወድሳለሁ።
 ጠላቶቼ ወደ ኋላ በተመለሱ ጊዜ፤
 ተሰነካክለው ከፈትህ ይጠፋሉ፤
 ፍርድም ጉዳዪም በአንተ እጅ ናቸውና፤
 ቅን ፍርድ እየሰጠህ በኩፋንህ ላይ
 ተቀምጥልህ።
 ሕዝቦችን ገዛጽህ፤ ክፉዎችንም አጠፋህ፤
 ስማቸውንም እስከ ወዲያኛው
 ደመሰስህ።
 ጠላቶች ለዘላለም ጠፉ፤
 ከተሞቻቸውንም ገለባበጥቻቸው፤
 መታሰቢያቸውም ተደምስሶአል።
 እግዚአብሔር ግን ለዘላለም በዙፋኑ ላይ
 ነው፤
 መንበሩንም ለፍርድ አጽንቶአል።
 ዕዓለምን በጽድቅ ይዳኛል፤
 ሕዝቦችንም በፍትሕ ይገዛል።
 እግዚአብሔር ለተጨቂኑት ዐደግ ነው፤

8+6 ዘፍ1:28;
 1775:33;
 ሊዮ10:3;
 መዝ19:11;
 102:25; 145:10;
 ሊሳ26:12;
 29:23; 45:11;
 146:15;25:27;
 ሌፌ1:22;
 ልብ1:10; 2:6-8
 847 ዘፍ2:19;
 13:5; 26:14
 8+8 ዘፍ1:26
 8+9 ቀ1
 941 ዘፍ4:34;
 መዝ86:12;
 111:1;
 119:2;10:145;
 138:1;
 9+2 2ዜ531:2;
 ሊዮ22:19;
 መዝ14:7; 31:7;
 70:4; 92:1;
 97:8; 126:3;
 ምሳ23:15;
 ሊሳ25:9;
 ሊር30:19;
 ሊፈ212:1;
 ሰፍ3:14;
 ማቴ5:12;
 ራእ19:7
 9+4 1ዘ78:45;
 ሊዮ16:21;
 መዝ7:11; 11:4;
 47:8; 67:4;
 98:9; ሊሳ6:1;
 1ዳ2:23;
 9+5 ዘፍ20:7;
 37:10;
 1ዜ516:21;
 ሊዮ18:17;
 መዝ59:5;
 105:14;
 ሊሳ26:14;
 66:15
 9+6 ዘፍ29:28;
 መዝ34:16;
 109:15;
 መዝ9:5;
 ሊሳ14:22;
 26:14; ሊር2:3;
 46:1-51:58;
 ሰፍ2:8-10
 9+7 1ዜ516:31;
 መዝ114;
 47:8; 93:2;

በመከራም ጊዜ መጠጊያ
 ይሆናቸዋል።
 ስምህን የሚያውቁ ይታመኑብሃል፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ የሚሹህን
 አትተዋቸውምና።
 በጽዮን ለሚኖር ለእግዚአብሔር ዘምና፤
 ሥራውንም በሕዝቦች መካከል
 በግልጽ አውራ፤
 ደም ተበቃይ ዐስቦአቸዋልና፤
 የጭቁኖችንም ጨክተ አልዘነጋም።
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላቶቼ
 የሚያደርሱብኝን መከራ
 ተመልከት፤
 አይተህም ራራልኝ፤ ከሞት ደጅም
 አንሥተህ መልሰኝ፤
 ይህን ስታደርግልኝ፤ በጽዮን ሴት ልጅ
 ደጅ፤
 ምስጋናህን ዐውጃለሁ፤
 በማዳንህም ሐሜት አደርጋለሁ።
 አሕዛብ በቁፈራት ጉድጓድ ገብ፤
 እግራቸውም ራሳቸው በሰውር
 ባስቀመጡት ወጥመድ ተያዘ።
 እግዚአብሔር በትክክለኛ ፍርዱ የታወቀ
 ነው፤
 9+7 ሊሳ6:1; 66:1; ራእ19:6 9+8 ቀ4; መዝ7:11;
 11:7; 45:6; 72:2 9+9 ዘፍ33:27; 24:መ22:3;
 መዝ10:18; 32:7; 74:21; 121:7 9+10 ዘፍ28:15;
 ዘፍ4:31; መዝ22:1; 37:25; 70:4; 71:11; 91:14;
 ሊሳ49:14; ሊር15:18; ልብ13:5 9+11 መዝ2:6;
 7:17; 18:49; 44:11; 57:9; 105:1; 106:27;
 ሊሳ24:13; ሕዝ20:23; 1ጢሞ3:16 9+12 ቀ18;
 24:መ4:11; መዝ10:17; 22:24; 72:4; ሊሳ49:13
 9+13 ዘፍ10:9; ሊዮ17:16; መዝ3:7; 6:2; 18:3;
 41:4; 51:1; 86:3;16; 119:132; ማቴ16:18
 9+14 2ግ19:21; መዝ13:5; 35:9; 50:23;
 51:12;15; ሊሳ1:8; 10:32; 37:22; 62:11;
 ሊር4:31; 6:2; ሰቆ1:6; ማዘ1:13; ሰፍ3:14;
 ዘዘ2:10; ማቴ21:5; ዮሐ12:15; 1ዳ2:9
 9+15 ሊዮ4:8; መዝ35:7;8; 57:6 9+16 ምሳ5:22
 ምዕ9 መዝ 9 እና 10 በመጀመሪያው የጥንት
 ቅጅ ላይ አንጓ ምቹ ተከታታይ ፈደላት ባሉት የዕ
 ብራይስጥ ሆህያት የሚጀምሩ አንዲሁም ጅማሬው
 ወይም መጨረሻው ትርጉም አዘል የሆነ አንድ
 ወጥ ግጥም ነበር፤ በሰብኝ ሊቃናት ውስጥ ሁለቱም
 አንድ መዝሙር ናቸው።

9+1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ... አመሰግንሃለሁ፤
 እያንዳንዱ አማኝ ከእግዚአብሔር ጋር ባለው ግንኙነት
 ውስጥ የግንኙነቱ እምብርት የሆነ የሚገኘው እግዚአብሔርን
 ማወደስ እንዳለበት ነው (በጽ 802 ላይ፤ “ምስጢ”
 በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
 9+5 ክፉዎችንም አጠፋህ፤ ዳዊት እዚህ ላይ
 የሰፈሩትን ሁኔታዎች እንደ ተፈጸሙ አድርጎ በመቀጠር
 ያናገራል፤ ይህም በመጽሐፈ መዝሙር ውስጥ የትንሹት
 አቀራረብ ስልት ነው። ሁኔታዎቹ ልክ እንደ ተፈጸሙ
 አድርጎ መናገሩ፤ መፈጸማቸው የማይቀር መሆኑን
 በእጅጉ እርግጠኛ ነበር (ቀ፡ 15-16 ይመ)።
 9+8 ዓለምን በጽድቅ ይዳኛል፤ መዝሙረኛው
 ጌታን ያመሰግናል፤ ያወድሳልም፤ ምክንያቱም
 እግዚአብሔር የሚፈልጉትን ሁሉ አንድ ቀን ሙሉ

በሙሉ ይታደጋቸዋል (ቀ፡8-14)፤ በጠላቶቹም
 ላይ ይፈርዳቸዋል (ቀ፡3-8:15-20)፤ (1) ከፍት
 በንነበት በአሁኑ ዓለም ተስፋ መቀረጥንና ጽልቃዊ
 ስሜትን ለማስወገድ፤ የእግዚአብሔር ስም ሥቃይ
 ቢደርስባቸውም እንኳ እግዚአብሔር ላይ ያላቸውን
 እምነት ለማቆሩት በተነሡት ላይ ጸንተው የተቋቋሙትን
 ጌታ አንድ ቀን ነጻ እንደሚያስባቸው በጽኑ ማመንና
 መመስከር አለባቸው። (2) የአዲስ ኪዳን አማኞች
 እነዚህን ጥሰቶች የጌታንና የቤተ ክርስቲያኑን ጠላቶች
 ለማመልከት ይጠቀሙባቸዋል። በአዲስ ኪዳን ዘመን
 ሁሉ በክፉ ኅይለትና በጽድቅ ኅይለት መካከል ግጭት
 ይካሄዳል። ታማኝ የሆኑትን አማኞች ሰይጣን፤ ዓለምና
 በቤተ ክርስቲያን ያሉ ሐሰተኛ አማኞች ይቃወሟቸዋል
 (2ጢሞ 3:12 እና ማጠ ይመ)።

ምስጋና

መዝ 9+1-2 “እግዚአብሔር ሆይ፡ በፍጹም ልቤ አመሰግንሃለሁ፡ ስለ ድንቅ ሥራዎችህም ሁሉ እናገራለሁ፡ በአንተ ደስ ይለኛል፡ ሐሜትም አደርጋለሁ፡ ልዑል ሆይ፡ ስምህን በመዝሙር እወድሳለሁ፡”

የምስጋና አስፈላጊነት፤ ሰዎች እግዚአብሔርን እንዲያመሰግኑ መጽሐፍ ቅዱስ ምን ጊዜም እንደ መከረ ነው፤ (1) የብሉይ ኪዳን ጸሐፊዎች እስራኤላውያን እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ዘንድ ሦስት መሠረታዊ ቃላትን አስፍረዋል፡ እነርሱም “ባርክ” ተብሎ ሊተረጎም የሚችለው “ባራክ” የሚለው ቃል፤ “ሃሌ ሉያ” ማለትም “እግዚአብሔርን አመሰግኑ” የሚለው ሐረግ የመጣበት “ሃላል” የሚለው ቃል እንዲሁም አንዳንድ ጊዜ “ምስጋና አቅርብ” ተብሎ ሊተረጎም የሚችለው ሐረግ የመጣበት “ያዳህ” የሚለው ቃል ናቸው፡፡

(2) እስራኤላውያን ቀይ ባሕርን ከተሻገሩ በኋላ የዘመሩት የመጀመሪያው የመጽሐፍ ቅዱስ መዝሙር ይበልጡት ለእግዚአብሔር የቀረበ ውዳሴና ምስጋና ነበር (ዘፀ 15፡ ቀ. 2 ይመ)፡፡ እግዚአብሔር በቸርነቱ የተሰሩይቱን ምድር ስለሰጣቸው እስራኤላውያን ጌታን እንዲያመሰግኑት ሙሴ አዘዛቸው (ዘጸ 8፡10)፡፡ የዲቦራ መዝሙር ሰዎች በተለይ እግዚአብሔርን እንዲያመሰግኑ ጥሪ ያቀርባል (መዝ 5፡9)፡፡ ጻዊት እግዚአብሔርን የማወደስ ፍላጎት ነበረው፤ ይህም በሕይወት ታሪኩ ላይና (2ሳመ 22፡4፡47፡50፤ 1ዜና 16፡4፡9፡25፡35፡36፤ 29፡20)፤ በጻፋቸው መዝሙሮች ላይ ተገልጦአል (መዝ 9፡1-2፤ 18፡3፤ 22፡23፤ 52፡9፤ 108፡1፡3፤ 145)፡፡ ሌሎች ባለመዝሙሮችም ሰዎች እግዚአብሔርን እያመሰግኑ እንዲኖሩ ጥሪ ያቀርባሉ (መዝ 33፡1-2፤ 47፡6-7፤ 75፡9፤ 96፡1-4፤ 100፡ 150)፡፡ በመጨረሻም የብሉይ ኪዳን ነቢያት የእግዚአብሔር ሕዝብ ጌታን ማመስገን እንዳለባቸው ትምህርት ሰጥተዋል (ኢሳ 42፡10፡12፤ ኢሮ 20፡13 ይመ፤ ከኢሳ 12፡1፤ 25፡1፤ ከኤር 33፡9፤ ከኢሳ 2፡26፤ ከዕን 3፡3 ጋር ያነጻጽሩ)፡፡

(3) እግዚአብሔርን የማመስገን ጥሪ በአዲስ ኪዳን ላይ ከጻፈ እስከጻፈ ተስተጋብቶአል፤ ጌታ ኢየሱስ ራሱ በሰማይ ያለውን አባቱን አመስገነ (ማቴ 11፡25፤ ሉቃ 10፡21)፡፡ ሐዋርያው ጳውሎስ ሕዝቦች ሁሉ ለእግዚአብሔር ምስጋና ያቀርቡ ዘንድ ያደፋፍራል (ሮሜ 15፡9-11፤ ኤፌ 1፡3፡6፡12)፤ ሐዋርያው ያዕቆብም ጌታን እንድናመስግን ጥሪ ያቀርብናል (ያዕ 3፡9፤ 5፡13)፡፡ በመጨረሻም ሥዕላዊ በሆነ መልክ ጉልቶ መሳፍርት የሌለው የቅዱሳንና የመላእክት ሰራዊት ያለማቋረጥ እግዚአብሔርን ሲያመሰግን በዮሐንስ ራእይ ላይ ቀርቦአል (ራእ 4፡9-11፤ 5፡8-14፤ 7፡9-12፤ 11፡16-18)፡፡

(4) እግዚአብሔርን ማመስገን የመላእክት አንዱ ዐቢይ ተግባራቸው ሲሆን (መዝ 103፡20፤ 148፡2)፤ ማመስገን የእግዚአብሔር ሕዝብ ማለትም የሕዋናትና (ማቴ 21፡16 ይመ፤ ከመዝ 8፡2 ጋር ያነጻጽሩ) የዐዋቂዎች ልዩ መብት ነው (መዝ 30፡4፤ 135፡1-2፤ 19-21)፡፡ ከዚህም በላይ ሕዝቦች ሁሉ እንዲያመሰግኑት እግዚአብሔር ራሱ ጥሪ ያቀርባል (መዝ 67፡3-5፤ 117፡1፤ 148፡11-13፤ ኢሳ 42፡10-12፤ ሮሜ 15፡11)፡፡ በሌላም አባባል እስትንፋስ ያለው ሁሉ ለእግዚአብሔር ምስጋና እንዲያቀርብ ጥሪ ቀርቦለታል (መዝ 150፡6)፡፡ ምስጋና ይቀርብ ዘንድ አጽንዖት ለመስጠትም እግዚአብሔር ሕይወት የሌላቸው ፍጥረታት ማለትም ፀሐይ፤ ጨረቃና ከዋክብት (መዝ 148፡3-4 ይመ፤ ከመዝ 19፡1-2 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ነጉድጓድ፤ ዐመጸይ፤ በረዶና ነፋስ (መዝ 148፡8)፤ ተራሮች፤ ኩረብቶች፤ ወንዞችና ባሕሮች (መዝ 98፡7-8፤ 148፡9)፤ የዛፍ ዐይነቶች ሁሉ (መዝ 148፡9፤ ኢሳ 55፡12) ሕያዎች ፍጥረታት ሁሉ (መዝ 69፡34፤ 148፡10) እንዲያመሰግኑት ጥሪ ያቀርባል፡፡

የምስጋና አቀራረብ መንገዶች፤ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ ምስጋና በልዩ ልዩ መንገድ ሊካሄድ ይችላል፤ (1) የእግዚአብሔር ሕዝብ በአንድ ላይ ሆነው ሲያመልኩ፤ ምስጋና ትልቁን ስፍራ ይይዛል (መዝ 100፡4፤ በገጽ 713 ላይ፤ “አምልኮተ እግዚአብሔር” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)፡፡ (2) የንብረት አምልኮ በሚደረግበት ቦታና በሌሎችም ቦታዎች መዝሙሮችን፤ ማሕሌቶችንና፤ መንፈሳዊ ቅኔዎችን መዘመር ለእግዚአብሔር ምስጋና የሚገለጽበት መንገድ ነው (መዝ 96፡1-4፤ 147፡1፤ ኤፌ 5፡19-20፤ ቄላ 3፡16-17) ፡፡ ምስጋና በእእምሮ ሊዘመር ይችላል (ይኸውም በሰው ቋንቋ ማለት ነው)፤ ወይም በመንፈስ ሊዘመር ይችላል (ይኸውም በልሳን ማለት ነው፤ 1ቆሮ 14፡14-16፤ 14፡15 እና ማብ ይመ)፡፡

(3) በሙዚቃ የሚቀርብ ምስጋና በተለያዩ መሣሪያዎች ሊገለጽ ይችላል፤ በመለከቶች፤ ማለትም በቀንደ መለከትና በጥሩምባ (1ዜና 15፡28፤ መዝ 150፡3)፤ እንደ ዋሽንት ባሉ የትንፋሽ መሣሪያዎች (1ዳሙ 10፡5፤ መዝ 150፡4)፤ እንደ በገናና መሰንቆ ባሉ ባለአውታር መሣሪያዎች (1ዜና 13፡8፤ መዝ 149፡3፤ 150፡3) እንደ ታምቡርና ጽናጽል ባሉ የምት መሣሪያዎች (ዘፀ 15፡20፤ መዝ 150፡4-5)። (4) አምላካችን ስለ ፈጸመው ድንቅ ሥራ ለሌሎች በመንገር የእግዚአብሔርን ምስጋና ማስተላለፍ እንችላለን። ለምሳሌ ዳዊት የእግዚአብሔርን ምሕረት በሕይወቱ በመለማመዱ ጌታ ለእርሱ ያደረገለትን ለሌሎች ለመንገር አጥብቆ ይሻ ነበር (መዝ 51፡12-13፡15)። ሌሎች የቅዱሳት መጻሕፍት ጸሐፊዎችም በእግዚአብሔር ሕዝብ ጉባኤ (መዝ 22፡22-25፤ 111፡1፤ ዕብ 2፡12) እና በእሳብ መካከል (መዝ 18፡49፤ 96፡3-4፤ ኢሳ 42፡10-12) የእግዚአብሔርን ክብርና ምስጋና እንድናውጅ ይገፋፋናል። ጴጥሮስ የእግዚአብሔር ምርጥ የሆኑትን፤ “እናንተ ግን ከጨለማ ወደ አስደናቂ ብርሃኑ የጠራችሁን የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ እንድታውጁ” (1ጴጥ 2፡9) በማለት ያቀርባል። በሌላም አነጋገር የተልእኮ ሥራ ማለት እግዚአብሔርን የማመስገን ዘዴ ነው። (5) በመጨረሻም ለእግዚአብሔር ክብር ሲባል የሚኖረው ሕይወት ራሱ ጌታን የማመስገኛ መንገድ ነው። ብርሃኖችን እንዲበራ ብናደርግ ሰዎች መልካሙን ሥራችንን አይተው ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና እንደሚሰጡና እንደሚያቀርቡ ጌታ ኢየሱስ ያሳስበናል (ማቴ 5፡16 ይመ፤ ከዮሐ 15፡8 ጋር ያነጻጽሩ)። በተመሳሳይ ሁኔታም ጳውሎስ በጽድቅ ፍሬ የተሞላ ሕይወት ለእግዚአብሔር ምስጋና እንደሚቀርብ አመልክቶአል (ፊል 1፡11)።

ምስጋና የሚቀርብበት ምክንያት፤ ሰዎች እግዚአብሔርን ለምን ያመሰግናሉ? (1) በጣም ከሚታወቁት ምክንያቶች አንዱ እርሱ ሰማይንና ምድርን የፈጠረ (መዝ 96፡4-6፤ 145፡3፤ 148፡13)፤ ስለ ቅዱስነቱ መመስገን ያለበት (መዝ 99፡3፤ ኢሳ 6፡3) እንዲሁም አምላካችን አስደናቂ ክብርና ሞገስ ያለው በመሆኑ ነው። (2) እግዚአብሔር በምድራችንና በሕይወታችን በሠራው ድንቅ ሥራ ውስጥ ማለፋችን፤ በተለይም የድነትና የቤዛነት ሥራው ስሙን ለማመስገን ዐቢይ ምክንያታችን ነው (መዝ 96፡1-3፤ 106፡1-2፤ 148፡14፤ 150፡2፤ ሉቃ 1፡68-75፤ 2፡14፡20)፤ ይህንም በማድረጋችን እግዚአብሔርን ስለማይቋረጠው ምሕረቱ፤ ጸጋውና ፍቅሩ እናመሰግናለን (መዝ 57፡9-10፤ 89፡1-2፤ 117፤ 145፡8-10፤ ኤፌ 1፡6)። (3) በሕይወታችን ውስጥ ስብከናውነው ተለይቶ ስለሚታወቀው ትድግናም እግዚአብሔርን ለማመስገን እንፈልጋለን፤ ይኸውም ከጠላቶቻችን እጅ በመጻናችን ወይም ከሕመማችን በመፈወሳችን ነው (መዝ 9፡1-5፤ 40፡1-3፤ 59፡16፤ 124፤ ኤር 20፡13፤ ሉቃ 13፡13፤ ሐሥ 3፡7-9)። (4) በመጨረሻም እግዚአብሔር በሥጋዊውም ሆኖ በመንፈሳዊው ረገድ ዘወትር ስለሚያደርግልን ጥንቃቄና ቸርነት ስሙን እናመሰግናውና እንባርከው ዘንድ የሚያደርገን አስገዳጅ ምክንያት ነው (መዝ 68፡19፤ 103፤ 147፤ ኢሳ 63፡7፤ በገጽ 100 ላይ፤ “መግባተ እግዚአብሔር” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

ክፉዎችም በእጃቸው ሥራ ተጠመዱ።

ሒጋዮንን ሲላ

17ክፉዎች ተመልሰው ወደ ሲኦልኦ ይወርዳሉ፤

እግዚአብሔርን የሚዘነጉ ሕዝቦችም ሁሉ እንደዚሁ።

18ኛግረኞች እንደመቼም ቢሆን አይረሱም፤

የድኸችም ተስፋ ለዘላለም መና ሆኖ አይቀርም።

19እግዚአብሔር ሆይ ተነሥ፤ ሰውም አያይል፤

አሕዛብም በፊትህ ይፈረድባቸው።

20እግዚአብሔር ሆይ፤ ድንጋጤ አምጣባቸው፤

ሕዝቦች ሰው ከመሆን እንደማያልፉ ይወቁ።

መዝሙር 10^ኛ

ፍትሕ ለማግኘት የቀረበ ልመና

1እግዚአብሔር ሆይ፤ ለምን እንዲህ ርቀህ ቆምህ?

በመከራ ጊዜህ ለምን ድምፅህን አጠፋህ?

ከፉዎች የተጨነቀውን በእብረት ያሳድዳሉ፤

በወጠነት ተንኩል ይጠመዱ።

9+17 ዘኁ16+30፤
ኢዩ8+13፤
ም45+5
9+18 ቍ12፤
መዝ25+3፤ 39+7፤
71+5፤ 74+19፤
ም423+18፤
ኤር14+8
9+19
2ዜና14+11፤
መዝ3+7፤
110+6፤ ኢሳ2+4፤
ኢል3+12
9+20 ዘዩ35+5፤
መዝ31+13፤
62+9፤ ኢሳ13+8፤
31+3፤ ሕ28+2፤
ሉቃ21+26
10+1 መዝ13+1፤
22+1፤ 11፤
35+22፤ 38+21፤
71+12
10+2 ቍ9፤
ኢዩ20+19
10+3 ኢዩ1+5፤
መዝ49+6፤ 94+4፤
ኤር48+30
10+4 መዝ36+1
10+5
መዝ18+27፤
101+5፤
ም46+17፤
ኢሳ13+11፤
ኤር48+29
10+6 ራእ18+7
10+7 ኢዩ20+12፤
መዝ73+8፤

ክፉ ሰው በልቡ ምኞት ይከተራል፤

ሰግብግቡን ይባርካል፤

እግዚአብሔርንም ይዳፈራል።

ክፉ ሰው ከትዕቢቱ የተነሣ እግዚአብሔርን አይፈልግም፤

በሐሳቡም ሁሉ ስምዛክ የለም፤

5መንገዱ ዘወትር የተሳካ ነው፤

ዕቡይ፤ ከሕግም የራቀ ነው።

በመሆኑም በጠላቶቹ ላይ ያፈላል።

6በልቡም፤ "ከስፍራዬ የሚነቀንቀን የለም፤ ከትውልድ እስከ ትውልድም መከራ አያገኘኝም" ይላል።

7አፋ መርዝምን ትዋፈትንና ግፍን የተሞላ ነው፤

ሽንገላና ክፉት ከምላሱ ሥር ይገኛሉ።

8በየመንደሩ ሥርቻ ያደፍጣል፤

ንጹሐንን በሰዋራ ስፍራ ይገድላል።

ዐይኖቹንም በምስኪኖች ላይ ያነጣጥራል።

10+7 መዝ119+134፤ መዝ4+1፤ ኢሳ30+12፤ ሮሜ23+14
10+8 መዝ37+32፤ 59+3፤ 71+10፤ ምሳ1+11፤
ኤር5+26፤ ሆሴ6+9፤ ሚክ7+2
79+16 ወይም በተመሥጠ ማሰብ
89+17 ወይም መቃብር
ምዕ10 መዝ 9 እና 10 በመጀመሪያው የጥንት ቅጅ ላይ አንድ ዎች ተከታታይ ፊደላት ባሉት የሰራይስጥ ሆኑት የሚጀምሩ እንዲሁም ጀግራው ወይም መጨረሻው ትርጉም በዘላ የሆነ አንድ ወጥ ግጥም ነበር በሰብሳ ሊቃናት መስጥ ሁለቱ አንድ መዝሙር ናቸው።

9+18 ችግረኞች ግን መቼም ቢሆን አይረሱም፤

የእግዚአብሔር ሕዝብ ከሆኑት መካከል ችግረኞች የሥቃይ ስለሰ የሆኑት ሁሉ የእርሱን ልዩ እንክብካቤ ያገኛሉ (ቍ9-10፡12)። እግዚአብሔር እንደማይተዋቸው፤ ጸሎታቸውን እንደማይዘነጋ (ቍ 12)፤ ተስፋቸውም የማታ ማታ እውን እንደሚሆንላቸው (ቍ 18)፤ ተስፋ ተስፋቸውን አይቀርም (ቍ 10)።

10+1 ለምን እንዲህ ርቀህ ቆምህ? ይህ ጸሎት የእግዚአብሔር ፍትሕ እሸናፊ ሆኖ ከመውጣት ይልቅ የዘገየ መስሎ በታየበት ወቅት ወደ ጌታ በመቃተት የቀረበ ልመና ነው፤ (በራእ 6፡9-10 ላይ ሰማእትነትን ስለ ተቀበሉት ትዳሳን ጨኸት የተገለጸውን ከዚህ ጋር ያነጻጽሩ)። በእሁኑ ዘመን ኢፍትሐዊነትና ክፉት ምድሪቱን አጥለቅልቀዋል፤ እግዚአብሔርም ጣልቃ ሳይገባ ከፍቶ የሚታዘብ ይመስላል። የእግዚአብሔር ሕዝብ ጌታ ክፉትንና ሥቃይን ገትቶ እንዲያስቀር መጸለይ አለባቸው። ከዚህም ጋር የፍትሕ ቀን ገና ያልደረሰ ቢሆንም ጌታ ጸሎታችንን እንደሰማና እስከመጨረሻው ዕለትም ብርታትን እንደሚሰጠን እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን (ቍ 17-18)።

10+2 ክፉዎች ... በእብረት ያሳድዳሉ፤ መዝሙረኛው ክፉዎችና ጨካኞች ስለሚያሳዩት ሁኔታና ኑሮ የተሳካላቸው መስሎ ስለ ታየውም ሐዘን ውስጥ ይገባ (ቍ3-11)። (1) እግዚአብሔር ክፉዎችን እንደያዘርዳቸው፤ ረዳት የለሹን እንዲረዳ፤ ገጠአትና ሽብር ከገዳ ምድር እንዲወገዱ፤ እግዚአብሔርም ለዘላለም ንጉሥ ሆኖ እንዲገዛ መዝሙረኛው ጸለየ (ቍ 12-18)። (2) የአዲስ ኪዳን አማኞች ክፉዎች ድነትን ያገኙ ዘንድ ቢፈልጉም፤ ክርስቶስ ክፉትን ሁሉ ለማስወገድ

ዳግም እስኪመጣ ድረስ (ራእ 19፡11-20፡10) ንጠአትና ክፉት ጨርሶ እንደማይወገዱ፤ ጽድቅም ሙሉ በሙሉ እንደማይገኝም ማስተዋል ይኖርባቸዋል። ስለዚህ እግዚአብሔር ክፉትን ሁሉ እንዲያጠፋ፤ ክርስቶስም ለዘላለም እንዲነግሥ፤ የንጠአትና የሐዘን መንስራፋትም እንዲያከትም መጸለይ ይኖርብናል (ራእ 19-22)።

10+8 ንጹሐንን በሰዋራ ስፍራ ይገድላል፤ ይህ ጥቅስ በተዘዋዋሪ ላይ የአካል ጉዳት የሚያስከትለውን የስሜትና የመንፈስም ጥፋት የሆነውን አደንዛዥ ዕዕ ለሚያዘዋውሩት፤ የአልኮሆል መጠጥን ለሚያሟሙቁት፤ ዕንስ ማስወርድን ሙያ ብለው ለያዙት ሰዎች ሊጠቀስ ይችላል። (1) ከሰበት የተነሣ (ከቀ 3 ጋር ያነጻጽሩ) እንደነዚህ ያሉት ሰዎች ድኸችንና ወጣቶችንና ማስተዋል የጉዳታቸውን ወጥመዳቸው ውስጥ ሊያስገቡ ይችላሉ። በመርዘኛ ምሳላቸውና በማስታወቂያቸው አማካይነት በንግድ ሥራቸው በኩል የሚመጣውን መዝዘ በመደበት ጥበብ በተሞላበት መንገድ፤ ምርታቸው የቱን ያህል ደስታ እንደሚያስገኝ በሰፊው ያትታሉ (ቍ9)።

(2) እነዚህ በክፍት የተሞሉ ግለሰቦች ግብረገብነታቸው በእግዚአብሔር የፍርድ ወንበር ፊት የማይመዘን እየመሰላቸው እግዚአብሔር ፍትሕን ዘንግቶአል። በማለት በቸልተኝነት ይመላለሳሉ (ቍ3-4፡11፡13)፤ መጨረሻቸው ግን የማይመለሱበት ጥፋት ይሆናል (መዝ 73)። አማኞች ሁሉ ፍቅርን፤ ርገራንን፤ ለሌሎች ግድ መሰኘትን፤ ገንዘብ በማድረግና ሌሎችን ሁሉ በመርዳት ከእንዲህ ዐይነቱ ፊታችን ባሕሪና ልማድ መራት አለባቸው እንጂ እንዲህ ዐይነቱን ክፉት ይበጅ ማለት የለባቸውም።

ዐደኑ ውስጥ እንዳለ አንበሳ በስውር
 ያደባል፤
 ረዳት የሌለውን ለመያዝ
 ያሸምቃል፤
 ድኻውንም አፈሩ አድርጎ
 በወጥመዱ ይታትታል።

10ምስኪኑም ይደቃል፤ ዐንጉቱን ይደፋል፤
 ያልታደለውም በክንዱ ሥር
 ይወድቃል።

11በልቡም፣ "እግዚአብሔር ረስቶአል፤
 ፊቱን ሸፍኖአል፤ ፈጽሞም
 አያይም" ይላል።

12እግዚአብሔር ሆይ ተነሥ፤ ስምላክ ሆይ፤
 ክንድህን አንግ፤
 ረዳት የሌላቸውንም አትርሳ።

13ክፉ ሰው በእግዚአብሔር ላይ ለምን ክፉ
 ይናገራል?

በልቡስ፣ "ስለ ሥራዬ
 አይጠይቀኝም" ለምን ይላል?

14አንተ ግን መከራንና ሐዘንን ታያለህ፤
 በእጅህም ዋጋ ለመክፈል
 ትመለከታለህ፤

ምስኪኑም ራሱን በአንተ ላይ ይጥላል፤
 ለድኻ ዐደግም ረዳቱ አንተ ነህ።

15የክፉውንና የበደላቸውን ክንድ ሰበር፤
 የእጁንም ስጠው፤
 ምንም እስከማይገኝ ድረስ።

16እግዚአብሔር ከዘላለም እስከ ዘላለም
 ንጉሥ ነው፤

እነሆኑም ከምድሩ ይጠፋሉ።

17እግዚአብሔር ሆይ፤ የተገፋትን ምኞት
 ትሰማለህ፤

ልባቸውን ታበረታለህ፤ ጆሮህንም
 ወደ እነርሱ ጣልታደርጋለህ፤

18ከዐፈር የተፈጠረ ሰው ከእንግዳህ
 እንዳያሰጩኝቃቸውን

አንተ ለድኻ ዐደጉና ለተገፋው
 ትግግራለህ።

መዝሙር 11

የጻድቀን ትምክሐት

ለመዘምራን አለቃ፣ የጻዊት መዝሙር

1በእግዚአብሔር ታምኛለሁ፤

10+9 ቀ፡2፤
 ኢዮ18+8
 10+10 ኢዮ9+17
 10+11
 ኢዮ22+13+14፤
 መዝ42+9፤ 77+9
 10+12 መዝ3+7፤
 9+12፤ 17+7፤
 20+6
 106+26፤
 ኢሳ26+11፤
 ሚክ5+9
 10+13 ቀ፡3፤
 ኢዮ31+14
 10+14 ቀ፡7፤
 ዘፋ33+29፤
 መዝ22+11፤
 37+5
 10+15
 ኢዮ31+22
 10+16 ዘ015+18፤
 ዘፋ8+20
 10+17 ዘ022+23፤
 መዝ9፤12
 10+18 ዘፋ24+17፤
 መዝ9+9፤ 146+9
 11+1 ዘፋ14+10፤
 መዝ7+1፤ 50+11

11+2
 24መ፡22+35፤
 ኢዮ33+3፤
 መዝ7+10+13፤
 10+8፤ 58+7
 11+3
 መዝ18+15፤
 82+5፤ ኢሳ24+18
 11+4 1778+48፤
 2ዜ56+18፤
 መዝ9+7፤ 18+6፤
 27+4፤ 33+18፤
 66+7፤ ምሳ15+3፤
 ዮና2+7፤
 ሚክ1+2፤
 ዕን2+20፤
 ማተ5+34፤
 23+22፤ ራእ4+2
 11+5 ዘፋ7+13፤
 ኢዮ23+10፤
 28+28፤ መዝ5+5፤
 45+7፤ ኢሳ1+14
 11+6 ዘፋ19+24፤
 41+6፤ ኢዮ1+19፤
 ራእ9+17
 11+7 2ዜ5+12+6፤
 ዕዝ9+15፤

ታዲያ ነፍሴን፤ "እንደ ወፍ ወደ
 ተራራ ብረሪ"

ለምን ትሏታላችሁ?

2ደግሞም ለምን እንዲህ ትሉኛላችሁ?

"ከፋዎች እነሆ፤ ቀስታቸውን
 ገትረዋል፤

የቅኑን ሰው ልብ በጨለማ ለመንደር፤
 ፍላግጥን በአውታሩ ላይ

ደግነዋል።

3መሠረቱ ከተናደ፤

ጻድቅ ምን ማድረግ ይችላል?"

4እግዚአብሔር በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤

የእግዚአብሔር ዙፋን በሰማይ ነው።

ዐይኖቹ ሰዎችን ይመለከታሉ፤

ቅንድቦቹም የሰው ልጆችን

ይመረምራሉ።

5እግዚአብሔር ጻድቁንና ኅጥሉን

ይመረምራል፤

ዐመገን የሚወዱትን ግን፤

ነፍሱ ትጠላቸዋለች።

6እርሱ በክፉዎች ላይ የእሳት ፍምና

ዲን ያዘነባል፤

የጽዋቸውም ዕጣ ፈንታ፤

የሚለበልብ ዐውሎ ነፍሱ ነው።

7እግዚአብሔር ጻድቅ ነውና፤

የጽድቅ ሥራም ይወዳል፤

ቅኖችም ፊቱን ያያሉ።

መዝሙር 12

ከክፉ ዓለም ለመዳን የቀረበ ጸሎት

ለመዘምራን አለቃ፣ በሰምንተኛው ቅሚት

የሚዘመር፤ የጻዊት መዝሙር።

1እግዚአብሔር ሆይ፤ ደግ ሰው የለምና

አንተው ድረስልኝ!

ከሰዎችም መካከል አንድ ታማኝ

አይገኝም።

11+7 ኢዮ1+1፤ መዝ9+8፤ 17+15፤ 33+5፤ 99+4፤

140+13፤ ኢሳ28+17፤ 30+18፤ 56+1፤ 61+8፤

ኢር9+24፤ ሉቃ23+50፤ 2ጢሞ4+8 12+1 ኢሳ57+1፤

ሚክ7+2

11+3 ወይም ጻድቅ ምን እያደረገ ነው?

11+5 ወይም ጻድቅ እግዚአብሔር ኅጥሉን

ይመረምራል

11+1 በእግዚአብሔር ታምኛለሁ፤ ይህ መዝሙር
 የመጽሐፍ ቅዱስ መርሐች ሲጣሱ ወይም አደጋ ላይ
 ሊወድቁ ሲቃረቡ ጊዜ ሽሽትን እንደ መፍትሄ የሚቁጥ
 ፍትን ወይም ተመሳሳሉ መፍርን የሚመርጡትን
 ይገሥጻል (ቀ፡ 1-3)። ታማኝ የሆኑ አማኞች
 እግዚአብሔርን መጠጊያቸው ያደርጋል፤ የግብረገብና
 የመንፈስ ሥርዐቶች በግብረተሰብና በቤተ ክርስቲያን
 ዘንድ እንደሌሉ ቢቁጠሩም እንኳ እነርሱ ግን ለጽድቅ
 ታተቀው ይኖራሉ (ቀ፡3)፤ ወጤቱም "ቅኖችም ፊቱን
 ያያሉ" ይሆናል (ቀ፡7 ይመ፤ ከ16፡8-11፤ ከ17፡15፤
 ከ23፡6 ጋር ያነጻጽራ)።

11+5 ዐመገን የሚወዱትን ግን ነፍሱ
 ትጠላቸዋለች፤ እግዚአብሔር ጽድቅን ስለሚወድ
 (ቀ፡7)፤ ዐመፅ የሚፈጽሙትን ወይም በዐመፅ ደስ

የሚሰኙትን ይጠላል። ስለዚህ አማኞች አዝናኝ በሆኑ
 መገናኛ ብዙሃን ላይ ጥንቃቄ ማድረግ አለባቸው፤
 ዐመፅ በመገናኛ ብዙሃን ሲተላለፍ፤ ደም ማፍሰስም
 ሥልላዊ በሆነ መልክ ሲገለጽ እርካታን የሚያገኙ
 ወይም የሚያዘኑ ስለ መሆናቸው ራሳቸውን መመርመር
 አለባቸው (ሉቃ 23፡35 እና ማጣ፤ ሮሜ 1፡32 እና
 ማጣ ይመ)።

12+1 እግዚአብሔር ሆይ ... ድረስልኝ፤ ፈሪሃ
 እግዚአብሔር የሌላቸው ሰዎች አድራጎት በሚያስመርርበት
 ጊዜ፤ ለእግዚአብሔርና ለጽድቅ ያደሩትን ሰዎች የቱን
 ያህል እንደሚያስጨንቃቸው ይህ መዝሙር ይገልጻል።
 በየትኛውም ዘመን እግዚአብሔር ሕዝብ በዚህ ዐይነት
 አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ዐልፈዋል፤ በዚህ ዘመን መጨረሻ
 ላይ ግን እነዚህ አስከፊ ሁኔታዎች እየተባባሱ ይሄዳሉ

እርሱ በርሳቸው ውሸት ይነጋገራሉ፤
በሽንገላ ከንፈርና በሁለት ልብ
ይናገራሉ፤
እንጋዩን ከንፈር ሁሉ፤
ነገር የምታበዛውንም ምላስ
እግዚአብሔር ያጥፋ!
እነዚህም፤ “በአንደበታችን እንረታለን፤
ከንፈራችን የእኛ ነው፤ ጌታችንስ
ማነው?”
የሚሉ ናቸው።
እግዚአብሔር፤ “ሰላ ድኾች መከራ፤
ሰላ ትግረኞችም ጩኸት፤
አሁን እነሣለሁ፤
በናፈቁትም ሰላም አኖራቸዋለሁ”
ይላል።
የእግዚአብሔር ቃል የጠራ ቃል ነው፤
ሰባት ጊዜ እንደ ተጣራ፤
በምድር ላይ በከውር እንደ ተፈተነ
ብር ነው።
እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ትጠብቀናለህ፤
ከዚህም ትውልድ ለዘላለም
ትከልለናለህ።
ዕለዎች ዘንድ ክፉት ክፍ፡ ክፍ ባለ ጊዜ፤
በመፀኞች በየአቅጣጫው በዛቻ
ይዘራሉ።

መዝሙር 13

በአምላኩ የታመነ ሰው አቤቱታ
ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።
እግዚአብሔር ሆይ፤ እስከ መቼ ድረስ
ለዘላለሙ ትረሳኛለህ?
ፊትህንስ ከእኔ የምትሰውረው እስከ

12+2 መዝ56:9፤
34+13፤ 141+3፤
ምሳ6+19፤
12+17፤ 13+3፤
ኢሳ32+7፤
ሮሜ16+18
12+3 መዝ73+9፤
ምሳ26+28፤
28+23፤ 837+8፤
ያዕ3+5፤ ራእ13+5
12+4 ምሳ18+21፤
ያዕ3+6
12+5 መዝ3+7፤
6+6፤ 34+6፤
35+10፤ 44+24፤
62+10፤
72+14፤ 73+8፤
መዝ4+1፤ 5+8፤
ኢሳ3+15፤ 5+7፤
30+12፤ 59+13፤
ሐሥ7+34
12+6
2ሳሙ22+31፤
ኢዮ23+10፤
28+1፤
መዝ18+30፤
119+140፤
ኢሳ48+10፤
ዘክ13+9
12+7 መዝ16+1፤
27+5፤ 37+28፤
ዮሐ17+12
12+8
መዝ55+10-11
13+1 ዘጸ31+17፤
መዝ6+3፤ 22+24፤
42+9፤ ኢሳ8+17፤
54+9፤ ሰቆ5+20
13+2 መዝ42+4፤
55+2፤ 94+3፤
139+23፤
ኢሳ33+18፤

መቼ ድረስ ነው?
ከሐሳቤ ጋር የምሟገተው፤
ልቤም፤ ቀኑን ሙሉ የሚያዝነው
እስከ መቼ ነው?
ጠላቴስ በእኔ ላይ የሚያይለው እስከ
መቼ ድረስ ነው?
እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ ተመልከት፤
ሰማኝም፤
የሞት እንቅልፍ እንዳልተኛ
ዐይኖቼን አብራ፤
“በዚህም ጠላቴ፤ “አሸነፍሁት” እንዳይል፤
ባላጋራዎቼም በውድቀቴ ደስ
እንዳይላቸው ርዳኝ።
እኔ ግን በጸናች ፍቅርህ እታመናለሁ፤
ልቤም በማዳንህ ደስ ይለዋል።
ፍቅርነቴ በዝቶልኛልና፤
ለእግዚአብሔር እዘምራለሁ።

መዝሙር 14

አምላክ የለሽ ሰዎች
14+1-7 ተን ምሳ - መዝ53+1-6
ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።
1ኛኛ፤ በልቡ፤
13+2 837+28 13+3 ዕዝ9+8፤ መዝ4+1፤ 9+12፤
25+18፤ 31+7፤ 35+23፤ 59+4፤ 76+5፤ 80+14፤ 90+5፤
107+41፤ 119+50፤ 153፤ ኢር51+39 13+4 137+9+2፤
መዝ25+2፤ 38+16፤ 118+13 13+5 ኢዮ33+26፤
መዝ6+4፤ 9+14፤ ኢሳ25+9፤ 33+2 13+6 ዘዐ15+1፤
መዝ7+17 14+1 መዝ10+4
“12+4 ወይም ከንፈራችን ግረሻ ምላሳችን ነው
“14+1 በመዝሙር ዳዊት ውስጥ ምን ወይም ተላላ
ተብለው የተ ተረጉሙት የብሔራዊነት ቃላት ግብረ
ገባዊ ንቅስ ትን የሚያመለክቱ ናቸው።

(1ጢሞ 4:1)። በማንበረሰብ ክፉት ሲከበቡ፤ በክፉዎችና
በኢግብረገባዊነታቸው ሐዘን ውስጥ ሲገቡ እንዲሁም
ሙቁና ሲደርስባቸው በእግዚአብሔር ንግድ ልዩ ጥበቃ
እንደሚያገኙ ታማኝ የሆኑት ማወቅ አለባቸው (ቀፋ5)።
“እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ትጠብቀናለህ፤ ከዚህም
ትውልድ ለዘላለም ትከልለናለህ” የሚለው ቃል ለእነርሱ
ነው (ቀፋ7፤ 1ጴጥ 1:5 እና ማሳ ይመ)።
13+1 እስከ መቼ ድረስ ለዘላለሙ ትረሳኛለህ?
መዝሙርኛው ጭንቀት ውስጥ ገብቶአል፤ ተሰፋ
ቈርጠዋል፤ ተሰፋ አስቈራጭ በሆነ ችግርም ውስጥ
ይገኛል፤ ከዚህም በላይ እግዚአብሔር አጠገቡ እንደሌለ፤
ሊታደገውም እንዳልፈለገ ተሰምቶታል። የሚከተሉትን
ሁለት እጅግ አስፈላጊ የሆኑ ትምህርቶችን ልብ ማለት
ያስፈልጋል። (1) ፈሪህ እግዚአብሔር ያላቸው ሰዎች
ጸሎት ወዲያውኑ መልስ ሳያገኝ ይችላል፤ እግዚአብሔር
ልመናችንን ጉዳይ ያለለ ሊመስል ይችላልና። “እርሱ እኔን
ትቶኛል” የሚለው ስሜት ሕመም ሲደርስ፤ የገንዘብ
ችግር ሲኖር ወይም የከፋ ችግር ሲያጋጥም ሊያጋጥም
ይችላል። ይህም ችግር ከቤተሰብ፤ ከሥራ ወይም ከቤተ
ክርስቲያን ጋር የተጠላለፈ ሊሆን ይችላል። በእንዲህ
ዐይነት ጊዜ ውስጥ በእግዚአብሔር ድነት ሐሜት
እንደምናደርግ ያረጋግጥልን ዘንድ ጌታ መንፈስ ቅዱስ
እንዲደርስልን መጸለይ ይኖርብናል (ቀፋ5-6)።
(2) በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ከልብ በማመን
የእግዚአብሔርን እርዳታ በቅን የምንሻ ከሆነ፤ የጸሎታችን

መልስ በዘገይ ጌታ ፈጽሞ እንደተወጠ አያመለክትም።
ይልቁንስ በሕይወታችን ላይ ለእኛ ለጊዜው ግልጽ
ያልሆነልንን ዓላማ ስሙ፤ ለጌታ ሲሆን ይችላል
(ከ2ቆፍ 12:7-10፤ ከዕብ 12:10-11፤ ከዮሶ 1:2-4፤
ከ1ጴጥ 1:6-7 ጋር ያነጻጽሩ)።
13+5 ልቤም በማዳንህ ደስ ይለዋል፤ እግዚአብሔር
ዝም ያለ ሲመስል መፍትሄው በማይቋረጠው ፍቅሩ
መታመን እንዲሁም ባለፈው የታደገና የባረከኝ
እርሱ መሆኑን ማስታወስ ተገቢ ነው። የማይለወጠው
የእግዚአብሔር ፍቅር እርሱ በፈተደ ጊዜ ወደ እኛ
ይመጣል (ሮሜ 8:28 እና ማሳ ይመ)።
14+1 ሞኝ፤ እግዚአብሔር እንደሌለ በመቁጠር
እንደ ልቡ የሚኖር ሰው ሞኝ ይባላል። ሞኞች
በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን ዐመፅ መሆናቸውን
በሁለት መንገድ ይገልጻሉ። (1) መጽሐፍ ቅዱስ ስለ
እግዚአብሔር የሚናገረውን ስለማያምኑ የእግዚአብሔርን
መገለጥ አሜን ብለው አይቀበሉም፤ በእግዚአብሔር
ግብረገባዊ መርሕ ላይ በማፈዝ እውነቱን ከሰሙት
ለመለየት በራሳቸው ማስተዋል ይተማመናሉ
(ቀፋ 1-3)።
(2) እግዚአብሔርን አይፈልጉም፤ የእርሱን ሀልዎትና
እርዳታም በጸሎት አይጠይቁም።
(3) ይህ መዝሙር የክፉዎችን ብልሹ ሕይወት
ከመግለጽም በላይ የሰው ዘር በተፈጥሮው ከእግዚአብሔር
የራቀ መሆኑን ያስተምራል (ከኤፌ 2:2-3 ጋር ያነጻጽሩ)።

"እነዚህህክህድ የለም" ይላል።
 ብልሹዎች ናቸው፤ ተግባራቸውም
 ጸያፍ ነው፤
 በኃ ነገር የሚሠራ አንድም የለም።
 ጥሚያስተውል፤ እነዚህህክህድን የሚፈልግ
 መኖሩን ለማየት፤
 እንደአብሔር ከሰማይ
 ወደ ሰው ልጆች ተመለከተ።
 ሁሉም ከመንገድ ወጥተዋል፤
 በአንድ ላይም ብልሹ ሆኑዋል፤
 አንድ እንኳ፤
 መልካም የሚያደርግ የለም።
 ለእነዚህህክህድን ስም የማይጠሩት፤
 ሕዝቤን እንደ እንጆራ የሚበሉት፤
 ክፉ አድራጊዎች ሁሉ ዕውቀት
 የላቸውምን?
 ሳቡበት ድንጋጤ ውጤታቸዋል፤
 እነዚህህክህድ በጸድቃን መካከል
 ይገኛልና።
 ለእናንተ የድኸትን ዕቅድ ለማፋለስ
 ትሻላችሁ፤
 እንደአብሔር ግን መጠጊያቸው
 ነው።
 ግንኙ እስራኤልን የሚያድን ከጸዮን
 በወጣ፤
 እንደአብሔር የሕዝቡን ምርኮ
 በሚመልስበት ጊዜ፤
 ያዕቆብ ደስ ይበለው፤ እስራኤልም
 ሕይወት ያድርግ።

መዝሙር 15

የእንደአብሔር ቤተኛ

የጻዊት መዝሙር

እንደአብሔር ሆይ፤ በድንኳንህ ውስጥ
 ማን ያድራል?
 በተቀደሰው ክረብታህ ሰማን መኖር
 ይችላል?
 ለአካሄዱ ንጹሕ የሆነ
 ጽድቅን የሚያደርግ፤
 ከልቡ እውነትን የሚናገር፤

1442 ዕዝ6+21፤
 እዮ41+34፤
 መዝ85+11፤
 92+6፤ 102+19፤
 ብቆ3+50፤
 1443 14ሙ8+3፤
 1578+46፤
 መዝ143+2፤
 መዝ7+20፤
 ሮሜ3+10-12፤
 1ጢሞ5+15፤
 2ጴጥ2+7፤
 1444 መዝ27+2፤
 79+6፤ 82+5፤
 ኢሳይ4+7፤ 65+1፤
 ኤፍ4+22፤
 10+25፤ ሆሌ7+7፤
 ሚክ3+3፤
 1446 2ሳሙ22+3፤
 1447 ዘጸ30+3፤
 መዝ2+6፤
 ኤፍ48+47፤
 1541 ዘሰ15+17፤
 25+8፤ 29+46፤
 2ዜና22+19፤
 መዝ20+2፤ 23+6፤
 27+4፤ 61+4፤
 78+69፤ 150+1፤
 1542 ዘዳ6+9፤
 መዝ18+32፤
 ምላ16+13፤
 ኢሳ45+19፤
 ኤፍ7+28፤ 9+5፤
 ዘቫ8+3፤16፤
 ሮሜ 9+1፤
 ኤፍ1+4፤ 4+25፤
 1ተሰ3+13፤
 ቲቶ1+6፤
 1543 ዘሊ19+16፤
 1544 ዘጸ23+21፤
 ኢሰ9+18፤
 እዮ19+9፤
 ሚቴ5+33፤
 ሐሥ28+10፤
 1545 ዘሰ18+21፤
 22+25፤
 1ሳሙ8+3፤
 ኢዮ29+18፤
 መዝ21+7፤
 112+6፤
 ሐሥ2+25፤
 24+26፤
 ዕብ12+28፤

3በምላሱ የማይሸነግል፤
 በባልንጅራው ላይ ክፉ የማይሠራ፤
 ወዳጁን የማያማ፤
 ነውረኛ በፊቱ የተናጠ፤
 እንደአብሔርን የሚፈራትን ግን
 የሚያከብር፤
 ዋጋ የሚያስከፍለውም ቢሆን፤
 ቃለ መሐላውን የሚጠብቅ፤
 ንግዝቡን በዐራግ የማያበድር፤
 በንጹሐን ላይ ጉቦ የማይቀበል፤
 እነዚህን የሚያደርግ፤
 ከቶ አይናወጥም።

መዝሙር 16

እንደአብሔር ርስቴ

የጻዊት ቅኔ

እምላክ ሆይ፤ መጠጊያዬ ነህና፤
 በከለላህ ሰውረኝ።
 እንደአብሔርን፤ "እንተ ጌታዬ ነህ፤
 ከእንተ በቀር በጎነት የለኝም"
 አልሁት።
 3በምድር ያሉ ቅዱሳን፤
 ሙሉ ደስታ የማግኝባቸው ከቡራን
 ናቸው።
 ሌሎችን አማልክት የሚከተሉ፤
 ሐዘናቸው ይበሳል፤
 እኔ ግን የደም ቍርባናቸውን አላፈሰም፤
 ለማቸውንም በአፌ አልጠራም፤
 እንደአብሔር የርስት ድርሻዬና ጽዋዬ
 ነው፤
 ዕጣዬም በእጅህ ናት።
 15+5 2ጴጥ1+10 16+1 መዝ2+12፤ 12+7
 16+2 መዝ31+14፤ 73+25፤ 118+28፤ 140+6
 16+3 ዘጸ33+3፤ መዝ30+4፤ 85+8፤ 101+6፤ ዳን7+18፤
 ሐሥ9+13፤ ሮሜ1+7 16+4 ዘሰ18+11፤ 20+3፤ 23+13፤
 ዘጸ8+19፤ 31+20፤ መዝ32+10፤ ምላ23+29
 16+5 ዘሊ2+2፤ ኢዮ31+2፤ መዝ23+5፤ 75+8፤ 116+13፤
 ኢሳ51+17፤ ቡቆ4+21፤ ሕዝ23+32-34፤ ዕገ2+16
 *16+3 ወይም በምድሪቱ ላሉ አረማውያን፤
 ከዳግና ደስ ለተሰኙባቸው መካከት ሁሉ ይህን
 አላለሁ

ሐዋርያው ዳውሎስ፤ "ሁሉም ኅጢአትን ሠርተዋል፤
 የእንደአብሔርም ክብር ጉድሎአቸዋል" የሚለውን
 እውነት በጸጽንያት ለመግለጽ በዚህ ምዕራፍ ላይ
 ያሉትንን የመጀመሪያዎቹን ሦስት ጥቅሶች ይጠቅሳል
 (ሮሜ 3+23፤ 3+10-12 ይመ)።
 15+1 በድንኳንህ ውስጥ ማን ያድራል? ይህ
 መዝሙር "የእንደአብሔርን ጥልቅ ሀልዎትና ጥብቅ
 ኅብረት የግል ልምምዱ የሚያደርግ ሰው ከቶ ምን
 ዐይነት ነው?" የሚለውን ጥያቄ ይመልሳል። ጽድቅ
 ያልሆነ ሕይወትን በመምራት፤ በማታለል፤ የሰውን ስም
 በማጥፋት ወይም ራስ ወዳድ በመሆን የእንደአብሔር
 ሀልዎት ከእኛ ዘንድ እንዲርቅ ለናደርግ ጽንቅላለን።
 ስለዚህ ተግባራችንን በየቀኑ መመርመር፤ ኅሐኢታችንን
 መናዘዝ፤ ከኅጢአትም መራቅ፤ ለእንደአብሔርም
 የተመሰከረላቸው ሠራተኞች አንድንሆን ዕለት ተዕለት
 በክርስቶስ በኩል ፍለጋችንን ማካሄድ አለብን (ከ2ጢሞ2+15

ጋር ያንጸጽና)። ከእንደአብሔር ጋር ኅብረትን ማጣት
 ደግሞ ሁሉንም ነገር ማጣት እንደ ሆነ ማስተዋል
 ይኖርብናል (ከ1ዮሐ 1+6-7፤ 2+3-6፤ 3+21-24 ጋር
 ያንጸጽና)።
 16+2 ከእንተ በቀር በጎነት የለኝም፤
 በእንደአብሔር ክልሆን በቀር ሕይወት ትርጉም እንደሌ
 ለውና የልብ እርካታንም እንደማያገኝ መዝሙረኛው
 አስተውሎአል። የጌታ ሀልዎትና ባርከት ከሌለ በሕይወቱ
 ውስጥ አንጻች የሚያስደስት ነገር እንደማይኖርም
 ተገንዝቦአል። ዳውሎስ፤ "ለእኔ መኖር ክርስቶስ ነው"
 (ፈል 1+21 ይጠ)፤ ከግላ 2+20 ጋር ያንጸጽና) ሲል
 ይህንኑ እውነት ገልጿል።
 16+5 የርስት ድርሻዬና ጽዋዬ ... በእጅህ
 ናት፤ "ድርሻ" እና "ጽዋ" የተባለው ጌታ ራሱ ነው
 (ከ73+26፤ ከዘኁ 18+20፤ ከዘጸ 18+2 ጋር ያንጸጽና)።
 የአዲስ ኪዳን አማኞች እንደ መሆናችን መጠን ዐቢይ

6መካለያ ገመድ ባማረ ስፍራ
ተዋሉልኛል፤
በርግጥም የተዋበች ርስት
አግኝቻለሁ።
7የሚመከረኝን እግዚአብሔርን እባርካለሁ፤
በሌሊት እንኳ ልቤ ቀናውን
ያመላክተኛል።
8እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በፊቴ
አድርጌአለሁ፤
እርሱ በቀኝ ሰላለ አልናወጥም።
9ስለዚህ ልቤ ደስ አለው፤ ነፍሴም
ሐሜት አደረገኝ፤
ሥጋዬም ያለ ሥጋት ዐርፎ
ይቀመጣል፤
10በሲኦል፣ ውስጥ አትተወኝምና፤
ቅዱስህም መበሰበሰን እንዲያይ
አታደርግም።
11የሕይወትን መንገድ ታሳየኛለሁ፤
በአንተ ዘንድ የደስታ መላት፤
በቀኝህም የዘላለም ፍሥሐ አለ።

16+6 ዘፋ19+14፤
ኢዮ22+26፤
መዝ104+9፤
ምፋ8+29፤
ኤር5+22
16+7 ኢዮ35+10፤
መዝ42+8፤
73+24፤ 77+6፤
ምፋ15+22፤
ኢፋ11+2
16+8 ነገ2+19፤
1ዜ56+39፤
መዝ15+5፤
73+23
16+9 ዘፋ33+28፤
መዝ4+7፤ 13+5፤
28+7፤ 30+1፤
16+10
ዘዮ16+30፤
2ነገ19+22፤
ኢዮ17+14፤
መዝ30+3፤
31+17፤ 86+13፤
ሆሊ13+14፤
ሐሥ2+31፤
13+35
16+11 መዝ21+6፤
80+17፤ 139+24፤

የንጹሕ ሰው አቤቱታ
የዳዊት ጸሎት
1እግዚአብሔር ሆይ፤ በቅንነት የቀረበውን
አቤቱታዬን ሰማ፤
ጨኸኔንም አድምጥ፤
ከአታላይ ከንፈር ያልወጣውን፤
ጸሎቴን አድምጥ።
2ጽድቄ ከአንተ ዘንድ ይምጣ፤
ዐይኖቼም ፍትሕን ይዩ።
3ልቤን መረመረኩን በሌሊት ጠጋ
ብለህ ፈተንኸኝ፤
ፈተኸኸኝ እንዳት አላገኘህብኝም፤
16+11 ማቴ7+14፤ ሐሥ2+25-28 17+1 መዝ5+1፤2፤
30+10፤ 39+12፤ 64+1፤ 80+1፤ 140+6፤ 142+6፤
143+1፤ ኢፋ29+13 17+2 መዝ24+5፤ 26+1፤ 99+4፤
ኢፋ46+13፤ 50+8-9፤ 54+17 17+3 ኢዮ7+18፤ 23+10፤
መዝ39+1፤ 139+1፤ ኤር12+3፤ 50+20
16+10 ወይም በመቃብር
16+10 ወይም በአንተ የታመነውን
16+11 ወይም ታላቅተኛለህ

የሆነው የርስት ድርሻችን የሚከተለው ነው፡ “የሚወደኝ
ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል፡ አባቴም ይወደዋል፡
ወደ እርሱ እንመጣለን፤ ከእርሱም ጋር እንኖራለን
(ዮሐ 14፡23)። ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ
አስተማማኝ የባርከትና የደስታ ምንጭ ነው።
16+8 እግዚአብሔርን ሁል ጊዜ በፊቴ
አድርጌአለሁ፤ አማኞች ከሁሉም በላይ ከእግዚአብሔር
ጋር የጠበቀ ኅብረት እንዲኖራቸው መሻችና ሐሜት
ማድረግ አለባቸው። የእግዚአብሔር ህልዎት በቅርባችን
ሲሆን ምሪቱን (ቀ፡7፡11)፤ ተበቃውን (ቀ፡8፡)፤ ሐሜቱን
(ቀ፡9፡)፤ ትንሣኤውን (ቀ፡10፡) እና ዘላለማዊ ደስታውን
(ቀ፡11፡) እንድንለማመድ ያደርገናል።
16+10 በሲኦል ውስጥ አትተወኝምና፤ አማኞች
በግላቸው ከእግዚአብሔር ጋር የሚያደርጉት ግንኙነት፤
ከእግዚአብሔር ጋር ወደፊት አብረው እንደሚኖሩና
እርሱም በመቃብር ውስጥ (በፅብራይስጥ “ኬላል”
ከ73፡26 ጋር ያንጸጽሩ)፤ እንደማይተዋቸው መተማመኛ
ይሰማቸዋል። የጌታ ሐዋርያት የሆኑት ጴጥሮስና
ጳውሎስ የክርስቶስን ማንነትና የትንሣኤውን ምንነት
ለመግለጽ ሁሉም ይህን ጥቅስ ለሐሳብ መግለጫነት
አውለውታል (ሐሥ 2፡25-31፤ 13፡34-37)።
(1) “ኬላል” የሚለው ቃል በብሉይ ኪዳን ብዙ ጊዜ
የሚገኝ ሲሆን፤ በአብዛኛው “መቃብር” ጥቂት ጊዜ ደግሞ
“ሞት” ተብሎ ተተርጉሞአል። አንዳንድ ሊቃውንት
“ሳላል” የሚለው ቃል ምን ጊዜም “መቃብር” ማለት
ነው ሲሉ፤ ሌሎች ደግሞ ይህ ትርጉም ብቻ ኖሮት
አያውቅም ይላሉ።
(2) ብሉይ ኪዳን፤ “ኬላልን” በአጠቃላይ
የሚመለከተው ከቅጣት ቦታ ጋር አሳምዶ ነው፤ (ሀ) ያዕቆብ
ልጁ ዮሴፍ ጠፍቶበት ሳለ ወደ መቃብር (ኬላል) እወርዳለሁ
ሲል፤ እግዚአብሔር በእርሱ ላይ የፈረደበት መሰለው፤
በሰዚህም መጽናናት አታተው። ያዕቆብ ልጁ ዮሴፍ
በሕይወት መኖሩ እስከተነገረው ድረስ እግዚአብሔርን
በለመፈለጉ ማስረጃ የለም። (ለ) ዳዊት “ከፉዎች
ተመልሰው ወደ ሲኦል ይወርዳሉ” (9፡17) ሲል፤ ይህንኑ
በግልጽ አመልክቶአል፤ ኢሳይያስም ጣዖት አምላኪው

የአሦር ንጉሥ ቴልጌልቴልፈልሶር ከሞተ በኋላ ድል
ያደረጋቸውን ነገሥታት ሁሉ በሲኦል እንደሚያገኛቸው
ተናግሮአል። (ሐ) እስራኤላውያን ሲሞቱ ወደ ሲኦል
እንወርዳለን ብለው ከፉ እንደማይገሙቱ ይልቁንም
በእግዚአብሔር ህልዎት ደስ ወደሚሰኙበት ቦታ
እንደሚሄዱ ያስቡ እንደ ነበር የሚያመለክቱ አያሉ
ምንባቦች አሉ። ዳዊት በሚሞትበት ጊዜ በእግዚአብሔር
ቤት የዘላለም ማደሪያ እንደሚያገኝ አስቀድሞ ተስፋ
አድርጎአል (23፡6)። ሌላውም ባለመዝሙር እግዚአብሔር
ሕይወቱን ከመቃብር (“ኬላል”) ታድጎ የራሱ ማደሪያ
ወደሆነው ወደ መንግሥተ ሰማይ እንደሚወስደው
አምናአል (49፡15 ይመ፡ ከ73፡14-15 ጋር ያንጸጽሩ)።
ሰሎሞንም የተበበኛውና ፈረህ እግዚአብሔር ያደረገበት ሰው
መንገድ፤ ወደ ሲኦል ከመውረድ እንዲደድን (ምፋ 15፡24)
ወደ ላይ እንደምትወስደው መስከርአል።
17+1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ስማ፤ ጌታ
ጸሎቴን ይሰማለት ዘንድ የመዝሙረኛው ልመና
የተመሠረተው በእግዚአብሔር ምሕረትና ጸጋ ብቻ
ሳይሆን፤ እርሱ ራሱ በታማኝነት ለእግዚአብሔር
ፈቃድ በመግባቱ መንገዱም በመከተሉ ነው
(ቀ፡1-5)። እግዚአብሔር የባራያውን ልብ መርምሮአል፤
ባራያው እርሱን ለማስደሰት ያደረገው ጥረትም
ለማስመሰል አለመሆኑን ዐውቆአል (ከ1ዮሐ 3፡18-21
ጋር ያንጸጽሩ)። ዳዊት የራሱን ታማኝነት መሠረት
በማድረግ ጸሎቱ ይሰማለት ዘንድ ልመና ማቅረቡ፤
እግዚአብሔር እርሱን ለሚወዱትና ለሚያከብሩት
(ዮሐ 15፡7 እና ማሳ ይመ) ጸሎታቸውን እንደሚመልስ
ተስፋ መስጠቱን የሚያመለክት ሲሆን፤ ይህም ለጸሎት
አቀራረብና የጸሎትንም መልስ ለማግኘት መሠረታዊ
የሆነውን እውነት ይገልጻል። ለእውነተኛ ጸሎት
እጅግ አስፈላጊ ከሆነት ትድመ ሁኔታዎች ውስጥ
የመጀመሪያዎቹ ንጹሕ ገላጭና የትድስና ሕይወት
ናቸው (1ዮሐ 3፡22 እና ማሳ ይመ፡ እንዲሁም በገጽ
528 ላይ፤ “መልስ የሚያስገኝ ጸሎት” የሚለውን
የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

አንደበቱም ዕላፊ አልሄደም።
 ከሰዎች ተግባር፤
 በከንፈርህ ቃል፤
 ከዐመቦች ሙንገድ፤
 ራሴን ጠብቄአለሁ።
 ለረማመዴ በመንገድህ ጸንቶአል፤
 እግሮቼም አልተንሸራተቱም።
 ስምዎክ ሆይ፤ ስለምትመልሰልኝ አንተን
 እጣራለሁ፤
 ጀርሀን ወደ እኔ ጣል አድርገህ
 ጸሎቴን ሰማ።
 ከጠላቶቻቸው መተገኛ ያደረጉህን፤
 በቀኝ እጅህ የምትታደግ ሆይ፤
 ጽኑ ፍቅርህን ድንቅ አድርገህ
 ግለጥ።
 ለእንደ ዐይንህ ብሌን ጠብቀኝ፤
 በከንፎችህም ጥላ ሰውረኝ፤
 ከሚያሰፈሩንቀኝ ከከፋዎች፤
 ከሚከብቡኝ አደገኛ ባላንጣዎቼ
 ጋርደኝ።
 ለደንዳና ልባቸውን ደፈኑት፤
 በአፋቸውም ትዕቢት ይናገራሉ።
 ለአሳደው ደረሱብኝ፤ ከበቡኝም፤
 መሬት ላይ ሊዘርሩኝም
 አፈጠጡብኝ።
 ለእነርሱ ለንጥቂያ እንደሚጓዝ አንበሳ፤
 በሰውርም እንደሚያደባደቦል አንበሳ
 ናቸው።
 ለእግዚአብሔር ሆይ፤ ተነሥተህ
 ግጥማቸውና ጣላቸው፤
 በሰይፍህም ከከፋዎች ታደገኝ።
 ለእግዚአብሔር ሆይ፤ እንዲህ ካሉት
 ሰዎች በክንድህ አድነኝ፤
 ዕድል ፈንታቸው ይሆናቸው ሕይወት
 ብቻ ከሆነችኩ ከዚህ ዓለም

17+5 ዘፃ32+35፤
 ሊዮ23+11፤
 መዝ44+18፤
 73+2፤ 119+133፤
 121+3፤
 17+6 መዝ4+1፤
 86+7፤ 116+2፤
 17+7 መዝ2+12፤
 10+12፤ 31+21፤
 69+13፤ 106+45፤
 107+43፤ 117+2፤
 17+8 ዘዮ6+24፤
 ዘፃ32+10፤
 ሩት2፤ 12፤
 መዝ27+5፤
 31+20፤ 32+7፤
 36+7፤ 63+7፤
 9+7+2፤
 ሊዮ34+15፤
 17+9 መዝ109+3፤
 17+10፤
 1+ሰሙ2+3፤
 መዝ73+7፤
 119+70፤
 ሊዮ6+10፤
 17+11፤
 መዝ88+17፤
 17+12 ዘፍ49+9፤
 መዝ7+2፤
 ሊዮ5+6፤ 12+8፤
 ሰቆ3+10፤
 17+13፤
 ዘዮ10+35፤
 መዝ35+8፤
 55+23፤ 73+18፤
 17+14፤
 መዝ49+17፤
 ሊዮ27+1፤ 57፤ 17፤
 ሉቃ16+8፤ 25፤
 17+15 ዘዮ12+8፤
 መዝ3+5፤
 ማቴ5+8፤
 1ዮሐ3+2፤

ሰዎች ታደገኝ።
 ከመዝገብህ ሆኛቸውን ሞላህ፤
 ለጆቻቸውም ተትረፍርፍላቸዋል፤
 ለልጆቻቸውም ሀብት ያከማቻሉ።
 ለእኔ ግን በጽድቅ ፊትህን አያለሁ፤
 ለነቃም ከብርሀን አይቼ እረካለሁ።
 መዝሙር 18
 የድል መዝሙር
 18 ርአሰ-50 ተጓ ምብ - 2ሳሙ 22+1-51
 ለመዘምራን አለቃ፤ የእግዚአብሔር ባሪያ
 የዳዊት መዝሙር፤ ይህም እግዚአብሔር
 ከሰዎችና ከጠላቶቹ ሁሉ እጅ በታደገው ጊዜ፤
 ለእግዚአብሔር እንዲህ ሲል የዘመረው ነው።
 ሉቃስቤ እግዚአብሔር ሆይ፤
 እወድሃለሁ።
 ለእግዚአብሔር ዐለቲ፤ መጠጊያዬና
 ታዳጊዬ ነው፤
 ስምዎክ የምሸግበት ዐለቲ፤
 እርሱ ጋሻዬ፤ የድነቴ ቀንድና፤
 ዐምባዬ ነው።
 ምስጋና የሚገባውን እግዚአብሔርን
 እጠራለሁ፤
 ከጠላቶቼም እድናለሁ።
 ሳምታት ገመድ አነቀኝ፤
 18+1 ዘሀ15+2፤ ዘፃ33+29፤ 1ሳሙ2+10፤ መዝ22+19፤
 28+7፤ 59+9፤ 81+1፤ ሊዮ12+2፤ 49+5፤ ሊዮ16+19፤
 18+2 ዘፍ15+1፤ ዘሀ33+22፤ 1ሳሙ2+1፤ መዝ2+12፤
 9+9፤ 28+7-8፤ 31+2፤ 3፤ 40+17፤ 84+9፤ 94+22፤
 119+114፤ 144+2፤ ሊዮ17+10፤ ሊዮ16+19፤
 ሉቃ 1፤ 69፤ 18+3 ዘፍ516+25፤ መዝ9+13፤
 18+4 መዝ93+4፤ 116+3፤ 124+4፤ ሊዮ45+30፤ 17+12፤
 ሊዮ6+23፤ 51+42፤ 55፤ ሕዝ3+2፤
 17+8+2 ቀንድ በዚህ ቦታ ብርታትን ያመለክታል

17+8 እንደ ዐይንህ ብሌን፤ እግዚአብሔር ታማኝ
 ለሆነው ሕዝቡ ያለውን ፍቅርና ጥበቃ ለማስታወስ
 መዝሙርኛው ሁለት ምሳሌያዊ አነጋገሮችን ይጠቀማል።
 (1) የዐይን ብሌን፤ የዐይን ዐይነትኝ ነገር ሲሆን በእጅጉ
 የተከሰረኝና የተወደደኝ ነገር ለመማለጽ የሚውል የሰ-
 ብረድብጥ ዘይቤአዊ አባባል ነው። (2) “በከንፎችህም
 ጥላ” የሚለው አባባል ዶሮ ሜሬቶቼዋን በከንፎችዋ
 ለመጠበቅ ከምታደርገው ጥረት የተወሰደ ዘይቤአዊ
 አገላለጽ ሲሆን፤ ጥንቃቄና ፍቅር የተሞላበት
 እንክብካቤ ይገልጻል (ከ36+7፤ 57+1፤ 61+4፤ 63+7
 ጋር ያነጻጽሩ)። ክርስቶስ ለእስራኤል የነበረውን ፍቅር
 ለመግለጽ ይህንን ዘይቤ ተጠቅሞአል (ማቴ 23+37)።
 አንድ ሰው ዐይኑን ከዐደጋ ለመከላከል በቅጽበት
 እንደሚንቀሳቀስ ሁሉ እግዚአብሔርም ዐደጋ ሲደርስ
 ወዲያውኑ ጥበቃ ያደርግ ዘንድ አማኞች ሁሉ መጸለይ
 አለባቸው (ከዘፃ 32+10፤ ከምሳ 7+2፤ ከዘፃ 2+8 ጋር
 ያነጻጽሩ)። የሰማይ አባታችንም ዶሮ ሜሬቶቼዋን
 በከንፎችዋ እንደምትሸፍን፤ ሊዘልለንና ጋሻ ሊሆንን
 ምንጊዜም ዝግጁ መሆኑ የታወቀ ነው (91+4፤
 ማቴ 23+37)።
 18+1 እግዚአብሔር ሆይ፤ እወድሃለሁ፤ ይህ
 መዝሙር መጠኝ ለውጥተደርገበት በ2ሳሙ 22ላይ ይገኛል።
 ምናልባት በዳዊት ዘመን መንግሥት የመጀመሪያዎቹ
 ሞታት (ከ2ሳሙ 8+14 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ዳዊት ከጊዜ

በኋላ ዕድሜ ዘመኑን ሁሉ በእግዚአብሔር የተቀጣበትን
 ከባድ ጎጠኝነት ከመፈጸሙ በፊት ሳይጸፍ አልቀረም
 (2ሳሙ 12+1-14)። ጳውሎስ ቀ+49ን፤ በመሲሐ በኩል
 ሕዝብ ሁሉ የእግዚአብሔርን ስም እንደሚያወድስ
 (ከሮሜ 15+9 ጋር ያነጻጽሩ) ጊዜን የሚተነብይ ነው
 ብሎ በመግለጹ፤ ይህ መዝሙር ስለ ክርስቶስ በትንቢት
 መልክ ሳይናገር አልቀረም።
 18+2 ዐለቲ፤ መጠጊያዬና ታዳጊዬ፤ የዚህ
 ጥቅስ ዘይቤአዊ አገላለጽ አማኝ ከዚህ ዘመን ጋር
 ሲያደናግጥ ሥጋዊ መንፈሳዊ የሚያቋርጥ ትግል
 ሊውል ይችላል። እግዚአብሔር ለእኛ የሚያደርግልን
 ጥበቃ በሚከተሉት ስድስት ትእምርቶች ተገልጿል።
 (1) “ዐለቲ” ማለትም በማይነቃነቀው የእግዚአብሔር
 ክንድ ደህንነትንና ጥበቃን ማግኘት (ከ31+2-3፤ 42+9፤
 62+7 ጋር ያነጻጽሩ)፤ (2) “መጠጊያዬ” ማለትም ጠላት
 ዘልቆ ሊደርስበት የማይችል መሸሸጊያና አምባ የሆነ ቦታ፤
 (3) “ታዳጊዬ” ማለትም ሕይወት ጠባቂ፤ (4) “ጋሻዬ”
 ማለትም በእኛና ሊደርስብን ባለ አደጋ መካከል
 እግዚአብሔር ጣልቃ መግባቱ (ከዘፍ 15+1 ጋር ያነጻጽሩ)፤
 (5) “የድነቴ ቀንድ” ማለትም እኛን ለመታደግና
 ለማጽን ብርቱኛ ድል አድራጊ ጎይል፤ (6) “ዐምባዬ”
 ማለትም በሕይወታችን ሊያጋጥመን ከሚችል
 አደጋ ከፍ አድርጎ የሚይዘን አስተማማኝ ቦታ ነው።

የጥፋት ጎርፍም አጥለቀለቀኝ።
5^{የሲኦልጦ ገመድ ተጠመጠመብኝ}
የሞት ወጥመድም ተጋረጠብኝ።
6^{በተጨማሪም ጊዜ እግዚአብሔርን}
ጠራሁት፤
እንዲረዳኝም ወደ ስምዔል ሮክሁ፤
እርሱም ከመቅደሱ ድምጸን ሰማ፤
ጨክኔም ከፊቱ ደረሰኝ ወደ
ጀርወም ገባ።
7^{ምድር ተንቀጠቀጠችኝ ተናወጠችም}
የተራሮችም መሠረት ተናገ፤
ጌታ ተቈጥቶአልና ተንቀጠቀጠ።
8^{ከአፍንጫው ጠሰ ወጣኝ}
የሚባላ እሳት ከአፉ፤
የፍም ነበልባል ከእርሱ ፈለቀ።
9^{ሰማያትን ሰንጥቆ ወረደኝ}
ከእግሩም በታች ጥቁር ደመና
ነበረ።
10^{በከፍብልላ ላይ ተቀምጦ በረረኝ}
በነፋስም ከንፍ መጠቀ።
11^{ጨለማን መሰወሪያው፣ በዙሪያውም}
አጉበፍ አደረገው፤
በዝናብ አዘል ጥቁር ደመናም
ተሸፈነ።
12^{በፊቱ ካለው ብርሃን የተነሣ}
ደመናት፣ የበረዶ ድንጋይና
መብረቅ ወጡ።
13^{እግዚአብሔር ከሰማያት አንጉደጉደኝ}
ልዑልም ደምፁን አስተጋጣ።
14^{ፍላጻውን አስፈንጥሮ በተናቸው}
መብረቅ አኹን ደጉዶ
አሳደዳቸው።
15^{እግዚአብሔር ሆይ ከተግሣጽህ የተነሣ}
ከአፍንጫም እስትንፋሱ የተነሣ፤
የባሕር ወለል ተገለጠ፤
የዓለምም መሠረት ራቁቱን ቀረ።
16^{ከላይ እጁን ወደ ታች ዘርግቶ ያዘኝ}
ከብዙ ጥልቅ ውሃም አወጣኝ፤
17^{ከገዳላን ጠላቶቼ አዳኝኝ}
ከእኔ ከሚበረቱ ባላንጣዎቼም
ታደገኝ።
18^{እነርሱ በመከራዬ ቀን መጡብኝ}
እግዚአብሔር ግን ድጋፍ ሆነኝ።
19^{ወደ ሰፊ ስፍራ አወጣኝ}
ደስ ተሰኝቶብኛልና አዳኝኝ።
20^{እግዚአብሔር እንደ ጽድቁ መልሶልኛል}
እንደ እጄ ገጽሕናም ከፍሎኛል፤
21^{የእግዚአብሔርን መንገድ ጠብቄአለሁ}
ከምላኪንም በመተው ከቶ
አሳደረግሁም።
22^{ሕጎቼ ሁሉ በፊቱ ናቸው}
ሥርዐቱን ከፊቱ አሳራቅሁም።
23^{በፊቱ ነቀፉ አልነበረብኝም}
ራሴንም ከነጠኤት ጠብቄአለሁ።
24^{እግዚአብሔር እንደ ጽድቁ መጠን}
በፊቱም እንደ እጄም ገጽሕና
ከፍሎኛል።
25^{ከታማኙ ጋር ታማኝ ትሆናለሁ}
እንከን ከሌለበት ጋር ያለ እንከን

18+5 ምሳ13+14
18+6 ዘፃ4+30፤
ኢዮ16+18፤
መዝ30+2፤
66+19፤ 99+6፤
102+2፤ 116+1፤
120+1
18+7 መሳ5+4፤5፤
ኢዮ9+5፤
መዝ97+4፤
ኢሳ5+25፤ 64+3፤
ኤር10+10
18+8 ዘሰ15+7፤
19+18፤
ኢዮ41+20+21፤
መዝ50+3፤ 97+3፤
ምሳ25+22፤
ፃፃ7+10፤
ሮሜ12+20
18+9 ዘፍ11+5፤
ዘሰ20+21፤
ዘፃ33+26፤
መዝ57+3፤
104+3
18+10 ዘፍ3+24፤
ዘፃ33+26፤
መዝ104+3፤
ሕዝ10+18
18+11 ዘሰ19+9፤
ዘፃ4+11፤
ኢዮ22+14፤
ኢሳ4+5፤
ኤር43+10
18+12
ኢሱ10+11፤
ኢዮ36+30፤
መዝ104+2
18+13 ዘሰ9+23፤
1ጳሙ2+10
18+14 ዘፃ32+23፤
መሳ4+15፤
ኢዮ36+30፤
ራሳ4+5
18+15 ዘሰ15+8፤
መዝ11+3፤ 76+6፤
104+7፤ 106+9፤
ኢሳ50+2
18+16 ዘሰ15+5፤
መዝ69+2፤
ምሳ18+4፤ 20+5
18+17 ፋ48፤
ምሳ18+26፤
መዝ38+19፤
59+1፤ 143+9
18+18
መዝ20+2፤
ምሳ1+27፤ 16+4፤
ኢሳ3+1፤
ኤር17+17፤
40+2፤ አዘ1+13
18+19 ዘዮ14+8፤
መዝ31+8
18+20 ራት2+12፤
1ጳሙ26+23፤
2ዜና15+7፤
ኢዮ22+30፤
መዝ24+4፤
1ፋር3+8
18+21
2ዜና34+33፤
መዝ37+34፤
119+2፤102፤
ምሳ8+32፤ 23+26

ትሆናለሁ፤
26^{ከንጹሐ ጋር ገጽሕ ሆነህ ትገኛለህ}
ለጠማማው አንተ ትጠምበታለህ።
27^{አንተ ትኩታንን ታድናለህ}
ትሰቢተኛውን ዐይኑን
ታዋርዳለህ።
28^{እግዚአብሔር ሆይ አንተ መብራቱን}
ታስራለህ፤
ስምዔል ሆይ፤ ጨለማዬን ብርሃን
ታደርገዋለህ።
29^{በአንተ ጉልበት በሰፊዊት ላይ}
እረማመዳለሁ፤
በስምዔልም ጎይል ቅጥር እዘላለሁ።
30^{የስምዔል መንገድ ፍጹም ነው}
የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው።
መጠጊያ ለሚያደርጉት ሁሉ፤
እርሱ ጋኝ ነው።
31^{ከእግዚአብሔር በቀር ማን ስምዔል አለ}
ከስምዔልኸን በቀር ዐምባ ማን ነው?
32^{ጎይልን የሚያስታጥቀኝ}
መንገዴንም የሚያቃና ስግዚአብሔር
ነው።
33^{እርሱ እግሮቹን እንደ ብሔር እግሮች}
ያደርጋል፤
በከፍታዎችም ላይ ያቆመኛል።
34^{እጆቹን ለጦርነት ያወለጥናቸዋል}
ከንዴም የናስ ቀስት መገተር
ይችላል።
35^{የድል ጋኝ ሰጥተኸኛል}
ቀኝ እጅህም ደግፋ ይዛኛለች፤
ዝቅ ብለህም ከፍ አደረግኸኝ።
36^{ከሥራ ያለውን ስፍራ ለአረማመዴ}
አስፋህልኝ፤
እግሬም አልተንሸራተጥም።
37^{ጠላቶቼን አሳድጄ ያዘጋቸው}
እስኪጠፉም ወደ ጳላይ
አልተመለሱም።
18+22 መዝ119+30 18+23 ዘፍ6+9 18+24
1ጳሙ26+23 18+25 መዝ25+10፤ 31+23፤ 37+28፤
40+11፤ 50+5፤ 89+24፤ 146+6፤ ምሳ2+8 18+26
ምሳ3+34፤ 15+26፤ ማቴ5+8፤ 10+16፤ ሉቃ16+8፤
ፊል1+10፤ 1ጢዮ5+22፤ ቲቶ1+15፤ 1ዮሐ3+3 18+27
2ዜና33+23፤ ኢዮ41+34፤ መዝ10+5፤ ምሳ3+33-34፤
ማቴ23+12 18+28 1ኃዘ11+36፤ ኢዮ29+3፤ መዝ97+11፤
112+4፤ 132+17፤ ዮሐ1+5፤ ሐሥ26+18፤ 2ቆሮ4+6፤
2ዬጥ1+19 18+29 ፋ32+39፤ ኢሳ45+5፤ ሐዘ11+34
18+30 ዘፃ32+4፤ መዝ2+12፤ 3+3፤ 12+6፤ ምሳ30+5
18+31 ዘፍ49+24፤ ዘፃ4+35፤ 32+39፤ መዝ35+10፤
86+8፤ 89+6፤ ኢሳ44+6+8፤ 45+5+6፤14+18፤ 21፤
18+32 18+32 ፋ2፤ መዝ15+2፤ 19+13፤ ሐዘ10+14፤
1ዬጥ5+10፤ ያሰ3+2 18+33 ዘፃ32+13፤ መዝ42+1፤
ምሳ5+19፤ ኢሳ35+6፤ ሐፃ3+19 18+34 መዝ144+1
18+35 መዝ3+5፤ 37+5፤17፤ 41+3፤ 51+12፤ 54+4፤
55+22፤ 119+116፤ ኢሳ41+4፤10፤13፤ 43+2፤ 46+4
18+36 ኢዮ18+7፤ መዝ31+8፤ 66+9 18+37 ዘሌ26+7
“18+5 ወይም የመቃብር
“18+13 እንዳንድ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂና
ሰብዓ ሊቃናት (በተጨማሪ 2ጳሙ 22+14
ይመ) እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛ ዎቹ የዕብራይስጥ
የጥንት ቅጂና ግን ... አስተጋባ፤ በድንጋይ
ዝናብ በድንገተኛ መብረቅ መካከል የሚለውን
ይጨምራሉ።
“18+29 ወይም ... በመጽሐፍ ሙስጥ መሮጥ
አቸላለሁ

³⁸እንዳያንሰራሩ አድርጌ አደቀቅኋቸው
ከእግራም ሥር ወደቁ።
³⁹እንተ ለጦርነት ጎይልን አስታጠቅኸኝ፤
ባላንጦቼ እግራ ላይ እንዲደፉ
አደረግሁ።
⁴⁰ጠላቶቼ ወደ ጓላቸው እንዲሸሹ
አደረግሁ፤
እኔም የሚጠሉኝን አጠፋኋቸው።
⁴¹እርዳታ ሆኸኝ የሚያስጥላቸው ግን
አላገኙም፤
ወደ እግዚአብሔር ሆኸኝ እርሱም
አልመለሰላቸውም።
⁴²ነፋስ ጠርቶ እንደሚወስደው ትቢያ
አደቀቅኋቸው፤
እንደ መንገድ ላይ ጭቃም አውጥቼ
ጣልኋቸው።
⁴³ከሕዝብ ግርግር አወጣኸኝ፤
የሕዝቦች መሪ አድርገህ
አስቀመጥኸኝ፤
የማላውቀውም ሕዝብ ተገዛልኝ።
⁴⁴ትእዛዜን እንደ ሰሙ ይታዘዙልኛል፤
ባዕዳንም በፊቴ እንገት ደፉ።
⁴⁵ባዕዳን በፍርሃት ተዋጡ፤
ከምሽጋቸውም እየተንቀጠቀጡ
ወጡ።
⁴⁶እግዚአብሔር ሕያው ነው! ዐምባዩ
ይባረክ፤
የዳነኝ ስምዛክ ከፍ ከፍ ይበል።
⁴⁷እርሱ በቀሌን የሚመልሰልኝ፤
ሕዝቦችንም የሚያስገዛልኝ ስምዛክ
ነው፤
⁴⁸ከጠላቶቼም የሚታደገኝ እርሱ ነው።
እንተ ከባላንጦቼ በላይ ከፍ ከፍ
አደረግኸኝ፤
ከጨካኞች አዳንኸኝ።
⁴⁹እግዚአብሔር ሆይ! ስለዚህ በእሕዛብ
መካከል አመሰግንሃለሁ፤
ስምህንም በመዝሙር እወድሳለሁ።
⁵⁰እርሱ ሳንገሠው ታላላቅ ድሎችን
ይሰጣል፤

18+38
መዝ36+12፣
47+33 68+21፣
110+6፣ 140+10፣
ኢ426+14
18+39 ፋ32+47፣
መዝ47+3፣
144+2፣
ኢ445+5፣24
18+40 ፋ37፣
ኢሱ 7+12
18+41
14፡መ-8፣18፣
14፣37፣
27፡14፣26፣
መዝ50፣22፣
ኢር11፣11
18+42 ዘ49+21፣
ኢ42፣22
18+43
24፡መ-8፣1-14፣
ኢ455+5
18+44
መዝ54፣3፣
144፣7፣11፣
ኢ425+5
18+45
14፡መ-17፣32፣
መዝ9፣9፣
ኢ466+2፣
ሆሴ3፣5፣ 11፣10፣
ሚዘ7+17፣
24፡ር4፣1፣
ሰብ12፣3
18+46 ፋ31፣
ዘ833፣22፣
ኢሱ3፣4፣10፣
14፡መ-14፣39፣
ዘኢ716+35፣
መዝ21፣13፣
35፣27፣ 40፣16፣
108፣5፣
ሉቃ1147፣
24፡ር13፣4
18+47 ፋ39፣
ዘዩ44፣24፣
መላ4፣23፣
18+48 ፋ17፣
መዝ7፣10፣
37፣40፣ 140፣1፣

ጽኑ ፍቅሩንም ለቀባው፤
ለዳዊትና ለዘሩ ለዘላለም ይገልጣል።

መዝሙር 19

እግዚአብሔር የጽድቅ ፀሐይ
ለመዘምራን አለቃ፣ የዳዊት መዝሙር

1፤ ሰማያት የስግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ፤
የሰማይም ጠፈር የእጁን ሥራ
ያውጃሉ።
2፤ ቀን ለሌላው ቀን ይናገራል፤
ለሌላውም ለሌላት ዕውቀትን
ይገልጣል፤
3፤ ግጥር የለም፤ ቃል የለም፤
ድምፃቸው በጆሮ የሚሰማ
አይደለም።
4፤ የም ሆኖ ድምፃቸው ወደ ምድር ሁሉ፤
ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ
ይወጣል።
እርሱ በሰማያት ለፀሐይ ድንኳን
ተከሰታል፤
5፤ ፀሐይም ከእልፍኙ እንደሚወጣ መሸራ
ይወጣል፤
ወደ ግቡም እንደሚሮጥ ብርቱ ሰው
ይስ ይለዋል።
6፤ መውጫው ከሰማያት ዳርቻ ነው፤
ቡድቱም እስከ ሌላኛው ዳርቻ ነው፤
ከትኩሳትም የሚሰጠር የለም።
7፤ እግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ነው፤
18+48 ጸን3፣17 18+49 መዝ7፣17፣ 9፣2፣11፣ 101፣1፣
108፣1፣ 146፣2፣ ሮሜ15፣9 18+50 24፡መ-23፣1፣
መዝ89፣4፣ 144፣10 19፣1 ዘዩ1፣8፣ መዝ4፣2፣
8፣1፣6፣ 50፣6፣ 89፣5፣ 97፣6፣ 103፣22፣ 148፣3፣
ኢ46፣3፣ 40፣22፣ ሮሜ1፣1፣9 19፣2 መዝ74፣16 19፣4
መላ5፣3፣1፣ ኢዮ36፣29፣ መዝ104፣2፣ ሮሜ10፣18 19፣5
14፡መ-17፣4፣ ኢዮ36፣29፣ ኢሉ2፣16 19፣6 ዘዩ30፣4፣
መዝ113፣3፣ መዝ1፣5 19፣7 ዘዩ4፣6፣ መዝ1፣2፣ 23፣3፣
93፣5፣ 111፣7፣ 119፣130፣138፣ 142፣144፣ ያሰ፣25
*19፣3 ወይም ሮሜ5፣ፋ፣ የላቸውም፣ ቃላት የለም፣
ከእርሱ ምንም ድምፅ አይሰማም
*19፣4 ሰብዓ ሊቃናት የሩምና ሱርስት እንዲሁ
ሲሆኑ ዕብራይስጡ ግን ድንዝራቸው ይላል።

19+1 ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር
ይናገራሉ፤ አይሁድ ወክሮስቲያን የሆነው አመለካከት
ነሐዱ ዓለም የእግዚአብሔርን ክብርና የመፍጠር
ሥልጣኑን ያውጃል (ከ148፣3-5፣ ከሮሜ 1፣18-20 ጋር
ያነጻጽሩ)። በዚህ አንጻር ግን የብዙዎቹ ኢሉማንያን
አመለካከት ተፈጥሮ ራሱ የሰውን ዕድል ፈንታ
የመቁጣጠር ጎይል ያለው አምላክ ነው የሚል
ነው (ኢሳ 47፣13)፤ ሌሎች ደግሞ ተፈጥሮ እውን
የሆነው በአጋጣሚ ነው ይላሉ። እውነተኛ አማኝ ግን
እነዚህን ሁለት አመለካከቶች አይቀበልም፤ ቅዱሳት
መጻሕፍት ስለ አጥናፈ ዓለም የሰጡትን መገለጥ
ጸመቀበል የዚህን ሁሉ ፈጣሪ ለማወደስ ይንጥሃልና
(89፣5-8 እንዲሁም በገጽ 26 ላይ፣ “ፍጥረት” የሚለውን
የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
19+7 የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ነው፤
በቀጥተኛ 7 ላይ የሰፈረው ሐሳብ ይኸው ይሁን እንጂ
ከፋ 7-11 ያሉት ጥቅሶች ስለ እግዚአብሔር ሕግና
ቃል ባሕርይ፣ ጥቅምና ፋይዳ ይናገራሉ፤ አምስቱ

ገጽታዎችም የሚከተሉት ናቸው፡ (1) “ሕጉ” የሚለው
ቃል የሚያመለክተው ለተገለጠው የእግዚአብሔር
ፈቃድ አጠቃላይ አባላትን ሲሆን፤ ከእርሱ ጋር ስላለው
ግንኙነት አንድን ሰው ወደ ትክክለኛው አቅጣጫ
የሚመራ ነው (ፋ7)።
(2) “ሥርዐት” የሚያመለክተው ስለ ጌታ ባሕርይና
ፈቃድ የሚመሰክረውን የእግዚአብሔርን እውነተኛ
ቃል ሲሆን፤ (ፋ7) ይህን ማጥናትም ጥበበኞች
ያደርገናል።
(3) “ሕግጋት” የሚያመለክተው ፈሪህ እግዚአብሔር
ላላቸው ደስታን የሚሰጠውን ቃል ሲሆን፤ በተለይም
በጽድቅ እጅጅ ላይ የሚያተኩር ነው።
(4) “ትእዛዝ” የሚያመለክተው መንገዱን
ለሚፈልጉት ታማኞች ጎይል ያነጻጽሩ ብርሃን ሲሆን (ፋ8
ይመ፣ ከሐሥ 26፣18 ጋር ያነጻጽሩ) ለእግዚአብሔር
ትእዛዝ ተገቢ የሆነው ምላሽም፣ “እግዚአብሔርን
መፍራት” ነው፤ ይህም በገጠላት ከተሞላ ሕይወት
ነጻነትን ያስገኛል።

ነፍሱንም መልሶ ያለመልማል
 የእግዚአብሔር ሥበባት የታመነ ነው፤
 አላዋቂውን ጥበባችን ያደርጋል።
 የእግዚአብሔር ሕግጋት ትክክል ናቸው፤
 ልብን ደስ ያሰኛሉ።
 የእግዚአብሔር ትእዛዝ ብሩህ ነው፤
 ዐይኑን ያበራል።
 የእግዚአብሔርን መፍራት ንጹሕ ነው፤
 ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 የእግዚአብሔር ፍርድ የታመነ
 ሁለንተናውም ጸድቅ ነው፤
 የከወርቅ ይልቅ የከበረ፤
 እጅግ ከጠራ ወርቅም የተሻለ ነው፤
 ከማር ይልቅ ይጣፍማል፤
 ከማር ወለላም ይበልጥ ይጥማል።
 የደግሞም አገልጋይ በእርሱ ጥንቃቄ
 ያደርጋል፤
 እርሱንም መጠበቅ ወርቅ አለው።
 ስሕተቱን ማን ሊያስተውል ይችላል?
 ከተሰራ በደል አንጻጽ።
 በረዕህን ከድፍረት ንጠሊክት ጠብቅ፤
 እንዳይመለጥንብንም ርዳኝ፤
 ያን ጊዜ ያለ አንክን እሆናለሁ፤
 ከታላቅ በደልም እንጸለሁ።
 የመገሃደሱን አጻጅ እግዚአብሔር ሆይ፤
 የአፌ ቃልና የልቤ ሐሳብ
 በፊትህ ያማረ ይሁን።

መዝሙር 20

ጸሎት ለንጉሡ

ለመዘምራን አለቃ፣ የጻዊት መዝሙር

የእግዚአብሔር በጭንቅ ቀን ይሰማህ፤
 የያዕቆብም ልምላክ ስም ይጠብቅህ።
 ከመቅደሱ ርድኤት ይላክልህ፤
 ከጽዮንም ደግሮ ይያዝህ።
 ቃላርባንህን ሁሉ ያስብልህ፤
 የሚቃጠል መሥዋዕትህን
 ይቀበልልህ።
 የልብህን መሻት ይሰጥህ፤
 ዕቅድህን ሁሉ የከናውንልህ።
 በአንተ ድል ደስ ይበላን፤

19+8 ልዝ፡8፤
 መዝ33+4፤
 38+10፤
 119+14፤28
 19+9
 መዝ34+11፤
 111+10፤
 119+138፤
 ምሳ13+7፤
 መዝ12+13፤
 ሊሳ33+6
 19+10
 24መ14+27፤
 ሊሳ22+24፤
 መዝ19+72፤103፤
 ምሳ8+10፤
 ምሳ4+11፤
 ሕዝ3+3
 19+12
 መዝ51+2፤ 90+8፤
 መዝ12+14
 19+13 ዘፍ6+9፤
 ዘፍ15+30፤
 መዝ18+32፤
 119+133
 19+14 ዘፍ6+6፤
 ሊሳ19+25፤
 መዝ18+31፤
 104+34
 20+1 ዘፍ3+6፤
 መዝ4+1፤
 46+7፤11፤ 59+1፤
 69+29፤ 91+14
 20+2 ዘፍ3+28፤
 መዝ2+6፤ 18+18፤
 30+10፤ 33+20፤
 37+40፤ 40+17፤
 54+4፤ 118+7፤
 128+5፤ 134+3፤
 135+21
 20+3 ዘፍ33+11፤
 ሕሥ10+4
 20+4 መዝ21+2፤
 37+4፤ 140+8፤
 145+16፤19፤
 ምሳ16+3፤
 ሊሳ26+8፤
 ሕዝ24+25፤
 ጳጌ11+17፤
 ሮሜ10+1
 20+5 ዘፍ1+52፤
 14መ1+17፤
 ሊሳ3+7፤

በልምላክን ስም አርማችንን ከፍ
 እናደርጋለን፤
 እግዚአብሔር የለመንኸውን ሁሉ
 ይፈጽምልህ።
 የእግዚአብሔርን የቀባውን አንደሚያድን
 አሁን ዐወቅሁ፤
 የማዳን ንይል ባለው ቀኝ እጁ፤
 ከተቀደሰው ሰማይ ይመልሰለታል።
 እነዚህ በሰረገላ፤ እነዚያ በፈረሰ ይመካሉ፤
 እኛ ግን ትምክህታችን የልምላክን
 የእግዚአብሔር ስም ነው።
 እነርሱ ተሰነክለው ወደቁ፤
 እኛ ግን ተነሣን፤ ጸንተንም ቆምን።
 የእግዚአብሔር ሆይ፤ ንጉሥን አድን፤
 እኛም በጠራንህ ቀን ስማን።

መዝሙር 21

ምስጋና ስለ ንጉሡ

ለመዘምራን አለቃ፣ የጻዊት መዝሙር

የእግዚአብሔር ሆይ፤ ንጉሥ በኅይልህ
 ደስ ይለዋል፤
 በምትሰጠውም ድል እጅግ ሐዘኑት
 ያደርጋል።
 የልብን መሻት ሰጠኸው፤
 የከንፈሮቹንም ልመና
 አልከለከልኸውም። ሌላ
 መልካም በረከት ይዘህ በመንገዱ ላይ
 ጠብቀኸው፤
 የንጹሕ ወርቅ ዘውድም በራሱ ላይ
 ደፋሁለት።
 20+5 መዝ60+4፤ ሊሳ5+26፤ 11+10፤12፤ 13+2፤
 30+17፤ 49+22፤ 62+10፤ ሊሳ50+2፤ 51+12፤27
 20+6 24መ23+1፤ ሊሳ40+14፤ መዝ28+8፤ ሕፃን3+13
 20+7 ዘፍ17+16፤ 23፤19፤23፤ 2ዘፍ32+8፤ መዝ33+17፤
 147+10፤ ምሳ21+31፤ ሊሳ31+1፤ 36+8፤9
 20+8 ሊሳ1+15፤ መዝ27+2፤ 37+23፤ ምሳ10+25፤
 ሊሳ7+9፤ 40+30፤ ሊሳ46+6፤ 50+32፤ ሚዛ7+8
 20+9 መዝ17+6 21+1 14መ2+10፤ 24መ22+5፤
 21+2 መዝ20+4 21+3 24መ12+30፤ ዘፍ16+1፤
 ራእ14+14
 20+9 ወይም አድን ንጉሥ ሆይ፤ ስማንጥ3 ወይም
 አንተ ግን ቅዱስ ነህ፤ በእስራኤል ምሥጋሪ ላይ
 በዙፋን ተቀምጠሃል

(5) “ፍርድ” የሚያመለክተው ወደ ፍትሕና ወደ ጽድቅ የሚመራውን ማንበራዊ ሕይወትን የሚገዛውን ሕግ ነው (ቀ.9)።
 19+12 ከተሰወረ በደል አንጻጽ፤ እውነተኛ አማኞች እግዚአብሔርን በሙሉ ለባቸው ለመውደድና ለማገልገል ጥረት ያደርጋሉ (ዘጸ 6፡5)፤ ይሁን እንጂ በዚህ ዓለም እስካሉ ድረስ ፍጹምነትን ገና ያላገኙ በመሆናቸው፤ ሳይታወቃቸው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሊተላለፉ ይችላሉ፤ በእዚህ ላደረጉት መተላለፍና ድብት ለሆነው ጥፋታቸው የእግዚአብሔርን ይቅርታ መፈለግ አለባቸው (ከዘሌ 5፡2-4 ጋር ያነጻጽሩ)።
 19+14 የአፌ ቃልና የልቤ ሐሳብ በፊትህ ያማረ ይሁን፤ በሕይወታችን ለተከናወነው የድነት ሥራ በእኛ ዘንድ ተገቢው ምላሽ እግዚአብሔር ለባችንን፤ ቃላችንንና ሕይወታችንን ከንጠሊክት ነጻ አድርጎ እርሱን ደስ የሚያሰኝ እንዲያደርገው ያዘወትረን መጸለይ ነው። ለባችን የሚያወጣውና የሚያወርደው የአእምሮአችንም ነጸብራቅ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ መሆን አለበት።
 20+1 በጭንቅ ቀን ይሰማህ፤ መዝሙር 20 እና 21 ጉን ለጉን የሚጓዙ አቻ መዝሙሮች ናቸው። ሕዝቡ ከጠላቶቻቸው ጋር በተዋጉ ጊዜ እግዚአብሔር የቀረቡ ጸሎቶች ናቸው። መዝ. 20 ከጦርነቱ በፊት የቀረበ ጸሎት ሲሆን፤ መዝ. 21 ግን ከጦርነቱ በኋላ የቀረበ ስምስጋና ነው። በክርስቶስ ለምናምነው ለእኛ መዝ. 20ን ለመንፈሳዊ ወጊያችን ለናውለው እንችላለን። በዚህ ጊዜ ከማይታዩና ግን ተጨባጭ ከሆኑ የክፉ ንይላት ጋር እንዋጋለን፤ እኛም በሰይጣንና በሕጋንንት ንይል ላይ ድል እንድናገኝና ከእነርሱም ነጻ እንድንሆን እንናፍቃለን (ኤፌ 6፡12 እና ማብ ይመጥ፤ እንዲሁም በገጽ 1499 ላይ፤ “በሰይጣንና በሕጋንንት ላይ የተሰጠን ሥልጣን” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመጥ)።

ሕይወትን ለመነሳሳ
 ረዥም ዘመናትንም እስከ ዘላለም
 ሰጠኸው።
 ዓቀዳጃኸው ድል ክብሩ ታላቅ ሆነ
 ክብርንና ሞገስን አገናኝቶኸው።
 ዘላለማዊ በረከትን ሰጠኸው
 ከአንተ ዘንድ በሚገኝ ፍሰሳም ደስ
 አሰኘኸው።
 ጎንጉሠ በእግዚአብሔር ተማምኖአልና፤
 ከልዑልም ጽኑ ፍቅር የተነሣ፤
 ከቆመበት አይናወጥም።
 ጸሐጅህ ጠላቶቼህን ሁሉ ታገኛቸዋለች፤
 ቀኝ እጅህም የሚጠራህን ፈልጋ
 ትይዛለች።
 ዓበምትገለጥበት ጊዜ፤
 እሳት እንደሚንቀለቀልበት ምድጃ
 ታደርጋቸዋለህ፤
 እግዚአብሔር በመዓቱ እንዳልነበሩ
 ያደርጋቸዋል፤
 እሳቱም መጥጥ አድርጋ
 ትበላቸዋለች።
 ዘራቸውን ከምድር፤
 ዘር ማንዘራቸውንም ከሰው ልጆች
 መካከል ታጠፋለህ።
 ከፋት ቢያሰቡብህ፤
 ተንኮል ቢወጥኑብህም
 አይሳካላቸውም፤
 በመጠቀሙ ትመልሳቸዋለህና፤
 ቀስትህንም በፊታቸው ላይ
 ታነጣጥራለህ።
 እግዚአብሔር ሆይ፤ በብርታትህ ከፍ
 ከፍ በል፤
 ካይልህን እናወድሳለን፤
 እንዘምራለንም።

21+4
 መዝ10:16፤
 45:17፤ 48:14፤
 133:3
 21+5 ላ1፤
 መዝ8:5፤ 18:50፤
 44:4፤ 45:3፤
 93:1፤ 96:6፤
 104:1
 21+6
 1ዜና17:27፤
 መዝ43:4፤
 126:3
 21+7 ዘ4:14፤18፤
 2፡218:5፤
 መዝ6:4፤ 15:5፤
 55:22
 21+8 ላ10:10፤
 21+9 ዘ832:22፤
 መዝ50:3፤
 ኢር15:14
 21+10 ዘ428:18
 21+11 ኢዮ10:3፤
 መዝ2:1፤ 10:21
 26:10፤ 37:7
 21+12 ዘ233:27
 21+13
 መዝ18:1:46
 22+1 ኢዮ3:24፤
 6:15፤ መዝ9:10፤
 10:1፤
 ማቴ27:46፤
 ማር15:34
 22+2 ኢዮ19:7፤
 መዝ24:3፤ 88:1
 22+3 ዘ15:2፤
 2፡219:22፤
 መዝ71:22፤
 148:14፤
 ማር1:24
 22+4
 መዝ78:53፤
 107:6
 22+5 1ዜና5:20፤
 2ዜና13:18፤
 መዝ25:3፤
 31:17፤ 71:1፤
 ኢላ8:17፤ 25:9፤

መዝሙር 22

የጻድቅ ሰው መከራና ተስፋ
 ለመዘምራን አለቃ፤ በኋላት አጋዘንቃ ዜማ
 የሚዘምን፤ የጻዊት መዝሙር
 ለምሳከክ ለምሳከክ ለምን ተውኸን?
 እኔን ከማዳን፤
 ከመቃተቴም ቃል ለምን ራቅህ?
 ለምሳከክ ሆይ፤ በቀን ወደ አንተ
 አራኩኸላሁ፤
 አንተ ግን አልመለሰህልኝም፤
 በሌሊት እንኳ አላረፍሁም።
 አንተ ግን ቅዱሱ ነጋሢ፤
 የእስራኤልም ስብኃና ነህ።
 አባቶቻችን በአንተ ታመኑ፤
 ተማመኑብህ፤ አንተም ታደግሃቸው።
 ወደ አንተ ራኩኸ፤ ዳኑም፤
 በአንተም ታመኑ፤ አላፈሩም።
 ጸሐጅ ግን ትል እንጂ ሰው አይደለሁም፤
 ሰው ያላገጠብኝ፤ ሕዝብም የናቀኝ
 ነኝ።
 ገሚያዩኝ ሁሉ ይግለቱብኛል፤
 ራሳቸውንም እየነቀነቁ እንዲህ
 ያለሁ ይዘልፉኛል፤
 በእግዚአብሔር ተማምኖአል፤
 እንግዲህ እርሱ ያድነው፤
 ደስ የተሰኘበትን፤
 እስቲ ይታደገው።
 አንተ ግን ከማሕሀን አወጣኸኝ፤
 22+5 ኢላ26:3፤ 30:18፤ 49:23፤ ሮሜ9:33፤ 22+6
 24መ-12:14፤ ኢዮ4:19፤ መዝ31:11፤ 64:8፤ 69:19፤
 109:25፤ 119:141፤ ኢላ49:7፤ 53:3፤ 60:14፤
 ማላ2:9፤ ማቴ16:21፤ 22+7 ኢዮ17:2፤ መዝ35:16፤
 69:12፤ 74:18፤ ማቴ27:39፤ 41:44፤ ማር15:29፤
 31:32፤ ሉቃ23:36:39፤ 22+8 2ሳመ-22:20፤ መዝ3:2፤
 91:14፤ ማቴ3:17፤ 27:43፤ 22+9 ኢዮ10:18፤
 መዝ71:6፤ 78:7፤ ናዎ1:7
 22+3 ወይም አንተ ግን ቅዱስ ነህ በእስራኤል
 ምስጋና ላይ በዘጸፋን ተቀምጥል
 ነበር፤ ምክንያቱም ስለእኛ ርግማን ሆኖ በበደለኛ ምትክ
 ሥቃይ ተቀብሎ ነበርና (ገላ 3:13)። ጌታ ኢየሱስ
 ይህን መዝሙር በመጥቀስ ሙሉው የመዝሙሩ ምዕራፍ
 ስለ እርሱ የሚገልጽ መሆኑን አመለከተ።
 22+2 ወደ አንተ አራኩኸላሁ፤ አንተ ግን
 አልመለሰህልኝም፤ አንዳንድ ጊዜ አማኝም እንደ
 ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔር እንደ ተወው ሊሰማው
 ይችላል። ይህ ዐይነት ስሜት ሲሰማ በእግዚአብሔር
 ርና በቸርነቱ ያለዎትን እምነት ጥበቅ አድርገው
 ይያዙ፤ በጸሎት ይተጉ፤ የሙጥኝ ብለውም ጌታን ይያዙ
 (ቀ፡2-5)።
 22+7 ራሳቸውንም እየነቀነቁ፤ በማቴ 27:39
 ላይ “በጌይል እየተሳደቡና ራሳቸውን እየነቀነቁ”
 የሚለውን ይመልከቱ። የጌታ ኢየሱስ ጠላቶች ያሳዩት
 አካላዊ እንቅስቃሴ እንኳ ሳይቀር በብሉይ ኪዳን ላይ
 አስቀድሞ ተነግሮ ነበር።
 22+8 በእግዚአብሔር ተማምኖአል፤ የጌታ
 ጠላቶች ጌታ ኢየሱስ የተሰቀለ መሆኑን ሲያዩ
 ይናገሩት የነበረውን ቃል ይህ ጥቅስ በትክክል ይያዛል
 (ማቴ 27:43)።

22+1 አምላኬ፤ በአዲስ ኪዳን ላይ በተደጋጋሚ
 ብዙ ጊዜከተጠቀሱት ጥቅሶች ውስጥ አንዱ ይህ ሲሆን፤
 “መዝሙረ መስቀል” ይባላል፤ ይኸውም ክርስቶስ
 በመስቀል ላይ የተቀበለውን ሥቃይ ቀልጭ አድርጎ
 ስለሚያሳይ ነው። ስለዚህ መዝሙር ቢያንስ የሚከተሉትን
 ሁለት ጭብጦች ማስተዋል ይቻላል። (1) ከፊተኛና
 ከሥቃይ ገና ካልወጣ ቅዱስ ሰው የተሰማ የሥቃይና
 የሐዘን ጨኸት ነው። ሥቃይ በመቀበል ላይ የሚገኙ
 አማኞችም፤ በዚህ የእሎት ቃል ውስጥ ራሳቸውን
 ማስገባት ይችላሉ። (2) በዚህ መዝሙር ላይ የሚገኙት
 ቃሎች የሚገልጹት ገጠመኝ፤ ከሰው ልጅ ተራ ገጠ
 መኝ እጅግ የላቀ ነው። መዝሙረኛው በመንፈስ ቅዱስ
 በመመራት ኢየሱስ ክርስቶስ የሚቀበለውን መከራና
 ከሦስት ቀንም በኋላ በድል አድራጊነት እንደሚወጣ
 አስቀድሞ ተናገረ።
 22+1 አምላኬ፤ አምላኬ ለምን ተውኸን?
 ጌታ ኢየሱስ በሰማይ ያለ አባቱ የእንክብካቤና የጥበቃ
 ህልዎት ከእርሱ በተለየ ጊዜ ይህን እጅግ አስፈሪ ጨኸት
 አሰማ (ኢሳ 53:10-12፤ 2ቆሮ 5:21፤ ማቴ 27:46 እና
 ማገባ ይመ)። ኢየሱስ አባቱ አብ ፊቱን አዙርበት

በእናቴም ጡት ሳለሁ፤
መታመኛ ሆንኸኝ።
10 ከማሕዘን ሰወጣም በአንተ ላይ ተጣልሁ፤
ከእናቴ ሆድ ጀምሮም አንተ ስምሳኪ ነህ።
11 መከራ እየተቃረበ ነውና፤
የሚረዳኝም የለምና፤
ከእኔ አትራቅ።
12 በዙኩ ማወቃች ከበቡኝ፤
ጎይለኛ የባላን በሬዎችም ዙሪያዬን ቆሙ።
13 እንደሚጥቅና እንደሚያገሣ አንበሳ፤
አፋቸውን ከፈቱብኝ።
14 እንደ ውሃ ፈሰሰሁ፤
ዐጥንቶቼም ሁሉ ከመጋጠሚያቸው ወለቁ፤
ለቤ እንደ ሰም ሆነ፤
በውስጤም ቀለጠ።
15 ጉልበቴ እንደ ገል ደረቀ፤
ምላሴ ከላንቃይ ጋር ተጣበቀ፤
ወደ ሞት ዐፈርም አወረድኸኝ።
16 ውሾች ከበቡኝ፤
የክፋዎች ሽንጎ በዙሪያዬ ተሰልፎአል፤
እጆቼንና እግሮቼንም ቸነከሩኝ።
17 ዐጥንቶቼን ሁሉ አንድ በአንድ መቀጠር አችላለሁ፤
እነርሱም አናጥጠው ይመለከቱኛል።
18 ልብሰቴን ተከፋፈሉ፤
በእጄ ጠባቤም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ።
19 አንተ ግን እግዚአብሔር ሆይ፤ ከእኔ አትራቅ፤
አጋዢ ሆይ፤ እኔን ለመርዳት ፍጡ።
20 ነፍሴን ከሰይፍ ታደጋት፤
ውድ ሕይወቴንም ከውሾች ጡጫ አድናት።
21 ከአንበሳች አፍ አድነኝ፤
ከአውራሪስ ቀንድም ታደገኝ።
22 ስምሁን ለወንጥኸኛ እነግራለሁ፤
በጉባኤም መካከል አመሰግንሃለሁ።
23 እናንተ እግዚአብሔርን የምትፈሩ፤
አወድሱት፤
እናንተ የያቆብ ዘር ሁላችሁ፤
አክብሩት፤

22+10 መዝ11+6፤
ኢ.446+3፤ 49+1
22+11 ቀ.19፤
22+14+26፤
መዝ10+1፤ 14፤
ኢ.441+28
22+12 ዘ.832+14፤
መዝ17+9፤
27+6፤ 49+5፤
68+30፤ 109+3፤
40+9፤ ኢ.42+13፤
ሕዝ27+6፤
39+18፤ አ.44+1
22+13 ቀ.24፤
ዘ.49+9፤
ሰ.43+46፤
ሕዝ22+25፤
ሰ.43+3
22+14 ኢ.47+5፤
ኢ.423+16፤
መዝ16+2፤
8+2፤ 97+5፤
መዝ107+26፤
835+6፤ ሚዝ1+4
22+15 ኢ.47+21፤
መዝ104+29፤
137+6፤
ኢ.445+9፤
ሰ.44+4፤
ሕዝ3+26፤
ዮሐ19+28
22+16 ኢ.451+9፤
53+5፤ ዘ.12+10፤
ዮሐ20+25
ፊ.43+2
22+17 መዝ125+2፤ 30+1፤
35+19፤ 38+16፤
ሰ.42+17፤
ሚዝ7+8፤
ሉቃ23+35
22+18 ዘ.16+8፤
ማቴ27+35፤
ማር9+12፤
15+24፤
ሉቃ23+34፤
ዮሐ19+24
22+19 ቀ.11፤
መዝ18+1፤
38+22፤ 40+13፤
70+5፤ 141+1
22+20 ኢ.45+20፤
መዝ35+17፤
37+14፤ ፊ.43+2
22+21 ቀ.12፤ 13፤
ዘ.23+22፤

የእስራኤልም ዘር ሁላችሁ፤ እርሱን ፍሩት።
24 እርሱ የተጨነቀውን ሰው ጭንቀት፤
አልናቀም፤ ቸልም አላለምና፤
ፊቱንም ከእርሱ አልሰወረም፤
ነገር ግን ድረስልኝ ብሎ ሲጮኸ፤
ሰማው።
25 በታላቅ ጉባኤ የማቀርበው ምስጋናዬ ከአንተ የመጣ ነው፤
እርሱን በሚፈሩት ፊት ስእሉቱን እፈጽማለሁ።
26 ምስኪኖች በልተው ይጠግባሉ፤
እግዚአብሔርን የሚሾትም የመሰግኑታል፤
ልባችሁም ለዘላለም ሕያው ይሁን፤
27 የምድር ዳርቻዎች ሁሉ ያስታውሳሉ፤
ወደ እግዚአብሔርም ይመለሳሉ፤
የአዝዘቡን ነገዶች ሁሉ፤
በፊቱ ይሰግዳሉ።
28 መንግሥት የእግዚአብሔር ናትና፤
ሕዝቦችንም የሚገዛ እርሱ ነው።
29 የምድር ከበርቱዎች ይበላሉ፤
ይሰግዱለታልም፤
ነፍሱን በሕይወት ማቆየት የማይችለው፤ ወደ ዐፈር፤
ተመላሽ የሆነው ሁሉ በፊቱ ይንበረከካል።
30 የኋለኛው ትውልድ ያገለግለዋል፤
ለመጨው ትውልድ ስለ ነታ ይነገረዋል።
22+21 ኢ.4+10 22+22 መዝ26+12፤ 35+18፤
40+9፤ 10፤ 68+26፤ ሰ.12+12 22+23 ዘ.14+23፤
መዝ33+28፤ 50+15፤ 66+8፤ 86+12፤ 103+1፤
106+1፤ 113+1፤ 117+1፤ 135+19፤ ኢ.424+15፤ 25+3፤
29+23፤ 60+9፤ ኢ.43+17 22+24 ኢ.424+12፤ 36+5፤
መዝ9+12፤ 13+1፤ 27+9፤ 69+17፤ 102+2፤ 17፤ 143+7፤
ሰ.15+7 22+25 ዘ.30+2፤ መዝ26+12፤ 35+18፤
40+9፤ 82+1 22+26 መዝ40+16፤ 107+9 22+27 መዝ28+8፤ 86+9፤ 102+22፤ 837+27፤ ሚዝ4+1 22+28 መዝ47+7፤ ዘ.14+9 22+29 መዝ45+12፤ 89+48፤
95+6፤ 96+9፤ 99+5፤ ኢ.426+19፤ 27+13፤ 49+7፤
66+23፤ ዘ.14+16 22+30 መዝ102+18፤ ኢ.453+10፤
54+3፤ 61+9፤ 66+22
22+15 ወይም ... ዐፈር ውስጥ ተኝኸኝ
22+16 አንዳንድ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂች፤
ሰብዓ ሊቃናትና ሱርስት እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂች እንደ ለንበሳ፤ ይላሉ።
22+21 ወይም ስምተኸኛል
22+25 ዕብራይስጡ እኔ በሚፈሩኝ ይላል።

22+11 የሚረዳኝም የለምና፤ ከቀ. 11-17 ያሉት ጥቅሶች ጌታ በተገረፈና በተሰቀለበት ጊዜ አጽናኝ ሳያገኝ፤ የቱኑ ያህል መሪ ሥቃይ እንደ ተቀበለ ያመለክታሉ።
22+16 እጆቼንና እግሮቼንም ቸነከሩኝ፤ ስቅለትን በተመለከተ የተነገረው ሌላው ተጠቃሽ ቃል እዚህ ላይ ይገኛል (ዘዮሐ 20+25 ጋር ያነጻጽሩ፤ ማቴ 27+35 እና ማብ. ይመ)።
22+18 ልብሰቴን ተከፋፈሉ፤ ይህ ጥቅስ አስቀድሞ እንደ ተናገረው፤ የሮም ወታደሮች የፈጸሙት ልክ ይህንኑ ነው፤ ይኸውም የሚያስደንቅ የትንቢት ቃል አፈጻጸም ነው (ማቴ 27+35፤ ማር. 15+24፤ ሉቃ. 23+34፤ ዮሐ. 19+23-24 ይመ)።

22+22 ለወንድሞቼ፤ ዕብ. 2፤ 11-12 በተመሳሳይ ይህን ጥቅስ በመጥቀስ፤ ከጌታ ኢየሱስ ጋር ያዛምደዋል፤ ይኸውም የመቀላሉን ድል አድራጊነት በማመልከት ነው። አሁን ጌታ ኢየሱስ በዙሪያው ወንድሞቹን የሰበሰበ የከበረ አዳኝ ነው፤ (እነዚህም በክርስቶስ እምነት ቤዛነትን ያገኙ ሲሆኑ፤ እርሱም የሞተላቸው መሆኑን በእምነት ተቀብለዋል፤ ዮሐ. 20+17 ይመ)፤ እርሱም አባቱን ለማመስገን በመካከላቸው ይገኛል። ሞቱ የሥቃይ ስለባ የሆኑትን ታድንክል (ቀ.24)፤ የዘላለም ሕይወትንም አስገኝተዋል (ቀ.26)፤ ወንጌል እንዲሰበክ (ቀ.27)፤ ክርስቶስ የሕዝብ ሁሉ ገዥ እንዲሆን (ቀ.27-29)፤ በመጨረሻም አብዛኞቹ ከፍ ከፍ እንዲልና እንዲከበር አድርጎአል (ቀ.30-31)።

31ገና ላልተወለደ ሕዝብ
 ጽድቁን ይነግራሉ
 እርሱ ይህን አድርጎአልና።

መዝሙር 23

መልካሙ አረኛ

የጻዊት መዝሙር

1እግዚአብሔር አረኛዬ ነው
 አንዳች አይጉድልብኝም።
 2በለመለመ መስክ ያሳርፈኛል
 በዕረፍት ውሃ ዘንድ ይመራኛል
 3ነፍሴንም ይመልሳታል።

22+31 መዝ5+8፤
 40+9፤ 71+18፤
 78+6፤ 102+18፤
 ሉቃ18+31፤
 24+44
 23+1 ዘፍ48+15፤
 መዝ28+9፤
 34+9፤10፤
 84+11፤ 107+9፤
 ዮሐ 10+11፤
 ፊል4+19
 23+2 መዝ36+8፤
 46+4፤ ራእ7+17
 23+3 መዝ5+8፤
 19+7፤ 25+9፤11፤
 31+3፤ 73+24፤
 79+9፤ 106+8፤

ስለ ሰሙም
 በጽድቅ መንገድ ይመራኛል።
 ገበየታ ጥላ ሽለቆ ውስጥ
 ብሄድ እንኳ
 አንተ ከእኔ ጋር ስለ ሆንህ
 ከፋን አልፈራም
 በትርህና ምርኩዝህ
 እነርሱ ያጽናኑኛል።
 5ጠላቶቹ እያዩ፤
 23+3 መዝ109+21፤ 143+11፤ ኢሳ42+16
 23+4 ኢዮ3+5፤ መዝ3+6፤ 16+8፤ 27+1፤ 107+14፤
 ኢሳ43+2 23+5 ኢዮ36+16፤ መዝ16+5፤ 45+7፤
 92+10 ሉቃ7+46
 23+4 ወይም እጅግ ጨለማ በሆነው ሽለቆ ውስጥ
 23+4 ወይም በሐሰትም ያልግለ

23+1 እግዚአብሔር፤ በጌታ ልብ የተጠነሰሰውና በመንፈስ ቅዱስ አፈዎት የተጸፈው ይህ መዝሙር ጌታን ለሚከተሉት ሁሉ እርሱ ያለውን ግድ መሰኘትና ብርቱ ጥንቃቄ ይገልጻል። እነርሱ በመለኩታዊ ፍትሩ ትልቅ ግምት የሚሰጣቸው ምርጦቹ ናቸው። አባት ልጆቹን አረኛም በጎቹን እንደሚንከባከብ ሁሉ እርሱም እያንዳንዳቸውን ይጠብቃል።

23+1 እረኛዬ፤ ይህ አባባል በብሉይ ኪዳን ብዙ ጊዜ የሚገኝ ዘይቤ ሲሆን (28+9፤ 79+13፤ 80+1፤ 95+7፤ ኢሳ 40፤11፤ ኢር 31፤10፤ ሕዝ 34፤6-19 ይመ)፤ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያለውን ታላቅ ፍቅር ለማሳየት ሲል ራሱን ከእረኛ ጋር ማነጻጸሩን ያመለክታል። ጌታ ኢየሱስም ከራሱ ሕዝብ ጋር ያለውን ግንኙነት ለመግለጽ የተጠቀሙት ትመሳሳይን ዘይቤ ነው (ዮሐ 10፤11-16 ይመ፤ ክስብ 13፤20፤ ከ1ጴጥ 5፤4፤ ከራእ 7፤17 ጋር ያነጻጽሩ)። ከዚህ ላይ የሚከተሉት ሁለት እውነቶች አጽንዖት ተሰጥቶአቸዋል። (1) አንድ መልካም አረኛ ለበጎቹ ግድ እየጸለው ሁሉ (ዮሐ 10፤11፤14 እና ማሳ ይመ)፤ እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩልና በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ስለ እያንዳንዳቸው ስለ ልጆቹ ግድ አለው፤ እርሱም እነርሱን ለመውደድ፤ ለመንከባከብ፤ ለመጠበቅ፤ ለመምራትና ከልጆቹ አጠገብ ለመሆን ይፈልጋል።

(2) አማኞች የእግዚአብሔር በጎች ናቸው። እኛ የእርሱ ነን፤ የፍቅሩና የጥበቃውም ትኩረት እኛው ነን። “እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን” (ኢሳ 53፤6) ብንጠፋም እንኳ፤ ጌታ ባፈሰሰው ደሙ ተበዥቶናል (1ጴጥ 1፤18-19)፤ ከዚህም የተነሣ አሁን እኛ የእርሱ ገንዘብ ነን። ድምፁን ስምተን አሺ ብንልና ብንከተለው (ዮሐ 10፤3-5 ይመ፤ ከፊል 4፤11-13 ጋር ያነጻጽሩ) በዚህ ምዕራፍ ላይ የተጠቀሱት የተስፋ ቃላት የእኛ ናቸው።

23+1 አንዳች አይጉድልብኝም፤ “አንዳች አይጉድልብኝም” ማለት (1) የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወቴ ይፈጸም ዘንድ የሚያስፈልገው ነገር አይታጣብኝም ማለት ነው (3ዮሐ 1፤2 እና ማሳ ይመ)፤ (2) በሕይወቴ ጉዞዬ የግል ችግር ቢደርስብኝም እንኳ በእግዚአብሔር ቸርታ ጥበቃ እርካታን አግኝታለሁ። ይኸውም ፍቅሩ ለእኔ በመሆኑ እንዲሁም እርሱ ራሱን ለእኔ በመስጠቱ ስለምተማመንሽት ነው (ከዮሐ 10፤11፤ ከፊል 4፤11-13 ጋር ያነጻጽሩ)።

23+2 የእርፈኛል፤ የአረኛው ህልዎት በአጠገቤ ስለሆነ ከፍርሀት ሁሉ ነጻ ሆኜ በሰላም “ማረፍ” እችላለሁ፤ መንፈስ ቅዱስ የእኔ እጽናኝ፤ መካሪ፤ ረዳት እንደ መሆኑ መጠን የክርስቶስን የማያቋርጥ ጥበቃና

ህልዎት እውን እንዲሆንልኝ ያደርጋል (ዮሐ 14፤16-18 ይመ፤ ከ2ጠዋ 1፤7 ጋር ያነጻጽሩ)። (1) በህልዎቱ ያለኝ መታታኝ ተጥክሮዬ የሚሆነው፤ “በለመለመ መስክ” ላይ ሳርፍ ነው፤ ይኸውም ለተትረፈረፈ ሕይወት አስፈላጊ በሆኑት በክርስቶስና በእግዚአብሔር ቃል ላይ ነው (ዮሐ 6፤32-35፤63፤ 8፤31፤ 10፤9፤ 15፤7)። (2) “በዕረፍት ውሃ ዘንድ ይመራኛል” ሲባል በመንፈስ ቅዱስ ይመራኛል ማለት ነው (1፤3 እና ማሳ ይመ፤ ከኢር 2፤13፤ ከዮሐ 7፤37-39 ጋር ያነጻጽሩ)። 23+3 ነፍሴንም ይመልሳታል፤ ተስፋ ስቈርጥ (42፤11)፤ መልካሙ አረኛ በተይሉና በጸጋው ነፍሴን ያድሳል። ዳግመኛው ብርታትን ይሰጠኛል (ምሳ 25፤13)። ከቀደሙት ከተቀደሱት መንገዶቹ ጋር ከሚስማሙት ማለትም በተመረጠው መንገዶቹ በእግዚአብሔር መንፈስ “ይመራኛል” (ክሮሚ 8፤5-14 ጋር ያነጻጽሩ) ማለት ነው። እኔ የምስጠው ምላሽ መታዘዝ ነው፤ እረኛውን እከተላለሁ፤ ድምፁንም እሰማለሁ (ዮሐ 10፤3-4)። “እንግዳ የሆነውን” ድምፅ ግን አልሰማም (ዮሐ 10፤5)።

23+4 አንተ ከእኔ ጋር ስለሆንህ፤ በአደጋ፤ በችግር፤ በሞት ጊዜ እንኳ ቢሆን ከፋውን አልፈራም፤ በማንኛውም የሕይወት ሁኔታ፤ “አንተ ከእኔ ጋር ነህ” (ከማቴ 28፤20 ጋር ያነጻጽሩ)። በትር ወይም አጭር ጽሑፍ የእግዚአብሔርን ብርታት፤ ጎይልና ሥልጣን በትእምርነት የሚያመለክት ሲሆን (ከዘፀ 21፤20፤ ከኢዮ 9፤34 ጋር ያነጻጽሩ)፤ የመከላከያ ወይም ሥነሥርዐት የማስጠበቂያ መሣሪያ ነው። “ምርኩዝ” (ረዥምና ቀጥ ያለ ሲሆን በአንደኛው ጫፍ በኩል እንደ ከዘራ ቆልመም ያለ ነው) በግን ወደ አረኛው ስቦ ለማስጠጋት፤ በትከክለኛው መንገድ ለመምራት ወይም ከችግር ለማገዳ፤ ያገለግላል። የእግዚአብሔር በትርና ምርኩዝ እግዚአብሔር ለሕይወታችን የሚያሳየውን ፍቅርና የሚሰጠውን አመራር ደግሞ ደጋግሞ ያረጋግጥ ልናል (ከገ1፤21፤ ከ86፤17 ጋር ያነጻጽሩ)።

23+5 ማዕድ አዘጋጀላኝ፤ ሕይወቴንና ነፍሴን ለማጥፋት በተሰለፉት ከፋ ጎይላት መካከል እግዚአብሔር የሚያስፈልገኝን የሚሰጠኝሆና የሥልጣኔ መልክ ተቀርጾአል (ክሮሚ 8፤31-39 ይመ)። (1) ከሰይጣን ጋር ተፋጠን፤ ፈሪህ እግዚአብሔር በሌለው ገብረተሰብም ተከበን ሳለ፤ በእግዚአብሔር ህልዎት ለመኖርና ሐሢትም ለማድረግ የሚያስችል በቂ ጸጋ ተሰጥቶናል (2ቆሮ 12፤9-10 ይመ)። መልካሙ አረኛ ለእኛ ባፈሰሰልን ደሙና በቁረሰልን ሥጋው ሰላማችንን በመያዝና ጥበቃንም በማግኘት የጌታን እራት በእምነት፤ በምስጋናና በተስፋ መክፈል እንችላለን (1ቆሮ 11፤33 ይመ)። (2) “ራሴ

በፊቱ ማዕድ አዘጋጀህልኝ
ራሴን በዘይት ቀባህ
ጽዋዬም ሞልቶ ይፈሰሳል።
በሕይወቴ ዘመን ሁሉ
በጎነትና ምሕረት በእርግጥ
ይከታለኛል፤
እኔም በእግዚአብሔር ቤት
ለዘላለም እኖራለሁ።

መዝሙር 24

ወደ መቅደስ መግቢያ ጸሎት
የጻዊት መዝሙር

1 ምድርና በእርሷ ያለው ሁሉ
ዓለምና በውስጧ የሚኖር ሁሉ
የእግዚአብሔር ነው፤
2 እርሱ በባሕርኝ ላይ መሥርቶአታልና፤
በውሆችም ላይ አጽንቶአታል።
3 ወደ እግዚአብሔር ተራራ ማን ሊወጣ
ይችላል?
በተቀደሰ ስፍራውስ ማን ይቆማል?
4 ንጹሕ እጅና ቅን ልብ ያለው፤
ነፍሱን ለሐሰት ነገር የማያስገባ፤
በውሽት የማይምል፤
5 እርሱ በረከትን አእግዚአብሔር ዘንድ፤
ምሕረትንም ከአጻኝ ለምሳኔ
ይቀበላል።
6 እርሱን የሚፈልግ ትውልድ እንዲህ ነው፤
የያዕቆብ ለምሳኔ ሆይ፤ ፊትህን
የሚፈልግ እንዲህ ያለ ነው።

ሴላ

እናንተ ደጆች ቀና በሉ፤
እናንተ የዘላለም በርች፤
የክብር ንጉሥ እንዲገባ ብድግ በሉ፤

23+6 ያዕ9+25
24+1 ዘዕ9+29፤
ኢዮ41+11፤
1ቆ10+26
24+2 ዘፍ1+6፤
መዝ104+3፤
2ጸጥ3+5
24+3 መዝ2+6፤
15+1፤ 65+4
24+4
24ሙ22+21፤
መዝ51+10፤
73+1፤
ሕዝ18+15፤
ማቴ5+8
24+5 ዘዳ11+26፤
መዝ17+2
24+6 መዝ27+8፤
105+4፤ 119+58፤
ሆላ5+15
24+7 መዝ29+3፤
44+4፤ 74+12፤
118+19+20፤
ኢሳ26+2፤
60+11፤18፤
62+10፤ ዘዓ9+9፤
ማቴ21+5፤
ሐሥ7+2፤
1ቆ2+8
24+8 ዘዕ15+3፤6፤
ዘዳ4+34፤
1ዜና29+11፤
መዝ89+13፤
ኢር50+34፤
ኤፌ6+10
24+10
1ሳሙ1+11
25+1 መዝ86+4፤
143+8
25+2 መዝ31+6፤
143+8
25+3 መዝ22+5፤
ኢሳ24+16፤

ይህ የክብር ንጉሥ ማን ነው?
እግዚአብሔር ነው ብርቱና ኀይል፤
እግዚአብሔር ነው በውጊያ ኀይል።
እናንተ ደጆች ቀና በሉ፤
እናንተ የዘላለም በርች፤
የክብር ንጉሥ እንዲገባ ብድግ በሉ፤
ይህ የክብር ንጉሥ ማን ነው?
የሰራዊት አምላክ፤
እርሱ የክብር ንጉሥ ነው። ሴላ

መዝሙር 25

በአደጋ ጊዜ የቀረበ ጸሎት
የጻዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ነፍሴን ወደ አንተ
-አነሣለሁ፤
2 ለምሳኔ ሆይ፤ በአንተ አታመናለሁ፤
እባክህ አታሰፍረኝ፤
ጠላቶቼም አይዘባኝብኝ።
3 እንተን ተሰፋ የሚያደርጉ፤
ከቶ አያፍሩም፤
ነገር ግን እንዲያው ያለ ምክንያት
ተንኩለኛች ደሆኑ ያፍራሉ።
4 እግዚአብሔር ሆይ፤ አካሄድህን
እንዳውቅ አድርገኝ፤
25+3 ኢሳ29+22፤ ዕን1+13፤ ለፍ3+4፤ 2ዜጥ3+4
25+4 ኢዮ34+32
23+6 ሁለት የብሔራዊ የጥንት ቅጂና ሰርሰት
(እንዲሁም ሰብዓ ሊቃናት ይመ) እንዲሁ ሊሆኑ
አብዛኞቹ የብሔራዊ የጥንት ቅጂ ግን ያዕ
ቆብ ፊትህን ሩ
25 ይህ መዝሙር እያንዳንዱ ጥቅስ ተከታታይ
ፊደላት ባሉት የብሔራዊ ሆኖ የሚጀምር
ጀማሪው ወይም ጀማሪውና መጨረሻው ትርጉም
የሚለጥ ጥጥ ነው።

ን በዘይት ቀባህ ሲል የሚያመለክተው መንፈስ ቅዱስ
አካላቴን፤ እእምሮዬን፤ መንፈሴንም በማጠብ የተለየ
ፍቅሩንና ባርኩቴን መለኮት ነው (ኤፌ 5+18 እና
ማሳ ይመ)። (3) “ጽዋዬም ሞልቶ ይፈሰሳል” ቃል
በቃል ሲተረጎም፤ “ጽዋዬ የተትረፈረፈ መጠጥ ነው”
ማለት ነው። ይህም ውስጡ ተፈልፍሎ ከወጣ ድንጋይ
የተበጀውን አርባ ወይም አምሳ ይጋሉንጸ ያህል
የሚይዘውን በጌቹ የሚጠጡበትን የእረኛውን ትልቅ
ገንዳ ያመለክታል።
23+6 በጎነትና ምሕረት፤ በሕይወት ዘመን ጉዞ
እረኛዬ አብሮኝ እየተጓዘ የማያቋርጥ ርዳታ፤ ቸርነትና
ድጋፍ፤ አቀበላለሁ፤ ምንም ይሁን ምን በማንኛውም
ረገድ መልካሙን እንዲያደርግኝ በመልካሙ እረኛ
መተማመን እችላለሁ (ሮሜ 8+28፤ ያዕ5+11)።
መልካሙን እረኛ የምከተለው፤ ቸርነትንና ፍቅሩን
የምለማመድበት ዐቢይ ዐላማ ወደፊት ከእርሱ ጋር ለዘላለም
እንድናር (1ተስ 4+17)፤ ፊቱን እንዳይ (ራእ 22+4)፤
በቤተም ለዘላለም እንዳገለግለው ነው (ራእ 22+3 ይመ፤
ከዮሐ 14+2-3 ጋር ያነጻጽሩ)።
24+4 ንጹሕ እጅና ቅን ልብ፤ እግዚአብሔርን
ለማምለክና ለማገልገል፤ በረከቱንም ለመቀበል የሚፈልጉ
ሁሉ ንጹሕ ልብና የጽድቅ ሕይወት ይኖራቸው ዘንድ
መጣር እንዳለባቸው ጻዊት በአጽንዖት ያሰበሳል።
“ንጹሕ እጅ” የሚባለው በውጭ ወይም በዝህድ ከሚታይ

ንጢአት ንጹሕ የሆነ ማለት ነው (ኢሳ 1+15፤ 33+15፤
1ዜጥ 2+8 ይመ)። “ቅን ልብ” የሚለው የውስጥ
ቅድስናን፤ ቀና አስተሳሰብንና ዐላማን ያመለክታል።
እግዚአብሔርን የሚያዩት ንጹሕ ልብ ያላቸው ብቻ
ናቸው (ማቴ 5+8)።
24+5 እርሱ በረከትን ይቀበላል፤
“እግዚአብሔር በረከትን” የሚቀበሉት በ “ንጹሕ እጅ”
ና በ “ቅን ልብ” (ቀፋ6) የሚፈልጉት (ቀፋ6) ናቸው።
እግዚአብሔርን በጸሎት በጠራነው፤ በቤቱ ሆነን ባመለከነው
ወይም በጌታ እራት ጸጋውን በፈለግን ቀጥሮ ስለዚህ
ሁሉ ራሳችንን ማሳሰብ ይኖርብናል (1ቆ 11+23+27፤
2ቆ 6+14-18፤ ዕብ 12+14 ይመ)።
24+7-10 የክብር ንጉሥ፤ “የክብር ንጉሥ”
የተባለው ጌታ ኢየሱስ በመሆኑ እነዚህ ጥቅሶች መሲሳዊ
ጥቅሶች ናቸው (ከዮሐ 1+14 ጋር ያነጻጽሩ)። “እርሱን
የሚፈልግ ትውልድ” ሁሉ (ይኸውም ታማኝ አማኞች
ማለት ነው) “የክብር ንጉሥ” እንዲመጣ መጸለይ
አለበት። የእግዚአብሔር መንግሥት ይመጣ ዘንድ
የሚደረገው ጸሎት የክርስቶስን የዘላለም መንግሥትና
የክፉውን የመጨረሻ ጥፋት ተስፋ ያደርጋል (ዘካ 9+9፤
ማቴ 6+10፤ ራእ 19-22 ይመ)።
25+4 አካሄድህን እንዳውቅ አድርገኝ፤
መዝሙረኛው እንደ መሴ (ዘዕ 33+13)፤ የእግዚአብሔርን
መንገድ ለማወቅ በጽኑ ፈለገ። አማኞች ስለ እግዚአብሔር

መንገድህንም አስተምረኝ።
 5 አንተ አዳኝ፤ ስምሳኔህ ነህና፤
 በእውነትህ ምራች፤ አስተምረኝም፤
 ቀኑን ሙሉ እንተን ተስፋ
 አድርጌአለሁ።
 6 እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህንና
 ፍቅርህን አስብ፤
 እነዚህ ከጥንት የነበሩ ናቸውና።
 7 የልጅነቴን ጎጠአት፤
 መተላለፌንም አታስብብኝ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ቸርነትህ በዝቅተኝ
 እንደ ምሕረትህም መጠን ዐስቦኝ።
 8 እግዚአብሔር መልካምና ቅን ነው፤
 ስለዚህ ጎጠአትኞችን በመንገድ
 ይመራቸዋል።
 9 ዝቅ ያሉትን በፍትሕ ይመራቸዋል፤
 ለትሑታንም መንገዱን
 ያስተምራቸዋል።
 10 ቢዳኑንና ሥርዐቱን ለሚጠበቁ፤
 የእግዚአብሔር መንገድ ሁሉ
 ቸርነትና እውነት ናቸው።
 11 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጎጠአቱ ታላቅ

25+5 ቀ፡3፤
 መዝ24+5፤
 31+3፤ 33+20፤
 39+7፤ 42+5፤
 43+3፤ 71+5፤
 130+7፤ 131+3፤
 የሐ16+13
 25+6 መዝ5+7፤
 98+3፤
 ኢሳ63+7፤15፤
 ኤር31+20፤
 ወላ11+8
 25+7 ዘወ23+21፤
 ዘሩ516+34፤
 ኢዮ13+26፤
 መዝ6+4፤ 34+8፤
 51+1፤ 69+16፤
 73+1፤ 107+17፤
 109+26፤
 119+124፤
 ኢሳ54+4፤
 ኤር3+25፤
 31+19፤ 32+30፤
 ሕዝ16+22፤60፤
 23+3፤
 22ኢዋ2+22
 25+8 መዝ32+8፤

ነውና፤
 ስለ ስምህ ይቅር በልልኝ።
 12 እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ማን ነው?
 በተመረጠለት መንገድ
 ያስተምረዋል።
 13 ዘመኑን በተደላ ደስታ ያሳልፋል፤
 ዘሩም ምድርን ይወርሳል።
 14 እግዚአብሔር ምስጢሩን ከሚፈሩት
 ወዳጆች አይሰውርም፤
 ኪዳንንም ይገልጥላቸዋል።
 15 ዐይኖቹ ሁልጊዜ ወደ እግዚአብሔር
 ናቸው፤
 እግሮቹን ከወጥመድ
 የሚያቅቃቸው እርሱ ነውና።
 16 እኔ ብቸኛና የተጨነቅሁ እንደ መሆኔ፤
 25+8 መዝ92+15፤ ኢሳ26+7፤ 28+26 25+9 ቀ፡4፤
 መዝ23+3፤ 27+11 25+10፤ መዝ18+25፤ 103+18፤
 132+12 25+11 ዘወ9+16፤ 32+30፤ 34+9፤ መዝ31+3፤
 78+38፤ 79+9፤ ኤር14+7 25+12 ቀ፡8፤ ኢዮ1+8
 25+13 ዘዮ14+24፤ ዘዳ30+15፤ 137+14፤ ኢዮ8+7፤
 ማቴ5+5 25+14 ዘዮ17+2፤ ምሳ3+32፤ የሐ7+17
 25+15 2ዜ520+12፤ ኢዮ34+30፤ መዝ119+110፤
 123+2፤ ዕብ12+2 25+16 ዘዮ6+25፤ መዝ6+4፤ 68+6

ሥራ በተቀቱ ለማወቅ ይችላሉ (ለምሳሌ ስለ ድኑትና ስለ ታምራት፤ ከመዝ 103+7 ጋር ያንጸጽሩ)፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን ሙሉ በሙሉ ማወቅ ወይም መንገዱን ሙሉ በሙሉ ማስተዋል አይችሉም (ይኸውም በእነርሱ ላይ እንዴት እንደሚሠራ ወይም እንዴት እንደሚመራቸው የተበበን መርሕ ማወቅ አይችሉም)። በዚህ መዝሙር ላይ የእግዚአብሔር መንገድ የሚታወቅባቸው መሠረታዊ መርሆች በሚከተለው ሁኔታ ተገልጠዋል፡ (1) ወደ እግዚአብሔር የጽድቅ መንገድና ወደ ቃሉ እውነት ለመመራት ቅን ፍላጎት እንዳኖረን በደፈልጋል (ቀ፡4)።
 (2) “ቀኑን ሙሉ” (ቀ፡5) በእግዚአብሔር ላይ ተስፋ እንድናደርግ ጉጉት ይኖረን ዘንድ ያስፈልጋል።
 (3) ራሳችንን በትሕትና ለእግዚአብሔር ማስገዛት (ቀ፡9)፤ ለተቀደሰ አደፎር ራሳችንን መስጠትና (ቀ፡10) ጌታን መፍራት አለብን (ቀ፡12-14)።
 (4) ጎጠአትን እግዚአብሔርንና መንገዱን ለማወቅ ዕንቅፋት ስለሆነ፤ ጎጠአትን ፈጽሞ በመተውን ጽሕፈትንና የጎጠአት ይቅርታን ማግኘት አለብን (ቀ፡4-8)። ይኸውም መዘመራችው፤ “ጎጠአትን በልቤ አስተናግጄ ቢሆን ኖሮ፤ ጌታ ባለሰማን ነበር” (66+18 ይመ፤ ከ1ዮሐ 2፡1-6 ጌታ የነጸጸሩ) እንዳለው ማለት ነው።
 (5) በሕይወት ጉዞአችን መጥፎ ሁኔታ አጋጠመን ማለት የእግዚአብሔር ፍቅር የተለየን ለመሆኑ ምልክት ላይሆን ይችላል (ከ34፡19 ጋር ያንጸጽሩ)። እግዚአብሔርንና መንገዱን በማወቅ ክርስቲያኖች ባንሆን ኖሮ አሁን የሚደርሱበን ስደት ወይም መከራ ባላጋጠመን ነበር (ለምሳሌ ሐሥ 14፡22፤ 20፡22-23)። የዚህ እውነት ዐይነተኛ ምሳሌ ጌታ ኢየሱስ ነው፤ እርሱ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሚገባ ፈጸመ፤ ያም ሆኖ ግን ሐዘን፤ ከሕደትና የመስቀል ሞት ደረሰበት። በእግዚአብሔር ፈቃድ መሠረት የሚመላለስ አጭንም ተመሳሳይ ዕባ ፈንታ (ማቴ 10፡24) ሊደርስብን ይችላል ሽማግሌት ከወዲሁ መዘጋጀት አለበት።
 25+12 ያስተምረዋል፤ የዚህ መዝሙር ዋና ሐሳብ እግዚአብሔር በጥበቡ ታማኝ ክርስቲያንን እንዴት እንደሚመራ ማሳየት ነው። የሚከተሉትን እውነቶች

ያስተውሉ፡ (1) እግዚአብሔር በእያንዳንዱ አማኝ ሕይወት ዐላማ አለው፤ ለአዳም (ዘፍ 1፡28፤ 2፡18-25)፤ ለአብርሃም (ዘፍ 12፡1-3)፤ ለዮሴፍ (ዘፍ 45፡4-9)፤ ለሕዝቡ ለእስራኤል ዕቅድ ነበረው (ዘፍ 50፡24፤ ዘወ6፡6-8)፤ ለልጁ ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ (ሉቃ 18፡31)፤ ለጳውሎስም ዐላማነበረው (ሐሥ 21፡10-14፤ 22፡14-15፤ 26፡16-19 ይመ፤ 21፡14 እና ማግቢ ይመ)። እግዚአብሔር ለልጆቹ ሁሉ ለእያንዳንዳቸው ቀርጥ የሆነ ዐላማ አለው (1ቆሮ 12፤ ኤፌ 1፤10፤ 2፤10፤ 3፤11፤ 4፤11-13)።
 (2) የእግዚአብሔር ዐላማ ልዩ በሆነ ሁኔታ ለምሳሌም በሕልም፤ በራእይና በትንቢት ሊተላለፍልን ይችላል (ሐሥ 2፡17፤ 9፡12፤ 10፡3፤ 13፡2፤ 1ቆሮ 14፡1 ይመ፤ ሐሥ 21፡10 እና ማግቢ ይመ)። ይሁን እንጂ የሚመራንና ጥበቡን የሚገልጥበት የተለመደው መንገድ በቅዱሳት መጻሕፍትና (2ኢዋ 3፡16) በልባችን ውስጥ በሚያድረው በመንፈስ ቅዱስ ነው (ሐሥ 8፡29፤ 10፡19፤ 13፡2፤ 15፡28፤ 16፡6፤ 1ዮሐ 2፡20፡27)።
 (3) የእግዚአብሔርን ቃል ችላ በማለታችን ወይም አጣመን በማንበባችን ከፈቃዱ ጋር ከማይጣጣሙ ውሳኔ ላይ በመድረስ፤ እግዚአብሔር ለእኛ ለማወቅ የቀደሙን ዐላማ ዕቅድ ልናግ እንችላለን። በመጽሐፍ ቅዱስ የሚገኙት መሠረታዊ የሆኑ አሜን ብለን ለመቀበል የሚገባን እምነቶች፤ ዝንባሌዎችና ትምህርቶች በሕይወታችን በሚገባ ሥር ካለበደዱ፤ ከመንገድ መውጣታችን አይቀርም።
 (4) በእግዚአብሔር ምሪት ላይ መሠረት ሆኖ የሚገኘው ጽድቅ ነው (ከቀ፡ 21፤ ከሮሜ 8፡11-14 ጋር ያንጸጽሩ)፤ እግዚአብሔር “በጽድቅ መንገድ” ይመራናል። (23፡3)።
 25+14 ከሚፈሩት፤ እግዚአብሔርን የሚፈሩትና ከክፉ የሚርቁት፤ እርሱን በግል የማወቅና ከእርሱ ጋር የጠበቀ ግንኙነት የማድረግ ዕድል ፈንታ አላቸው (ከምሳ 3፡5-7 ጋር ያንጸጽሩ በገጽ 291 ላይ፤ “እግዚአብሔርን መፍራት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

ወደ እኔ ተመለሱ በሰማዎት
አድርግልኝ።
17የልቤ መከራ በዝቅለል
ከሰዎች ቀቴ ገላግለኝ።
18የቀቴንና መከራዬን ተመልከት
ንጠላቴንም ሁሉ ይቅር በሰማ።
19ጠላቶቼ እንዴት እንደ በዙ ተመልከት
እንዴት አምርረው እንደሚጠሉኝ
እይ።
20ነፍሴን ጠብቃት ታደገኝም
መገደብ ነህና አታሳፍረኝ።
21አንተን ተስፋ አድርጌአለሁና
ታማኝነትና ቅንነት ይጠብቁኝ።
22ከሞላክ ሆይ እስራኤልን
ከመከራው ሁሉ አድነው።

መዝሙር 26

የንጹሕ ሰው ጸሎት

የጻዊት መዝሙር

1እግዚአብሔር ሆይ ስለ ነቀፋ እንደ
መሆኔ፤
አንተው ፍረድልኝ።
ወዲያ ወዲህ ሳልልም
በእግዚአብሔር ታምኛለሁ።
2እግዚአብሔር ሆይ ፈትነኝ
መርምረኝም፤
ልቤንና ውስጤን መርምር፤
3ምሕረትህ ከፊቴ አልተለየምና
በእውነትህም ተመላለሁ።
4ከማይረቡ ጋር አልተቀመጥም
ከግብፆችም ጋር አልተባበርንም።
5የከፋቸውን ማሳበር ተጸዮቁሁ
ከበመፀኖችም ጋር አልተቀመጥም።
6እጆቼን በየዋህነት አታጠባለሁ
እግዚአብሔር ሆይ መሠዊያህንም
እዞራለሁ፤
7የምስጋናን ደምፅ አሰማ ዘንድ
ታምራትህንም አወራ ዘንድ ነው።
8እግዚአብሔር ሆይ የምትኖርበትን
ቤት፤
የክብርህን ማደሪያ ቦታ ወደድሁ።
9ነፍሴን ከንጢላተኞች ጋር
ሕይወቴንም ከደም አፍላሾች ጋር
አታሰማዳት።
10በእነርሱ እጅ የተንከሉ ፅቅድ አለ፤

25+17 191+29፤
መዝ6+3፤
34+6+17፤ 39+2፤
40+12፤ 54+7፤
116+3
25+18
24መ+16+12፤
መዝ13+3፤
103+3፤
ሮጫ12+12
25+19 መዝ3+1፤
9+13፤ 35+19፤
38+19፤ 69+4
25+20 ፋ3፤
መዝ2+12፤
17+13፤ 22+21፤
43+1፤ 71+2፤
86+2፤ 116+4፤
140+1፤ 142+6፤
144+11
25+21 ፋ3፤
ዘፍ20+5፤
199+4፤
መዝ85+10፤
111+8፤
ምላ10+9፤
ኢሳ60+17፤
ሚል2+6
25+22
መዝ130+8፤
ሉቃ24+21
26+1
1ሳመ+24+15፤
2920+3፤
መዝ15+2፤ 22+4፤
40+4፤ ምላ20+7፤
ኢሳ12+2፤ 25+9፤
ኢር17+7፤
ጳጳ3+28፤
ሰብ10+23
26+2 ዘፍ6+6፤
መዝ7+9፤ 66+10፤
ኢር11+20፤
20+12፤ ሕዝ1+5
26+3 192+4፤
መዝ6+4፤ 40+11፤
43+3፤ 86+11፤
119+30
26+4 መዝ1+1፤
28+3፤ ማቴ6+2
26+5
መዝ139+21
26+6
መዝ73+13፤
ማቴ27+24
26+7 ኢሳ3+5፤
መዝ9+1፤
ኢሳ42+12፤ 60+6

ቀኝ እጃቸውም ጉቦን ያጋብሳል።
11እኔ ግን በተአማኔ ሕይወት እንዳለሁ
አድኛኝ፤ ምሕረትንም አድርግልኝ።
12እግሮቼ በደልዳላ ሰፍራ ቆመዋል
በታላቅ ጉባኤ መካከልም
እግዚአብሔርን እገርክዋለሁ።

መዝሙር 27

ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ሰው
ድፍረት

የጻዊት መዝሙር

1እግዚአብሔር ብርሃኔና መድኅኔ ነው፤
የሚያስፈራኝ ማን ነው?
እግዚአብሔር ለሕይወቴ ዐምባባ ነው፤
ማንን አፈራለሁ?
2ሥጋዬን ይበሉ ዘንድ፤
ከፋቸው ገፍተው በመጡ ጊዜ
ጠላቶቼና ባላጋራዎቼ በተነሡብኝ ጊዜ
እነርሱ ተሰነካክለው ወደቱ።
3ሰራዊት ቢከበኝ እንኳ፤
ልቤ አይፈራም፤
ጦርነት ቢነሣብኝ እንኳ፤
ልብ ሙሉ ነኝ።
4እግዚአብሔርን አንዲት ነገር
እልምንዋለሁ፤
እርሴንም እጃሁ፤
ይኸውም በሕይወቴ ዘመን ሁሉ፤
በእግዚአብሔር ቤት እኖር ዘንድ፤
የእግዚአብሔርን ክብር ውበት አይ ዘንድ፤
በመቅደሱም ሆኜ አሳሳል ዘንድ
ነው።
5በመከራ ቀን፤
በድንኳት ውስጥ ይሰውረኛልና፤
በድንኳትም ጓዳ ይሸገዛል፤
በወሰንም ላይ ያቆመኛል።
26+8 ዘመ29+43፤ 2ከፍ7+1፤ መዝ96+6፤ 122+6፤
ኢሳ66+10 26+9 መዝ5+6፤ 28+3፤ 55+23፤ 139+19፤
ምላ29+10 26+10 ኢዮ36+18፤ መዝ21+11፤ ኢሳ1+23፤
ሕዝ22+12 26+11 መዝ31+5፤ 69+18፤ 119+134፤
ቲቶ2+14 26+12 መዝ22+25፤ 27+11፤ 40+2፤
143+10፤ ኢሳ26+7፤ 40+3-4፤ 45+13፤ ዘካ4+7፤
ሉቃ6+17 27+1 ዘዘ15+2፤ 2ሳመ+22+29፤ ኢዮ13+15፤
መዝ3+8፤ 9+9፤ 56+4፤ 118+6 27+2 መዝ9+3፤
20+8፤ 37+24፤ ጳጳ11+19፤ ሮጫ11+11 27+3
ዘፍ4+7፤ ኢዮ4+6፤ መዝ3+6 27+4 መዝ23+6፤ 61+4፤
ሉቃ10+42 27+5 ኢዮ38+23፤ መዝ12+7፤ 17+8፤ 40+2
27+2 ወይም ስሜን ሊያጠፋ

26+8 የምትኖርበትን ቤት ... ቦታ ወደድሁ፤
የመዝሙረኛው ደስታ የተገኘው ከዓለም ጋር በመተባበር
ሳይሆን (ፋ 4-5-9-10) በእግዚአብሔር “ቤት”ና
በእግዚአብሔር “ጉባኤ” (ፋ 12) በመገኘት ነው፤ ይህም
በሕዝቡ መካከል የእግዚአብሔር መለኮታዊ ሀልዎት
በተገለጠበትና ክብሩም በሚያድርበት (በገጽ 1205
ላይ፤ “የእግዚአብሔር ክብር” በሚል ርእስ የቀረበውን
የትኩረት ጽሑፍ ይመ) እንዲሁም በእግዚአብሔር
እውነት ከሚመለሰሱት ወዳጅ አማኞች ጋር አብሮ
በመሆን ነው።
27+4 አንዲት ነገር እልምናለሁ፤ በመዝ 26
ላይ እንደለመነው ሁሉ በዚህኛውም ላይ መዝሙረኛው

የእግዚአብሔርን ሀልዎት ይፈልጋል፤ በሕይወት ዘመኑ
አማራጭ የሌለው አለኝታና ዋነኛ ጉዳይ አድርጎ
የቁጠረው ይሆንኑ ነው፤ ይህ እውን እንዲሆንለትም ሌላ
ነገር ጣልቃ ሳያስገባ በአንድ ዐላማ ጸለየ። እግዚአብሔር
ራሱ፤ “ፊቴን ፈልጉ” (ፋ-8) እያለ ሁላችንንም ለዚሁ
ተመሳሳይ ዐላማ ይጠራናል። በእግዚአብሔር ቅዱስ
ሀልዎት ለመኖር ጥረት የሚያደርጉት ሁሉ ምንም
ዐይነት ፈተና ቢመጣባቸው ጌታ ከቶ እንደማይተቸው
(ፋ 9-10)፤ ጽኑ መተማመኛ ተሰጥቶአቸዋል። ተስፋ
የሚቁርጡበት ምንም ምክንያት የለም፤ የእግዚአብሔር
ቸርነት ለእነርሱ ተዘጋጅቶ ይገኛል (ፋ 13-14)።

ፊዚህ ጊዜ በዙሪያዬ ባሉ ጠላቶቼ ላይ
 ራሴ ከፍ ከፍ ይላል፤
 በድንኳነም ውስጥ የእልልታ መሥዋዕት
 እውቀለሁ፤
 ለእግዚአብሔር እቀኛለሁ፤
 እዘምርለታለሁም።
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ድምጼን ከፍ
 አድርጌ ሰጠኝ ስማን፤
 ራራልኝ ስማንም።
 “ፊቴን ፈልጉ” ባለህ ጊዜ፤
 ልቤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ፈትህን
 እሻለሁ አለኝ።
 ፊትህን ከእኔ አትሰውር፤
 ተቈጥተህ እንልጋይህን አታርቀው፤
 መቼም ረዳቴ ነህና።
 አዳኝ ስምሳኪ ሆይ፤
 አትጣሰኝ፤ አትተወኝም።
 አባቴና እናቴ ቢተወኝ እንኳ
 እግዚአብሔር ይቀበለኛል።
 እግዚአብሔር ሆይ፤ መንገድህን
 አስተምረኝ፤
 ስለ ጠላቶቼም፤
 በቀና መንገድ ምራኝ።
 ለጠላቶቼ ፍላጎት አሳልፈህ አትሰጠኝ፤
 የሐሰት ምስክሮች
 ተነሥተውብኛልና፤
 በመፃ የሚረጨኑ ናቸው።
 እግዚአብሔርን ቸርነት፤
 በሕይወቴ ምድር እንደማይፈፀም
 መሉሉ እምነቴ ነው።
 እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ፤
 አይዞህ በርታ፤
 እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ።

መዝሙር 28

ልመናና ምስጋና

የዳዊት መዝሙር

እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ እንተ እግራለሁ፤
 ፀላቴ ሆይ፤ ሰምተህ እንዳልሰማ
 አትሁንብኝ፤
 እንተ ዝም ካልኸኝ፤
 ወደ ጉድጓድ እንደሚወርዱ
 እሆናለሁ።
 ለርዳታ በራኸሁ ጊዜ፤
 ወደ ቅዱስ ማደሪያህ
 እጆቼን በዘረጋሁ ጊዜ፤

27+6 መ15+13፤
 24መ22+49፤
 ፩73+13፤
 አዋ22+26፤
 መ33+3፤ 18+48፤
 22+12፤ 33+2፤
 50+14፤ 54+6፤
 92+1፤ 107+22፤
 116+17፤ 147+7፤
 አፈ5+19፤
 27+7 መ14+1፤
 5+3፤ 18+6፤
 55+17፤
 119+149፤
 130+2፤ አ928+23፤
 27+8 1ዜ516+11፤
 27+9 ዘ949+25፤
 ዘ94+31፤ 31+17፤
 33+29፤ መ12+5፤
 18+46፤ 22+24፤
 37+28፤ 119+8፤
 አ44+17፤
 62+12፤ አር14፤
 27+11 መ33+13፤
 ፩78+21፤
 መ15+8፤ 72+4፤
 78+42፤ 106+10፤
 አር21+12፤
 27+12 ዘ919+16፤
 ግፉ26+60፤
 አሥ6+13፤
 14፤15+15፤
 27+13 መ33+19፤
 2ዜ56+41፤
 አዋ28+13፤
 መ123+6፤
 31+19፤ 145+7፤
 27+14 ዘ81+21፤
 መ15+21፤
 መ133+20፤
 130+5+6፤
 አ48+17፤
 30+18፤
 ፩72+3፤ ለፎ3+8፤
 አሥ1+4፤
 አፈ6+10፤
 28+1 ዘ91+45፤
 አስ4+14፤
 አዋ33+18፤
 28+2 ፩79+5፤
 መ15+7፤ 11+4፤
 17+1፤ 61+1፤
 63+4፤ 116+1፤
 130+2፤ 141+2፤
 142+1፤ 143+1፤
 ፩፩2፤19፤
 1ጢዋ2+8፤
 28+3 መ112+2፤
 26+4፤ 55+21፤

የልመናዬን ቃል ሰማ።
 በልባቸው ተንኩል እያለ፤
 ከባላንጃርቻቸው ጋር በሰላም
 ከሚናገሩ፤
 ከከፉ አድራጊዎችና፤
 ከመጣ ሰዎች ጋር ጉትተህ
 አትውሰደኝ።
 እንደ ሥራቸው፤
 እንደ ክፉ ተግባራቸው ክፈላቸው፤
 እንደ እጃቸው ሥራ ስጣቸው፤
 አጻፋውን መልሰላቸው።
 እግዚአብሔር ሥራ ግድ ስለሌላቸው፤
 ለእጆቼም ተግባራት ሰፍራ
 ስላልሰጠ፤
 እርሱ የፈርሳቸዋል፤
 መልሶም አይገነባቸውም።
 የልመናዬን ቃል ሰምቶአልና፤
 እግዚአብሔር የተባረከ ይሁን።
 እግዚአብሔር ብርታቴና ጋሻዬ ነው፤
 ልቤ በእርሱ ይታመናል፤ እርሱም
 ዐዝዛኛል፤
 ልቤ ሐሄት አደረገ፤
 በዝማሬም አመሰግናለሁ።
 እግዚአብሔር ለሕዝቡ ብርታታቸው
 ነው፤
 ለቀባዬም የመዳን ዐምባ ነው።
 ሕዝብህን አድንገ ርስትህንም ባርክ፤
 እረኛ ሁናቸው፤ ለዘላለሙም ዐቅፈህ
 ያዛቸው።

መዝሙር 29

ለማዕበሉ ጌታ የቀረበ ውዳሴ

የዳዊት መዝሙር

እናንተ ኀያላን፤ ለእግዚአብሔር ሰጡ፤

28+3 አር9፤ 28+4 መ162+12፤ ሰቆ3+64፤
 2ጢዋ4+14፤ ራሳ18+6፤ 22+12 28+5 አ45+12፤
 28+6 ሓ2፤ ዘፍ24+27፤ 2ቀር1+3፤ አፈ1+3፤ 1አጥ1+3፤
 28+7 ዘ816+15፤ መ113+5፤ 16+9፤ 18+1፤ 33+3፤
 40+3፤ 69+30፤ 112+7፤ 144+9፤ 149+1፤ አ926+3፤
 28+8 መ15+2፤ መ118+1፤ 20+6፤ 27+1፤ ፩73+13፤
 28+9 መ34+9፤ ዘ91+3፤ 32+1፤ 1ዜ511+2፤ 16+35፤
 መ123+1፤ 78+52፤71፤ 80+1፤ 106+47፤ 118+25፤
 አ940+1፤ 46+3፤ 63+9፤ አር31+10፤ ሕዝ34+12፤
 16+23+3፤ ሚ17+14 29+1 ሓ2፤ 24መ1+19፤
 2ዜ516+28፤ መ18+1፤ 103+20፤ አ410+13፤

28+8 ወይም ልቤ ሆይ፤ ለእንተ “ፊቴን ...” አለ

27+13 መሉሉ እምነቴ ነው፤ በእግዚአብሔር
 ማመናና በግል የሚሰጠውን ቸርነት መለማመድ
 በእምነት እንተን ለመኖር እጅግ አስፈላጊዎች ናቸው።
 አማኞች እንደ መሆናችን መጠን ከፋዊ ልንፈተን
 እንችላለን። ቢሆንም በእምነትና በተስፋ ዐይኖቻችንን
 በእግዚአብሔር ላይ እስካሳረፍን ድረስ ተስፋ ወደ
 መቀረጥና ወደ ሽንፈት የሚያመጣን ነብር አይኖርም።
 የጨለማ ጊዜ ስያጋጥመን “እግዚአብሔርን ተስፋ”
 ማድረግ አለብን (ሓ 14 ይመ፡ 42+5፤11፤ 43+5፤ 62+5፤
 ኢሳ 40፤27-31፤ ሚክ 7፤8)፤ ወደ እርሱ መቅረብና
 በመንፈሱም ጸጉትን መቆም አለብን (ኤፌ 6፤10፤

2ጢዋ 2፤1፤ ያፀ 5፤11)። እግዚአብሔር በራሱ ጊዜ
 ቸርነቱን እንደሚገልጥልን እምነን ልባችንን ማሳረፍ
 እንችላለን።
 28+1 አጭተ ዝም ካልኸኝ፤ ታማኝ የሆነ አማኝ
 እንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እሱን ጉዳይ ያሳለለት ወደ
 መሰሉ ሊሰማው ይችላል (ሓ 1-3)። በክርስቶስ ወደ
 እግዚአብሔር ስለከ ቀረብን ድረስ ይህ ዐይነት ተምክሮ
 እንደ ዘላቂ ነገር ይታይ ዘንድ አይገባም (ዕብ 4፤16፤
 7፤25 ይመ)። የፈተና ወቅት ካለፈ በኋላ እረኛ በነቶን
 እንደሚንከብከብ ሁሉ ጌታ እሱታችንን ይመልስልናል፤
 ይረዳናልም (ከኢሳ 40፤11 ጋር ያነጻጽሩ)።

ክብርንና ብርታትን ለእግዚአብሔር ሰጡ።
 2 ለስሙ የሚገባ ክብር ለእግዚአብሔር ሰጡ፤ በቅድስናው ግርማ ለእግዚአብሔር ሰጉዱ።
 3 የእግዚአብሔር ድምፅ በውሆች ላይ ነው፤ የክብር ስምዕክ እንግዲሁ ይደራገዳል፤ እግዚአብሔር በታላላቅ ውሆች ላይ እንግዲሁ ይደራገዳል።
 4 የእግዚአብሔር ድምፅ ኅያል ነው፤ የእግዚአብሔር ድምፅ ግርማዊ ነው።
 5 የእግዚአብሔር ድምፅ ዝግባን ይሰብራል፤ እግዚአብሔር የሊባናሰን ዝግባ ይሰባብራል።
 6 ሊባናሰን እንደ ጥጃ፤ ስርዮንንም እንደ አውራሪስ ግልገል ያዘልላል።
 7 የእግዚአብሔር ድምፅ የእሳት ነበልባል ይረጫል።
 8 የእግዚአብሔር ድምፅ ምድረ በዳውን ያናውጣል፤ የእግዚአብሔር ድምፅ የቃዴሰን ምድረ በዳ ያናውጣል።
 9 የእግዚአብሔር ድምፅ ወርካዎችን ይወዘውዛል፤ ጫካዎችንም ይመነጥራል፤ ሁሉም በእርሱ ቤተ መቅደስ ሆኖ "ይክበር!" ይላል።
 10 እግዚአብሔር በጉርና ላይ ዙፋኑን ዘርግቶ ተቀምጦአል፤ እግዚአብሔር በንጉሥነቱ ለዘላለም በዙፋኑ ላይ ይቀመጣል።
 11 እግዚአብሔር ለሕዝቡ ብርታትን ይሰጣል፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን በሰላም ይባርካል።

መዝሙር 30

ከክፉ አደጋ የዳነ ሰው ምስጋና ለቤተ መቅደሱ ምረቃ የተዘመረ፤ የዳዊት መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ሆይ! ከታች እንሥተኸኛልና፤ ጠላቶቼም በላይ እንዳይደሰቱ አድርገሃልና፤ ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ።
 2 እግዚአብሔር ስምዕክ ሆይ! ትረዳኝ ዘንድ ወደ አንተ ሮኸሁ፤

29+2
 1ዜና16+29፤ መዝ96+7-9
 29+3 ዘ015+10፤ 14ሙ2+10፤
 1ኦዮ37+5፤ መዝ18+13፤
 24+7፤ 46+6፤
 68+33፤ 77+17፤
 1ኤር10+13፤
 25+30፤
 1ኤል2+11፤
 1ኦዮ1+2፤
 1ኦሥ7+2
 29+4 መዝ68+33
 29+5 መዝ49+15
 29+6 ዘ17+23+22፤
 1ዘ83+9፤
 1ኦዮ39+9፤
 1መዝ92+10፤
 114+4
 29+7 ሕዝ1+14፤
 1ራእ8+5
 29+8 ዘ17+13+26፤
 20+1
 29+9 ዘ17+13+32፤
 1መዝ26+8፤
 1ኦሳ2+13፤
 1ሕዝ27+6፤
 1ኦዮ2+9
 29+10 ዘ66+17፤
 1ዘ015+18
 29+11 ዘሌ26+6፤
 1ዘ17+6+26፤
 1መዝ18+11 28+8፤
 68+35
 30+1 ዘ015+2፤
 1ኦዮ11+8፤
 1መዝ22+17፤
 63+9፤ 107+26፤
 1ምዕ9+18፤
 1ኦሳ14+15
 30+2 ዘ17+12+13፤
 1መዝ15+2፤ 88+13
 30+3
 1መዝ16+10፤
 28+1፤ 55+23፤
 56+13፤ 69+15፤
 86+13፤ 143+7፤
 1ምዕ1+12፤
 1ኦሳ38+17፤
 1ዮና2+6
 30+4 ዘ03+15፤
 1መዝ16+3፤
 33+1፤21፤ 47+7፤
 68+4፤ 103+1፤
 145+21
 30+5
 24ሙ15+30፤
 1ዕዝ3+11፤
 1ኦዮ14+13፤
 1መዝ6+6፤
 103+9፤ 126+6፤

አንተም ፈወሰኸኝ።
 3 እግዚአብሔር ሆይ ነፍሴን ከሲኦል፤ ጸወጣኝ፤
 ወደ ጉድጓድ ከመውረድም መልሰህ ሕያው አዳዲግኸኝ።
 4 እናንተ ቅዱሳን፤ ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ቅዱስ ስሙንም አወድሱ።
 5 ቀጣው ለዐቄር ጊዜ ነው፤ ቸርነቱ ግን እስከ ዕድሜ ልክ ነውና፤
 6 ሌሊቱን በልቅሶ በታደርም፤ በማለዳ ደስታ ይመጣል።
 7 እኔም በተረጋጋሁ ጊዜ፤ "ከፍ አልናወጥም" አለሁ።
 8 እግዚአብሔር ሆይ! በአንተ ሞገስ ተራሮቼ ጸኑ፤ ፊትህን በሰወርህ ጊዜ ግን፤ ውስጡ ታወክ።
 9 እግዚአብሔር ሆይ! ወደ አንተ ተጣራሁ፤ ወደ ጌታም እንዲህ ብዬ ሮኸሁ፤
 10 "በእኔ ወደ ጉድጓድ መውረድ፤ በመዋቱ ምን ጥቅም ይገኛል?"
 11 ለእርሱ ያመሰግንሃል?
 12 ታማኝነትህን ለድናገራል?
 13 እግዚአብሔር ሆይ! ስማ፤ ማረኝም፤ እግዚአብሔር ሆይ! ሂዳት ሁነኝ።
 14 ዋይታዬን ወደ ሽብሽባ ለወጥህልኝ፤ ማቂን አውልቀህ ፍሰሳን፤ አለበሽኸኝ፤
 15 እንግዲህ ነፍሴ ታመስግንህ፤ ዝምም አትበል፤ እግዚአብሔር ስምዕክ ሆይ! ለዘላለም አመሰግንሃለሁ።

መዝሙር 31

የመከራ ጊዜ ጸሎት
 31+1-4 ተጎ ምብ - መዝ71+1-3
 ለመዝምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ሆይ! በአንተ ተተግኛለሁ፤
 30+5 ኤር31+16፤ 2ቆር4+17 30+6 ኦዮ29+18
 30+7 ዘ83+17 30+9 ኦዮ33+18፤ መዝ6+5፤
 88+11፤ ኦሳ38+18 30+10 መዝ4+1፤ 17+1፤ 20+2
 30+11 ዘ015+20፤ ዘ416+15፤ 2ሳሙ3+31፤ አሰ4+1፤
 1መዝ16+9፤ 35+13 30+12 መዝ35+18፤ 44+8፤ 52+9፤
 75+1፤ 118+21፤ ራእ11+17 31+1 መዝ5+8፤ 7+1
 329+6 አርፎንዲም የተባለው ተራራ ነው።
 329+9 ወይም እግዚአብሔር አጋዘን እንድትወልድ ያደርጋል
 329+10 ወይም ይተመጣል ነጻ ወይም ከመቃብር
 330+7 ወይም ከራሳቱ ምን ሆነኝ አገራ
 330+9 ወይም ዝም ብል ... ይገኛል?

30+6 በተረጋጋሁ፤ መዝሙረጥው በብልጥግናው በመረጋጋቱ፤ ሀብቱና ስኬታማነቱ አንድ ላይ ሆነው በእጅጉ ጉልበት እንዲሰግዉ ሰላደረጉትና ደስታውን ምንም ነገር የማይወስድበት መሰለው። እግዚአብሔር ጠባቂ ክንዱን ከእርሱ ላይ በማንሣት፤ ከፍተኛ ቸግርንና ረዳት አልባነትን በሕይወቱ ላይ በማድረስ፤ የእግዚአብሔርን የማያቋርጥ ተበቃና ሀልዎት እንዲናፍቅና እንዲለማመድ አደረገው (ቀጽ 8-10)።

በራሳቸው ማንነትና ሀብት የሚተማመኑ፤ ጊዜያዊ በሆኑ ነገሮች ላይ እምነታቸውን የሚጥሉ ለእግዚአብሔርና ለመንግሥቱም ቀዳሚን ስፍራ በመሰጠት ፈንታ ሊላውን ማንኛውንም ነገር የሚሰጡ አማኞች ሁሉ በዚህ መዝሙር ላይ ባሉት ቃላት እንዲጠነቀቁ ተደርገዋል።
 31+1 ታደላኝ፤ ይህ መዝሙር በጠላቶችና (ቀጽ 4:8) በሕመም ሰቢያ (ቀጽ 9-10)፤ ከንደኞችም በሚደርስ

እንግዲህ ዕፍረት ከቶ አይድረስብኝ፤
በጽድቅህም ታደገኝ።
፯፻፸፱ን ወደ እኔ መልህህ ስማኝ፤
ፈጥህ አድኝኝ፤
መጠጊያ ሀላት ሁኝኝ፤
ታድኝኝም ዘንድ ምሽግ ሁኝኝ።
እንተ ሀላቴና መጠጊያዬ ነህና፤
ስለ ስምህ ስትል ምራኝ፤
መንገዱንም ጠቀሙኝ።
እንተ መጠጊያዬ ነህና፤
በሰውር ከተዘረጋብኝ ወጥመድ
አውጣኝ።
መንፈሴን በእጅህ ዐደራ እሰጣለሁ፤
እግዚአብሔር የእውነት ሆይ፤
አንተ ተቤዝኝ።
ለከንቱ ጣያታት ስፍራ የሚሰጡትን
ጠላሁ፤
ነገር ግን በእግዚአብሔር ታመንሁ።
ገበያራረትህ ደስ እሰኛለሁ፤ ሐሜትም
አደርጋለሁ፤
መከራዬን አይተሃልና፤
የነፍሴንም ቁንቀት ዐውተሃል።
ለጠላት አሳልፈህ አልሰጠኸኝም፤
ነገር ግን እግሮቼን ሰፊ ቦታ ላይ
አቆምከው።
እግዚአብሔር ሆይ፤ በመከራ ውስጥ ነኝና
ማረኝ፤
ዐይኖቼ በሐዘን ደክመዋል፤
ነፍሴና ሥጋዬም ዝለዋል።
፳፬ ሕይወቴ በመጨነቅ፤
ዕድሜዬም በመቃተት ዐለቀ፤
ከመከራዬ የተነሣ ጉልበት ከዳኝ፤
ዐጥንቱም በውስጡ ሚሟ።
፲፯ ከጠላቶቼ ሁሉ የተነሣ፤
ለጎረቤቶቼ መዘባበቻ፤
ለወዳጆቼ መሃለቂያ ሆኛለሁ፤
መንገድ ላይ የሚያገኙኝም
ይሸሹኛል።
፲፮ እንደ ሞተ ሰው ተረሳሁ፤
እንደ ተሰበረ የሸክላ ዕቃም
ተቈጠርሁ።
፲፱ የብዙ ሰዎችን ሸክሸክታ እሰማለሁና፤
ዙሪያው ሁሉ ሽብር አለ፤
በእኔ ላይ ባሄዱ ጊዜ፤
ሕይወቴን ለማጥፋት ደለቱ።
፳፯ እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ ግን በአንተ
እታመናለሁ፤
"አንተ ስምዒክ ነህ" እልሃለሁም።

31+2 ዘፀ2+17፤
24ሙ22+3፤
መዝ6+4፤ 18+2
31+3 መዝ18+2፤
23+3
31+4
14ሙ28+9፤
ኢዮ18+10፤
መዝ9+9
31+5 ኢላ45+19፤
65+16፤
ሉቃ23+46፤
ሐሥ7+59
31+6 ዘፀ32+21፤
መዝ4+5
31+7 መዝ13+3፤
25+17፤
ሉቃ22+44
31+8 ዘፀ32+30፤
24ሙ22+20
31+9 መዝ4+1፤
6+7፤ 63+1
31+10 ቀ7፤
መዝ6+2፤6፤
22+15፤ 25+18፤
32+4፤ 38+10፤
73+6
31+11 ዘፀ30+7፤
መዝ3+7፤ 22+6፤
25+19፤ 38+11፤
102+8
31+12
መዝ28+1፤ 88+4
31+13
ዘፀ37+18፤
ዘሌ19+16፤
ኢዮ18+11፤
መዝ41+7፤
50+20፤ 56+6፤
71+10፤ 83+3፤
ኢሳ13+8፤
ኤር6+25፤
20+3፤10፤ 46+5፤
49+5፤ ሰቆ2+22፤
ማቴ12+14
31+14 መዝ4+5

31+15 ኢዮ14+5
31+16 ዘኁ6+25፤
መዝ6+4
31+17
14ሙ2+9፤
መዝ22+5፤
94+17፤ 115+17
31+18
14ሙ2+3፤
መዝ120+2፤
ምሳ10፤18፤
26+24፤ ይሁ1+15

፲፱ መኔ ያለው በእጅህ ነው፤
ከጠላቶቼ እጅ ታደገኝ፤
ከሚያሳድዱኝም አድኝኝ።
፳፩ ፊትህን በአገልጋይህ ላይ አብራ፤
በምሕረትህም አድኝኝ።
፳፯ እግዚአብሔር ሆይ፤
ወደ አንተ እጮኸለሁና አልፈር፤
ከፋዎች ግን ይፈሩ፤
ሲአልኸ ገብተውም ጸጥ ይበሉ።
፳፱ በጸድቁ ላይ በእብረት የሚናገሩ፤
ትዕቢትንና ንቀትን የተሞሉ፤
ዋሽ ከንፈሮች ድዳ ይሁኑ።
፳፱ በሰዎች ልጆች ፊት፤
ለሚፈሩህ ያስቀመጥሃት፤
መጠጊያ ላደረጉህም ያዘጋጃሃት፤
በጎነትህ ምንኛ በዛች!
፳፱ በሰዎች ሜራ፤
በማደሪያህ ውስጥ ትሸሽጋቸዋለህ፤
ከአንደበት ቁጭቁጭትም፤
በድንኳንህ ውስጥ ትከልላቸዋለህ።
፳፯ በተከበበች ከተማ ውስጥ፤
የሚያሰደንት ምሕረቱን ያሳየኝ፤
እግዚአብሔር ይባረክ።
፳፯ እኔ በደንገጥሁ ጊዜ፤
"ከዐይንህ ፊት ተወግዳለሁ" አልሁ፤
አንተ ግን ወደ አንተ ሰጮኸ፤
የልመናዬን ቃል ሰማሁ።
፳፯ እናንተ ቅዱሳኑ ሁሉ፤ እግዚአብሔርን
ውደዱት!
እግዚአብሔር ታማኞችን ይጠብቃል፤
ትዕቢተኞችን ግን ፈጽሞ
ይበቀላቸዋል።
፳፯ እግዚአብሔርን ተስፋ የምታደርጉ ሁሉ፤
በርቱ፤ ልባችሁም ይጽና።

31+19 መዝ2+12፤ 23+51፤ 27+13፤ ሮሜ11+22
31+20 ዘፀ37+18፤ መዝ17+8፤ 55+8
31+21 14ሙ23+7፤ መዝ17+7፤ 28+6
31+22 ኢዮ6+9፤ 17+1፤ መዝ6+9፤ 37+9፤ 66+19፤
88+5፤ 116+1፤11፤ 145+19፤ ኢላ38+12
31+23 ዘፀ32+41፤ መዝ43+18፤25፤ 94+2፤ ራእ2+10
31+24 መዝ27+14
፳3፤10 ወይም ከዘደሊ
፳3፤17 በብራይሰ ወይም መቃብር

ከሀይት (ቀ. 11-13) የደረሰውን ቁንቀትና ሐዘን
በመግለጽ የቀረበ ጥልቅ የሆነ የግል ጸሎት ነው። ኢሮምያስ
ሐዘኑና ፍርሃቱን ለመግለጽ (ከኤር 6፥25፤ 20፥10
ጋር ያነጻጽሩ) ከዚህ መዝሙር አንዱን ሐረግ ተጠ
ቅሞአል (ቀ. 13)፤ ጌታ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ባለ
(ሉቃ 23፥46) የቀ. 5ን መናኘቅ ቃል ጠቅሷል። ይህ ጸሎት
ከአመጣ፤ ከቸግሮ፤ ከዓለም ወይም ከጽድቅ ጠላቶች
የተነሣ ጭቆና ደርሰባቸው ሥቃይ ውስጥ የገቡትን
የምእመናንን ሁሉ የልብ ጩኸት ይገልጻል፤ ከባድ
ችግር ሲደርስም፤ “በማደሪያህ ውስጥ ትሸሽጋቸዋለህ”
እንደ ተባለው በእርሱ መሸሸግ እንደምንችል

ያስተምራል (ቀ. 20)።
31+5 መንፈሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ፤
እነዚህ ቃላት የኢየሱስ ከመሞቱ በፊት የተናገራቸው
ናቸው (ሉቃ 23፥46)፤ እነዚሁም ቃላት ታማኝ
የሆኑት አማኞች፤ በመሞታቸው ሰዓት ብዙውን ጊዜ
የሚያሰጧቸው ናቸው (ሐሥ 7፥59)። እነርሱም
በእግዚአብሔር ላይ መታመንና ለሕዝቡም ቸርነት
እንደሚያደርግ ያልገን ጽኑ እምነት ይገልጻሉ
(24ሙ 24፥14፤ ሮሜ 8፥28)። የአደጋና የችግር ጊዜ
ሲመጣ ራሳችንን ለእግዚአብሔር ጥበቃ መስጠት
እንደዚሁ ተገቢ ነው።

መዝሙር 32

ግልጽ ኑዛዜ

የጻዊት ትምህርት

¹መተላለፉ ይቅር የተባለለት
 ንጢአቱም የተሸራነሉት
 እንዴት ቡናክ ነው!

²እንደአብሔር ንጢአቱን የማይቁጥርበት
 በመንፈሱም ሽንጋላ የሌለበት ሰው
 እርሱ በፍጹም ነው።

³ቅኑን ሙሉ ከመቃተቱ የተነሣ
 ዝም ባልሁ ጊዜ
 ዐጥንቶቼ ተበላሹ

⁴በቀንና በሌሊት
 እጅህ ከብዳብኛለችና
 ንጉሌም የበጋ ትኩሳት እንደላሰው ነገር
 ከውስጡ ተግጠጠ።

⁵ንጢአቱን ለአንተ አስታወቅሁ
 በደሴንም አልሸግሁም
 ደግሞም መተላለፉ
 ለእንደአብሔር እናዘዛለሁ አልሁ
 አንተም የንጢአቱን በደል
 ይቅር አልሁ።

⁶በሰዚህ ጽድቅ ሁሉ
 በጭንቅ ጊዜ ወደ አንተ ይጸልይ
 ንጉሌን ጉርፍ አካባቢውን ቢያዋል
 ቀልቅም
 እርሱ አጠገብ አይደርስም።

⁷አንተ መሸጋገሪያ ነህ
 ከመከራ ትጠብቅኛለህ

32+1 መዝ85+21
 103+3
 32+2 ዮሐ1:47፤
 ሮሜ4:7-8፤
 ራእ14+5
 32+3 ኢዮ3+24፤
 31+34፤ መዝ6+6፤
 31+10
 32+4 1ዳሙ5+6፤
 ኢዮ9+34፤
 መዝ22+15፤
 38+2፤ 39+10
 32+5 ዘሌ26+40፤
 ኢዮ31+33፤
 መዝ103+12፤
 ምላ28+13፤
 1ዮሐ1+9
 32+6 ዘሀ15+10፤
 መዝ69+1፤13፤
 ኢሳ43+2፤ 55+6
 32+7 መሳ5+1፤
 9፤35፤ መዝ9+9
 32+8 መዝ25+8፤
 33+18፤ 34+11
 32+9 ኢዮ30+11፤
 39+10፤ ያሰ3+3
 32+10 መዝ4+5፤
 ምላ16+20፤
 ሮሜ2+9
 32+11
 መዝ64+10
 33+1 መዝ15+11፤
 11+7፤ 101+1፤
 147+1
 33+2 ዘፍ4+21፤
 መዝ92+3፤
 144+9፤
 1ዮሐ14+7፤

በድል ዝማራም ትከበሩለሁ። ሴላ
⁸አስተምርሃለሁ፤ በምትሄድበትም
 መንገድ እመራሃለሁ፤
 እመክርሃለሁ፤ በዐይኔም
 እከታተልሃለሁ።

⁹በልባብና በልጌም ካልተገና በቀር
 ወደ አንተ እንደማይቀርቡት
 ማስተዋል እንደሌላቸው
 እንደ ፈረሰና እንደ በቅሎ አትሁኑ።

¹⁰የከፋውን ዋይታ ብዙ ነው፤
 በእንደአብሔር የሚታመን ግን
 ምሕረት ይከበዋል።

¹¹ጽድቃችን ሆይ በእንደአብሔር ደስ
 ይበላችሁ፤ ሐሜትም አድርጉ
 ቅን ልብ ያላችሁም ሁሉ እልል በሉ።

መዝሙር 33

ወዳሴ ለኛር አምላክ

¹ጽድቃችን ሆይ በእንደአብሔር ደስ
 ይበላችሁ፤
 ቅኖች ሊወድሱት ይገባቸዋል።

²እንደአብሔርን በመሳሰቅ አመስግኑት
 ዐሥር አውታር ባለውም በገና
 ዘምሩለት።

³አዲስ መዝሙር ዘምሩለት፤
 በገናውን ባማረ ቅኝት ደርድሩ
 እልልም በሉ።

33+2 ራእ5+8 33+3 ኢዮ3+7፤ መዝ35+27፤ 40+3፤
 47+1፤ ኢሳ42+10፤ ራእ5+9

32፤ የጻዊት ትምህርት፤ ለማለው ርእሰ የሰብራይስጡ
 ቃል፤ “ማስኪላ” የሚል ሲሆን፤ ይህም “ሳካ” ከሚል
 ቃል የተገኘ ነው። ትርጉሙም፤ “ጥበበኛ ወይም
 ብልህ መሆን” ማለት ነው። “ማስኪላ” የሚለው ቃል
 የመዝሙሩ ርእሰ ሰላሆን፤ መዝሙሩ ትምህርት የሚሰጥ
 መዝሙር መሆኑን ሊያመለክት ይችላል። ይህ ልዩ
 መዝሙር የንጢአትን ባሕርይ ግልጽ በማድረግ ንጢአት
 ሲደበቅ፤ በሌላም በኩል ደግሞ ንስሐ ሲገባበት፤ ሲተውና
 ከንጢአትም ይቅርታ ሲገኝ ምን እንደሚደርስ ያሳያል።
 በ“ማስኪላነት” የሚታወቁት ሌሎች መዝሙሮችም፤
 መዝ 42፤ 44፤ 45፤ 52—55፤ 74፤ 78፤ 88፤ 89 እና
 142 ናቸው።

32+1 መተላለፉ ይቅር የተባለለት ... እንዴት
 ቡናክ ነው። ከልብ ደስተኞች የሆኑ ሰዎች
 የንጢአታቸውን ይቅርታ ከእንደአብሔር
 ያገኙ ብቻ ናቸው፤ ከዚህም የተነሣ የፈጸሙት በደል
 የልባቸውና የአእምሮአቸው ሽክም አይሆንም፤ በሰዚህ
 ንግድቸው ከእንግዲህ ፊርፍት የለሽ አይሆንም። እንዲህ
 ያለው በረከትም ወደ ጌታ የሚመጡት ንጢአተኞች
 ሁሉ ዝማጁ ነው (ማቴ 11+28-29)። መዝሙረኛው
 እንደአብሔር ለንጢአት ይቅርታ የሚሰጥበትን ሁኔታ
 በሦስት መንገድ ይገልጻል፤ (1) ንጢአትን ይቅር
 ይላል፤ ይኸውም ምሕረት የደርጋል ማለት ነው።
 (2) ንጢአትን ይሸፍናል፤ ይኸውም ከዐይን ያርቀዋል
 ማለት ነው። (3) ንጢአቱ በበደለኛው ላይ አይቋጠር
 በበትም (ቀጥ2)፤ ይኸውም በደሉ ከመዝገቡ ተፍቆአል
 ማለት ነው።

32+2 ንጢአቱን የማይቁጥርበት፤ ሮሜ 4+6-8፤

ከልብ ንስሐ የሚገቡትን ንጢአተኞች እንደአብሔር
 እንደ ጽድቃችን እንደማይቁጥሩቸው የተገለጠበት ሮሜ
 4+6 እንደማስረጃ የሚጠቅሰው ቀጥ 1-2ን ነው፤ ጽድቃችን
 የተባሉትም ጽድቃችን ያገኙት በሥራቸው ባይሆን፤ ንጢ
 አታቸውን ተናዘው በጌታ አምነው ጽድቃችን እንደ ሰው
 በመቀበላቸው ነው (ከቀ 5 ጋር ያነጻጽሩ)።

32+3 ዝም ባልሁ ጊዜ አጥንቶቼ ተበላሹ፤
 ይህ ጥቅስና በቀጥ 4 ላይ የሰፈረው ሐሳብ የተደበቀ
 ንጢአት የሚያስከትለውን ቅጣትና የሚያደርሰውን
 ሥቃይ ይገልጻል። ጻዊት ንጢአቱን ለእንደአብሔር
 ባይገልጽ እንዲሁ ዝም ብሎ በደበቀ ጊዜ ጤናውን፤
 የአእምሮውን ሰላም፤ ደስታውን፤ በእንደአብሔር ዘንድ
 የነበረውንም ጥበብ አጣ። በምትኩ ግን የእንደአብሔር
 ር ቅጣት ደርሶበት የንግድ ወቀሳና የበደል አበሳ ቁም
 ስቅሉን አሳዩት።

32+5 ንጢአቱን ለአንተ አስታወቅሁ፤ በቅኝነት፤
 በእውነትና የንስሐ መንፈስ ባለው ልብ ንጢአትን
 መናዘዝ፤ የእንደአብሔርን የቸርነት ይቅርታ፤
 የበደልን መፋቅና የእንደአብሔርን ህልዎት ማስገኘቱ
 አይቀርም።

32+8 አስተምርሃለሁ፤ እንደአብሔር ንጢአቱ ይቅር
 የተባለለትን፤ የመማር ፍላጎት ያለውን፤ የእንደአብሔርን
 ህልዎትና ምክር እክላሮ የሚያዘውን (ከቀ 7 ጋር
 ያነጻጽሩ)፤ በእርሱ የሚታወግውን (ቀጥ 10)፤ በአርሱ
 ሐሜት የሚያደርገውን (ቀጥ 11)፤ በልብ ቅኝነት ጸንቶ
 የቆመውን (ቀጥ 11) አማኝ ለማስተማርና ለመምራት
 ቃል ገብቶአል።

⁴የእግዚአብሔር ቃል እውነት ነውና፤ የሚሠራውም ሁሉ የታመነ ነው።
⁵እርሱ ጽድቅንና ፍትሕን ይወዳል፤ ምድርም በምሕረቱ የተሞላች ናት።
⁶በእግዚአብሔር ቃል ሰማያት ተሠሩ፤ በአፉም እስትንፋስ የከዋከብት ሰራዊት።
⁷የባሕርን ውሃ በአንድ ዕቃ ይሰበሰባል፤ ቀላዩንም በአንድ ሰፍራ ያከማቻል።
⁸ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን ትፍራው፤ በዓለም የሚኖር ሕዝብ ሁሉ በፊቱ ይንቀጥቀጥ።
⁹እርሱ ተናግሮአልና ሆኑ፤ አህልና ጽኑም።
¹⁰እግዚአብሔር የሕዝቦችን ምክክር ከነቱ ያደርጋል፤ የሕዝብንም ዕቅድ ያጨናግፋል።
¹¹የእግዚአብሔር ሐሳብ ግን ለዘላለም ይጸናል፤ የልቡም ሐሳብ ለትውልድ ሁሉ ነው።
¹²እግዚአብሔር ስምዛኩ የሆነው ሕዝብ፤ ለርስቱ የመረጠውም ወገን የተባረከ ነው።
¹³እግዚአብሔር ከሰማይ ይመለከታል፤ የሰውንም ልጆች ሁሉ ያያል፤
¹⁴ከማደሪያው ቦታ ሆኖ፤ በምድር ወደሚኖሩት ሁሉ ይመለከታል፤
¹⁵እርሱ የሁሉን ልብ የሠራ፤ የሚያደርጉትን ሁሉ የሚያስተውል ነው።
¹⁶ንጉሥ በሰራዊቱ ታላቅነት አይድንም፤ ጀግናም በጎይሉ ብርታት አያመልጥም።
¹⁷በፈረስ ድል አደርጋለሁ ማለት ከነቱ ተሰፋ ነው፤ በብርቱ ጉልበቱም ማንንም አያድንም።
¹⁸እነሆ፤ የእግዚአብሔር ዐይኖች በሚፈሩት ላይ ናቸው፤ ምሕረቱንም በሚጠባበቁት ላይ አትከረጥም።

33+4 መዝ18:25; 19+8; 25+10; 119+142; 44+19+9; 22+6 33+5 መዝ6+4; 11+7 33+6 ዘፍ1+3+16; ዘ08+19; 2ዜ 52+12; ዕብ11+3 33+7 ዘፍ1+10; አሱ 3+16 33+8 ዘ46+13; 4+23; መዝ2+11; 49+1; ኢላ18+3; ሚዘ1+2 33+9 መዝ148+5 33+10 ኢዮ5+12; መዝ2+1; ኢላ44+25 33+11 ዘጉ23+19; ኢሪ51+12+29 33+12 ዘ08+22; 34+9; ዘ47+6; መዝ4+3; 65+4; 84+4; 144+15 33+13 ኢዮ28+24; መዝ11+4; 14+2; 53+2; 102+19; ዕብ4+13 33+14 ዘሌ15+31; 1578+39 33+15 ኢዮ10+4+8; መዝ119+73; ኢሪ32+19 33+16 1ሳመ-14+6 33+17 መዝ20+7 33+18 ዘ03+16; መዝ6+4; 11+4; 1ኢጥ3+12 33+19 ኢዮ5+20; መዝ56+13; ሐሥ12+11 33+20 መዝ27+14 33+21 1ሳመ-2+1; መዝ30+4; 99+3;

¹⁹በዚህም ነፍሳቸውን ከሞት ያድናል፤ በራብ ዘመንም በሕይወት ያኖራቸዋል።
²⁰ነፍሳችን እግዚአብሔርን ተስፋ ታደርጋለች፤ እርሱ ረዳታችንና መጠይቃችን ነው።
²¹ልባችን በእርሱ ደስ ይለዋል፤ በቅዱስ ስሙ ታምነናልና።
²²እግዚአብሔር ሆይ፤ ተስፋ ባደረግህ፤ በእኛ ላይ ምሕረትህ ትሁን።
 መዝሙር 34⁰

የእግዚአብሔር ፍትሕ ውዳሴ እንደ እብድ ሆኖ አቤጧልከ ፊት በመቅረብ ተባር በወጣ ጊዜ የዘመረው፤ የዳዊት መዝሙር
¹እግዚአብሔርን ሁልጊዜ እባርከዋለሁ፤ ምስጋናውም ዘወትር ከአፌ አይለይም።
²ነፍሴ በእግዚአብሔር ተመካች፤ ትሐታንም ይህን ሰምተው ሐሄት ያደርጋሉ።
³ኔና ከእኔ ጋር እግዚአብሔርን አከብሩት፤ ስሙንም በአንድነት ከፍ ከፍ እናድርግ።
⁴እግዚአብሔርን ፈለግሁት፤ እርሱም መለሰልኝ፤ ከፍርሀቴም ሁሉ አዳነኝ።
⁵ወደ እርሱ የሚመለከቱ ያበራሉ፤ ፊታቸውም ከቶ አያፍርም።
 33+21 ኢሌ2+23 33+22 መዝ6+4 34 ርስስ 1ሳመ-21+13 34+1 መዝ71+6; ኢሌ5+20; 1ተሰ5+18 34+2 መዝ44+8; 69+32; 107+42; 119+74; ኢሪ9+24; 1ቀሪ1+31 34+3 ዘ015+2; መዝ63+3; 86+12; 874+37; ዮሐ17+1; ሮሜ15+6 34+4 ቀ17; ዘ032+11; መዝ18+43; 22+4; 56+13; 77+2; 86+13 34+5 ዘ034+29; መዝ25+31 44+15; 69+7; 83+16 33+7 ወይም የባሕርን ውሃ ይሰበሰባል 34 እያንጻጽ፤ የዚህ መዝሙር ጥቅስ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ህሆዎች የሚጀመር ሲሆን ጅማራው ወይም ጅማራውና መጨረሻው ትርጉም የሚለጥ ግጥም ነው።

33+6 ቃል ... እስትንፋሱ “ሩሕ” (እዚህ ላይ ትንፋሽ ተብሎ ተተርጉሞአል) መንፈስ ማለትም ሊሆን ይችላል፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር እስትንፋስ ከእግዚአብሔር የከንውን እንቅስቃሴ ጋር ተተካካይ ነው። ይህ ጥቅስ አስፈላጊ የሆነ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት ይዞአል። የእግዚአብሔር ቃል ጎይል ከእግዚአብሔር መንፈስ ጎይል ጋር አንድ ላይ ሲሆን፤ ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ የመፍጠር ጎይሉን እንዲለቅ ያደርገዋል።
 33+18 በሚፈሩት ላይ፤ “የእግዚአብሔር ዐይኖች” በሰዎች ሁሉ ላይ ቢሆንም (ቀ. 13-14)፤ እርሱን “በሚፈሩት ላይ” ግን በተለየ ሁኔታ ያርፋሉ (34+15 ይመ)። የእግዚአብሔር “ዐይኖች” ሲባሉ የእግዚአብሔርን የእንክብካቤ ፍቅርና ለሕይወታችን የሚያደርገውን የወደፊት ቸርታ ያመለክታል። “ከሞት ያድናል ...

በራብ ዘመንም” ማለት ጌታን እስከፈራን ተስፋችንን በእርሱ ላይ እስከጣልን፤ እርሱን እስከተጠባበቅን፤ በፈቃዱም ውስጥ እስካለን ድረስ፤ እግዚአብሔር ይጠብቀናል፤ በዕቅዱ መሠረት እስካልሆነም ድረስ እንጻጻፎች ይንከባከባናል። በእግዚአብሔር ላይ ተስፋ ማድረግን በመለከት ያለውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትርጉም ለመረዳት በገጽ 824 ላይ፤ “መጽሐፍ ቅዱሳዊ ተስፋ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመልከቱ።
 34+1 እግዚአብሔርን ... እባርከዋለሁ፤ የዚህ መዝሙር ጽሑፊ እግዚአብሔር ከትልቅ ችግር ስለ ታደገው ያወድሰዋል። የእርሱ ምስክርነት ሥቃይ የደረሰባቸው አማኞች ሁሉ የጌታ ቸርነት እንደሚጎበኝቸው ተስፋ እንዲያደርጉ ያደፋፍራል።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ ተስፋ

መዝ 33+18-19 “እነሆ፣ የእግዚአብሔር ዐይኖች በሚፈሩት ላይ ናቸው፤ ምሕረቱንም በሚጠባበቁት ላይ አትኩረዋል። በዚህም ነፍሳቸውን ከሞት ያደናል፤ በራብ ዘመንም በሕይወት ያኖራቸዋል።”

የመጽሐፍ ቅዱሳዊ ተስፋ ብያኔ፤ ፍቺ ከባሕርይው እንደሚታየው የተስፋ ጉዳይ የወደፊቱን የሚያመለክት ነው (ክሮሜ 8፡24-25 ጋር ያነጻጽሩ)። ይሁን እንጂ እንዲሁ ዝም ብሎ ብሽሮ ከሚል የወደፊት ምኞት ወይም ፍላጎት በላይ ነው፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ተስፋ በልብ ያደረሰ ዋስትና ነው፤ እንዲያውም ስለወደፊቱ ጽኑ የሆነ መተማመኛ ነው፤ ምክንያቱም እነዚህ ነገሮች የተመሠረቱት በእግዚአብሔር ተስፋዎችና መገለጥ ላይ ነው። በሌላም አነጋገር መጽሐፍ ቅዱሳዊ ተስፋ ከጽኑ እምነትና (ሮሜ 15፡13፤ ዕብ 11፡1) በእግዚአብሔር ካለ ጽኑ መታመን ጋር በእጅጉ የተቋራኘ ነው (መዝ 33፡21-22)። መዝሙረኛው “መታመን”ና “ተስፋን” አጉዳዥ በማቅረብ ይህንን ጉዳይ ግልጽ አድርጎአል፡ “በገዢች አትታመኑ፤ ማዳን በማይችሉ ሥጋ ለባሾችም አትመኩ። ... ረዳቱ የያዕቆብ አምላክ የሆነ፤ ተስፋውንም በአምላኩ በእግዚአብሔር ላይ የጣለ ሰው ምስጉን ነው” (መዝ 146፡3-5 ይመ፤ ከኤር 17፡7 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ከዚህም የተነሣ የአማኝ የተረጋገጠ ተስፋ፣ “ለዕፍረት” የሚዳርግ ተስፋ አይደለም (ሮሜ 5፡5 ይመ፤ ከመዝ 22፡4-5፤ ከኢሳ 49፡27 ጋር ያነጻጽሩ)፤ እንግዲህ ተስፋ ለክርስቲያን በሕይወት ዝቅ ውስጥ ዋና መልክት ነው (ዕብ 6፡19-20)።

የአማኝ የተስፋ መሠረት፤ የአማኝ ጽኑ ተስፋ የሚመጣው ከእግዚአብሔር፣ ከኢየሱስ ክርስቶስና ከእግዚአብሔር ቃል ባሕርይ ነው፤ (1) ቅዱሳት መጻሕፍት እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ ሲል የራሱን ታማኝነት የቱን ያህል እንዳረጋገጠ ያሳያሉ። ለምሳሌ መዝሙር 22 ዳዊት ሕይወቱን አደጋ ላይ ጥሎት ከነበረው የግል ሁኔታ ጋር ያደረገውን ትግል ይገልጻል፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ባለፈው ጊዜ የሠራውን ሲያስታውስ፤ እንደሚታደገው ጽኑ እምነት አደረበት፤ እንዲሁም አለ፤ “አባቶቻችን በአንተ ታመኑ፤ ተማመኑብህ፤ አንተም ታደግሃቸው” (መዝ 22፡4)። ፈጣሪ አምላክ ለታማኝ ሕዝቡ ሲል ያሳየው ታምራዊ ኀይል እውን ሆኖ የሚታየው በዘፀአት፣ በከነዓን ድል መሆኑ፣ በኢየሱስና በሐዋርያት ታምር እንዲሁም በመሳሰሉት ነው፤ እነዚህ ሁሉ ጌታ ረዳታችን መሆኑን እምነት እንዲያሳድሩብን ያስፈልጋል (ከመዝ 105፤ 124፡8፤ ከዕብ 13፡6 ጋር ያነጻጽሩ፤ ዘፀ 6፡7 እና ማብ ይመ)። በሌላ በኩል ግን በእግዚአብሔር የማያምኑት ተስፋ ይኖራቸው ዘንድ ምክንያት የላቸውም (ኤፌ 2፡12፤ 1ተሰ 4፡13)።

(2) በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሙሉ በሙሉ የተገለጠው አዲሱ ኪዳን በእግዚአብሔር ላይ ተስፋ እንዲኖረን የሚያደርግ የላቀ ምክንያት ይሰጠናል። የእግዚአብሔር ልጅ ለአማኞች የመጣው፣ “የዚህ ዘመን አምላክ” የሆነውን የዲያብሎስን ሥራ ለማጥፋት ነው (1ዮሐ 3፡8፤ 2ቆሮ 4፡4 ይመ፤ ከገላ 1፡4፤ ከዕብ 2፡14 ጋር ያነጻጽሩ፤ 1ዮሐ 5፡19 እና ማብ ይመ፤ በገጽ 744 ላይ፣ “የጻድቃን መከራ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። ከዚህም በላይ በሞቱና በትንሣኤው የሰይጣንን ግዛት ኀይል አደቀቀ (ከዮሐ 12፡31 ጋር ያነጻጽሩ)፤ የእግዚአብሔርንም መንግሥት ኀይል አሳየ (በገጽ 1443 ላይ፣ “የእግዚአብሔር መንግሥት” የሚለውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። ስለዚህ ሐዋርያው ጴጥሮስ ስለ ተስፋችን እንዲህ በማለት ድምፁን ከፍ አድርጎ ያሰማል፡ “የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ስላትና አምላክ ይባረክ፤ እርሱ ከታላቅ ምሕረቱ የተነሣ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት መነሣት ምክንያት ለሕያው ተስፋ በሚሆን አዲስ ልደት” (1ጴጥ 1፡3)። ስለዚህ ኢየሱስ ተስፋችን ተብሎአል (ቂላ 1፡27፤ 1ጢሞ 1፡1)፤ በመንፈስ ቅዱስ ኀይል ተስፋችንን በእርሱ ላይ መጣል አለብን (ሮሜ 15፡12-13 ይመ፤ ከ1ጴጥ 1፡13 ጋር ያነጻጽሩ፤ ዘፀ 17፡11 ማብ ይመ)።

(3) ሦስተኛው የተስፋ ምንጭ የእግዚአብሔር ቃል ነው፤ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አፈዎት ቃሉን ያለ ሕጻጽ እንዲጽፉ በሾማቸው የጥንት ነቢዮችና ሐዋርያት አማካይነት ቃሉን ገለጠ (2ጢሞ 3፡16፤ 2ጴጥ 1፡19-21 ይመ፤ በገጽ 1941 ላይ፣ “መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር እስትንፋስ መሆኑና ያለው ሥልጣን” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። ዘላለማዊው ቃሉ በመንግሥተ ሰማይ ጽኑ ሆኖ ስለሚቆም (መዝ 119፡89)፣ ተስፋችንን በዚያ ላይ ማድረግ አለብን (መዝ 119፡49፡74፡81፡114፡147፤ 130፡5 ይመ፤ ከሐሥ 26፡6፤ ክሮሜ 15፡4

ያንጻጽፋ)። እንዲያውም ስለ እግዚአብሔርና ስለ ኢየሱስ የምናውቀው ሁሉ የተገለጠው አንዳች እንከን በሌላቸው በቅዱሳት መጻሕፍት ላይ ነው።

የእማኙ የተስፋ ይዘት፤ የእማኙ ዋነኛ ተስፋና እምነት በሰው (መዝ 33፡16-17፤ 147፡10-11) ወይም በንብረት ወይም በገንዘብ ላይ መሆን የለበትም (መዝ 20፡7፤ ማቴ 6፡19-21፤ ሉቃ 12፡13-21፤ 1ጢሞ 6፡17፤ ዘኁ 18፡20 እና ማገብ ይመ፤ በገጽ 1577 ላይ፤ “በልጽግናና ድህነት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)፤ ይልቁንስ የእማኙ ዋነኛ ተስፋና እምነት ማረፍ ያለበት በእግዚአብሔር፤ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስና በቃሉ መሆን አለበት። ይህስ ተስፋ ምን ምንን ያካትታል? (1) አሁን በሚደርስብን ሥቃይና መከራ በእግዚአብሔር ጸጋና በእግዚአብሔር ትድግና ተስፋ እናደርጋለን (መዝ 33፡18-19፤ 42፡1-5፤ 71፡1-5፤ 13-14፤ ኤር 17፡17-18)። (2) በምድር ላይ ያለው ሥቃያችን ለመጨረሻ ጊዜ ፈጽሞ እንደሚወገድ፤ ምድር ለብክለት የተጋለጠችበት ሁኔታ እንደሚያከትም፤ የአካላችን ትንሣኤም እውን እንደሚሆን ተስፋ አለን (ሮሜ 8፡18-25 ይመ፤ ከመዝ 16፡9-10፤ ከ2ኤፕ 3፡12 ጋር ያንጻጽፋ፤ ሐሥ 24፡15 እና ማገብ ይመ፤ በገጽ 1810 ላይ፤ “አካላዊ ትንሣኤ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። (3) ድነታችን የመጨረሻ ፍጻሜ እንደሚያገኝ ተስፋ አለን (1ተሰ 5፡8 ይመ፤ በገጽ 1735 ላይ፤ “ድነትን የሚገልጹ መጽሐፍት ቅዱሳዊ ቃላት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። (4) መሐንዲስና አናጺው እግዚአብሔር በሆነበት (ዕብ 11፡10) በዚያች ከተማ፤ በአዲሷ ሰማይ የዘላለም ቤት እንደሚኖረን ተስፋ አለን (2ቆሮ 5፡1-5፤ 2ኤፕ 3፡13፤ ዮሐ 14፡2 እና ማገብ ይመ)። (5) የታላቁ እምሳካችንና መድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ በታላቅ ግርማ የመገለጥ (ቲቶ 2፡13)፤ አማኞች እርሱን በደመና ላይ ለመቀበል ወደ ላይ የሚነጠቁበት የተባረከ ተስፋ አለን (1ተሰ 4፡13-18፤ በገጽ 1907 ላይ፤ “ንጥቀት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)፤ እርሱን በክብሩ እንደምናየውና እኛም እንደ እርሱ እንደምንሆን ተስፋ አለን (ፊል 3፡20-21፤ 1ዮሐ 3፡2-3)። (6) የጽድቅ (2ጢሞ 4፡8)፤ የክብርና (1ጴጥ 5፡4) የሕይወት (ራእ 2፡10) አክሊል እንደምንቀበል ተስፋ አለን። (7) በመጨረሻም የዘላለም ሕይወት እንደሚኖረን ተስፋ አለን (ቲቶ 1፡2፤ 3፡7)፤ ይህም ሕይወት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ለሚያምኑትና ለሚታዘዙት ሁሉ በእርግጠኝነት ያለ ነው (ዮሐ 3፡16፡36፤ 6፡47፤ 1ዮሐ 5፡11-13)።

በእግዚአብሔርና በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ተስፋ ለሚያደርጉት ሁሉ እንዲህ ያለ ታላቅ ዋስትና ስለተዘጋጀ ሐዋርያው ጴጥሮስ “... እናንተ ስላላችሁ ተስፋ ምክንያትን ለሚጠይቁችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ሁልጊዜ የተዘጋጁችሁ ሁኑ” (1ጴጥ 3፡15) በማለት ያበረታታል።

ዕይህ ችግረኛ ሴኩኸኒ አግዚአብሔርን
ሰማው፤
ከመከራውም ሁሉ አዳነው።
እግዚአብሔርን በሚፈሩት ዙሪያ
የእግዚአብሔር መልአክ ይሰፍራል፤
ያድናቸዋልም።
እግዚአብሔር ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ
እየ፤
እርሱን መጠጊያ የሚያደርግ ምንኛ
ቡሩክ ነው!
እናንተ ቅዱሳን፤ እግዚአብሔርን ፍሩት፤
እርሱን የሚፈሩት አንዳች
አያጡምና።
አንበሶች ሊያጡ፤ ሊራሉም ይችላሉ፤
እግዚአብሔርን የሚሾ ግን መልካም
ነገር አይገድልባቸውም።
ልጆቹ ሆይ፤ ኑ፤ ስሙኝ፤
እግዚአብሔርን መፍራት
አስተምራችኋለሁ።
ሕይወትን የሚወድ፤
በጎውንም ያይ ዘንድ ዕድሜን
የሚመኝ ማን ነው?
አንደበትህን ከክፉ ነገር ከልክል፤
ከንፈርህንም ከሽንገላ ጠብቅ።
ከክፉ ሽሽ፤ መልካሙንም አድርግ፤
ሰላምን ፈልጋት፤ ተከተላትም።
የእግዚአብሔር ዐይኖች ወደ ጻድቃን
ናቸው፤
ጆሮዎቹም ለፊኩሽታቸው ክፍት
ናቸው።
መታሰቢያቸውን ከምድር ለማጥፋት፤
የእግዚአብሔር ፊት በክፉ

34+6 መዝ25:17
34+7 ዘፍ32:1፤
መዝ22:4፤
37:40፤ 41:1፤
97:10፤
ኢሳ31:5፤
ዳ33:28፤
ማቴ18:10፤
ሐሥ12:11
34+8 መዝ2:12፤
ዕብ6:5፤
1ጴጥ2:3
34+9 ዘዳ6:13፤
መዝ23:14
ራእ14:7
34+10 መዝ23:1
34+11
መዝ19:9፤ 32:8፤
66:16
34+12 መዝ3:13
34+13
መዝ12:2፤
39:1፤ 141:3፤
ምሳ13:3፤
21:23፤ ያዕ1:26፤
1ጴጥ2:22
34+14
መዝ37:27፤
ኢሳ1:17፤
ሮሜ14:19፤
3ዮሐ1:11
34+15
ኢዮ23:10፤
36:7፤
መዝ33:18፤
ሚላ3:16፤
ዮሐ9:31
34+16 ዘወ17:14፤
ዘሌ17:10፤
መዝ9:16፤
ኤር23:30፤

አድራጊዎችላይ ነው።
17ጻድቃን ሲጮኹ፤ እግዚአብሔር
ይሰማቸዋል፤
ከመከራቸውም ሁሉ ያድናቸዋል።
18እግዚአብሔር ልባቸው ለተሰበረ ቅርብ
ነው፤
መንፈሳቸው የተሰበረውንም
ያድናቸዋል።
19የጻድቅ መከራው ብዙ ነው፤
እግዚአብሔር ግን ከሁሉም
ያድናቸዋል።
20ዐጥንቶቹን ሁሉ ይጠብቃል፤
ከእነርሱም አንድ አይሰበርም።
21ነጢአተኞችን ከፋት ይገድላቸዋል፤
ጻድቃንን የሚጠሉ ይፈረድባቸዋል።
22እግዚአብሔር የባሪያዎቹን ነፍስ
ይቤካል፤
እርሱንም መጠጊያ ያደረገ
አይፈረድበትም።
34+16 1ጴጥ3:10-12 34+17 መዝ145:10
34+18 ዘዳ4:7፤ መዝ51:17፤ 109:16፤ 119:151፤
145:18፤ 147:3፤ ኢሳ50:8፤ 61:1 34+19 ሞ17፤
ኢዮ5:19፤ መዝ25:17፤ 2ጢዋ3:11 34+20 ዮሐ19:36
34+21 መዝ7:9፤ 9:16፤ 11:5፤ 37:20፤ 73:27፤
94:23፤ 106:43፤ 112:10፤ 140:11፤ ምሳ14:32፤
24:16 34+22 ዘወ6:16፤ 15:13፤ መዝ2:12፤ ሉቃ1:68፤
ራእ14:3

34+7 የእግዚአብሔር መልአክ ይሰፍራል፤
የጌታ መልአክ ሲባል በሰማይ ያሉ የመላእክትን
ሰራዊት ሊያመለክት ይችላል፤ ቃሉ “መላእክት ሁሉ
መዳንን የሚወርሱትን ለማገልገል የሚላኩ አገልጋይ
መናፍስት አይደሉምን?” ይላል (ዕብ 1:14 ይመ።
ከዘፍ 32:1-2፤ ከ2ነገ 6:17 ጋር ያነጻጽሩ። በገጽ 372
ላይ። “መላእክትና የእግዚአብሔር መልአክ” በሚል ርእስ
የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ።)። ቅዱሳኑን ከሥጋዊና
ከመንፈሳዊ አደጋ ያድኑና ይጠብቁ ዘንድ እግዚአብሔር
መላእክቱን ሹምአል። መለኮታዊ ጣልቃ ገብነት
የሆነው ይህ ተስፋ እውን የሚሆነው እግዚአብሔርን
ለሚፈሩት ብቻ ነው (የሚቀጥለውን ማብራሪያ
ይመልከቱ)።
34+9 እርሱን የሚፈሩት አንዳች አያጡምና፤
በዚህ መዝሙር ላይ የተሰጠው ተስፋ በገደብ መሆኑን
ማስተዋል ተገቢ ነው፤ የጥበቃ ተስፋ የተሰጣቸውም እርሱን
በእውነት ለሚፈሩት ብቻ ነው። እግዚአብሔር ከፍርሃት
ሊታደገን (ሞ 4)፤ ከችግር ሊያድነን (ሞ 6:17)
መላእክቱ በዙሪያችን እንዲከብኙ ሊሰድሉን (ሞ 7)፤
የሚያስፈልገንን ሊሰጠን (ሞ 9)፤ የተትረፈረፈ ሕይወት
ሊሰጠን (ሞ 12)፤ ጸሎታችንን ሊሰማ (ሞ 15)፤
በሀልዎቱ ሊያጽናናን (ሞ 18)፤ ሊቤዝን ተስፋ ሰጥ
ቶናል፤ ይህ እውን ሊሆን የሚችለው ግን እግዚአብሔርን
ስንፈልግ (ሞ 4:10)፤ ወደ እርሱ ስንጮህ (ሞ 6)፤
ወደ እርሱ ስንቀርብና ስንፈራው (ሞ 7:9)፤
አንደበታችንን ከክፉ ውሸት ስንገታ (ሞ 13)፤ ከክፉው

ዓለም ራሳችንን ስንለይ (ሞ 14)፤ መልካም ስናደርግና
ሰላምን ስንከታተል (ሞ 14)፤ የተሰበረ ልብ ሲኖረንና
(ሞ 18) አገልጋዮቹም ስንሆን ነው (ሞ 22)።
34+19 መከራው ብዙ ነው፤ በብሉይ ኪዳን
እግዚአብሔር ሕጉን ለሚታዘዙት ባርኮትና ሀብት
እንደሚሆንላቸው ተስፋ ሰጠ፤ ይሁን እንጂ ከዚህ ተስፋ
ጋር ተያይዞ የሚገኘው ጻድቃን በአያሌ መከራ ውስጥ
ማለፋቸው የማይቀር ሐቅ መሆኑ ነው (ዕብ 11:33-38፤
12:5-10 ይመ። በገጽ 744 ላይ። “የጻድቃን መከራ”
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ።)
(1) በእግዚአብሔር ማመንያ የጽድቅን ሕይወት መኖር
ከዚህ ዓለም ችግርና ሥቃይ አይገላግለንም። በአንጻሩ
ግን በእግዚአብሔር ራሳችንን አሳልፈን በሰጠን ሞጥር
ፊተናም ሆነ ስደት ብዙ ጊዜ ሊያጋጥመን ይችላል
(ማቴ 5:10 እና ማብ ይመ።)። እግዚአብሔር ወደ
መንግሥቱ እንገባ ዘንድ በብዙ ፊተና ውስጥ ማለፍ
እንዳለብን ፈቃዱ ሆኖናል (ሐሥ 14:22 ይመ። ከ1ቆሮ
15:19፤ ከ2ጢዋ 3:12 ጋር ያነጻጽሩ)። (2) የጻድቃን
ሥቃይ እግዚአብሔር ከችግራችን ሁሉ ሊታደገን
ፈቃድኛ መሆኑን በሚያሳየው ራእይ ቀልሎ መታየት
አለበት። እግዚአብሔር ሥቃይን የፈቀደበት ዐላማ
ሲፈጸም አንድም በዚህ ዓለም ላይ ዲበ ተፈጥሮአዊ
በሆነ ጣልቃ ገብነት ይታደገናል (ዕብ 11:33-35)።
አሊያም እሸናፊ በሆነው ሞት አልፈን ከሞት ባሻገር
ወዳለው ዓለም በድል እንሸጋገራለን (ክዕብ 11:35-37
ጋር ያነጻጽሩ)።

መዝሙር 35

የተጨቁነ ሰው ጸሎት

የዳዊት መዝሙር

1 አግዚአብሔር ሆይ፤ የሚታገሉኝን ታገላቸው፤

የሚዋጉኝንም ተዋጋቸው።

2 ትልቁንና ትንሹን ጋሻ ያዝ፤

እኔንም ለመርዳት ተነሥ።

3 በሚያሳድዱኝ ላይ፤

ጦርና ጭሬ ምዝዝ።

ነፍሴንም፤ "የማድንሽ እኔ ነኝ"

በላት።

4 ሕይወቴን የሚፈልጓት፤

ይቅለሉ፤ ይዋረዱ፤

እኔን ለማዋፋት የሚያሥሩ፤

ዐፍረው ወደ ላላቸው ይመለሱ።

5 በነፍሴ ፊት እንዳለ እብቅ ይሁኑ፤

የእግዚአብሔር መልእክት ያሳዳቸው።

6 መንገዳቸው ጨለማና ድዋ ይሁን፤

የእግዚአብሔር መልእክት ያባራቸው።

7 ያለ ምክንያት ወጥመዳቸውን በሰውር

35+1 ለ014+14፤

1400+24+15

35+2 ለ650+24፤

ሊዮ17+3፤

መዝ3+3፤7

35+3 ለ7+25+7፤

ሊሰ8+18፤

መዝ27+1

35+4 ለመ25+3፤

38+12፤ 40+14፤

69+6፤19፤ 70+2፤

83+17፤ 129+5፤

ሊ445+16፤

ሊ64+30፤

ሚ2+9

35+5 ሊዮ13+25፤

መዝ1+4፤ 34+7

35+7 ሊዮ9+31፤

18+8፤

መዝ7+4፤15፤

55+23

35+8 ለመዝ7+15፤

ሊ447+11፤

1+05+3

35+9 ለመዝ2+11፤

9+14፤ 13+5፤

27+1፤ ሉቃ1+47

35+10 ለዘ9+14፤

መዝ12+5፤

እስቀምጠውበኛልና፤

ያለ ምክንያት ለነፍሴ ጉድጓድ

ቁፍረውላታል።

8 ያልታሰበ ጥፋት ይምጣቸው፤

የሰወፋት ወጥመድ ይያዛቸው፤

ይጠፉም ዘንድ ወደ ጉድጓዱ

ይውደቁ።

9 ነፍሴም በእግዚአብሔር ደስ ይላታል፤

በማዳንም ሐሜት ታደርጋለች።

10 የሠራ አካላቴ እንዲህ ይልገላል፤

"እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ አንተ

ማን አለ?

ድካሙን ከእርሱ ከሚበረቱ፤

ችግረኛውንና ምስኪኑን ከቀማኞች

ታድናልህ።"

11 ጨካኝ ምስክሮች ተነሡ፤

ስለማላውቀውም ነገር ጠየቁኝ።

12 በበጎ ፈንታ ክፉ መለሱልኝ፤

ነፍሴንም ብቸኛ አደረጋት።

35+10 18+17፤31፤ 37+14፤ 74+21፤ 86+1፤ 109+16፤

113+5፤ 140+12፤ ሊ441+17 35+11 ለዘ23+1፤

ማቴ26+60 35+12 ለመዝ38+20፤ 109+5፤ ምላ17+13፤

ሊር18+20

*35+3 ወይም ... መንገድ ዝጋ

35+1 የሚዋጉኝንም ተዋጋቸው፤ ከቀ

1-38 ያለው ሐሳብ ከፋዎች የእጃቸውን እንዲያገኙ

መዝሙረኛው ያቀረበው ልመና ነው፤ እንዲያውም

መዝሙሩ ባጠቃላይ የርግማን መዝሙር ሲሆን፤

እግዚአብሔር በሕዝቡ ጠላቶች ላይ ፍርድን አምጥቶ

ከፋዎችን እንዲያስወግድ የቀረበ ጸሎት ነው (መዝ 35፤

69፤ 109፤ 137፤ ነህ 6፤14፤ 13፤29፤ ሌር 15፤15፤

17፤18፤ ገላ 5፤12፤ 2ጢሞ 4፤14፤ ራእ 6፤10)።

አማኞች ጠላቶቻቸውን ይቅር እንዲሉና (ሉቃ 23፤34)፤

ለድነታቸውም እንዲጸልዩ ምክር ቢሰጣቸውም

እንኳ ከፋው እንዲያበቃለት፤ ለንጹሐንም ፍትሕ

እንዲበየንላቸው የምንጸልይበት ጊዜ አለ። የጭካኔ፤

የጭቆናና የክፋው ሰለባ ለሆኑት ሰዎች ከልብ መጨነቅ

ይኖርብናል። ስለ እርግማን መዝሙሮች ብዙ መበል

አለበት፤ (1) ከላፍትሐዊነት፤ ከወንጀልና ከጭቆና

ትድግና ይገኝ ዘንድ የሚቀርቡ ጸሎቶች ናቸው።

እግዚአብሔር ከከፋ ሰዎች ይጠብቃቸው ዘንድ አማኞች

ጸሎት የማቅረብ መብት አላቸው።

(2) ፍትሕ እውን እንዲሆን ከጥፋት ጋር ተገቢ

የሆነ ትግት ይመጣ ዘንድ ለእግዚአብሔር የቀረቡ

ልመናዎች ናቸው (ቀ 28፤4 ይመ)። ተገቢ የሆነ ፍርድ

በእግዚአብሔርም ሆነ በሰው መንግሥት በኩል ካልተሰጠ

፤ ዐመፅም ሆኖ ሁከት በነብረተሰብ ዘንድ ይሰፋፋል

(ዘዳ 25፤1-3፤ ሮሜ 13፤3-4፤ 1ጴጥ 2፤13-14 ይመ)።

(3) ይህ ጸሎት በጽዋና ሲነበብ መዝሙረኛው ራሱ

ተበቃይ ሳይሆን፤ ጉዳዩን ለእግዚአብሔር ማቅረቡን ልብ

ማለት አስፈላጊ ነው (ከዘዳ 32፤35፤ ከምሳ 20፤22፤

ከሮሜ 12፤19 ጋር ያነጻጽፋ)።

(4) እነዚህ የርግማን መዝሙሮች የክፋዎች ንጢአት

ከአፍ እስከ ገደቡ ሲሆን፤ ጌታ በጽድቅ እንደሚፈርድና

እንደሚደመጠው ይህንኑ እውነት ይመሰክራሉ

(ዘፍ 15፤16፤ ዘሌ 18፤24፤ ራእ 6፤10፤17 ይመ)።

(5) እነዚህ የጸሎት ቃሎች ከመንፈስ ቅዱስ የተሰጡ

እንጂ (ከ2ጢሞ 3፤16-17፤ ከ2ጴጥ 1፤19-21 ጋር

ያነጻጽፋ)፤ የመዝሙረኛው የግል መሻቶች እንዳልሆኑ

ማስተዋል ተገቢ ነው።

(6) የርግማን ጸሎት ዋነኛ ዐልማ አፍትሐዊነትና

ከፋት አክትመው፤ ከፋው እንዲደመሰስ፤ ሰይጣን

ተሸንፎ ፈፊ እግዚአብሔር እንዲሰፍን፤ ጽድቅ

እንዲመሠረትና የእግዚአብሔር መንግሥት እውን

እንዲሆን ነው። ይህም ዐላማ የአዲስ ኪዳን ዐቢይ ጉዳይ

ነው። የጻድቃን እውነተኛነት ይረጋገጥ ዘንድ እውነተኛ

አማኞች እንዲጸልዩ ክርስቶስ ራሱ ተናግሮአል።

መበለቲቱ፤ "ከባላጋሪዬ ጋር በሳለብኝ ጉዳይ ፍረድልኝ"

(ሉቃ 18፤3) በማለት ያቀረበችው ጸሎት፤ "እግዚአብሔር

ርስ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚመጡ ምርጦቹ

አይፈርድላቸውምን?" በሚለው በጌታ ኢየሱስ ቃል

ተመልሰአል (ሉቃ 18፤7 ይመ፤ ከራእ 6፤9-10 ጋር

ያነጻጽፋ)።

(7) አማኞች የሚከተሉትን ሁለት መጽሐፍ ቅዱሳዊ

መርሆች ሚዛናዊ በሆነ መልክ መጠበቅ አለባቸው፤

(ሀ) አማኞች፤ ሁሉም ሰው የኢየሱስ ክርስቶስን

አዳኝነት ወደ ማወቅ ያረጃ እንዲደርስ መሻት አለባቸው

(ከ2ጴጥ 3፤9 ጋር ያነጻጽፋ)፤ (ለ) ከፋው ተደምስሶ

የእግዚአብሔር መንግሥት አሸናፊ ሆኖ እንዲወጣም

መመኘት አለባቸው፤ የጠፋት ድኑነትን የገኙ ዘንድ ዘልብ

መጸለይ፤ ወንጌልን ለሚነቅፉትም በእጅጉ ማልቀስ

ይኖርብናል። ይህ እንደ ተጠበቀ ሆኖ ግን ከፋው

እስካልተሸነፈ፤ ሰይጣንና ተከታዮቹ እስከወዲያቸው

እስካልተደመሰሱ ድረስ ጽድቅ፤ ቸርነትና ፍቅር

እንደማይነግሡ ማወቅ ይኖርብናል (ራእ 6፤10፤17፤

19-21)። በሰላም ላይ ተጎራራቶች ለሚገኘው ክፋት

የእግዚአብሔር ዋነኛና የመጨረሻ መፍትሄ እውን

ይሆን ዘንድ አማኞች፤ "ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ና"

(ራእ 22፤20) ብለው መጸለይ አለባቸው።

35+4 ይቅለሉ፤ ይዋረዱ፤ የአዲስ ኪዳን አማኞች

እግዚአብሔር ታላቁ ጠላታችንን ሰይጣንን እንዲመታልን

በማሰብ ንጢአትንና ክፋትን የጠላት መሆናችንን

ለመመስከርም ይህን ጸሎት ለንጸልይ እንችላለን።

¹³እኔ ግን እነርሱ በታመሙ ጊዜ
ማቅ ለበሰሁ፤
ነፍሴንም በጸም አደከምኋት፤
ጸሎቴም መልስ አጥቶ ወደ ጉዳዩ
ተመለሰ።
¹⁴ለወዳጄ ወይም ለወንድሜ እንደ
ማደርግ፤
እየተንቁራጠጥሁ አለቀሰሁ፤
ለእናቴም እንደማለቅስ፤
በሐዘን ዐንገቴን ደፋሁ።
¹⁵እነርሱ ግን እኔ ሰሰናከል በእልልታ
ተሰበሰቡ፤
ግፈኞች በድንገት ተሰበሰቡብኝ፤
ያለ ዕረፍትም በጫጨቄኝ።
¹⁶እንደ ምናምንቴዎች አፊሑብኝ፤
ጥርሳቸውንም አፋጨቁብኝ።
¹⁷ጌታ ሆይ! እስከ መቼ ዝም ብለህ
ታያለህ?
ነፍሴን ከክፉ ሥራቸው፤
ብርቅ ሕይወቴን ከእንበሰች
ታደጋት።
¹⁸በታላቅ ጉባኤ መካከል አመሰግንሃለሁ፤
ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበትም
አወድሰሃለሁ።
¹⁹ከምድር ተነሥተው ጠላቶቼ የሆኑት፤
በላይ ደስ አይበላቸው፤
እንዲያው የሚጠሉኝ፤
በዐይናቸው አይጣቀሱብኝ።
²⁰የሰላም ንግግር ከእፋቸው አይወጣም፤
ዳሩ ግን በምድሪቱ በጸጥታ
በሚኖሩት ላይ፤
ነገር ይሸርባሉ።
²¹አፋቸውን አሰፋተው ከፈቱብኝ፤
“ዕሠይ! ዕሠይ! በዐይናችን እየነው”
አሉ።
²²እግዚአብሔር ሆይ! ይህን አይተሃልና
ዝም አትበል፤
ጌታ ሆይ! ከእኔ አትራቅ።
²³አምላኬ ጌታዬ ለእኔ ለመሟገት ተነሥ!
ልትከራከርልኝም ተንቀሳቀስ።
²⁴እግዚአብሔር ስምላኬ ሆይ! በጽድቅህ
ፍረድልኝ፤
በእኔም ላይ ደስ አይበላቸው።
²⁵በልባቸው “ዕሠይ! ያሰብነው ተሳካ!
ዋጥ አደረግነውም” አይበሉ።
²⁶በጭንቀቴ ደስ የሚላቸው፤
ይፈሩ፤ ግራም ይጋቡ፤
በእኔ ላይ ራሳቸውን ከፍ ከፍ የሚያደርጉ፤
ዕፍረትንና ውርደትን ይከናከሉ።
²⁷ፍትሕ ማግኘቴን የሚወዱ፤
እልል ይበሉ፤ ሐሣታችንም ያድርጉ፤

35+13
2ሳመ+3+31፤
15720+31፤
ኢዮ30+25፤
መዝ30+11፤
69+10+11፤
109+24
35+14
መዝ38+6፤ 42+9፤
43+2
35+15
ኢዮ16+10፤
31+29
35+16 ኢዮ16+9፤
መዝ22+7፤
ማር9+18፤
10+34፤
ሐሥ7+54
35+17 መዝ6+3፤
22+20፤ 22+21፤
57+4፤ 58+6
35+18
መዝ22+22+25፤
42+4፤ 109+30
35+19 ቀ7፤
መዝ9+13፤
38+19፤ 69+4፤
ምሳ6+13፤
10+10፤
ዮሐ15+25
35+20
መዝ38+12፤
55+21፤ ኢር9+8፤
ማዝ6+12
35+21
ኢዮ16+10፤
መዝ40+15፤
70+3፤ ሕዝ25+3
35+22 ዘፀ3+7፤
መዝ10+11፤ 14
35+23
1ሳመ+24+15፤
መዝ7+6፤ 17+13፤
80+2
35+24
መዝ22+17
35+25 ቀ21፤
ምዝ124+3፤
ምሳ1+12፤
ሰቆ2+16
35+26 ኢዮ8+22፤
19+5፤ መዝ4+1፤
22+17፤ 38+16፤
109+29፤
ሚከ7+10
35+26 ኢዮ8+22፤
19+5፤ መዝ4+1፤
22+17፤ 38+16፤
109+29፤
ሚከ7+10
35+27 ኢዮ17+3፤
መዝ9+4፤ 20+5፤
33+31

ዘወትርም “የባርያው ሰላም ደስ የሚለው፤
እግዚአብሔር ከፍ ከፍ ይበል!”
ይበሉ።
²⁸አንደበቴ ጽድቅህን፤
ምስጋናህንም ቀኝን ሙሉ
ይናገራል።

መዝሙር 36

የጎጥኡ ክፋት፤ የእግዚአብሔር በንነት
ለመዘምራን አለቃ፤ የእግዚአብሔር ባርያ የጻዊት
መዝሙር

ከፋውን ሰው፤
በደል በልቡ ታናግረዋለች፤
እግዚአብሔርን መኖራት፤
በፊቱ የለም፤
በደሉ ግልጽ ወጥቶ እንዳይጠላ፤
ራሱን በራሱ እጅግ ይሸንገላልና።
ከአንደበቴ የሚወጣው የክፋትና
የተንኮል ቃል ነው፤
ማስተዋልንና በጎ ማድረግን
ትቶአል።
“በመኝታው ላይ ክፋትን ያውጠነጥናል፤
ራሱን በጎ ባልሆነ መንገድ
ይመራል፤
ክፋትንም አያርቅም።
⁵እግዚአብሔር ሆይ! ምሕረትህ እስከ
ሰማያት ይደርሳል፤
ታማኝነትህም እስከ ጠፈር
ይመጥቃል።
⁶ጽድቅህ እንደ ታላቅ ተራሮች፤
ፍርድህም እጅግ ጥልቅ ነው፤
እግዚአብሔር ሆይ! አንት ሰውንም
እንሰሳንም ታድናለህ።
እምላክ ሆይ! ምሕረትህ እንዴት ክቡር
ነው!
የሰዎች ልጆች ሁሉ፤
በከንፎቻህ ጥላ ሥር መጠጊያ
ያገኛሉ።

35+27 መዝ147+11፤ 149+4 35+28 መዝ5+8፤
51+14፤ 71+15+24፤ 72+15 36+1 ኢዮ21+6፤ 23+15፤
ኢር2+19፤ 36+16+24፤ ሮሜ3+18 36+2 ዘጸ29+19
36+3 ኢዮ5+13፤ መዝ5+6+9፤ 10+7፤ 43+1፤ 94+8፤
144+8+11፤ ኢሳ44+20፤ ኢር4+22፤ 13+23፤ ኢዮ3+10
36+4 መዝ52+3፤ ምሳ4+16፤ ኢሳ65+2፤ ሮሜ12+9
36+5 መዝ57+10፤ 71+19፤ 89+1+2፤ 103+11፤ 108+4፤
119+90 36+6 ዘፍ1+2፤ 7+11፤ ያህ9+6፤ መዝ5+8፤
68+15፤ 104+14፤ 145+16 36+7 ሩት2+12፤ መዝ6+4፤
17+8፤ 57+1፤ 91+4
*35+16 በሰነ ሊቃናት እንዲሁ ሲሆን በዕብራይስጥ
ግን ምናም ንቴ ፊክኞች ማለት ሊሆን ይችላል።
*36+1 ወይም ... ገጠአት ከገጥላ ይመነጻል።

36+4 ክፋትንም አያርቅም፤ ፈሪህ እግዚአብሔር
የሌላቸው ሰዎች ክፍውን አይጠሉም፤ (1) የእግዚአብሔር
ባሕርይ ዐይነተኛ ገጽታ ገጠአትን መጥላት ነው
(ምሳ 6+16፤ ኢር 44+4፤ ዕን 1+13)፤ ይህም
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎትና መንግሥት
መመረቃዊ ገጽታ ነው (45+7፤ ዕብ 1+9 እና ማብ
ይመ)። (2) አንዳንድ ሰዎች የፍትህና የቅርንጫፍ ሰዎች
እንዲሁም ለተቸገሩት በጎ አድራጊዎች ሊሆኑ ይችላሉ።

ስሕተት በሆነው ነገር ላይ ቀጣቸውን ካልገለጡ፤
የዓለምን እግብረገባዊ ነገር ካልናፋ፤ ለፍትሕ ኖሮቆት
ከሌላቸው ወይም ክፉውንም የማይጠሉ ከሆኑ ግን
እግዚአብሔርን መከተል አልቻሉም ወይም መንፈስ
ቅዱስን አልተከተሉም ማለት ነው (ከገላ 5፤ 16-24
ጋር ያንጻጽሩ)። የእግዚአብሔር ቃል፤ “እግዚአብሔርን
የምትወዱ ክፋትን ጥሉ” ይላል (97+10)።

መዝ
49፤ 13-
15

ካቢትህ ሲሳይ ይመገባሉ
ከበረከትህም ወንዝ ይጠጣሉ።
የሕይወት ምንጭ ከአንተ ዘንድ ነውና፤
በብርሃንህም ብርሃንን እናያለን።
10 ለሚያውቁህ ምሕረትህ
ልባቸውም ለቀና ጽድቅህ ዘወትር
አይቋረጥባቸው።
11 የትዕቢተኛ አግር በሳይ አይምጣ፤
የክፉውም ሰው እጅ አያሳደኝ።
12 ክፉ አድራጊዎች እንዴት እንደ ወደቁና
እንደ ተጋደሙት
ቀላቀላም እንደ ተወረወሩና
መነሣት እንደማይችሉ
ተመልከት!

መዝሙር 37፤

የጸድቁና የክፉው ዕጣ ፈንታ
የጻዊት መዝሙር

1 ማመጃችን በማየት አትሸበር፤
በክፉ አድራጊዎችም አትቅና፤
2 እንደ ሃር ፈጥነው ይደርቃሉና፤
እንደ ለምለም ትጠልም
ይጠወልጋሉ።
3 በእግዚአብሔር ታመን፤ መልካምንም
አድርግ፤
በምድሪቱ ተቀመጥ፤ ዘና ብለህ
ተሰማራ።
4 በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፤
የልብህንም መሻት ይሰጥሃል።
5 መንገድህን ለእግዚአብሔር ዐደራ ስጥ፤
በእርሱ ታመን፤ እርሱም
ያከናውንልሃል፤

36+8 ሊዮ20+17፤
መዝ23+2፤ 63+5፤
65+4፤ ሊሳ25+6፤
ኦር31+12፤14፤
ራእ22+1
36+9 መዝ4+6፤
27+1፤ 76+4፤
87+7፤ 104+2፤
ምሳ10+11፤
16+22፤ ሊሳ2+5፤
9+21 60+1፤19፤
ኦር2፤13፤
ዮሐ1+4፤
1ጴጥ2፤9
36+10
መዝ7+10፤ 11+2፤
94+15፤ 125+4፤
ኦር9፤24፤
22+16፤ 31+3
36+11
መዝ71+4፤
140+4
36+12
መዝ18+38
37+1 መዝ73+3፤
ምሳ3+31፤
23+17-18፤
24+19
37+2 ሓ38፤
22+19፤26፤
ኦዮ14+2፤
መዝ90+6፤
92+7፤ 102+4፤
ኦላ40+7፤
ያዕ1+10
37+3 ዘጸ30፤20፤
ሕዝ34+14፤
ዮሐ10+9
37+4 ሊዮ7+6፤
27+10፤
መዝ21+2፤
145+19፤

ጽድቅህን እንደ ብርሃን፤
ያንተን ፍትሕ እንደ ቀትር ፀሐይ
ያበራዋል።
7 በእግዚአብሔር ፊት ጸጥ በል፤
በትዕግሥትም ተጠባበቀው፤
መንገዱ በተቃናለት፤
ክፉትንም በሚሸርብ ሰው ልብህ
አይሸበር።
8 ካንዴት ተቈጠብ፤ ቀጣንም ተወው፤
ወደ እኩይ ተግባር እንዳይመራህ
አትከፋ።
9 ካፋ ሰዎች ይጠፋሉና፤
እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርጉ
ግን ምድርን ይወርሳሉ።
10 ለአፍታ እንጂ፤ ክፉ ሰው አይዘልቅም፤
ስፍራውንም ብታስስ አታገኘውም።
11 ገሮች ግን ምድርን ይወርሳሉ፤
በታላቅ ሰላምም ሐሣት ያደርጋሉ።
12 ክፉዎች በጸድቃን ላይ ያሠራሉ፤
ጥርሳቸውንም ያፋፍላቸዋል።
13 በእግዚአብሔር ግን ይሥቅባቸዋል፤

37+4 ማቴ6፤33 37+5 መዝ4+5 37+6 ሊዮ11፤17፤
መዝ18፤24፤ 103፤17፤ 112፤3 37+7 ሓ1፤ ዘዕ14፤14፤
መዝ21፤11፤ 26+10፤ 27+14፤ 40+1፤ 119፤150፤
130፤5፤ ሊሳ38፤13፤ 41+1፤ ኦር12፤1፤ ዕን3፤16፤
ኦር12፤1፤ ዕን3፤16፤ ሮሜ8፤25 37+8 ሓ1፤
ኤፌ4፤31፤ ሄጳ3፤8 37+9 ሓ22፤ መዝ25፤13፤ 31፤22፤
101፤8፤ 118፤10፤ ምሳ2፤22፤ ሊሳ25፤9፤ 26፤8፤
40፤3፤ 49፤8፤23፤ 51፤5፤ 57፤13፤ ማቴ5፤5 37+10
ኢዮ7፤10፤ ሕዝ27፤36 37+11 ዘሌ26፤6፤ ዙፕ6፤26፤
14፤24፤ ማቴ5፤5 37+12 ሊዮ16፤9፤ መዝ2፤1፤ 31፤12፤
35፤16፤ 112፤10 37+13 1ጴጥ26፤10፤ ሕዝ12፤23
ም37 የዚህ መዝሙር እያንዳንዱ ጥቅስ ተከታታይ
ፊደላት ባለት የዕብራይስጥ ሆኖች የሚጀምሩ
ሲሆን ጅማ ሬው ወይም ጅማሬውና መጨረሻው
ትርጉም የሚ ሰጥ ግጥም ነው።

37+1 አትሸበር፤ ከሓ 1-40 ያለው ይህ መዝሙር
ጸሎት ሳይሆን፤ የእግዚአብሔርን ጥበብ በተመለከተ
የተገለጸ ተከታታይ ምሳሌያዊ አነጋገር ወይም ትምህርት
ነው። ዋና ሐሰቡ ከፊደላት ሊሳካላቸው፤ ጸድቃን ደግሞ
ችግር በችግር ሲሆኑ፤ የአማኝ አዝማሚያ ምን መሆን
እንዳለበት ለማስገንዘብ ነው (መዝ 49፤ 73 ይመ)።
ፈሪህ እግዚአብሔር የሌላቸው የማታፋ ማታ ይጣላሉ።
በምድር ላይ ያከማቸትንም ያጣሉ፤ ለእግዚአብሔር
ታማኝ ሆኖ የጸናው ጸድቅ ግን የእግዚአብሔርን
ህልዎት፤ እርዳታና ምሪት ያገኛል፤ የተስፋይቱን
ምድርና ድነትን ይወርሳል። በአዲስ ኪዳን ላይ እንደ
ተገለጸው የአማኝ ርስት፤ “አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር”
ነው (ራእ 21፤1 ይመ)።
37+4 በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፤ በእግዚአብሔር
ርዕስ መሸኘት ማለት ህልዎቱን፤ እውነቱንና በቃሉ
ውስጥ ያለውን ጽድቅ መናፍቅ እንዲሁም በእነዚሁ ሐሜ
ት ማድረግ ነው (ከኢዮ 22፤26፤ 27፤10፤ ከኢሳ 58፤14
ጋር ያነጻጽሩ)። በጌታ ደስ ለሚሰኙት እግዚአብሔር
የልባቸውን መሻት ይሰጣቸዋል። (1) መሻታችን
እንደ ፈቃዱ ከሆነ፤ እግዚአብሔር የልባችንን
ጭኸት ይመልሳል (ዮሐ 15፤7 አና ማብ ይመ)።
(2) በእግዚአብሔርና በፈቃዱ ደስ ስንሰኝ፤ እግዚአብሔር
ሊፈጽመው ያለውን መሻት ራሱ በልባችን ውስጥ
ያስቀምጠዋል (ፊል 2፤13 ይመ)።

37+6 ጽድቅህን እንደ ብርሃን ... ያበራዋል፤
በዓለም ሳሉ ኅጠአትን በመቃወም ዋጋ የከፈሉ
ጸድቃን የሚከተሉት እውን እንደሚሆኑላቸው ተስፋ
ተሰጥቶአቸዋል። (1) የጸሎታቸውን መልስ ያገኛሉ
(4-5)፤ (2) የጽድቅ አይወቃቸው መልክያ ይሆናል
(ሓ 6)፤ (3) ሰማያዊ ርስት ይቀበላሉ (ሓ 9፤11፤34)፤
(4) የጌታን የዘወትር ጥበቃና ርዳታ ያገኛሉ (17-19፤39)፤
(5) የእግዚአብሔርን ምሪት ጥበቃና ህልዎት ያገኛሉ
(ሓ 23-25፤28)፤ (6) ድነትንም ይቀበላሉ (ሓ 39)።
37+7 በትዕግሥትም ትጠባበቀው፤ ክፉዎች
አካሄዳቸው ጠማማና አግብረገባዊ ሆኖ እያለ
ሲሳካላቸው፤ ጸድቃን የእነዚሁ ብልጽግና ሲያዩ
እንዴት በትዕግሥት ማየት እንዳለባቸው ይህ መዝሙር
ያስተምራል። እግዚአብሔር ፍትሕን እንዲያመጣና
እኛንም ነጻ እንዲያመጣን እየተጠበቅን ስለ በእምነት
ጸንተን መቆም አለብን (ከሓ 1፤ 73፤ ከምሳ 3፤31፤
23፤17፤ 24፤1፤ ከኢር 12 ጋር ያነጻጽሩ)። በመከራ
ወይም በሥቃይ ውስጥ እየኖሩ ሳለ ትዕግሥት ገንዘብ
ሊሆን የሚችለው በመንፈስ ቅዱስ ርዳታ ነው (ገላ 5፤22
ሮሜ 8፤3-4 ይመ)። ከኤፌ 4፤1-2፤ ከዌላ 1፤11፤
3፤12 ጋር ያነጻጽሩ። መንፈስ ቅዱስም እግዚአብሔር
በቅርቡ ለእኛ ሽልማትን እንደሚሰጥና ከፊደላትም
እንደሚቀጣ ያረጋግጥልናል (ከሮሜ 8፤28፤
ከዕብ 12፤1-2፤5-13 ጋር ያነጻጽሩ)።

ቀናቸው እንደ ደረሰ ያውቃልና።
14 ድኸቸንና ትግረኞችን ለመጣል፤
አካሄዳቸው ቀና የሆነውንም
ለመግደል፤
ክፉዎች ስይፋቸውን መዘዙ፤
ቀስታቸውንም ገተሩ።
15 ስይፋቸው የገዛ ለባቸውን ይወጋል፤
ቀስታቸውም ይሰበራል።
16 የጻድቅ ጥቂት ሀብት፤
ከክፉዎች ብዙ ጥሪት ይበልጣል።
17 የክፉዎች ክንድ ይሰበራልና፤
ጻድቃንን ግን አግዚአብሔር ደግፎ
ይይዛቸዋል።
18 አግዚአብሔር የንጹሐንን የሕይወት
ዘመን ያውቃል፤
ርስታቸውም ለዘላለም ይኖራል።
19 በከፉ ጊዜ ዐንገት አይደረግም፤
በራብ ዘመንም ይጠግባሉ።
20 ክፉዎች ግን ይጠፋሉ፤
የአግዚአብሔር ጠላቶች እንደ መስክ
ውበት ይሆናሉ፤
ይጠፋሉ፤ እንደ ጢስም ተነው
ይጠፋሉ።
21 ኅጢአተኛ ይበደራል፤ መልሶም
አይከፍልም፤
ጻድቅ ግን ይቸራል።
22 አግዚአብሔር የባረካቸው ምድርን
ይወርሳሉ፤
እርሱ የሚረግማቸው ግን ይጠፋሉ።
23 የሰው አካሄድ በአግዚአብሔር ይጸናል፤
በመንገዱ ደስ ይለዋል።
24 ቢሰናከልም አይወድቅም፤
አግዚአብሔር በእጁ ደግፎ
ይይዛቸዋል።
25 ጐልማሳ ነበርሁ፤ አሁን አርጅቻለሁ፤
ነገር ግን ጻድቅ ሲጣል፤
ዘሩም እንጀራ ሲለምን አላየሁም።
26 ሁልጊዜ ቸር ነው፤ ያበድራልም፤
ልጆቹም የተባረኩ ይሆናሉ።
27 ከከፉ ራቅ፤ መልካሙንም አድርግ፤
ለዘላለምም ትኖራለሁ።
28 አግዚአብሔር ፍትሕን ይወዳልና፤
ታማኞቹንም አይጥልም፤
ለዘላለምም ይጠብቃቸዋል፤
የኅጢአተኛው ዘር ግን ይጠፋል።
29 ጻድቃን ምድርን ይወርሳሉ፤
በእርሷም ለዘላለም ይኖራሉ።
30 የጻድቅ አፍ ጥበብን ይናገራል፤
አንደበቱም ፍትሐዊ ነገር ያወራል።
31 የዘመኑ ሕግ በልቡ አለ፤
አካሄዱም አይወላገድም።

37+14
መዝ11+2፤
22+20፤ 35+10፤
37+15
14ጦ+24፤
መዝ9+16፤ 46+9፤
ኢር49+35
37+16
ሞ415+16፤ 16+8
37+17
ኢዩ38+15፤
መዝ10+15፤
41+12፤ 140+12፤
145+14፤ 146+7
37+18 ቀ*27፤29፤
ኢዩ23+10፤
መዝ44+21
37+20
መዝ34+21፤
68+2፤ 102+31፤
ኢሳ51+6
37+21
ዘሌ25+35፤
መዝ112+5፤
37+22 ቀ*9፤
ኢዩ5+3
37+23 ዘ*14+8፤
ኢዩ11+15፤
መዝ7+9፤ 66+9፤
147+11
37+24 2ዜ59+8፤
መዝ134፤
27+2፤ 38+17፤
41+12፤ 55+22፤
119+165፤
145+14፤
ሞ43+23፤ 10+9፤
37+25 ቀ*28፤
ዘፍ51+7፤
መዝ111+5፤
145+15፤
ግር10+46፤
ሶብ13+5
37+26
ዘሌ25+35፤
ዘጸ28+4፤
መዝ112+2
37+27
ዘ*24+21፤
መዝ34+14፤
3ዮብ 1+11
37+28
ዘፍ17+14፤
ዘጸ7+6፤ 32+26፤
መዝ18+25፤
97+10፤ ም2+22
37+29 ቀ*9፤
ም42+21፤
ኢሳ34+17
37+30
መዝ49+3፤
ም410+13
37+31 ዘጸ61+6፤

32 ክፉዎች ጻድቁን ይከታተሉታል፤
ሊገድሉትም ይችላሉ።
33 አግዚአብሔር ግን በእጃቸው አይጥለውም፤
ፍርድ ፊት ሲቀርብም አሳልፎ
አይሰጠውም።
34 አግዚአብሔርን ደጅ ጥና፤
መንገዱንም ጠብቅ፤
ምድሪቱን ትወርስ ዘንድ ከፍ ከፍ
ያደርግሃል፤
ክፉዎችም ሲጠፉ ታያለሁ።
35 ክፉና ጨካኝን ሰው፤
እንደ ሊባኖስ ዝግባ ለምልሞ
አየሁት፤
36 ዳግመኛ በዚያ ሳልፍ፤ እነሆ፤ በቦታው
አልነበረም፤
ብፊልገውም አልተገኘም።
37 ንጹሐንን ልብ በል፤ ቅኑንም አስተውል፤
የሰላም ሰው ተስፋ አለውና።
38 ኅጢአተኛች ግን በአንድነት ይጠፋሉ፤
የክፉዎችም ዘር፤ ይወገዳል።
39 የጻድቃን ድነት ከአግዚአብሔር ዘንድ
ነው፤
በመከራ ጊዜም መጠጊያቸው እርሱ
ነው።
40 አግዚአብሔር ይረዳቸዋል፤
ይታደጋቸዋልም፤
ከክፉዎች እጅ ነጥቆ ያወጣቸዋል፤
እርሱን መጠጊያ አድርገዋልና፤
ያድናቸዋል።

መዝሙር 38

የጭንቅ ሰዓት ጸሎት

የጻዊት መዝሙር፤ ለመታሰቢያ

1 አግዚአብሔር ሆይ፤ በቀጣህ አትገሥጽኝ፤
በመዓትህም አትቅጣኝ።
2 ፍላጻዎችህ ወግተውኛልና፤
እጅህም ተጭናኛለች።
3 ቅጥጥህ የተነሣ ሰውነቴ ጤና አጥቶአል፤
ከኅጢአቱም የተነሣ ዐጥንቶቼ ሰላም
የላቸውም።

37+31 ዘጸ32+35፤ ኢዩ22+22 37+32 መዝ10+8፤
11+5 37+33 ኢዩ32+33፤ መዝ34+22፤ 79+11፤
2ኢጥ29 37+34 ቀ*9፤ መዝ18+21፤ 27+14፤ 52+6፤
37+35 ኢዩ5+3 37+36 ቀ*10፤ ም412+7፤ ኢሳ41+12፤
ጸ411+9 37+37 ቀ*18፤ ዘፍ6+9፤ መዝ11+7፤ 18+25፤
ኢሳ57+1+2 37+38 ቀ*2+9፤ መዝ11+7፤ 73+19 37+39፤
መዝ3+8፤ 9+9 37+40 ዘፍ55+20፤ መዝ2+12፤ 18+48፤
20+2፤ 34+7 38+1 መዝ6+1 38+2 ኢዩ6+4
38+3 ኢዩ33+19፤ ም43+8፤ ኢሳ4+22፤ 66+14
37+37 ወይም ዘር ይጣሰታል
37+38 ወይም ትውልድ

38+1 አትገስጽኝ፤ ከቀ 1-22 ያለው ይህ
መዝሙር አግዚአብሔር የኅጢአትን ቅጣት እንዲገታ
የቀረበ የጭንቅ ጸሎት ነው፤ ጻዊት የአግዚአብሔር
ቀጣ ስለተገኘው እጅግ ዝሉአል (ቀ 1-2)፤
ሁለትንናም በስዓድ በሽታና ዐቅም በማጣት ደክሞአል
(ቀ 3-10)፤ ሥቃይ የደረሰበት ራሱ ከፈጸመው ኅጢአት
የተነሣ መሆኑንም ተረድቶአል (ቀ 3-5፤18)። ቅጣቱን
በጸጋ ተቀብሎአል፤ ኅጢአቱን ተናዞአል፤ እርዳታን

ያደርግለትና ድነትንም ይሰጠው ዘንድ ፊቱን ወደ
አግዚአብሔር መልሶአል (18፤21-22)። ይህ ጸሎት
ኅጢአትሁርተው ከፈጸመት በደል የተነሣ በገሊና ወቀባ
በሚሠቃዊት፤ በጸጸት ውስጥ በሚገኙትና ከአግዚአብሔር
ፍርድ የተነሣ ሥቃይ ውስጥ በገቡት ሁሉ ሊቀርብ
ይችላል።
38+3 ሰውነቴ ጤና አጥቶአል፤ አግዚአብሔርን
ካወቁ፤ ምስረቱንም ካገኙ በኋላ እጅግ የከፋ ኅጢአት

ጎበደሌ ውጦኛል፤
እንደ ከባድ ሽክምም ተጭኖኛል።
ከንዝህላልነቴ የተነሣ፤
ቀሱሌ ሸተተ፤ መገለም፤
ዐንገቴን ደፋሁ፤ ጉበጥሁም፤
ቀኑንም ሙሉ በትካዜ ተመላለስሁ።
ወገቤ እንደ እሳት ነዶአል፤
ሰውነቴም ጤና የለውም።
እጅግ ዝያላሁ፤ ፈጽሞም ደቅቄአለሁ፤
ከልቤም መታወክ የተነሣ
እራሴን አለሁ።
ጌታ ሆይ፤ ምኞቱ ሁሉ በፈትህ
ግልጽ ነው፤
ጭንቀቴም ከአንተ የተሰወረ
አይደለም።
ልቤ በንይል ይመታል፤ ጉልበት
ከድቶኛል፤
የዐይኔም ብርሃን ጠፍቶአል።
ከቀሱሌ የተነሣ ወዳጆቼም ባልንጀሮቼም
ሸሹኝ፤
ጎረቤቶቼም ርቀው ቆሙ።
ሕይወቴን ለማጥፋት የሚሹ ወጥመድ
ዘረጉብኝ፤
ሊጉዱኝ የሚፈልጉ ሊያጠፉኝ ዛቲ፤
ቀኑንም ሙሉ ተንኩል ይሸርባሉ።
እኔ ግን እንደማይሰማ ደንቁር፤
አፋንም መክፈት እንደማይችል ዲዳ
ሆንሁ።
በእርግጥም ጀርድ እንደማይሰማ፤
አንደበቴም መልስ መስጠት
እንደማይችል ሰው ሆንሁ።
እግዚአብሔር ሆይ፤ በተስፋ
እጠብቅሃለሁ፤
ጌታ ስምህ ሆይ፤ አንተ መልስ
ትሰጥኝለሁ።
እኔ፤ ጠላቶቼ በእኔ ላይ ደስ
አይበላቸው፤
እግራም ሲንሸራተት፤ በላይ
አይኮራራብኝ" ብያለሁና።
ልወድቅ ተቃርቤአለሁ፤

38+4 ዙኑ11+14፤
ፅዝ9+6፤
መዝ40+12፤
65+3፤ ሉቃ11+46
38+5 ቀ*11፤
ሊዮ19+17፤
መዝ69+5፤
147+3፤
ም45+23፤
12+23፤ 13+16፤
መዝ10+3
38+6
መዝ35+14፤
57+6፤ 145+14፤
146+8
38+7 ቀ*3፤
ሊዮ14+22
38+8 መዝ6+3፤6፤
22+1፤ 34+18፤
ም45+11፤ 17+22
38+9 ሊዮ3+24፤
መዝ119+20፤
143+7
38+10 ሊዮ37+11፤
መዝ6+7፤ 19+8፤
31+10፤ 88+9
38+11 ቀ*5
38+12
መዝ31+4፤
35+4፤20፤ 41+5፤
140+5፤ 141+9
38+13
መዝ115+6፤
135+17፤
ሊዮ43+8፤
ግር7+37
38+15
መዝ17+6፤
27+14
38+16 ዘፀ32+35፤
መዝ22+17
38+17 ቀ*7፤
ሊዮ6+10፤
መዝ37+24
38+18 ዘሌ26+40
38+19
መዝ18+17፤
25+19፤ 35+19
38+20 ዘፀ44+4፤

ከሥቃይም ከቶ አልተላቀቅሁም።
በደሌን እናዘነሁ፤
ጎጠአቴም አውካኛለኝ።
በርቱዎች ጠላቶቼ ብዙ ናቸው፤
ያለ ምክንያት የሚጠሉኝም ሰፍር
ቁጥር የላቸውም።
መልካሙን ስለ ተከተልሁ፤
በበን ፈንታ ከፋ የሚመልሱልኝ
ጠሉኝ።
እግዚአብሔር ሆይ፤ አትተወኝ፤
ስምህ ሆይ፤ ከእኔ አትራቅ።
ጌታዬ መድኃኔ ሆይ፤
እኔን ለመርዳት ፍጠን።

መዝሙር 39

ታላቅ እግዚአብሔር - ታናሽ ሰው
ለመዘምራን አለቃ፤ ለአዲታም፤
የዳዊት መዝሙር

እኔ፤ "በአንደበቴ እንዳልበድል፤
መንገዴን እጠብቃለሁ፤
ክፋውኝም በእኔ ዘንፍ እስካሉ ድረስ፤
ልንም በአፌ አሰግባለሁ" አልሁ።
እንደ ዲዳ ዝም አልሁ፤
ለበጎ ነገር እንኳ አፌን ዘጋሁ፤
ሆኖም ጭንቀቴ ባለ።
ልቤ በውስጤ ጋለ፤
በማሳሳትልበትም ጊዜ እሳት ነደደ፤
ከዚያም በአንደበቴ እንዲህ
ተናገርሁ፤
"እግዚአብሔር ሆይ፤ የሕይወቴን ፍጻሜ፤
የዘመኔንም ቁጥር አስታውቀኝ፤

38+20 መዝ54+5፤ 59+10፤ 119+23፤ 1ዮሐ3+12
38+21 መዝ10+1፤ 22+11፤ 27+9፤ 35+22፤ 71+12፤18፤
119+8 38+22 ዘፍ516+35፤ መዝ22+19፤ 40+13 39+1
1፡72+4፤ ሊዮ1+22፤ 6+24፤ መዝ34+13፤ 119+9፤59፤
ምሳ20+11፤ ያሐ1+26፤ 3+2 39+2 ቀ*9፤ ሊዮ31+34፤
መዝ6+3፤ 25+17፤ 31+10፤ 77+4 39+3 መዝ1+2፤
48+9፤ 77+12፤ 119+15፤ ሊዮ5+14፤ 20+9፤ 23+29፤
ሉቃ24+32 39+4 ዘፍ47+9፤ ሊዮ7+7፤ 14+2፤5

መፈጸም በሚያስከትላቸው ሁለት ውጤቶች ላይ
መዝሙረኛው አጽንዖት ያደርጋል፡ (1) መለኮታዊ
ቀጣና ፍርድ፡ እግዚአብሔር ንስሐ የገባውን አማኝ
ላንገሰጸው ሁልጊዜ ጎጠአቱን ይቅር ይለዋል፡
በደሉንም ይረሳሉታል የሚለው ትምህርት መጽሐፍ
ፍ ቅዱሳዊ አይደለም። ንስሐ የገባው ጎጠአተኛ
እንደገና የእግዚአብሔርን እንክብካቤና ቸርነት ሳያገኝ
ቀናት፤ አንዳንዴም ዓመታት ሊቈጠሩ ይችላሉ፤
ምሕረት ከተገኘ በኋላ እንኳ ጊዜአዊ የሆነ የጎጠአት
ቅጣት ለወራት ወይም ለዓመታት ሊቀጥል ይችላልና
(24ሙ 12፡9-13 እና ማብ ይመ)።
(2) የአካል ሥቃይና የአእምሮ ጭንቀት፡ ጎጠአት
በበደለኛው ላይ ከባድ ሽክምና ሥቃይ ያመጣል፤
ከከፋታችን የተነሣ 'እግዚአብሔር ብርቱ ሕመም
እንዲያውም ሞት ሊያደርስብኝ ይችላል' (ቀ* 3-10
ይመ፡ ከሐሥ 12፡21-23፤ ከ1ቆሪ 11፡29-30 ጋር
ያነጻጽሩ)።
38+21 ከእኔ አትራቅ፤ ሆን ተብሎ የተሠራ ጎጠአት
የሚያመጣው መዘዝ የእግዚአብሔርን ጎብረትና ሀልዎት

ማጣት ነው (ከ22፡19፤ 35፡22፤ 71፡12 ጋር ያነጻጽሩ)።
የእግዚአብሔርን ምሕረት ካወቁና የመንፈስ ቅዱስ
ማደሪያ መሆንን ከተለማመዱ በኋላ ሆን ብሎ ጎጠአት
መሥራት መዘዙ መራራና ጉምዝ የሕይወት ተሞክሮ
ይሆናል።
39+1 መንገዴን እጠብቃለሁ፤ ይህ መዝሙር፤
የምዕራፍ 38 ዐቢይ ሐሳብ ቀጣይ ነው፡ መዝሙረኛው
በዚህ ጊዜም የእግዚአብሔርን ከባድ ቅጣት በመቀበል
ላይ ነውና። ሥቃይን ያደረሰበት እግዚአብሔር
መሆኑን ተገንዝባለል፡ ስለዚህም "ከእጅህ ምት የተነሣ
ደክሜአለሁና" (ቀ* 10) ብሎአል፡ ምን ያህል ጊዜ
በሕይወት እንደሚኖር፤ ለምን ያህል ጊዜም እግዚአብሔር
በቀጥታ እንደሚቀጣው ለማወቅ ፈለገ። ከእግዚአብሔርና
ከምሕረቱ እንደ ተለየ እንዳይሞትም ጸለየ
(ቀ* 12-13)።
39+4 የሕይወቴን ፍጻሜ፤ ዳዊት ሕይወቱ
በምድር ላይ የቱን ያህል አጭር እንደ ሆነ ያስተውል
ዘንድ እግዚአብሔር እንዲረዳው ጸለየ (ከቀ* 11፤ 62፡9፤
144፡4፤ ከሊዮ 7፡7 ጋር ያነጻጽሩ)። ይህም የማንኛውም

አላፊ ጠፊ መሆኑንም ልረዳ።
 5 አነሆ፤ ዘመኔን በሰንዝር ለክተህ
 አስቀመጥህ፤
 ዕድሜዬም በፊትህ እንደ ኢምንት
 ነው፤
 በእርግጥ የሰው ሁሉ ሕይወት ተን
 ነው። ሴላ
 6 ሰው የጥላ ውልብታ ነው፤
 በከንቱም ይታወካል፤
 ለማን እንደሚሆን ሳያውቅ ሀብት
 ንብረት ያከማቻል።
 7 ጌታ ሆይ፤ አሁንስ ወደ ማን ልመልከት?
 ተስፋዬ በአንተ ላይ ነው።
 8 ከገጠኦቹ ሁሉ አድነኝ፤
 የሰነፍች መሣለቂያ አታድርገኝ።
 9 ይህን ያደረግህ አንተ ነህና፤
 ዝም አላለሁ፤ አፈንም አልከፍትም።
 10 ከንድህን አንግልኝ፤
 ከእጅህ ምት የተነሣ ደክሜአለሁና።
 11 ሰዎችን ስለ ንጢኦታቸው ለመቀጣት
 ትገላግባለህ፤
 ሀብታቸውንም ብል እንደ በላው
 ታደርጋለህ፤
 በእርግጥ ሰው ሁሉ ተን ብቻ ነው። ሴላ
 12 እግዚአብሔር ሆይ፤ እሱቴን ሰማ፤
 ጨከቱን አድምጥ፤
 ልቅሶዬንም ቸል አትበል፤
 በአንተ ፊት እኔ መጽተኛ ነኝና፤
 እንደ አባቶቼም እንግዳ ነኝ።
 13 ላለመመለስ ከመሰናበቱ በፊት፤
 ዳግመኛ ደስ ይለኝ ዘንድ ዐይንህን
 ከላዬ አንግህ።

መዝሙር 40

የምስጋናና የርዳታ ልመና እሎት
 40፤ 13-17 ተጓ ምብ — መዝ 70፤ 1-5
 ለመዘምራን አለቃ፡ የዳዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔርን ደጅ ጠናሁት፤
 እርሱም ዘንበል አለልኝ፤

39፥5 እ.ዋ.7፡7፤
 10፡20፤
 መዝ62፡9፤
 89፡45፤ 102፡23
 39፡6 እ.ዋ.8፡9፤
 27፡17፤
 መዝ102፡11፤
 127፡2፤
 መዝ6፡12፤
 ሉቃ12፡20፤
 ያሳ1፡11፤ 4፡14
 39፡7 መዝ9፡18፤
 25፡5
 39፡8 ዘጸ28፡37፤
 መዝ6፡4፤ 32፡1፤
 51፡1፤14፤
 69፡7፤ 79፡4፤
 አ.ሳ43፡28፤
 53፡5፤8፡10፤
 ጳጳ9፡16
 39፡9 ቀ.2፤
 መዝ38፡13፤
 አ.ሳ38፡15
 39፡10 ዘወ9፡3፤
 2ዜና21፡14፤
 ሕዝ7፡9፤ 24፡16
 39፡11 ዘጸ28፡20፤
 እ.ዋ.7፡7፤ 13፡28፤
 መዝ90፡7፤
 94፡10፤
 አ.ሳ26፡16፤
 51፡8፤ 66፡15፤
 ሕዝ5፡15፤
 ሉቃ12፡33፤
 ያሳ5፡2፤
 2ዬጥ2፡16
 39፡12
 ዘፍ23፡41፤ 47፡9፤
 ዘሌ25፡23፤
 ዘጸ14፡5፤
 27፡20፤5፤
 1ዜና29፡15፤
 መዝ17፡1፤
 ዕብ11፡13፤
 39፡13
 እ.ዋ.10፡2፤
 40፡1 መዝ6፡9፤
 31፡22፤ 34፡15፤
 37፡7፤ 116፡1፤
 145፡19
 40፡2 እ.ዋ.9፡31፤
 30፡19፤

ጨከቱንም ሰማ።
 2 ከሚውጥ ጉድጓድ፤
 ከሚያዘቅጥ ማጥ አወጣኝ፤
 እግርቼን በበለት ላይ አቀመ፤
 አካሄድንም አጸና።
 3 ስለምላካችን የሚሆን ወዳሴ፤
 አዲስ ዝማሬን በአፌ ላይ አኖረ፤
 ብዙዎች ያዩሉ፤ ይፈራሉም፤
 በእግዚአብሔር ይታመናሉ።
 4 እግዚአብሔርን መታመኛው ያደረገ፤
 ወደ ትዕቢተኞች የማይመለከት፤
 የሐሰት የማልክትን። ወደሚከተሉት
 የማያይ፤
 ሰው ብዕዕ ነው።
 5 እግዚአብሔር ስምላኬ ሆይ፤
 አንተ ያደረግኸው ድንቅ ነገር ብዙ
 ነው፤
 ለእኛ ያቀድኸውን፤
 ለዚረዝርልህ የሚችል ማንም የለም፤
 ላውራው ልናገረው ብል፤
 ስፍር ቁጥር አይኖረውም።
 6 መሥዋዕትንና ቁርባንን አልፈለግህም፤
 ጆሮቼን ግን ከፊትሁ፤
 የሚቋጠል መሥዋዕትን፤
 የገጠኦትንም መሥዋዕት አልሻህም።
 7 እኔም እንዲህ አልሁ፤ "እነሆ፤
 መጥቻለሁ፤
 ስለ እኔ በመጽሐፍ ተጽፎአልኝ፤
 8 አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ሳደርግ እሻለሁ፤
 40፡2 መዝ7፡15፤ 27፡5፤ 31፡8፤ 69፡14 40፡3
 ዘወ14፡31፤ መዝ28፡7፤ 52፡6፤ 64፡9፤ 96፡1፤ ራእ5፡9
 40፡4 ዘጸ31፡20፤ መዝ4፡2፤ 26፡1፤ 34፡8፤ 84፡12፤
 101፡5፤ 138፡6፤ ምሳ3፡34፤ 16፡5፤ አ.ሳ65፡5፤
 1ዬጥ5፡5 40፡5 ዘጸ4፡34፤ መዝ71፡15፤ 75፡1፤ 105፡5፤
 136፡4፤ 139፡17፤18 40፡6 ዘወ21፡6፤ 1ዳሙ15፡22፤
 መዝ50፡8፤ 51፡16፤ አ.ሳ1፡11፤ አር6፡20፤ ሆሴ6፡6፤
 አሞ5፡22 40፡7 እ.ዋ.19፡23፤ አር36፡2፤ 45፡1፤
 ሕዝ2፡9፤ ዘሳ5፡1 40፡8 ዘጸ6፡6፤ እ.ዋ.22፡22፤
 ማቴ26፡39፤ ሮሜ7፡22፤ ዕብ10፡5-7
 40፡4 ወይም ሐሰትን ወደሚከተሉት ተብሎ
 መተርጎም ይችላል።
 40፡6 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፡ የሰብዓ
 ሊቃናት ትር ጉም ግን፤ አካልን ግን አዘጋጅህልኝ
 ይላል።

አማኝ የጸሎት ርእስ ሊሆን ይገባል። የእግዚአብሔርና
 የቃሉ ተቀዋሚ በሆነው ክፉ ትውልድ መካከል ስንኖር፤
 የቱን ያህል ለእርሱ ታማኞች መሆናችንን ለመወሰን
 እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን የፈተና ወቅት አድርጎ
 በምድር ላይ አዋርፍ ዘመን ብቻ ሰጥቶናል። የዚህ ዓለም
 ለሆነው ነገር ራሳችንን አሳልፈን በመስጠት ዘመናችንን
 ልናሳልፍ እንችላለን፤ ወይም ፈሪህ እግዚአብሔር
 የሌላቸውን ሰዎች መንገድ ትተን እግዚአብሔር
 የሚበጅ ነው ያለውን መንገድ በመከተልና ራሳችንን
 ለእርሱ አሳልፈን በመስጠት፤ ሌሎች ይድኑ ዘንድ
 የክርስቶስን ወንጌል በመስበክ እንደ መጽተኛ በዚህ
 ዓለም መኖር እንችላለን። ሁላችንንም ዕድሜያችን
 የቱን ያህል አጭር መሆኑን እንድናስብ ያብቃን
 (90፡12)፤ ለእግዚአብሔርና ለሌሎች ያደረግነው ብቻ
 ለዘላለም ጸንቶ እንደሚኖር እንድንገነዘብም ያድርገን
 (ሉቃ 12፡20፤ ያሳ 4፡14 ይመ)።
 40፡6 መሥዋዕትንና ቁርባንን አልፈለግህም፤

መዝሙረኛው በእግዚአብሔርና በሕጉ መደረግ አለባቸው
 የተባሉት መሥዋዕትና ትእምርታዊ ሥርዐቶች በራሳቸው
 ብቃት እንደሌላቸውና በቅን ልብ ራሱን የመስጠትና የልብ
 መታዘዝም ምትክ ሊሆኑ እንደማይችሉ ተገንዝበዋል
 (1ዳሙ 15፡22፤ አ.ሳ 1፡11-17፤ አር 7፡22-23፤
 ሚካ 6፡6-8 ይመ)። የአዲስ ኪዳን አማኞችም በውሃ
 ጥምቀት፤ በጌታ ሕራት፤ በአምልኮ ተግባር ወይም
 በምስጋና መዝሙር ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ
 ባልተሰጠ ልብና ሊቃሉ መታዘዝም አሜን ባለል ልብ
 ሊሳተፉ ይችላሉ። ከእምነት የሆነ መታዘዝን ምንም
 ዐይነት የሃይማኖት ሥርዐት ሊተካው አይችልም
 (ከሮሜ 1፡5 ጋር ያነጻጽር)።
 40፡8 ፈቃድህን ሳደርግ እሻለሁ፤ ዕብ 10፡5-10
 የዚህን መዝሙር ቀ. 6-8ን ከሰብዓ ሊቃናት ትርጉም
 በመጥቀስ እያሰሰ ክርስቶስን ያመለክታል። ቀ. 6
 አሮጌው ኪዳን ብቁ እንዳልሆነ ይገልጻል፤ ቀ. 7
 ደግሞ ክርስቶስ ቢሳነትን እውን ለማድረግ ወደ ዓለም

ሕግህም በልቤ ውስጥ አለ።"
 9በታላቅ ጉባኤ ውስጥ ጽድቅን አበሠርሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ
 እንደምታውቀው፤
 ከንፈርጄን አልገጠምሁም።
 10ጽድቅህን በልቤ አልሸገግሁም፤
 ታማኝነትህን ማዳንህን
 እናገራለሁ፤
 ምሕረትህንና እውነትህን
 ከታላቅ ጉባኤ አልደበቁሁም።
 11እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህን
 አትንፈገኝ፤
 ቸርነትህና እውነትህ ዘወትር
 ይጠብቁኝ፤
 12ስፍር ቊጥር የሌለው ከፋት ከሰኛልና፤
 የጎጢአቱ ብዛት ስለ ያዘኝ ማየት
 ተስኖኛል፤
 ከራሴ ጠጉር ይልቅ በዝቶአል፤
 ልቤም ከጽቶኛል።
 13እግዚአብሔር ሆይ፤ ታድነኝ ዘንድ
 ፈቃድህ ይሁን፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔን ለመርዳት
 ፍጠን።
 14ነፍሴን ለመንጠቅ የሚፈልጉ፤
 ይፈሩ፤ ይዋረዱም፤
 ጉዳቴንም የሚሹ፤
 ተዋርደው በመጡበት ይመለሱ።
 15በእኔ ላይ፤ "እስይ! እስይ!" የሚሉ፤
 በራሳቸው እፍረት ይደንግጡ።
 16እንተን የሚፈልጉ ሁሉ ግን፤
 ሐሜት ያድርጉ፤ በአንተም ደስ
 ይበላቸው፤
 ዘወትር የአንተን ማዳን የሚወዱ፤
 "እግዚአብሔር ከፍ ከፍ ይበል"
 ይበሉ።
 17እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝ፤
 ጌታ ግን ያስብልኛል።
 እንተ ረዳቴና አዳኝ ነህ፤
 ስምላኬ ሆይ፤ አትዘግይ።

40+9 ኢሱ22+22፤
 መዝ22+25+31
 40+10
 መዝ22+22፤
 89+1
 40+11
 መዝ26+3፤ 61+7፤
 ምላ20+28፤
 ዘካ1+12
 40+12
 መዝ25+17፤
 38+4፤ 65+3፤
 69+4፤ 73+26
 40+13
 መዝ22+19፤
 38+22
 40+14
 1ሳሙ20+1፤
 እስ9+2፤
 መዝ35+4+26
 40+15
 መዝ35+21
 40+16 ዘ44+29፤
 1ዜ528+9፤
 መዝ9+2+10፤
 35+27፤ 119+2
 40+17
 መዝ18+2፤ 20+2፤
 86+1፤ 109+22፤
 119+60፤ 144+3
 41+1 ዘ814+29፤
 ኢዮ24+4፤ 25+17
 41+2 ዘ86+24፤
 ዕዝ9+9፤
 መዝ12+5፤ 32+7፤
 37+22፤ 71+20፤
 119+88፤159፤
 138+7፤ 143+11
 41+3
 2ሳሙ13+5፤
 2ኃገ1+4፤ መዝ6+6
 41+4 ዘ832+39፤
 6+2፤ 9+13፤
 51+4
 41+5 መዝ38+12
 41+6 ዘ19+16፤
 መዝ12+2፤
 101+7፤
 ምላ26+24፤
 ማቴ5+11

መዝሙር 41

የሕመምተኛና የብቸኛ ሰው ጸሎት
 ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር
 1ለድኾች የሚያስብ ሰው ምስጉን ነው፤
 እርሱንም እግዚአብሔር በከፉ ቀን
 ይታደገዋል።
 2እግዚአብሔር ይጠብቀዋል፤ በሕይወትም
 ያኖረዋል፤
 በምድርም ላይ ይባርከዋል፤
 ለጠላቶቹም ምኞትም አሳልፎ
 አይሰጠውም።
 3ታሞ ባለበት ዐላጋ ላይ እግዚአብሔር
 ይንከባከበዋል፤
 በበሽታውም ጊዜ መኝታውን
 ያነጥፍለታል።
 4እኔም፤ "እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረት
 አንተን በድያለሁ ነፍሴን
 ፈውሳት" አለሁ።
 5ጠላቶቹ በከፋት በመናገር፤
 "የሚሞተው መቼ ነው? ስሙስ
 የሚደመሰሰው ምን ቀን ነው?"
 ይላሉ።
 6እጠይቀኝ የሚመጣ ቢኖር፤
 በልቡ ስድብ እያጠራቀመ፤
 ከዐንገት በላይ ይናገራል፤
 ወጥቶም ወሬ ይነዛል።
 7ጠላቶቹ ሁሉ ግንባር ፈጥረው
 ይንሸካሸኩብኛል፤
 እንዲህ እያሉም፤
 የከፋ ነገር በላይ ያውጠነጥናሉ፤
 8"ከፉ ደዌ ይዞታል፤
 ከእንግዲህም ከተኛበት አይነሣም።"
 9እንጀራዬን ተካፍሎኝ የበላ፤
 የምተማመንበትም የቅርብ ወዳጄ፤
 በእኔ ላይ ተረከዙን አነሣ።
 41+7 መዝ71+10 41+8 2ኃገ1+4 41+9 ዘ፡30+23፤
 2ሳሙ15+12፤ ኢዮ19+14፤19፤ መዝ55+20፤ 89+34፤
 ማቴ26+23፤ ሉቃ22+21፤ ዮሐ13+18

መምጣቱን ያመለክታል (ከሉቃ 24+27፤ ከዮሐ 5+46 ጋር ያነጻጽሩ)። በሰማይ ላለው ላባት መታዘዙና ጽድቅን ጋር ያገጽጽ። 8-10 ላይ አጽንዖት ተሰጥቶአቸዋል (ከፊል 2+5-8 ጋር ያነጻጽሩ)። ኢየሱስ በዚህ ምድር ሲኖር የሕይወት ዘመኑ ሁሉ ዐላማ፤ "እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማድረግ መጥቻለሁ" (ዕብ 10+9) የሚል ነው። ቅዱሳን ለመሆን የቻልነው ክርስቶስ ለሞት አልፎ እስከሰጥ ድረስ በመታዘዙ ነው (ዕብ 10+9)፤ ይኸውም የእግዚአብሔር ሕግ በላባትን እንዲቀረጽ ነው (ዕብ 10+16)። ስለዚህ እያንዳንዱ አማኝ "እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማድረግ መጥቻለሁ" በማለት (ዕብ 10+9) እነዚህን የክርስቶስ ቃሎች በሕይወቱ ማጽናት አለበት። 40+8 ሕግህም በልቤ ውስጥ አለ፤ እግዚአብሔር የሚፈቅደው ትእዛዝ ፈጽሞት የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመከተል ደስ የሚያሰኘውን ልብ ሲሆን፤ ይኸው ደስታ የሚገለጸውም የእግዚአብሔርን ቃል በልብ ውስጥ ለመስወር በሚደረገው ጥረት ነው (ከ119+11፤ ከዮሐ 15+7 ጋር ያነጻጽሩ)።

41+1 ለድኾች የሚያስብ ሰው ምስጉን ነው፤ እግዚአብሔር ለደካሞችና ረዳት ለሌላቸው በእጅጉ ያስበል። ለተቸገሩት በፍቅር ቸርነትን የሚያደርጉትንም ይባርክቸዋል። ከቀ 1-3 ያለው ክፍል በማቴ 5፤7 "ምሕረት የሚያደርጉ ብዕሩን ናቸው፤ ምሕረትን ያገኛሉና" የሚለውን መርሕ በግልጽ ያሳያል። የእግዚአብሔርን ቸርታ ለተቸገሩት የምናካፍል ከሆነ፤ በተቸገሩን ጊዜ እግዚአብሔር እንደሚታደግን (ቀ 1)፤ ከጉዳት እንደሚጠብቀን (ቀ 2)፤ ሕይወታችንንም እንደሚባርክ (ቀ 2)፤ የሰይጣንንና የጠላቶቻችንን ጎይል እንደሚደመሰስ (ቀ 2)፤ ስንታመም ሀልዎቱንና ፈውሱን እንደሚሰጠን በሙሉ ልብ በመተማመን መጸለይ እንችላለን (ቀ 3 ይመ። ከ72+24፤12፤ ከዘዳ 15፤7-11፤ ከምሳ 29፤14፤ ከኢሳ 11+4 ከኤር 22፤16 ጋር ያነጻጽሩ፤ ማቴ 6፤30 እና ማብ ደመ)። 41+9 በእኔ ላይ ተረከዙን አነሣ፤ ጌታ ኢየሱስ የቅርብ ተከታይ የነበረው የአስቆርቱ ይሁዳ አሳልፎ በሰጠው ጊዜ፤ ይህን ጥቅስ ስለ ራሱ የተነገረ በማድረግ

¹⁰ እግዚአብሔር ሆይ እንተ ግን ምሕረት አድርግልኝ
የእጃቸውን እንድከፍላቸው አስነሣኝ።
¹¹ ጠላቱ በላይ ድል አላገኘምና
እንደ ወደድኸኝ በዚህ አወቅሁ።
¹² ስለ ጭንቀቱ ደግሬህ ይዘኸኝልኝ
በፊትህም ለዘላለም ታናረኛለህ።
¹³ የእስራኤል ስምላክ እግዚአብሔር
ከዘላለም እስከ ዘላለም የተባረከ
ይሁንኝ አሜን፤ አሜን።

ሁለተኛ መጽሐፍ
ከመዝሙር 42—72

መዝሙር 42^ሐ

በሰደት ላይ ያለ ሌዋዊ ልቅሶ
ለመዘምራን አለቃ፣ የቆሬ ልጆች ትምህርት።
¹ ሞላ የምንጭ ውሃ እንደምትናፍቅ፤
ስምላክ ሆይ ነፍሴም እንዲሁ
አንተን ትናፍቃለች።
² ነፍሴ አምላክን ሕይወ አምላክን
ተጠማችኝ
መቼ ደርሼ ነው የአምላክን ፊት
የማየው?
³ ሰዎች ቀኑን ሙሉ
“ስምላክህ የት አለ?” ባሉኝ ቍጥር፤
እንባዩ ቀንና ሌሊት
ምግብ ሆነኝ።
⁴ ነፍሴ በውስጤ እየፈሰሰች
እነዚህን ነገሮች አስታወስሁኝ፤
ታላቅ ሕዝብ ወደ ስግዚአብሔር ቤት
እየመራሁኝ
በእልልታና በምስጋና መዝሙር፤
በአለላፍ ሕዝብ መካከል፤

41+10 ቀ*4:
24+33+39:
መዝ3+3: 9+13
41+11 ዙ*14+8:
መዝ25+2
41+12 ሊዮ4+7:
መዝ18+35:
21+6: 25+21:
37+17: 61+7:
63+8
41+13
ዘፍ24+27:
መዝ72+18:19:
89+52: 106+48
42+1 ዘፍ10+7:
ሊዮ19+27:
መዝ18+33:
119+131:
ሊል1+20
42+2 ሊሳ3+10:
14+14+39:
መዝ43+4: 63+1:
84+7: 143+6:
ግቴ16+16:
ሮጝ9+26
42+3 ቀ*10:
ሊዮ3+24:
መዝ79+10:
115+2:
ሊል2+17:
ግዜ7+10
42+4 ሊሳ6+5:
14+14+15:
ዕዝ3+13:
መዝ35+18:
55+14: 95+2:
100+4: 109+30:
122+1: 147+7:
ሊሳ2+2: 30+29:
ዮፍ2+9

42+5 ሊዮ20+2:
መዝ9+1: 18+46:
25+5: 38+6:
71+14: 77+3:
ሰቆ3+20:

እንደት ከሕዝቡ ጋር እሄድ እንደ
ነበር ትዝ አለኝ።
⁵ ነፍሴ ሆይ ለምን ትተክገርያለሽ?
ለምን በውስጤ ትታወክያለሽ?
ተስፋሽን በስምላክ ላይ አድረግኝ
አዳኝና ስምላክን
ገና አመሰግንዋለሁና።
ነፍሴ በውስጤ ተክላለች፤
ስለዚህ በዮርዳኖስ ምድር፤
በአርሞንኤም ከፍታ፤
በሚዛር ተራራ አስጠሃለሁ።
ገሰፏቱህ ማስገምገም
እንዲሁ ጥልቅ ሌላውን ጥልቅ
ይጣራል፤
ማዕበልህና ሞገድህ ሁሉ፤
ሙሉ በሙሉ አጥለቀለቀኝ።
⁶ እግዚአብሔር ምሕረቱን በቀን ያዝዛልኝ
ዝግሬውም በሌሊት በእኔ ዘንድ አለ፤
ይህም ለሕይወቴ አምላክ
የማቀርበው ጸሎት ነው።
እግዚአብሔር ዐለቱን፤
“ለምን ረሳኸኝ?”
ጠላትስ እያስጨነቀኝ፤
ለምን በሐዘን እመላለሳለሁ?”
እለዋለሁ።
¹⁰ ጠላቶቼ ቀኑን ሙሉ፤
“ስምላክህ የት አለ?” እያሉ፤
በነገር ጠዘጠዙኝ፤
ዐጥንቴም ደቀቀ።

42+5 ግቴ26+38 42+6 ቀ*11: ዘፍ13+10:
ዙ*13+29: ዘፍ3+8: 44+8: መዝ43+5: 63+6:
77+11 42+7 ዘፍ1+2: 7+11: መዝ69+2: ዮፍ2+3
42+8 መዝ16+7: 57+3: 77+6: 133+3: መዝ5+18:
8+15 42+9 ሊዮ20+19: መዝ9+13: 10+11: 18+31:
35+14: 43+2: 106+42 42+10 ቀ*3: ዘፍ32+27:
መዝ6+2: 44+16: 89+51: 102+8: 119+42

ም42 በብዙ የዕብራይስጥ ቅጂ መዝሙር 42 እና
43 እንደ መዝሙር ነው።

ጠቀሰው (ማቴ 26+14-16:20-25፤ ዮሐ 13+18 ይመጣ።
ሉቃ 22+3 እና ማጠ ይመጣ)።
42+1 ይህ መዝሙር የቆሬ ልጆች መዝሙር
ነው፤ የቆሬ ልጆች የሊዋውያን ቤተ ሰብ መዘምራን
ናቸው (ከ2ዜና 20+19 ጋር ያገጽጽ)።
42+2 ነፍሴ አምላክን ... ተጠማች፤ ውሃ
ለሕይወታችን አስፈላጊ እንደ ሆነ ሁሉ፤ እግዚአብሔርና
ሀልዎቱም ሕይወትን ለማርከትና ሙሉ ለማድረግ እጅግ
አስፈላጊዎች ናቸው። እውነተኛ አማኞች እግዚአብሔርንና
ጸጋውን፤ በሕይወታቸውም በረከቱንና ታምራቱን
ይጠማሉ። (1) እግዚአብሔርን መሻት አለመጠማት
መንፈሳዊ ሞትን መሞት ነው፤ ስለዚህ ለእግዚአብሔር
ያለን መሻታችንን የሚቀንሱበን ነገር ማስወገድ
አለብን። የዚህ ግልም ጉዳይ አንቆ እንዳያበቀረን መጠ
ንቀቅ ያስፈልጋል፤ ምድራዊ የሆነን ነገር ከማሳደድ፤
እግዚአብሔርን እንዳንጠማና እንዳንፈልግ ከሚያደርግ
የእግዚአብሔርንም ፊት በጸሎት እንዳንፈልግ ከሚያደርግ
ነገር መራቅ ያስፈልገናል (ማር 4+19)።
(2) ስለ እግዚአብሔር ሀልዎት ያለን ናፍቆት
በይበልጥ እንዲጠነክር፤ ስለ መንፈስ ቅዱስ ያለን ፍቅር
ይበልጥ እንዳይዛልን በድርቅ ጊዜ፤ “ሞላ የምንጭ”

ውሃ እንደምትናፍቅ” (ቀ 1፤ ማቴ 5+6፤ 6+33 እና
ማጠ ይመጣ)፤ የክርስቶስ መንግሥትና ጽድቅ ሙሉ
በሙሉ ተገልጦ የማየት ናፍቆታችን ጥልቅ እንዲሆንና
ከልብ በሆነ መጠማት ቀንና ሌሊት በመጮህ መጽለይ
አለብን።
42+6 ነፍሴ በውስጤ ተክላለች፤ ከእግዚአብሔር
ጋር ለመገናኘት ናፍቆት ያላቸውና የሀልዎቱን መገለጥ
በሕይወታቸው በይበልጥ ለመለማመድ ጥማት ያላቸው
ክርስቲያኖች የጸሎት መልሳቸውን ወዲያውኑ ሳያገኙ
ይችላሉ። ይሁን እንጂ ታማኝ የሆነው አማኝ
እግዚአብሔርን በመጠማትና እርሱንም በመሻት
ሊገፋበት ይገባዋል። ሙሉ በረከቱን ሳያገኙ ተደላፊው
ከሚቀመጡት ይልቅ ጽድቅን የሚረቡትንና የሚጠ
ሙትን እንደሚበርክ እግዚአብሔር ተስፋ ሰጥቶአል
(ማቴ 5+6)። እግዚአብሔር ዝም በሚልበት ጊዜ
እግዚአብሔርን ለማወቅና የመንፈስ ቅዱስን ሙላት
ለማግኘት ተስተሰረ ልብ መሻታችንን መቀጠል አለብን
(ከሆሴ 6+1-3፤ ከሐሥ 2+38-39፤ ከኤፌ 4+11-13
ጋር ያገጽጽ)። ተስፋ መቀረጥ የለብንም፤ ይልቁንስ
ተስፋችንን በእግዚአብሔር ላይ መጣልና በማያቋርጥ
ፍቅሩ መተማመን ይገባናል (ቀ 8-11)።

ኃይሉ ሆይ፤ ለምን ትተክገርዋለሽ?
 ለምንሰ በውስጡ ትታወክዋለሽ?
 ተስፋሽን በእምሳክ ላይ አድርጊ፤
 አዳኝህን ስምሳክን፤
 ገና አመሰግንዋለሁ።

መዝሙር 43^ኛ

በስደት ላይ ያለ ሊዋዊ ልቅለ
 ስምሳክ ሆይ፤ ፍረድልኝ፤
 ከጽድቅ ከራቀ ሕዝብ ጋር
 ተሟገትልኝ፤
 ከአታላቶችና ከክፉዎች ሰዎችም
 አድነኝ።
 ስምሳክ ሆይ፤ አንተ ብርታቴ ነህና፤
 ለምን ተውሽኝ?
 ጠላትሰ እያሰጠኝቀኝ፤
 ለምን በሐዘን እመላለሳለሁ?
 ብርሃንህንና አውነትህን ላክ፤
 እነርሱ ይምኑኝ፤
 ወደ ተቀደሰው ተራራሆ፤
 ወደ ማደሪያህ ያድርሱኝ።
 ጎእኔም ወደ ስግዚአብሔር መሠዊድ አቀናለሁ፤
 ፍጹም ደስታዬ ወደ ሆኑው ስምሳክ
 እሄዳለሁ፤
 ስግዚአብሔር ስምሳክ ሆይ፤
 በበገና አመሰግንዋለሁ።
 ኃይሉ ሆይ፤ ለምን ትተክገርዋለሽ?
 ለምንሰ በውስጡ ትታወክዋለሽ?
 ተስፋሽን በእምሳክ ላይ አድርጊ፤
 አዳኝህን ስምሳክን፤
 ገና አመሰግንዋለሁ።

መዝሙር 44

ብሔራዊ ሰቆቃ
 ለመዘምራት አለቃ፤ የቆሬ ልጆች ትምህርት።
 ስምሳክ ሆይ፤ በጆሮአችን ሰምተናል፤
 አባቶቻችን በቀድሞ ዘመን፤
 እነርሱ በነበሩበት ዘመን፤
 ያደረግኸውን ነግረውናል።
 ሕዝቦችን በእጅህ አሳደህ አወጣሃቸው፤
 አባቶቻችንን ግን ተከልሃቸው፤
 ሕዝቦችን አደቀቅህ፤
 አባቶቻችንን ግን ነጻ አወጣሃቸው።
 ንግድራቱን የወረሱት በሰይፋቸው
 አልነበረም፤
 ድልንም የተገናኝፉት በክንዳቸው
 አይደለም፤
 አንተ ወደሃቸዋልና ቀኝ እጅህ፤

42+11 4^ኛ5፤
 መዝ43+5
 43+1 መዝ46+31፤
 መዝ25+20፤
 36+3፤ 109+2
 43+2
 መዝ35+14፤
 42+9፤ 44+9፤
 74+1፤ 88+14፤
 89+38
 43+3
 240+15+25፤
 መዝ2+6፤ 25+5፤
 26+3፤ 27+1
 43+4 ዘዓ4+21፤
 መዝ16+3፤ 21+6፤
 26+6፤ 42+2፤
 84+3
 43+5 መዝ42+6
 44+1 ዘዳ32+7፤
 መዝ6+13፤
 240+7+22፤
 116+17+20፤
 ኢዮ37+23፤
 ኤር26+11
 44+2 ዘወ15+17፤
 ኢሉ3+10፤
 መዝ4+23፤
 216+14+13፤
 መዝ80+9፤
 ኢላ60+21፤
 ኤር32+23፤
 ሐሥ7+45
 44+3 ዘወ15+16፤
 ዘዳ4+37፤
 ኢሉ24+12፤
 መዝ77+15፤
 78+54፤ 79+11፤
 89+10+15፤
 98+1፤
 ኢላ40+10፤
 52+10፤ 63+5

44+4 መዝ5+2፤
 21+5፤ 24+7
 44+5 ኢሉ23+5፤
 መዝ60+12፤
 108+13
 44+6 ዘዳ48+22፤
 ሆሌ1+7
 44+7 ዘዳ20+4፤
 ኢዮ8+22
 44+8
 መዝ30+12፤
 34+2፤ 52+1፤
 146+1+31፤
 246+10+17
 44+9 ዘዳ8+3፤
 31+17፤
 ኢሉ7+12፤
 መዝ43+2፤
 107+39፤
 108+11፤
 ኢላ5+15

ከንድህና የፈትህ ብርሃን ይህን
 አደረግ።
 ስግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ንጉሤ ነህ፤
 ያዕቆብም ድል እንዲያደርግ
 የወሰንህ አንተ ነህ።
 ስለአንተ ጠላቶቻችን በመጡበት እንዲመለሱ
 እናደርጋለን፤
 በስምህም ባላጋራዎቻችንን
 ከእግራችን በታች እንረግጣለን።
 ስለቀስቴ አልተማመንም፤
 ሰይፌም አያስጥሰኝም።
 ለአንተ ግን በጠላቶቻችን ላይ ድልን
 ትሰጠናለህ፤
 ባላንጣዎቻችንንም ታሳፍራለህ።
 ስወድር በስግዚአብሔር እንመክላለን፤
 ስምህንም ለዘላለም እንወድሳለን።
 ሌላ
 ለሁኑ ግን እነሆ ትተክናል፤
 አሳፍረኸኛልም፤
 ከሰራዊታችንም ጋር አትወጣም።
 ስግዚአብሔር ፊት እንድናፈገፍግ አደረግኸን፤
 ባላንጣዎቻችንም ዘረፉን።
 እንደሚታረዱ በጎች አደረግኸን፤
 በሕዝቦችም መካከል በተንሸን።
 ሕዝብህን በርካቱ ዋጋ በጥኸው፤
 ከሽያጭም ያገኘኸው ትርፍ የለም።
 ለጎረቤቶቻችን ስድብ፤
 በዙሪያችን ላሉትም መሣቂያና
 መዘበቻ አደረግኸን።
 ስለሕዝቦች ዘንድ መተረቻ፤
 በሰዎች መካከል በንቀት ራስ
 መነቅነቂያ አደረግኸን።
 ውርድቱ ቀኑን ሙሉ በፊቴ ነው፤
 ፊቴም ዕፍረትን ተከናንቦአል።
 ይህም ከሚዘልፍና ከሚያሳግጥ ሰው
 ድምፅ የተነሣ፤
 ከጠላትና ከተበቃይ ሁኔታ የተነሣ
 ነው።
 44+10 ዘሌ26+17፤ መዝ2+14 44+11 4^ኛ22፤
 ዘሌ 26+33፤ መዝ9+11፤ ኤር12+3፤ ሕዝ6+8፤ ዘዘ2+6
 44+12 ዘዳ32+30፤ ኢላ50+1፤ 52+3፤
 ኤር15+13 44+13 ዘዳ28+37፤ 216+29+8፤ መዝ79+4፤
 80+6፤ 89+41፤ ኢላ30+3፤ ኤር25+9፤ 42+18፤ 44+8፤
 ሕዝ23+32፤ ሚክ2+6 44+14 1579+7፤ 25119+21
 44+15 ዘዳ30+23፤ 216+32+21፤ መዝ34+5፤ 35+26
 44+16 140+18+25፤ መዝ10+13፤ 42+10፤ 55+3፤
 74+10፤ ኤር11+31፤ ሮሜ12+19
 443 በብዙ የዕብራይስጥ ቅጂች መዝሙር 42 እና
 43 አንድ መዝሙር ነው።
 44 ርእሷ የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም የመዝሙርን
 ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።
 44+4 የሰብሳቢ ሊቃናት ትርጉም የሰርሰቱ ቅጂ
 ንጉሤ ነህ፤ አምላክም ነህ ይላሉ፤ ዕብራይስጡ
 ደግሞ፤ ንጉሤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ይላል።

44+9 ትተኸኛል፤ የእግዚአብሔር ሰዎች
 የሚሠቃዩትና የሚሸንፉት እግዚአብሔር ስለተዋቸው
 መሆኑን መዝሙርኛው ያምናል (ቀ 9-16)። ገንዳህ
 ለመተዋቸው በቂ የሆነ የጎጠኝነት ሰበብ ለማየት
 ባለመቻሉት ሕዝቡም ለእግዚአብሔርና ለከጸኑ ታማኝ
 በመሆን ጸንተው ስለሚያያቸው (ቀ 17-19)፤
 መዝሙርኛው ግራ ተጋብቶአል። መዝሙርኛው

የሚያንጸባርው የእግዚአብሔርን ልጆች ተዋክሮ ነው፤
 እንደዚህ ያሉት የእግዚአብሔር ልጆች የእግዚአብሔር
 ሀልዎት ከእነርሱ የራቀ በሚመስልበት ጊዜ እንደ እዮብ
 አውነተኛና ያለነቀፋ ቢሆኑም እንኳ በታላቅ መከራና
 በከባድ ፈተና ውስጥ ያልፋሉ ለእንደዚህ ዐይነቱ
 ተዋክሮ በቀ 22 ላይ መፍትሄ ተሰጥቶአል (ቀጥሎ
 ያለውን ማብ ይመ)።

17 አንተን ሳንረሳ፤
 ለኪዳንህም ታማኝነታችንን
 ሳናናድል፤
 ይህ ሁሉ ደረሰብን።
 18 ልባችን ወደ ጎሳ አላለም፤
 እግራችንም ከመንገድህ አልወጣም።
 19 እንተ ግን ተኩሳዎች በሚውሉበት ቦታ
 ሰባብረህ ጣልኸን፤
 በሞት ጥላም ሸፈንኸን።
 20 የከምባካችንን ሰም ረሰተን፤
 እጃችንንም ወደ ባዕድ አምላክ
 ዘርግተን ቢሆን ኖሮ፤
 21 በገዢነቱ ይህን ማወቅ ይሳነዋልን?
 እርሱ ልብ የሰወረውን የሚረዳ
 ነውና።
 22 ይሁን እንጂ ቀኑን ሙሉ ስለ
 አንተ ሞትን እንጋፈጣለን፤
 እንደሚታረዱ በነችም ተቈጥረናል።
 23 ኋላ ሆይ፤ ንቃ! ለምንስ ትተኛለህ?
 ተነሥ፤ ለዘላለምም አትጣለን።
 24 ፊትህን ለምን ትሰውራለህ?
 መከራችንንና መጠቃታችንን ለምን
 ትረሳለህ?
 25 ነፍሳችን ዐፈር ውስጥ ሰጥማለች፤
 ሆኖችንም ከምድር ጋር
 ተጣብቆአል።
 26 ተነሥና እርዳን!
 ስለ ምሕረትህ ስትል ተቤዝን።

44+17 ዘፋ፤12፤
 32፤18፤
 መዝ119፤16፤61፤
 153፤176፤
 ምሳ3፤1
 44+18
 መዝ119፤51፤157
 44+19
 2ዜ5፤14፤13፤
 ኢዮ3፤5፤ 30፤29፤
 መዝ51፤8፤
 ኢሳ34፤13
 44+20 ዘዐ20፤3፤
 ዘፋ32፤18፤
 መሳ3፤7፤
 ኢሳ43፤12፤
 ኢር5፤19
 44+21
 1ሳሙ16፤7፤
 1378፤39፤
 ምሳ15፤11፤
 ኤር12፤3፤ 17፤10
 44+22 ቀ11፤
 ኢሳ53፤7፤
 ኤር11፤19፤
 12፤3፤ ሮሜ28፤36
 44+23 መዝ7፤6፤
 59፤5፤ 74፤11
 77፤7፤ 78፤65
 44+24 ዘፋ26፤7፤
 32፤20፤
 መዝ13፤1፤
 ሰፋ5፤20
 44+25
 መዝ119፤25
 44+26
 ዘኁ10፤35፤
 መዝ6፤4፤ 12፤5፤
 26፤11፤ 102፤13
 45 ርሰስ ማሕ1፤1
 45+2 መዝ21፤6፤

የንቅሣዊ ሰርግ መዝሙር

ለመዘምራን ሕለቃ፤ ጓበጽጌረዳቃ ዜማ፤
 የቆሬ ልጆች ትምህርት፤ የፍቅር መዝሙር፤
 1 ሌቤ መልካም ሐሳብ አፈለቀ፤
 የተቀናህትን ቅኔ ለንጉሥ
 አስማለሁ፤
 እንደቡቴም እንደ ባለ ሙያ ጸሐፊ
 ብርዕ ነው።
 2 አንተ ከሰዎች ሁሉ ይልቅ ውብ ነህ፤
 ከንፈሮችህም የጸጋ ቃል
 ያፈልቃለሁ፤
 ስለዚህ በገዢነቱ ለዘላለም
 ባርኮሃል።
 3 ነገዳል ሆይ፤ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ፤
 ግርማ ሞገስንም ተላበስ።
 4 ስለ እውነት ስለ ትሕትና ስለ ጽድቅ፤
 ሞገስን ተገናኝቷልህ በድል
 አድራጊነት ገሥግሥ፤
 ቀኝ እጅህም ድንቅ ተግባር ታሳይ።
 5 የሾሉ ፍላጻዎችህ በንጉሥ ጠላቶች ልብ
 ሰጥላቸዋል፤
 ሕዝቦችም ከእግርህ በታች
 ይወድቃሉ።
 6 እምባክ ሆይ፤ ዙፋንህ ከዘላለም እስከ
 45+2 ሉቃ4፤22 45+3 ዘፋ32፤41፤ 2ሳሙ1፤19፤
 ኢዮ40፤10፤ መዝ21፤5፤ 149፤6፤ ራእ1፤16፤ 43፤4
 ዘፋ4፤34፤ መዝ21፤8፤ 65፤5፤ 66፤3፤ ሰር2፤3፤ ራእ6፤2
 45+5 ዘኁ24፤8፤ ዘፋ32፤23፤ መዝ9፤13፤ 92፤9
 45+6 ዘፋ21፤33፤ ሰፋ5፤19
 45 ርሰስ የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም
 የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።

44+22 ቀኑን ሙሉ ስለ አንተ ሞትን
 እንጋፈጣለን፤ ጠላት በሆነው ዓለም ውስጥ ለእርሱ
 ታማኝ በመሆን እንተት በሚገታቸው፤ በእግዚአብሔር
 ታማኝ ሰዎች ላይ አንጻንድ ሥቃይ ሊደርስ እንደሚችል
 መንፈስ ቅዱስ ግልጽ ያደርጋል። ሐዋርያው ጳውሎስ
 ከነላም ክፍት ጋር ለመተባበር አንሻም ብለው፤ ከክርስቶስ
 ጋር ያላቸውን አንድነት ባጸኑት ሁሉ ላይ ሕዘን፤
 ስደትና ሥቃይ እንደሚደርስባቸው ለማስተማር ይህን
 ጥቅስ ጠቅሰዋል። ከዚሁም ጋር ተያይዞ የእግዚአብሔር
 ሰዎች በኢየሱስ ክርስቶስ ድልን እንደሚያገኙ
 መተማመኛ ተሰጥቶአቸዋል፤ ይኸውም ምንም ዓይነት
 ጠላት ከእግዚአብሔር ፍቅር እንደማይለያቸው በማወቅ
 ነው (ሮሜ 8፤17፤36 እና ማብራሪያዎቹን ይመ)።
 45+6 አምላክ ሆይ፤ ዙፋንህ ከዘላለም እስከ ዘላለም
 ይኖራል። ቀ 6-7 የመጨረሻ ፍጻሜውን ያገኘው በኢየሱስ
 ክርስቶስ ነው። የዕብራውያን ጽሑፊ ክርስቶስን ከፍ ከፍ
 ለማድረግ፤ ልዕልናውን፤ ሥልጣኑንና ባሕርይውን
 ለማሳየት ሲል እነዚህን ጥቅሶች ተጠቅሞአል (ዕብ 1፤8)።
 (1) የክርስቶስ መንግሥት፤ “ከዘላለም እስከ ዘላለም”
 ይሆናል (ራእ 1፤6)። በቀ 6 ላይ መሲሐዊው ንጉሥ
 “አምላክ” ተብሎአል፤ በቀ 7 ላይም “አምላክህ”
 በመባል ከአብ ተለይቶ ተመልክቶአል። በአዲስ ዚግን
 ላይ ይህ ልዩነት እንደ ተጠበቀ ሆኖ ክርስቶስና አብ
 ሁለቱም መለኮት መሆናቸው ተገልጿል።
 (2) በዚህ መዝሙር ላይ አስፈላጊ የሆነው የክርስቶስ

ባሕርይ ሰውኛ በሆነ አገላለጽ ማለትም በፍቅርና በጥላቻ
 ተመልክቶአል። (ሀ) የመንግሥቱ ባሕርይ በመሆኑ
 ጽድቅን ይወዳል፤ ሐሌት የሚያደርገው የአባቱን ፈቃድ
 በመፈጸም በመሆኑም (ዕብ 10፤7)፤ በየትኛውም ዐይነት
 መልኩ የሚገለጠውን ጽድቅ በጽኑ ይወዳል (ከኤፌ 5፤26፤
 ከዕብ 13፤12 ጋር ያንጻጽሩ)። (ለ) ጽድቅን በወደደበት
 መጠን ርኩሳትን ይጠላል። ይህንም ያሳየው ክፉውን
 ለማጽደቅና ሕዝቡንም ከገጠኢነታቸው ለማጽን በመስቀል
 ላይ በመሞት ነው (ማቴ 1፤21)፤ በምድር ላይ በነበረበት
 ጊዜ የተለያዩ ኅጢአት ፊት ለፊት አጋጠመው፤
 ይኸውም ክፉ ትውልድ (ማቴ 12፤39)፤ ርኩሳ የሆነው
 ሰይጣናዊ ግዛት (ማር 1፤34-39)፤ በእግዚአብሔር
 ሕዝብ ዘንድ ያለ ፈሪሳዊነት ነው (ማቴ 23)። ጌታ
 በዚህ ዘመን መጨረሻ በምድር ላይ ጽድቅን ለማንገሥ
 ተመልሶ ይመጣል (ራእ19፤22)።
 (3) ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅን ወድዶ ክፉትን
 በመጥላቱ፤ እግዚአብሔር እርሱን በመቀባት ከሁሉ
 በላይ አደረገው። ይህም ቅባት በእግዚአብሔር የተሰጠ
 ውን ክብር ባርክትና ሥልጣን ያመለክታል። “የደስታ
 ዘይት” የሚለው ሐረግ በመንፈስ ቅዱስ ከመቀባቱ ጋር
 በቀጥታ የተገናኘ ነው (ማቴ 3፤16-17፤ ዝላ 5፤22-23፤
 ዕብ 1፤9 እና ማብ ይመ)።
 (4) እንደዚሁም በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ መንፈስ
 ቅዱስ አብዝቶ የሚወርደው ክርስቶስ ጽድቅን ከልብ
 እንደወደደ ሁሉ እነርሱም ይህን ሲካፈሉና ባሕርያቸው

ዘላለም ይኖራል፤
 የመንግሥትህ በትር የቅንነት በትር
 ናት።
 ጽድቅን ወደድህ፤ ሀመሃን ጠላህ፤
 ስለዚህ ስንዚላብሎ ከምሳከህ፤
 ከጓደኞችህ ይልቅ አንተን የደሰታ
 ዘይት ቀባህ።
 ልብሰህ ሁሉ በክርቤ፤ በአደሰና በዋንጽት
 መዐዛ ያውዳል፤
 በዝሚን ጥርስ ከተዋቡ ቤተ
 መንግሥቶችም፤
 የበገናና የመሰንቅ ድምፅ ደስ
 ያሰኝሃል።
 ቅኩስበሩት ሴቶችህ መካከል የነገሥታት
 ሴቶች ልጆች ይገኛሉ፤
 ንግሥቲቱም በአፈር ወርቅ አጊጣ
 በቀኝህ ቆማለች።
 ልጄ ሆይ፤ አድምጪ፤ አስተዉይ፤
 ጆርሽንም አዘንብይ፤
 ሕዝብሽንና የአባትሽን ቤት እርሼ።
 ንጉሥ በውበትሽ ተማርቶአል፤
 ጌታሽ ነውና አክብረው።
 የጦርስ ሴት ልጅ እጅ መንሻ ይዛ
 ትመጣለች፤
 ሀብታሞችም ደጅ ይጠነሻል።
 የንጉሥ ልጅ ከላይ እስከ ታች ተሸልማ
 እልፍጅ ውስጥ አለች፤
 ልብሷም ወርቅ ዘቦ ነው።
 በጥልፍ ሥራ ባጌጠ ልብስ ወደ ንጉሥ
 ትወስዳለች፤
 ደናግል ጓደኞቿም ተከትለዋት፤
 ወደ አንተ ይመጣሉ።
 በደስቃና በሐሕት ወደ ውስጥ
 ይመሯችዋል፤
 ወደ ንጉሡም ቤተ መንግሥት
 ይገባሉ።
 ወንዶች ልጆችህ በአባቶችህ እግር

45+7 መዝ212፤
 11+5፤ 23+5፤
 33+5፤ ኢላ45+1፤
 61+1፤ ዘላ4+14፤
 ልብ18-9
 45+8 ዘላ37+25፤
 ዘላ30+24፤
 ዘላ24+6፤
 15722+39፤
 መዝ144+9፤
 150+4፤
 ምላ27+9፤
 መሐ1፤3፤ 4+10፤
 ኢላ38+20፤ኦሐ
 19+39
 45+9 ዘላ10+29፤
 1572+19፤
 መሐ6+8፤
 ኢላ62+5
 45+10
 ሩት1+11፤16፤
 ኤር5፤1
 45+11 እስ1፤11፤
 ሰቆ2፤15፤
 ኤራ5፤33፤
 1ኦ፤43፤6
 45+12
 ኢላ19+29፤
 1579፤16፤
 2ዜላ9፤24
 45+13 ዘላ39+3፤
 ኢላ61+10
 45+14 መላ5+30፤
 እስ2፤15፤
 መሐ1+3
 45+15 እስ8+17
 45+16
 1ላሙ2+8፤
 መዝ68+27፤
 113+8
 45+17 ዘላ3፤15፤
 መዝ21+4፤
 33+11፤ 119+90፤
 135+13፤ 138+4፤
 ራላ22+5
 46+1 ዘላ430፤

ይተካለ፤
 ገጥችም እድርገሽ በምድር ሁሉ
 ትሾሚያችዋለሽ።
 ስምሽን በትውልድ ሁሉ ዘንድ መታሰቢያ
 አደርጋለሁ፤
 ስለዚህ ሕዝቦች ከዘላለም እስከ
 ዘላለም ያወድሱሃል።
 መዝሙር 46^ሳ
 እግዚአብሔር ከእኛ ጋር
 ለመዝሙሩን አለቃ፤ የቆራ ልጆች መዝሙር፤
 በደናግል የዜማ ስልት የሚዘመርለ፤ መዝሙር።
 ስምሽን መጠጊያችንና ንይላችን፤
 በሚደርስብን መከራ ሁሉ የቅርብ
 ረዳታችን ነው።
 ስለዚህ ምድር ብትነዋወጥ እንኳ፤
 ተራሮችም ወደ ባሕር ዋልቅ
 ቢሰምጡ እንፈራም።
 ሆኖች ቢያሰገመግሙ፤ ዐረፋ ቢደፍቁም፤
 ተራሮችም ከውሆቹ ሙላት የተነሣ
 ቢንቀጠቀጡም እንደናገርም።
 ሲላ
 ሞስገዘክላብሔርን ከተማ፤
 የላዑልን የተቀደሰ ማደሪያ ደስ
 46+1 መዝ9፤9፤ 18፤1፤6፤ 25፤17፤ 34፤18፤ 37፤39፤
 61፤3፤ 73፤26፤ 91፤29፤ 142፤5፤ ኢላ33፤16፤
 ኤር16፤19፤ 17፤17፤ ሰቆ3፤57፤ ኢላ3፤16፤ ኖሆ1፤7፤
 ሉቃ1፤54 46+2 4፤6፤ ዘላ47፤ ዘላ15፤8፤ መዝ3፤16፤
 18፤7፤ 82፤5፤ 97፤5፤ ኢላ13፤13፤ 24፤1፤19፤20፤ 54፤10፤
 ኢላ4፤23፤ ዳን1፤19፤ አሞ8፤14፤ 9፤5፤ ሚክ1፤4፤
 ናሆ1፤5፤ ልን3፤16፤ ራላ6፤14 46+3 መላ5፤5፤ ኢላ9፤26፤
 መዝ9፤3፤ ኢላ17፤13፤ ኤር5፤22፤ ሕዝ1፤24፤ ራላ19፤6
 46+4 ዘላ2፤10፤ 14፤18፤ 24፤15፤25፤ መዝ1፤3፤
 48፤1፤8፤ 87፤3፤ 101፤8፤ ራላ3፤12፤ 22፤1
 45+12 ወይም፤ የጦርሳውያን ልብስ ተከሆና
 ከስጦታዎቹ መካከል አለ
 ሞ46 ርእስ ምናልባት የመዚቃውን ሁኔታ ሊያሳይ
 ይችላል።

ሲያደርጉት ነው። ከዚህም በላይ የእግዚአብሔር ሕዝብ
 መንፈሳዊ መሪ የመሆን መብት የተመሠረተው ክርስቶስ
 ጽድቅን እንደ ወደደ እነርሱም ጽድቅን ሲወዱና ክፉውንም
 ያለማቋረጥ በጽኑ ሲቋቋሙ ነው (1ኛኖ 3፡1-7)።
 46+1 መጠጊያችንና ንይላችን፤ ሁላችንም
 አንዳንድ ጊዜ በመንፈሳዊ ባዶነት የምናልፍ ቢሆንም እንኳ
 (ከመዝ 44 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ይህ ተማክሮ በእግዚአብሔር
 ርዕይ ተቀባይነት ያለው ነው ማለት አይደለም፤
 እግዚአብሔር ሊረዳና ሊያጽናና በሕዝቡ አጠገብ
 መሆንን ይፈልጋልና። ይህ መዝሙር የልተረጋጋና
 አስተማማኝ ያልሆነ ሁኔታ ሲደርስ በእግዚአብሔር
 እንድንታመንና እርሱን አለቃነት እንድናደርግ ያሰባል።
 ችግርና ሥጋትን የመቋቋም ንይልና ችሎታ የሚመጣው
 ከእግዚአብሔር ነው። “መጠጊያችን” የሚለው ቃል
 እግዚአብሔር ከሕይወት ማዕበል የሚጠብቅ መሆኑን
 በማመልከት (ኢላ 4፡5-6)፤ ከወጪ የሚመለታበት ሀምባ
 መኖሩን ያመለክታል። “ንይል” የሚለው ቃል እርሱ
 ጠላታችንን ሲደመስሰልን ሳለ፤ በውስጣችን የሚሠራውን
 ብርታተኝና (ቂላ 1፡20) የሕይወትን ልንቅፋት
 እንድናሸናፍ የሚያበቃንን ጉልበቱን ያመለክታል።
 (2) ውጤቱም የማታ ማታ፤ “በሚደርስብን ሁሉ

የቅርብ ረዳታችን ነው።” የሚለውን ቃል ያረጋግጣል።
 እግዚአብሔር ለሕዝቡ ምንጊዜም ዝግጁ ነው፤ ችግር
 ባጋጠመን ጊዜ ሁሉ ርዳታ ያደርግልን ዘንድ ድምፃችንን
 እንድናሰማ ይፈልጋል (ዕብ 4፡16)። ለማንኛውም
 ለምንገኝበት ሁኔታ እርሱ በቂ የሆነ መፍትሔ አለው፤
 ብቻችንም አይተወንም፤ ስለዚህ ፍርሃት እንዲገባን
 አያስፈልግም።
 46+4 የወንዝ ፈላሾች፤ የእግዚአብሔር ወንዝ
 ሲባል ታማኝ በሆኑት ሕዝቡ ዘንድ የጸጋው፤ የክብርና
 የንይል የማያቋርጥ ፍሰት ነው (ከቀ 11፤ ከኢላ 8፡6፤
 ከሕዝ 47፡1፤ ከራእ 3፡12፤ ከ22፡1 ጋር ያነጻጽሩ)።
 ይህ ገጽሐና ሕይወት በቀ ሆኖ ወንዝ የሚፈልቀው
 ከእግዚአብሔር አብ (ኤር 2፡13)፤ ከእግዚአብሔር
 ወልድና (ከዘክ 13፡1፤ ከዮሐ4፡14)፤ ከእግዚአብሔር
 መንፈስ ቅዱስ ነው (ዮሐ 7፡38-39)፤ ከእግዚአብሔር
 ዙፋን ይፈልቃል፤ በምድር ላይና (ዮሐ 4፡13-14፤
 7፡38) በሰማይ ላይ ያሉትን (22፡1) አማኞችንም
 ዘመትር ያድሳል። ወንዙ የሚያስገኘው ዋነኛ በረከት
 እግዚአብሔር በሕዝቡ ዘንድ እንዲገኝ ማድረጉ ነው
 (ቀ 5)፤ ይኸውም “የሰራዊት አምላክ ከእኛ ጋር ነው”
 (ቀ 7፡11) እንደተባለው ነው።

የሚያሰኝ የወንዝ ፈሳሾች አሉ።
ከሕዝብዉ በመካከል ነው፤ አትናወጥም፤
አምላክ በማለዳ ይረዳታል።
ከሕዝቦች በዐመፅ ተነሡ፤ መንግሥታትም
ወደቁ፤
ድምፁን ከፍ አድርጎ አሰማ፤
ምድርም ቀለጠች።
የሰራዊት አምላክ ከእኛ ጋር ነው፤
የያዕቆብ አምላክ መጠሪያችን ነው።
ሴላ
ኩና የአግዚአብሔርን ሥራ፤
ምድርንም እንዴት ባድማ
እንዳደረጋት እየ።
ከዳር እስከ ዳር ጦርነትን ከምድር
ያሰወግዳል፤
ቀስትን ይሰብራል፤ ጦርን ያነክታል፤
ጋሻንም፤ በእሳት ያቃጥላል።
ዕረፋ፤ እኔም አምላክ እንደ ሆንሁ
ዕወቁ፤
በሕዝቦች ዘንድ ከፍ ከፍ እላለሁ፤
በምድርም ላይ ከፍ ከፍ እላለሁ።
የሰራዊት አምላክ ከእኛ ጋር ነው፤
የያዕቆብ አምላክ መጠሪያችን ነው።
ሴላ

መዝሙር 47

አግዚአብሔር፤ የእስራኤል ንጉሥ
የዓለም ጌታ
ለመዘምራን አለቃ፤ የቆራ ልጆች መዝሙር።
ከሕዝቦች ሁላችሁ እጆቻችሁን
አጨብጭቡ፤
ድምፃችሁን ከፍ አድርጋችሁ
በአግዚአብሔር እልል በሉ።
በምድር ሁሉ ላይ ታላቅ የሆነው ንጉሥ፤
በቄላ አግዚአብሔር የሚያሰፈራ
ነውና።
ከሕዝቦችን ከእኛ በታች አደረገ፤
መንግሥታትንም ከእግራችን ሥር
አስገዛልን።
ለሚወደው ለያዕቆብ ክብር የሆነችውን፤
ርስታችንን እርሱ መረጠልን።
አምላክ በእልልታ፤
አግዚአብሔር በመለከት ድምፅ
ዐረገ።
አምላካችንን አወድሱት፤ አወድሱት፤
ንጉሣችንን አወድሱት፤ አወድሱት፤
አግዚአብሔር የምድር ሁሉ ንጉሥ ነውና፤
ምርጥ ዝማራ ስቅርቡለት።
አግዚአብሔር በሕዝቦች ላይ ነግሦአል፤
በአግዚአብሔር በተቀደሰ ዙፋኑ ላይ
ተቀምጦአል።

46+5 ዘ፳23+14፤
1ዜ55+20፤
መዝ26+8፤
125+1፤
ኢሳ12+6፤ ዘ፳2+5
46+6 ፋ2፤
ኢዮ12+23፤
መዝ29+3፤
68+32፤ 74+23፤
102+22፤
ኢሳ5+30፤
13+4፤ 13፤
17+12፤
23+11፤ 33+3፤
ሕዝ26+18፤
ማቴ4+8
46+7 ፋ11፤
ዘ፳21+22፤
1ሳሙ1+11፤
መዝ18+2፤ 20+1
46+8 መዝ66+5፤
ኢሳ17+9፤
64+10፤ ፳39+26፤
ሉቃ21+20
46+9
መዝ37+15፤
ኢሳ24+፤ 9+5፤
22+6፤ ሕዝ39+9፤
ዘላ2+18
46+10 ዘ፳4+35፤
1፡17+18+36፤39፤
መዝ18+46፤
100+3፤
ኢሳ2+11፤
37+16፤20፤
43+11፤ 45+21፤
ሕዝ36+23
46+11 ፋ7፤
መዝ20+1፤
47+1 2፡21+1፤2፤
መዝ33+3
47+2 ዘ፳14+18፤
ዘ፳7+21፤
መዝ2+6፤ 48+2፤
95+3፤ ማቴ5+35
47+3
መዝ18+39፤47፤
ኢሳ14+6
47+4 መዝ2+8፤
16+6፤ 78+55፤
አም፡6+8፤ 8+7፤
1ኢጥ1+4
47+5 ዘዮ10+2፤
2ሳሙ6+15፤
ኢዮ8+21፤
መዝ68+18፤
106+5፤ ኤፌ4+8
47+6
2ሳሙ22+50
47+7
1ዜ516+7፤
ዘክ14+9፤
ፋ43+16
47+8 1፡122+19፤
1ዜ516+31፤
መዝ9+4፤ ራእ4+9

ከአብርሃም አምላክ ሕዝብ ጋር፤
የሕዝቦች መኳንንት ተሰበሰቡ፤
የምድር ነገሥታት የአግዚአብሔር ናቸውና፤
እርሱም እጅግ ከፍ ከፍ ያለ ነው።
መዝሙር 48
የአግዚአብሔር ተራራ ጽዮን
ዝማራ፤ የቆራ ልጆች መዝሙር
አግዚአብሔር ታላቅ ነው፤
በአምላካችን ከተማ በተቀደሰው ተራራ
ከፍ ያለ ምስጋና ይገባዋል።
የምድር ሁሉ ደስታ የሆነው፤
በሰሜን በኩል፤ በርቀት የሚታየው፤
በከፍታ ላይ አምሮ የደመቀው የጽዮን
ተራራ፤
የታላቁ ንጉሥ ከተማ ነው።
አግዚአብሔር በአዳራሾቿ ውስጥ ሆኖ፤
ብርቱ ምሽግ እንደ ሆኖት
አስመስክሮአል።
እነሆ፤ ነገሥታት ተባብረው መጡ፤
እንደ ላይ ሆነውም ገሠገሡ።
አይተውም ተደነቁ፤
ደንግጠውም ፈረጠጡ።
ምጥ እንደ ያዛት ሴት፤
በዚያ ብርክ ያዛቸው።
የምሥራቅ ነፋስ የተርሰሰን መፍከብ
እንደሚሰባብር፤
አንተ አብረከረከሃቸው።
እንደ ሰማን፤
በሰራዊት አምላክ ከተማ፤
በአምላካችን ከተማ፤
እንዲሁ አየን፤
በአግዚአብሔር ለዘላለም ያጸናታል።
ሴላ

አምላክ ሆይ፤ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ሆንን፤
47+9 ኢዮ25+2፤ መዝ46+10፤ 97+9 48+1 ዘ፳33+19፤
2ሳሙ22+4፤ 1ዜ516+25፤ መዝ2+6፤ 18+3፤ 46+4፤
86+10፤ 87+1፤ 96+4፤ 99+2፤ 135+5፤ 147+7፤
ኢሳ11+9፤ 32+16፤ ኢር10+6፤ 31+23፤ ፳39+16፤
ሚክ4+1፤ ዘሰ8+3 48+2 ኢሳ13+27፤ መዝ2+6፤
50+2፤ ሰቆ2+15፤ ሕዝ16+14፤ ማቴ5+35 48+3
ፋ13፤ መዝ18+2፤ 122+7 48+4 2ሳሙ10+1-19
48+5 ዘሰ15+16፤ ኢሳ13+8፤ ኢር46+5፤ ፳39+9
48+6 ዘ፳3+16፤ ኢዮ4+14 48+7 ዘ፳10+4፤ 41+6፤
1፡110+22፤ 22+48 48+8 ኢር23+6፤ ዘሰ8+13፤ 14+11
48+9 መዝ6+4፤ 39+3
46+9 ወይም ሠረዛንም
47+7 ዕብራይስጡ ማሰላ ይላል፤ ይኸውም
የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ
የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።
47+9 ወይም ጋሻች
48+2 ዛሬን የሚለው የዕብራይስጡ ቃል የተቀደሰ
ተራራን ወይም የሰማንን አቅጣጫ ሊያመለክት
ይችላል።

46+10 ዕረፋ፤ የዕብራይስጡ ቃል ከዚህ ላይ
“ተዉት” ተብሎ ሊተራጎም ይችላል፤ ይኸውም
አግዚአብሔርን ከፍ ከፍ እንዳታደርጉና በሕይወታችሁም
ተገቢ በታውን እንዳትሰጡ የሚያደርጋችሁን ነገር ሁሉ
ከእንግዲህ በቃ ተዉት ማለት ነው።
48+1 በአምላካችን ከተማ፤ የታላቁ ንጉሥና
(ፋ 2) የአምላካችን ከተማ ኢየሩሳሌም ናት (ማቴ 5+35)፤
“ለዘላለም” ትመሠረታለች (ፋ 8)። አግዚአብሔር
በብሉይ ኪዳን የጀመረውን በዘመኑ መጨረሻ ላይ በአዲሲቱ
ኢየሩሳሌም ላይ ይፈጽማል (ራእ 21+10-22+5፤
በገጽ 609 ላይ፤ “ኢየሩሳሌም ከተማ” በሚል ርእሰ
የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

ምሕረትህን እናስባለን።
 10 ስምላክ ሆይ፤ ምስጋናህ እንደ ስምህ፤
 እስከ ምድር ዳርቻ ይዘልቃል፤
 ቀኝ እጅህም ጽድቅን የተሞላች
 ናት።
 11 ስለ ፍርድህ፤
 የጽዮን ተራራ ሐሜት ታድርግ፤
 የይሁዳ መንደሮችም ደስ ይበላቸው።
 12 በጽዮን አካባቢ ተመላለሱ፤ ዙሪያዎንም
 ሂዱ፤
 የጥበቃ ግንበኞቿንም ቀጠሩ፤
 13 ለሚቀጥለው ትውልድ ትናገሩ ዘንድ፤
 መከላከያ ዕርድቹን ልብ ብላችሁ
 ተመልከቱ፤
 መጠበቂያ ማማዎቿን እዩ።
 14 ይህ ስምላክ ከዘላለም እስከ ዘላለም
 ስምላካችን ነውና፤
 እስከ መጨረሻው የሚመራንም
 እርሱ ነው።

መዝሙር 49

የሀብት ከንቱነት
 ለመዘምራን አለቃ፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር።
 1 እናንተ ሕዝቦች ሁላችሁ፤ ይህን ስሙ፤
 በዓለም የምትኖሩ ሁሉ፤ ይህን
 አድምጡ።
 2 ዝቅተኞችና ከፍተኞች፤
 ባለጠጎችና ድኾች ይህን በአንድነት
 ስሙ።
 3 አፈ የጥበብን ቃል ይናገራል፤
 የልቤም ሐሳብ ማስተዋልን
 ይሰጣል።
 4 ጆሮዬን ወደ ምሳሌ አዘነብላለሁ፤
 እንቆቅልሺንም በዝግና እፈታለሁ።
 5 የእጭቦርባሪዎች ክፋት በከበበኝ ጊዜ፤
 በክፉ ቀን ለምን እፈራለሁ?
 6 በሀብታቸው የሚመኩትን፤
 በብልጽግናቸውም የሚታሙትን
 ለምን እፈራለሁ?
 7 የሌላውን ሕይወት መቤዝ፤ የሚችል
 ሰው፤
 ወይም በስግዚስቱ ወጅ
 የሚከፍልለት ማንም የለም።
 8 የነፍስ ቤዛ ውድ ነውና፤
 በቂ ዋጋም ከቶ ሊገኝለት
 አይችልም፤
 9 በዚህም ዘላለም ይኖራል፤
 መሰበሰበንም አያይም።
 10 ጠቢባን ሟች መሆናቸው የሚታይ ነው፤

48+10 106+3፤
 ኢቡ 7+9፤
 14ሙ2+10፤
 መዝ22+27፤
 65+5፤ 98+3፤
 100+1፤
 ኢሳ11+12፤
 24+16፤ 42+10፤
 49+6
 48+11 መዝ97+8
 48+12 303+1
 48+13 4+3፤
 24ሙ20+15፤
 መዝ71+18፤
 78+6፤ 109+13፤
 ኢሳ26+1፤
 ሰቆ2+8፤ ዕን2+1
 48+14
 መዝ25+5፤
 73+24፤
 ምሳ6+22፤
 ኢሳ49+10፤
 57+18፤ 58+11
 49+1 መዝ33+8፤
 78+1፤ ኢሳ1+2
 49+2 መዝ62+9
 49+3
 መዝ37+30፤
 119+130
 49+4 ዘኁ12+8፤
 14ሙ16+16፤
 መዝ33+2፤
 78+2፤ ምሳ1+6፤
 ሕዝ12+22፤
 16+44፤ 18+2+3፤
 ሉቃ4+23
 49+5 መዝ23+4፤
 27+1
 49+6 ኢዮ22+25፤
 36+19፤
 መዝ10+3፤
 73+12፤ ኢር48+7
 49+8 ዘኁ35+31፤
 ማቴ16+26
 49+9
 መዝ16+10፤
 22+29፤ 89+48
 49+10
 ኢዮ27+17፤
 መዝ92+6፤ 94+8፤
 መዝ2+16፤18+21፤
 ሉቃ 12+20
 49+11 ዘዳ3+14፤
 መዝ106+31፤
 ማር5+3፤
 ሉቃ8+27
 49+12 4+20፤
 ኢዮ14+2፤
 2ኢዮ2+12
 49+13 ሉቃ12+20
 49+14
 ዘኁ16+30፤
 ኢዮ21+13፤

ቂልና ሞኝም በአንድነት ይጠፋሉ፤
 ጥራታቸውንም ለሌላው ጥለው
 ይሂዳሉ።
 11 መራቶችን በሰማቸው ቢሰይሙም፤
 መታብራቸው የዘላለም ቤታቸው፤
 ከትውልድ እስከ ትውልድም
 መኖሪያቸው ይሆናል።
 12 ሰው በሀብቱ እንደ ተከበረ አይዘልቅም፤
 ታይተው የሚጠፉ እንሰሳትን
 ይመስላል።
 13 ይህ የተላላዎች ዕድል ፈንታ፤
 የእነርሱንም አባባል ተቀብለው
 ለሚከተሏቸው፤
 መጨረሻ ግብ ነው። ሲላ
 14 እንደ በጎች ለሲኦል፤ የተዳረጉ ናቸው፤
 ሞትም እረኛቸው ይሆናል፤
 ቅኝት በማለዳ ይገዟቸዋል፤
 አካላቸው ከክብር ቤታቸው ርቆ፤
 በሲኦል ይፈራርሳል።
 15 ስግዚስቱክ ግን ነፍሴን? ከሲኦል እጅ
 ይቤዣታል፤
 በርግጥም በእርሱ ዘንድ ተቀባይነት
 አለኝ። ሲላ
 16 ሰው ባለጠጋ ሲሆን፤
 የቤቱም ክብር ሲበዛለት አትፍራ፤
 17 በሚሞትበትም ጊዜ ይዞት የሚሄደው
 አንዳች የለምና፤
 ክብሩም አብሮት አይወርድም።
 18 በሕይወት ሳለ ራሱን እንደ ተባረከ
 ቢቁጥርም፤
 ሰዎች በበለጸገህ ጊዜ ቢያወድሱህም፤
 19 ብርሃን ከቶ ወደማያዩት፤
 ወደ አባቶች ማጎበር ይቀላቀላል።
 20 ሰው በሀብቱ እንደ ተከበረ አይዘልቅም፤
 ታይተው የሚጠፉ እንሰሳትን
 ይመስላል።
 49+14 መዝ9+17፤ 55+15፤ ኢሳ14+2፤ ኢር43+11፤
 ሕዝ31+14፤ ዳን7+18፤ 1ቆ6+2 49+15 ዘዳ5+24፤
 መዝ56+13፤ ሆሴ13+14 49+17 መዝ17+14፤
 1ጠዋ6+7 49+18 መዝ10+6፤ ሉቃ12+19
 49+19 ዘዳ15+15፤ ኢዮ33+30 49+20 4+12፤
 ምሳ16+16
 49+12 በሰብሳ ሊቃናት ትርጉምና በሰርሰቱ
 ቅጂ ቀ 12 ከቀ 20 ጋር አንድ ዐይነት ነው፤ ዕ
 ብራይስጡ ግን ከዚህ ይለያል።
 49+14 በዚህ እና በቀ 15 ላይ ዕብራይስጡ ከዚህ
 ጋር ይስማማል አንዳንድ የእንግሊዝኛ ቅጂች ግን
 መቃብር ይላሉ።
 49+15 ወይም ሕይወቴን

48+14 እስከ መጨረሻው የሚመራንም፤
 በሕይወት ዘመን ሁሉ በሕይወት ሀልፈትና ከሞት
 ባሻገር ባለው ከእርሱ ጋር እስከምንሆንበት የዘላለም ቤት
 ድረስ፤ ጌታ የእማች ታማኝና የዘቆተር መሪ ለመሆን
 ቃል ገብቶአል (ዮሐ 14፡1-3፤ 1ተሰ 4፡17፤ ራእ 21፡3፤
 ፊል 1፡21 እና ማብ ይመጥ፤ በገጽ 765 ላይ፤ “ምት”
 በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመጥ)።
 49+1 ይህን ስሙ፤ ይህ መዝሙር ሀብትን
 መተማመን ከንቱ መሆኑንና ዓለም የምትሰጠው ነገር
 ሁሉ ዘላቂነት የሌለው መሆኑን በአጽንዖት ይገልጻል።
 መዝሙረኛው እግዚአብሔርን ከመፈለግ ይልቅ ጉብረትን
 ማከማቸትና የዓለምን ደስታ ወይም ዝና መሻት ዋጋ ቢሰጥ
 መሆኑን ያውጃል፤ ለእግዚአብሔር የሚኖሩ ሁሉ በሲኦል
 ይቤዣሉ፤ (በገጽ 1577 ላይ፤ “ብልጽግና ድህነት”
 በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመጥ)።

መዝሙር 50

በመንፈስና በአሙኑት ማምለክ

የአላፍ መዝሙር

1 ገደሉ ስምላክ፣ እግዚአብሔር ተናገረ፤
ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ

መግቢያ ድረስ

ምድርን ጠራት።

2 ፍጹም ውብ ከሆነችው ከጽዮን፣
እግዚአብሔር አበራ።

3 ስምላካችን ይመጣል፤ ዝምም አይልም፤
የሚባላ አሳት በፊቱ፣
የሚያስፈራ ዐውሎ ነፋስም

በዙሪያው አለ።

4 በሕዝቡ ይፈርድ ዘንድ፣
በላይ ያለውን ሰማይንና ምድርን

እንዲህ ብሎ ይጠራል፤

5 "በመሥዋዕት ከእኔ ጋር ኪዳን የገቡትን፣
ቅዱሳኔን ወደ እኔ ሰብስቧቸው።"

6 ሰማያት ጽድቁን ያውጃሉ፤
እግዚአብሔር ራሱ ፈራጅ ነው።

ሴላ

7 "ሕዝቤ ሆይ፤ ሰማኝ፤ ልንገርህ፤
እስራኤል ሆይ፤ በአንተ ላይ
ልመስክር፤

ስምላክህ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።

8 ስለ መሥዋዕትህ አልነቀፍሁም፤
የሚቃጠል መሥዋዕትህም ሁልጊዜ

በፊቱ ነው።

9 እኔ ግን ኮርማህን ከበረት፣
ፍየሎችህንም ከጉራና የምፈልግ

አይደለሁም፤

10 የዱር አራዊት ሁሉ፤

በሺ ተራራዎች ላይ ያለውም እንስሳ
የእኔ ነው።

11 በየተራራው ያለውን ወፍ ሁሉ
ዐውቃለሁ፤

በሜዳ የሚገኘው ተንቀሳቃሽ

ፍጡር ሁሉ የእኔ ነው።

12 ብረብ ለአንተ አልነግርህም፤
ዓለምና በውስጡ ያለውም ሁሉ የእኔ

ነው።

13 ለመሆኑ እኔ የኩርማ ሥጋ እበላለሁን?
የፍየልን ሰዶም እጠጣለሁን?

14 ስንገዛለን የምስጋና መሥዋዕት
አትርብ፤

ለልዑልም ስለሌሎች ስጥ።

50+1 ኢሱ22+22፤

መዝ113+3

50+2 ዘ833+2፤

መዝ2+6፤ 48+2፤

ሰቆ2+15

50+3 ቀ21+4

ዘሌ10+2፤

ኢዮ37+9፤

መዝ18+8፤

83+15፤ 96+13፤

107+25፤

147+18፤

ኢሳ29+6፤

30+28፤ 42+14፤

64+12፤ 65+6፤

ዮና1+4፤ ኖሆ1+3

50+4 ዘ84+26፤

31+28፤ ኢሳ1+2፤

ዕብ10+30

50+5 ዘ024+7፤

ዘ87+6፤

2ዘ56+11፤

መዝ18+25

50+6 ዘ6+16፤5፤

ኢዮ9+15፤

መዝ19+1

50+7 ዘ020+2፤

መዝ48+14፤

ዕብ2+4

50+8

2ላሙ22+16፤

መዝ40+6

50+9 ዘሌ1+5፤

16+5፤ ዘኑ32+16

50+10

መዝ104+20፤24፤

ኢሳ56+9፤

ሚክ5+8

50+11 መዝ8+7፤

80+13፤

ማቴ6+26

50+12 ዘ019+5፤

ዘ810+14፤

ኢሱ3+11፤

መዝ24+1፤

1ቆሮ10+26

50+14 ዘኑ30+2፤

ዕዝ1+4፤

መዝ7+8፤ 27+6፤

66+13፤ 76+11

50+15 መዝ3+7፤

4+1፤ 22+23፤

69+17፤ 81+7፤

86+7፤ 107+6፤

142+2፤

ኢሳ55+6፤

58+9፤ ዘሳ13+9፤

ያዕ5+13 50+16

መዝ25+10፤

ኢሳ29+13

15 በመከራ ጊዜ ወደ እኔ ጨምር፤

አድንገለሁ፤ አንተም

፤ ታከብረኛለህ።"

16 ከፋውን ግን እግዚአብሔር እንዲህ ይለዋል፤

"ሕጌን ለማንብነፋት

ኪዳኔንም በአፍህ ለመናገር ምን

መብት አለህ?

17 ተግማሪን ትጠላለህና፤

ቃሌንም ወደ ኋላህ ትጥላለህ።

18 ሌባውን ስታይ አብረሽው ነጉድህ፤

ዕድል ፈንታህንም ከአመንዝሮች

ጋር አደረግህ።

19 እፍህን ለከፋት አዋልህ፤

አንደበትህም ሽንገላን ጐነጐነ።

20 ተቀምጦህ ወንድምህን አማኸው፤

የእናትህንም ልጅ ስም አጉደዳህ።

21 ይህን-አድርገህ ዝም አልሁ፤

እንዳንተ የሆነህ መሰለህ።

አሁን ግን እገሥጽሃለሁ፤

ፊት ለፊትም እወቅስሃለሁ።

22 "እናንተ እግዚአብሔርን የምትረሱ፤ ይህን

ልብ በሉ፤

አለበለዚያ ብትንትናችሁ፤

አወጣለሁ፤

የሚያድናችሁም የለም።

23 የምስጋናን መሥዋዕት የሚሠዋ

ያከብረኛል፤

መንገዱንም ቀና ለሚያደርግ፤

የእግዚአብሔርን ማዳን አሳዋለሁ።"

መዝሙር 51

የገጠአት ኑዛዜ

ለመዝምራን አለቃ፤ ዳዊት ወደ ቤርሳሴህ ከገባ
በኋላ፤ ነቢያት ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ፤
የዳዊት መዝሙር።

እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ቸርነትህ መጠን፤
ምሕረት አድርግልኝ፤

50+17 ነገ14+9፤ ምሳ1+22 50+18 ኢዮ22+15፤
ሮሜ1+32፤ 1ጢሞ5+22 50+19 መዝ10+7፤ 36+3፤
52+2፤ 101+7 50+20 ማቴ10+21 50+21 መዝ6+1፤
18+15፤ 76+6፤ 85+5፤ 104+7፤ ኢሳ42+14፤ 50+2፤
57+11፤16፤ 62+1፤ 64+12 50+22 ዘ832+39፤
ኢዮ8+13፤ ኢሳ17+10፤ ሚክ5+8 50+23 መዝ9+14፤
85+13፤ 91+16፤ 98+3፤ ኢሳ52+10 51 ርዕሰ
2ላሙ11+4፤ 12+1 51+1 2ላሙ12+13፤ 24+14፤
2ዘ56+21፤ ነሐ4+5፤ 9+27፤ መዝ9+13፤ 25+7፤ 39+8፤
86+15፤ 119+88፤ አሳ63+7፤ ሐሥ3+19

50+23 ወይም መንገዱን ለሚገነብ ተብሎ
መተርጉም ይችላል።

50+15 በመከራ ቀን ጥራኝ፤ እግዚአብሔር ታማኝ
የሆኑትን ክርስቲያኖች ችግርና መከራ በሚያጋጥማቸው
ጊዜ ሁሉ ፊቱን እንዲሾ ጥሪ ያቀርብላቸዋል። እርሱ
እሎታችንን ሊሰማ፤ እኛን ሊረዳ፤ ሕዝቡን የሚታደግ
አምላክ እንደ መሆኑም መጠን በእኛ ዘንድ ስሙ ከፍ
ከፍ ሊል ይገባል።
50+16 ሕጌን ለማንብነብ ... ምን መብት
አለህ? በሕዝቡ መካከል ሆነው ሕይወታቸውን
ለእርሱ እንደሰጡ የሚያስመስሉትን ክፉ ፈረሳውያን፤
የኪዳኑን ድነትና የቃሉን ባርከት የራሳቸው እንደ

ሆነ የሚያስቡትን፤ በሌላ በኩል ግን ጻድቅ ትእዛዙን
ጉዳይ የማይሉትን፤ ፈሪህ እግዚአብሔር ከሌለው ክፉ
ገብረተሰብም ጋር የሚተባበሩትን ጌታ እንዳልነበሩ
ሊያደርጋቸው እንደሚችል በማሳሰብ ከዘድ ማስጠ
ንቀቂያ ይሰጣል። እንዲህ ያሉት ሰዎች የእግዚአብሔርን
ትድግና አያገኙም (ቀ. 22)፤ እንዲያውም ታላቅ ፍርድ
ይደርስባቸዋል (ማቴ 23፤14 ይመ. 1ቆሮ 11፤27 እና
ማብ ይመ)።
51 ርእሰ፤ የገጠአት ኑዛዜ፤ ርእሱ ይህ
መዝሙር የዳዊት የንስሐ ጸሎት መሆኑን ያመለክታል፤

እንደ ርኅራኄህም ብዛት
መተላለፊን ደምስስ።
፳፱ ደሴን ፈጽሞ እጠብቃኝ
ከጎጠአቴም አንጻጻኝ።
፳፯ እኔ መተላለፊን አውቃለሁና
ጎጠአቴም ዘወትር በፊቴ ነው።
፳፮ በውሳኔህ ትክክል
በምትሰጠው ፍርድም ንጹሕ ትሆን
ዘንድ፤
አንተን በእርግጥ አንተን ብቻ በደልሁ፤
በፊትህም ክፉ ነገር አደረግሁ።
፳፯ ስወለድ ጀምሮ በደለኛ
ገና እናቴም ስትፀንሰኝ ጎጠአተኛ
ነኝ።
፳፯ እነሆ፤ እውነትን ከሰው ልብ ትሻለህ፤
ሰለዚህ ጥልቅ ጥበብን በውስጤ
አስተምረኝ።
፳፯ በሃሰት እርጩኝ እኔም እንጸለሁ፤
እጠበኝ፤ ከበረዶም ይልቅ ነጭ
እሆናለሁ።
፳፯ ሐሜትንና ደስታን አሰማኝ፤
ያደቀቅሃቸው ዐጥንቶቼም ደስ

51+2 ፋት3+3፤
ሆ420+30፤
ኢሳ4+4፤
ኢር2+22፤
13+27፤
ሕዝ36+25፤
ዘሳ13+1፤
ማቴ23+25-26፤
ሐሥ22+16፤
ዕብ9፤14፤
1ዮሐ1+9፤
51+3 ኢሳ59+12፤
51+4 ዘፍ20+6፤
1ሳሙ15+24፤
ሉቃ15+21፤
ሮሜ3+4፤
51+5 ዘሌ5+2፤
ኢዮ5+7፤
51+6 ኢዮ9+4፤
34+32፤
መዝ119+66፤
143+10፤
51+7 ዘዘ12+22፤
ዘኁ19+6፤
ኢሳ1፤18፤ 4+4፤
43+25፤ 44+22፤
ሕዝ36+25፤

ይበላቸው።
፳፯ ቤትህን ከጎጠአቴ መልሰ፤
በደሴንም ሁሉ ደምስሰልኝ።
፳፯ እምነኬ ሆይ፤ ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፤
ቀና የሆነውንም መንፈስ በውስጤ
አድስ።
፳፯ ከፊትህ አትጣለኝ፤
ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ
አትውሰድ።
፳፯ የማዳንህን ደስታ መልሰልኝ፤
በእሽታ መንፈስም ደግፊህ ያዘኝ።
51+7 ዘሳ13+1፤ ዕብ9፤19 51+8 ዘዘ12+46፤ ኢሳ35፤10፤
ኤር33፤11፤ ኢል1+16 51+9 2ሳሙ12+13፤ ኢር16፤17፤
ዘሳ4፤10 51+10 መዝ24+4፤ 78፤37፤ ሕዝ18፤31፤
36፤26፤ ማቴ5፤8፤ ሐሥ15፤9 51+11 ዘፍ4፤14፤
ዘዘ33፤15፤ መዝ27፤9፤ 71፤9፤ 106፤33፤ 138፤81፤
ኢሳ63፤10፤ ኤፋ4+30 51+12 ኢዮ33+26፤ መዝ18፤35፤
110፤3፤
*51+6 በተባራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም
በትክክል አይታወቅም።
*51+6 እስተምረህኛል ወይም ትፈልጋለህ ተብሎ
መተርጉም ይቻላል።

፻፶

ኢሳ
11፤1-3

ይኸውም ነቢዩ ናታን የመዝሙረኛውን የዘመትና
የነፍስ ግድያ ጎጠአቱን ይፋ ባመጣበት ጊዜ ነው
(ከ2ሳሙ 12፡1-13 ጋር ያነጻጽሩ)። (1) ይህ መዝሙር
ከእግዚአብሔር ሕይወትና ሀልዎት አስኪለይ ድረስ ሆን
ብሎ እግዚአብሔርን በበደለ አማኝ የተጻፈ መሆኑን
ያሳያል። (2) ጻዊት ይህን መዝሙር የጻፈው ንስሐ
ከገሽፍ ነቢዩ ናታንም እግዚአብሔር ይቅር ያለው መሆኑን
ከገለጸለት በኋላ ሊሆን ይችላል (2ሳሙ 12፡13)።
ከወድቀት በፊት ትግኝቶች የነበረው ድነቱ፤ ንጽሐናው፤
የእግዚአብሔር ሀልዎት መንፈሳዊ ግለትና ሐሜትም
መሉሉ በሙሉ እንዲመለስለት በተሰበረ ልብ ልመና
አቀረበ (ፋ፯ 7-13)።
51+1 ምሕረት አድርግልኝ፤ ክፉ ጎጠአት የሠሩ
እንዲሁም፤ የኃሊና ወቀላ የሚያሠቃይቸው ሁሉ፤
በዚህ መዝሙር ቃልና መንፈስ ወደ እግዚአብሔር
ቢቀርቡ ምሕረት፤ ከጎጠአት መንጻትን ወደ ቸር
አምላክ ፍቅር መመለስንም ሊያገኙ ይችላሉ። ጻዊት
ምሕረት እንዲደረግለት ወደ ነበረበትም የሞገስ ቦታ
እንዲመለስ ሲጠይቅ መሠረት ያደረገው የእግዚአብሔርን
ጸጋ፤ ምሕረት፤ የማይነጥፍ ፍቅርና ርኅራኄ (ፋ፯ 1)፤
በእውነት የተሰበረን የንስሐ ልብ (ፋ፯ 17)፤ በመጨረሻም
እግዚአታችንን በሰተው የክርስቶስ የቤዛት ሞት ላይ
ነበር (1ዮሐ 2፡1-2)።
51+3 ጎጠአቴም ዘወትር በፊቴ ነው፤
እንጻንድ ጊዜ ይቅርታን የማግኘት ማረጋገጫና ጸግመኛ
እውን የሚሆነው በረከት በቀላሉ አለኝታ ላይሆኑ
ይችላሉ። ድነትን በማግኘት በደስታ እየተመለሰ ሳለ
በእግብረገባዊት ማጥ ውስጥ የገባ ክርስቲያን የይቅርታን
መተማመኛ ጸግም ከማግኘቱና ወደ እግዚአብሔር ፍቅር
መሉሉ በሙሉ ከመመለሱ በፊት ረዘም ባለ የንስሐ
ጊዜና በመንፈሳዊ ትግል ውስጥ ሊያልፍ ይችላል።
ከእግዚአብሔር ብዙ በረከት ከተቀበሉ በኋላ መልሶ
ቅዱስ አምላክን ማብዘን የቱን ያህል አስፈሪ እንደ ሆነ
የጻዊት ተጥክሮ ያሳያል።
51+4 አንተን ብቻ በደልሁ፤ ጻዊት በጎጠአቱ
ፊሉችን አልበደለም ማለት አይደለም፤ ይሁን እንጂ
ከሁሉም በላይ የበደለው እግዚአብሔርንና ቃሉን ነው

(2ሳሙ 12፡9-10)።
51+5 ስወለድ ጀምሮ በደለኛ ... ነኝ፤ ጻዊት ገና
ከመወለዱ በፊት ተፈጥሮው ጎጠአት የመሥራት ዝንባሌ
ያለው መሆኑን አመኘ፤ በሌላም አገላለጽ ለጎጠአተኛ
ተፈጥሮው ጎሳፊ ያደረገው ራሱን ነው። ማንኛውም ሰው
ራስ ወዳድ በሆነ ዝንባሌ ገና ከመወለዱ ጀምሮ የተበከለ
በመሆኑ በሌሎች ላይ ጉዳት ወይም ሥቃይ የማያመጣ
ቢሆንም እንኳ፤ የራሱን ፍላጎት ወይም ምቹት
ለማሳደድ ፍላጎት አለው (ሮሜ 5፡12 እና ማብ ይመ)
። ይህ ሀይነቱ ዝንባሌ ከሕይወታችን ሊፋቅ የሚችለው
በክርስቶስ ቤዛትን በማግኘትና የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ
በመሆን ነው (በገጽ 1606 ላይ፤ “ጸግም ልደት” በሚል
ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
51+10 ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፤ አማኞች ሁሉ
ጎጠአትን የሚጠላ ንጹሕ ልብ፤ የእግዚአብሔርንም
ፈቃድ የሚፈጽም አዲስ መንፈስ ይኖራቸው ዘንድ
የእግዚአብሔር መንፈስ የከፈለጋቸዋል። አዲስ ፍጥረት
የሚያደርገንና ወደ እውነተኛው ፈሪህ እግዚአብሔር
መንፈስ ሊመልሰን የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው
(ዮሐ 3፡3፤ 2ቆሮ 5፡17 ይመ)። (በገጽ 1606 ላይ፤
“ጸግም ልደት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመ)።
51+11 ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ
አትውሰድ፤ መንፈስ ቅዱስ የሚያከናውነውን የጎጠአት
ወቀሳና ዘለፋ ከጻዊት ሕይወት ላይ እግዚአብሔር ካነሣ
የመቢዣት ተስፋ ከቶ እንደማይኖር ጻዊት ተገንዝቦአል
(ዮሐ 16፡8 እና ማብ ይመ)።
51+12 የማዳንህን ደስታ መልሰልኝ፤
እግዚአብሔር የመጻንን ደስታ ለጻዊት መለሰለት፤
ይሁን እንጂ ስለ ጻዊት ሕይወት የሚከተለውን
ያስተውሉ፡ (1) የምንዘራውን እንደምናጭድ መጽሐፍ
ቅዱስ በግልጽ ያስተምራል፤ መንፈስ ቅዱስን ለማስደሰት
የምንዘራ ከሆነ ሕይወትን ከመንፈስ ቅዱስ እናናገራለን፤
ጎጠአተኛ ተፈጥሮን ደስ ለማሰኘት የምንዘራ ከሆነም፤
ከጎጠአኛ ተፈጥሮ ጥፋትን እናጭጻለን (ገላ 6፡7-8)።
ጻዊት ከጎጠአቱ የተነሣ ዕድሜ ዘመኑን ሁሉ፤ የዘራውን
አጫደ፤ በቤተሰብ ሕይወቱና በፖለቲካ አስተጻደፋ

¹³እኔም ለሕግ ተላላፊዎች መንገድህን አስተምራለሁ፤
ገጢአተኞችም ወደ አንተ ይመለሳሉ።

¹⁴የድኅቱ ስምዓክ ስግዚአብሔር ሆይ፤
ዴም ከማፍሰስ አድኅኝ፤
አንደበቴም ስለ ጽድቅህ በእልልታ ይዘምራል።

¹⁵ገታ ሆይ ከንፈሮቼን ክፈት፤
አፌም ምስጋናህን ያውጃል።

¹⁶መሥዋዕትን ብትወድ ኖሮ ባቀረብሁልህ ነበር፤
የሚቃጠል መሥዋዕትም ደስ አያሰኝህም።

¹⁷እግዚአብሔር የሚቀበለው መሥዋዕት የተሰበረ መንፈስ ነው፤
እግዚአብሔር ሆይ፤
አንተ የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ አትንቅም።

¹⁸በባን ፈቃድህ ጽዮንን አበልጽጋት፤
የኢየሩሳሌምንም ቅጥሮች ሥራ።

¹⁹የጽድቅ መሥዋዕት የሚቃጠል መሥዋዕትና፤
ሙሉ የሚቃጠል መሥዋዕት ያን ጊዜ ደስ ያሰኝሃል፤
ኮርማዎች በመሠዊያህ ላይ የሚሠጩትም ያን ጊዜ ነው።

መዝሙር 52

የክፋዎች ዕጣ ፈንታ

ለመዘምራን አለቃ፣ ኢየሆዌው ደይቅ ወደ ሳኦል መጥቶ፣ ጳጳሩን ወደ አቢሚኒክ ቤት መጥቶአልቃ ብሎ በነገረው ጊዜ፣ የጳጳሩን ተምህርት

¹ኢየሱያ ሆይ፤ በክፋት ለምን ትነሱራለህ?
አንተ በእግዚአብሔር ዐይን የተናቅህ፤
እንዴትስ ዘወትር ትታበያለህ?

²አንተ ማታለልን ሥራዬ ብለህ የያዘህ፤
አንደበትህ እንደ ሰላ ምላጭ፤
ጥፋትን ያውጠነጥናል።

³ከበን ነገር ይልቅ ክፋትን፤
እውነትን ከመናገር ይልቅ ሐሰትን ወደድህ።

⁴አንተ አታላይ አንደበት ሆይ፤
ጐጂ ቃላትን ሁሉ ወደድህ!

⁵እግዚአብሔር ግን ለዘላለም ያንኩታነትሃል፤
ይነጥቅሃል፤ ከድንኳንህም መንጥቆ

51:13 ዘ033:131
ኢዮ33:27;
መዝ1:1;
ሐሥ9:21-22
51:14
24መ:12:9;
መዝ5:8; 25:5;
35:28; 39:8;
68:20; 71:15;
88:1
51:15 ዘ04:15
51:16
14መ:15:22
51:17 ምሳ15:8;
ሐፂ2:14;
ማቴ11:29
51:18
መዝ69:35;
102:16; 147:2;
ኢሳ44:32;
44:26; 51:3;
ዘክ1:16-17
51:19 ዘ833:19;
መዝ66:13:15;
96:8; ኢር17:26
52 ርሐስ
14መ:21:7;
22:9
52:1 መዝ10:3;
44:8; 94:4
52:2 ዘጥ6:5;
መዝ5:9; 50:19
52:3 ዘ010:10;
14መ:12:25;
መዝ58:3;
ኢር9:5;
ኢዮ5:14-15;
ዮሐ3:20;
ራእ11:8
52:4 መዝ5:9;
10:7; 109:2;
120:2:3;
ዮሐ10:31;
12:19
52:5 ዘ828:63;
29:28;
ኢዮ28:13;
40:12;
ኢሳ22:19;
ሕዝ17:24

52:16 ኢዮ22:19
52:17
24መ:22:3;
መዝ49:16;
ምሳ11:28;
ማር10:23
52:18 መዝ1:3;
6:4; 13:15;
ራእ11:4
52:19 ዘ87:46;

ያወጣሃል፤
ከሕያዋንም ምድር ይነቅልሃል።

ሴላ

⁶ጳድቃን ይህን ዐይተው ይፈራሉ፤
እንዲህ እያሉም ይሥቁበታል፤

⁷እግዚአብሔርን መጠይቅ ያሳደረገ፤
ነገር ግን በሀብቱ ብዛት የተመከ፤
በክፋቱም የበረታ፤
ያ ሰው እነሆ!”

⁸እኔ ግን በእግዚአብሔር ቤት፤
እንደ ለመለመ የወደራ ዛፍ ነኝ፤
ከዘላለም እስከ ዘላለም፤
በእግዚአብሔር ምሕረት እታመናለሁ።

⁹ስላደረግኸው ነገር ለዘላለም አመሰግንሃለሁ፤
ስምህ መልካም ነውና ስምህን ተስፋ አደርጋለሁ፤
በትዱሳንም መካከል አመሰግንሃለሁ።

መዝሙር 53

አምላክ የለሸች

53:1-6 ተን ምዝ — መዝ 14:1-7

ለመዘምራን አለቃ፣ በማሽላት፣ የጳጳሩ ትምህርት።

¹ቂል በልቡ፤
“እግዚአብሔር የለም” ይላል።፤
ብልሹዎች ናቸው፤ ተግባራቸውም ጸዮና ነው፤
በን ነገርን የሚያደርግ አንድ እንኳ የለም።

²በማስተዋል የሚመላለስ፤
እግዚአብሔርን የሚፈልግ እንዳለ ለማየት፤
እግዚአብሔር ከሰማይ፤
ወደ ሰው ልጆች ተመለከተ።

³ሁሉም ወደ ሌላ ዘወር አሉ፤
በአንድነትም ተበላሹ፤
አንድ እንኳ፤

52:9 ኢዮ7:6; መዝ16:3; 25:3; 30:12; 54:6
53:1 መዝ10:4; 74:22; 107:17; ምሳ10:23
53:2 2ዜና15:2; መዝ33:13; 82:5; ኢር4:22; 8:8
53:3 ሮሜ3:10-12
53:17 ወይም አምላክ ሆይ፤ የእኔ መሥዋዕት የተሰበረ
52 ርሐስ ምናልባት የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።
53 ርሐስ ምናልባት የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።

ሥቃይ ደረሰበት (24መ: 12:1-14)። (2) ጳጳሩ በቅን ልብ ነጢአቱን ከተናዘዘና ንስሐ ከገባ በኋላ የደረሰበት ዘግናኝ የገጢአት መዘዝ በእግዚአብሔር ልጆች ዘንድ ቅዱስ ፍርሃት ማደር አለበት፤ ፍርሃት ማደር ያለበትም በኢየሱስ ክርስቶስ በተሰጠን ቤሳነት ላይ በማመስ ወደንና ፈቅደን ለገጢአት ለመረታት ዳር ዳር በምንለው ላይ ነው (24መ: 12 እና ማጣ ይመ)።

51:17 የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ፤ ከገጢአት የተነሣ ሐዘን በሐዘን በሆነው፤ ከክፋቱም የተነሣ

የመንፈስ መዛል በደረሰበት በተሰበረውና በተዋረደው ልብ ላይ እግዚአብሔር ፊቱን አያዞርበትም። የራሱን ማንነት ለመጠበቅ የሚከራራው ስሜታችን እንዲዋረድ ሲደረግና እኛም የይቅርታ ጸጋውን ለመቀበል ወደ እግዚአብሔር ድምጻችንን ስናሰማ ከእርሱ ዘንድ ምሕረትን እንደምናገኝ እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን (ከኢሳ 57:15; ከሉቃ 18:10-14 ጋር ያነጻጽሩ)።

53:1 ቂል፤ ይህ መዝሙር ከመዝሙር 14 ጋር አንድ ነው ማለት ይቻላል (14:1-7 እና ማጣ ይመ)።

በን የሚያደርግ የለም።
 ሰው እንጀራ እንደሚበላ ሕዝቤን
 የሚበሉት፤
 ስንዝላብሐቤንም ጠርተው የማያውቁት፤
 እነዚያ ክፉ አድራጊዎች ከቶ
 አይማሩምን?
 ፍሚያስፈራ ነገር በሌለበት፤
 በዚያ፤ በፍርሀት ተዋጡ፤
 ስንዝላብሐቤ የዘመቱብህን ሰዎች ዐጥንት
 በተነ፤
 እርሱ ስንዝላብሐቤ ስለ ናቃቸው፤
 አንተ አሳፈርሃቸው።
 ምንው ለእስራኤል የሚሆን መዳን
 ከጽዮን በወጣ፤
 ስንዝላብሐቤ የሕዝቡን ምርኮ
 በሚመልስበት ጊዜ፤
 ያዕቆብ ሐኒት ያድርግ፤ እስራኤል
 ደስ ይበለው።

መዝሙር 54

ለፍትሕ አምላክ የቀረበ አቤቱታ
 ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች፤ ዜፋውያን
 ወደ ሳኦል መጥተው፤ ጓዳዊት በእኛ ዘንድ
 ተደብቆአልቃ ባለት ጊዜ፤ የዳዊት ትምህርት።^ሴ
 ስንዝላብሐቤ ሆይ፤ በስምህ አድነኝ፤
 በንይልህም ፍረድልኝ።
 ስንዝላብሐቤ ሆይ፤ ጸሎቴን ሰማልኝ፤
 የአፌንም ቃል አድምጥ።
 ጳባዕዳን ተነሥተውብኛልና፤
 ግፈኞቹ ነፍሴን ሽተዋታል፤
 ስንዝላብሐቤንም ከምንም
 አልቆጠሩም።
 ስንዝላብሐቤ ሆይ፤ ለፍትሕ ረዳቴ ነው፤
 ጌታዎ ደግሞ ይይዝኛል።
 ፍገዝ ክፋታቸው በሚያደቡብኝ ላይ
 ይመለስባቸው።
 በቃልህ ታማኝ ነህና አጥፋቸው።
 በበን ፈቃድ መሥዋዕት እሠዋልሃለሁ፤
 እንዝላብሐቤ ሆይ፤ መልካም ነውና፤
 ለስምህ ምስጋና አቀርባለሁ፤
 ገመክራ ሁሉ ታድነኛልና፤

53+5 ዘሌ26+17፤
 27፡17+20፤
 23+14፤ ሊዮ8+22፤
 መዝ141+7፤
 ሊር6+30፤ 8+1፤
 14፡19፤ ሰቆ5+22፤
 ሕዝ6+5
 54 ርዕስ
 1፡ሞ23+19፤
 26+1
 54+1
 1፡ሞ24+15፤
 2ዜ፡ፍ20+6፤
 መዝ20+1
 54+2 መዝ4+1፤
 5፡1፤ 55+1
 54+3
 1፡ሞ20+1፤
 መዝ18+48፤
 36፡1፤ 86+14፤
 140፡1+4፡11
 54+4 1ዜ፡ፍ5+20፤
 መዝ18+35፤
 20+2
 54+5 ዘ832+35፤
 መዝ89+49፤
 94፡23፤
 ምላ24+12፤
 ሊላ24+3
 54+6
 ዘሌ7+12፡16፤
 ሰዝ1+4፤
 መዝ27+6፤ 44+8፤
 52+9፤ 69+30፤
 138+2፤ 142+7፤
 145+1
 54+7 መዝ34+6፤
 59+10፤ 92+11፤
 112+8፤ 118+7
 55+1 መዝ27+9፤
 ሰቆ3+56
 55+2
 1፡ሞ1+15-16፤
 መዝ4+1፤ 77+3፤
 86፡6-7፤ 142+2
 55+3
 2፡ሞ16+6-8፤
 መዝ17+9፤
 44+16፤ 71+11፤
 143+3
 55+4 ሊዮ18+11፤
 መዝ6+3
 55+5 ዘ828+67፤

ዐይኔም የጠላቶቼን ውድቀት
 ለማየት በቅቶአል።
 መዝሙር 55
 በስደት ጊዜ የቀረበ ጸሎት
 ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች፤ የዳዊት
 ትምህርት።
 ስንዝላብሐቤ ሆይ፤ ጸሎቴን ሰማ፤
 ልመናዬን ቸል አትበል፤
 ሰወደ እኔ ተመልከት፤ መልስልኝም።
 በውስጡ ታወቅለሁ፤
 ተናውጩአለሁም፤
 ፊጠላት ድምፅ ተሸበርሁ፤
 በክፉዎች ድንፋታ ደንገጥሁ፤
 መከራ አምጥተውብኛልና፤
 በቀጣም ተነሥተው ጠላት
 ሆነውብኛል።
 ላይ በውስጡ ተጨነቀብኝ፤
 የሞት ድንጋጤም በላይ መጣ።
 ፍርሀትና እንቅጥቃጤ መጣብኝ፤
 ሽብርም ዋጠኝ።
 ስንዝላብሐቤ ሆይ፤ ጸሎቴን ሰማልኝ፤
 ከንፍ በኖረኝ፤
 በርሬ በሄድሁና ባረፍሁ ነበር፤
 እንደሆነ ኩብልዬ በራቅሁ፤
 በምድረ በዳም በሰነሰትሁ ነበር፤
 ሲላ
 ስከውሎ ነፋሰና ስውሽንፍር ሸሸኛ፤
 ወደ መጠለያይ ፈጥኜ በደረሰሁ
 ነበር።
 ስንዝላብሐቤ ሆይ፤ ግፍንና ሁከትን በከተማዬ
 ውስጥ አይቼአለሁና፤
 ግራ አጋባቸው፤ ቋንቋቸውንም
 ደበላልኩ።
 55+5 ሊዮ4+14፤ ሊላ21+4፤ ሊር46+5፤ 49+5፤
 ሕዝ7+18፤ 24፡ፍ7+15 55+7 1፡ሞ23+14 55+8
 መዝ31+20፤ 27+18፤ ሕላ4+6፤ 25+4፤ 28+2፤ 29+6፤
 32+2 55+9 ዘ94+17፤ 11+9፤ መዝ11+5፤ ሊላ59+6፤
 ሊር6+7፤ ሕዝ7+11፤ ሰዝ13፤ ሐሥ2+4
 ላ54 ርእሱ የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም
 የመዝሙሩን ሁኔታ የሚ ያሳይ ሊሆን ይችላል።
 ላ55 ርእሱ የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም
 የመዝሙሩን ሁኔታ የሚ ያሳይ ሊሆን ይችላል።

54+4 እንዝላብሐቤ ርዳቴ ነው፤ ይህ መዝሙር
 እንደ አማኝ ፊት ለፊቱ ዐደጋ ሲጋረጠው ወይም
 መሆኑ የማይቀር መሆኑ ሲያጋጥመው፤ ማቅረብ ያለበት
 ጸሎት ነው። እንዝላብሐቤ በማዳን፤ በትድግና በፈዋሽ
 ገይሎ እንደሚደርስ ተስፋ በማድረግ መዝሙረኛው
 የእርዳታ ጥሪውን ያሰማል። ጌታ በአሁኑ ጊዜ በምድር
 ላይ እርዳታችንና የነፍሳችን መጋቢ እንዲሆን መንፈስ
 ቅዱስን ይልክልናል (ዮሐ 14፡16 እና ማገብ ይመ)።
 55+4 ላይ በውስጡ ተጨነቀብኝ፤ ይህ መዝሙር
 ዳዊትን የራሱ ልጅ፤ አቤሌም ከደትዙፋኑን ለመንጠ
 ቅ መከራ ካደረገ በኋላ የተጻፈ ሲሆን ይችላል፤ የአቤሌ
 ሎም ዐመፅ ዳዊት ከበርሳቤህ ጋር ነጠላት በመፈጸሙ፤
 በእርሱ ላይ ከደረሱት አሠቃቂ የነጠላት መዘዞች ውስጥ
 አንዱ ነው (2፡ሞ 12፡11-12 እና ማገብ ይመ)።
 55+6 የርግብ ከንፍ ... በርሬ በሄድሁና፤ በክፉ

ሰዎች ወይም በመንፈሳዊ ጠላቶች በተጨቆን ጊዜ፤
 ወይም የዓለም ሁከት ፍርሃትን፤ ሥቃይን ወይም የሠራ
 እካላትን ጠፍሮ የሚይዝ ጭንቀትን ሲያደርስ (ቀ 2-5)፤
 በወቅቱ ከደረሰባቸው አስጨናቂ ሁኔታ በማምለጥ ዕ
 ረፍትንና ግልግልን ለማግኘት እንፈልጋለን (ከሊር 9፡2
 ጋር ያንጸጽሩ)። ይሁን እንጂ ብዙውን ጊዜ ከእንዲህ
 ዐይነቱ ሁኔታ ማምለጥ አይቻልም። እውነተኛው
 መፍትሄ የሚገኘውም በእንዝላብሐቤ ዘንድ መሸሸጊያ
 ዐምባን በመሸት ነው። ይህንንም መዝሙረኛው
 እንዳደረገው በመፈጸም እውን እንዲሆንልን ማድረግ
 እንችላለን፤ ይኸውም በምሽት በሚገኝ በቀተር
 (ቀ 16-18) ወደ እንዝላብሐቤ ጥሪያችንን በማሰማት
 እርሱ ጠብቆ ይይዘን ዘንድ ወደ እርሱ በመመልከት፤
 በጌታ ላይ ዐይነ ልዩናችንን ማሳረፍ እንችላለን
 (ቀ 22፤ የሚተላለፉን ማገብራያ ይመ)።

10 ቀንና ሌሊት ቅጥሯ ላይ ወጥተው
ይዘሯታል፤
ተንኩልና መከራ በውስጧ አለ።
11 ጥፋት በመካከሏ ይገኛል፤
ግፍና አታላይነትም ከጎዳናዋ
አይጠፋም።
12 የሚዘልፈኝ ጠላት አይደለምና፤
ቢሆንም ኖሮ በታገሥሁት ነበር፤
የሚጠላኝ ራሱንም ቀና ቀና ያደረገብኝ
ባላንጣ አይደለም፤
ቢሆንም ከእርሱ በተሸገሁ ነበር።
13 ነገር ግን አድራጊው አንተ ነህ፤
እኩዎቼ ባልንጀራዬ ወዳጀ፤
14 በእግዚአብሔርም ቤት አብረን በሕዝብ
መካከል ተመላለስን፤
ደስ የሚል ፍቅር በእንድነት ነበረን።
15 ሞት ሳይታሰብ ድንገት ይምጣባቸው፤
በሕይወት ሳሉ ወደ ሲኦል፣
ይውረዱ፤
ከፋት በመካከላቸው አድራለችና።
16 እኔ ግን ወደ እግዚአብሔር እጣራለሁ፤
እግዚአብሔርም ያድነኛል።
17 በማታ፤ በጥዋትና በቀትር፤
እርሱክላሁ፤ እቃትታለሁም፤
እርሱም ድምጸን ይሰማል።
18 በተቃውሞ የተነሡብኝ ብዙዎች ናቸውና፤
ከተቃጣብኝ ጦርነት፤
ነፍሴን በሰላም ይቤጥታል።
19 አካሄዳቸውን አልቀየሩምና፤
እግዚአብሔርንም አልፈሩትምና፤
ከጥንት ጀምሮ በዙፋኑ ላይ ያለ
እምሳክ፤ ሲላ
ሰምቶ ያዋርዳቸዋል።
20 ባልንጀራዬ የምለው ሰው እጁን
በወዳጆቼ ላይ ስነዘረ፤
ቃል ኪዳንንም አፈረሰ።
21 አፋ ከቅቤ ይልቅ የለዘበ ነው፤
በልሱ ግን ጦርነት አለ፤
ቃሉ ከዘይት ይልቅ የለሰለሰ ነው፤
ይሁን እንጂ የተመዘዘ ሰይፍ ነው።
22 የክበደህን ነገር በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤
እርሱ ደግሮ ይይዝሃል፤
የጻድቁንም መናወጥ ከቶ
አይፈቅድም።

55+10 1ጳጥ5+8
55+11 መዝ5+9፤
10+7
55+13
24ጠ+15+12
55+14
መዝ42+4፤
ሐሥ1+16-17
55+15
መዝ49+14፤
64+7፤ ምላ6+15፤
ኢላ29+5፤
47+9፤11፤
1+ተሰ5+3
55+17 መዝ5+3፤
88+13፤ 92+2፤
141+2፤
ሐሥ3+1፤
10+3፤9+30
55+19 ጠሰ15+18፤
ዘጸ33+27፤
መዝ29+10፤
36+1፤ 64+4፤
78+59
55+20 መዝ7+4፤
41+9
55+21
መዝ12+2፤ 57+4፤
59+7፤ 64+3፤
ምላ5+3፤ 6+24፤
12+18፤ ራእ1+16
55+22
መዝ15+5፤
18+35፤ 21+7፤
37+24፤ 112+6፤
ማቴ6+25-34፤
1ጳጥ5+7

55+23
ኢዮ15+32፤
መዝ5+6፤ 9+15፤
11+1፤ 25+2፤
30+3፤ 56+3፤
73+18፤ 94+13፤
ኢላ14+15፤
ሐዝ28+8፤
ሉቃ8+31
56+1 መዝ6+2፤
17+9፤ 57+1-3
56+2
መዝ35+1፤25፤
124+3
56+3
መዝ55+4-5፤23
56+4 ቀ10፤

23 አንተ ግን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤
ከፋዎችን ወደ ጥፋት ጉድጓድ
ታወርዳቸዋለህ፤
ደም የተጠመሰዎትና አታላዮች፤
የዘመናቸውን እኩሊታት አይኖሩም።
እኔ ግን በአንተ እታመናለሁ።

መዝሙር 56

በእግዚአብሔር መደገፍ

ለመዘምራን አለቃ፡ “ርግብቴ ሩት ባለው ወርክ
ላይ” በተባለው ቅቃት፡ ፍልሰጠማውያን በጌት
በያዙት ጊዜ፤ የጻዊት ቅኔ”

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ የሰዎች መረገጫ

ሆኛለሁና ማረኝ፤

ቀንንም ሙሉ በውጊያ

አስጨንቀውኛል።

2 ጠላቶቼ ቀንን ሙሉ በላይ ቆመ፤

በትሶቢት የሚዋጉኝ ብዙዎች

ናቸውና።

3 ፍርሀት በሚይዘኝ ጊዜ፤

እምነቴን በአንተ ላይ አደርጋለሁ።

4 ቃሉን በማመሰግነው እምሳክ፤

በእግዚአብሔር ታምኛለሁ፤ አልፈራም፤

ሥጋ ለባሽ ምን ሊያደርገኝ ይችላል?

5 ቀንን ሙሉ ቃሉን የጣምሙታል፤

ዘመትርም ሊጉዱኝ ያሚራሉ። ፤

6 ይደራታለሁ፤ ያደባለሁ፤

ርምጃዬን ይከታተላሉ፤

ነፍሴንም ለማጥፋት ይሻሉ።

7 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከቶ እንዳያመልጡ፤

ሕዝቦቼን በቁጣዝ ጣላቸው።

8 ሰቆቃዬን መዝግብ፤

እንባዬን በዕቃህ አጠራቅም፤

56+4 መዝ27+1፤ 118+6፤ ማቴ10+28፤ ዕብ13+6

56+5 መዝ41+7፤ 2ጴጥ3+16 56+6 መዝ17+11፤ 59+3፤

71+10፤ 94+21፤ ማር3+6 56+7 መዝ36+12፤ 55+23፤

ምላ19+5፤ ሐዝ17+15፤ ሮሜ2+3፤ ዕብ2+25

56+8 2ነገ20+5፤ ኢላ4+3፤ ዳን7+10፤ 12+1፤ ሚል3+16

*55+15 ዕብራይስጥ ሲኦል ይላል፤ እንዳንድ

የእንግሊዘኛ ቅጂች ጥን መቃብር ይላሉ።

*56 ርእሱ የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም

የመዝሙሩን ሁኔታ የሚ ያሳይ ሊሆን ይችላል።

*56+8 እንባዬን በወይን አቶማዳህ ወሰጥ ጨምር

ወይም እንባ ዬን በመጽሐፍህ መዝገብ

ማብ ይመ)።

56+4 ቃሉን በማመሰግነው፤ የፍርሃትና የችግር

ወቅት በደረሰ ጊዜ ስለ ጻድቅ ትእዛዞቼ፤ ስለ

ተስፋውና በቅዱሳት መጻሕፍት ስለተናገረው ቃል ሁሉ

እግዚአብሔርን ማመስገን አለብን (መዝ 119 ይመ)።

በእግዚአብሔርና በተጻፈው ቃሉ ስንታመን መታመን

ፍርሃትን ያስመገዳል (ቀ 4፡11)፤ እግዚአብሔርም

ረዳታችንና ታዳጊያችን ይሆናል (ቀ 13)። “እምሳክ

ከጌኔ መቆሙን” (ቀ 9)፤ የሚለውን እውነት ልብ

ይበሉ (ቀ 9)፤ የሚቀጥለውን ማብ ይመ፡ ከሮሜ 8፡31

ጋር ያንጸጽሩ)።

56+8 እንባዬን በዕቃህ አጠራቅም፤ እግዚአብሔር

ችግራችንን፤ ጭንቀታችንንና ሥቃያችንን ሁሉ

ያውቀዋል፤ ያየዋል፤ በመዝገብም ጽፎ ይይዘዋል

(ከ139፡16፤ ከማቴ 6፡25-32 ጋር ያንጸጽሩ)።

55+22 የከበደህን ነገር በእግዚአብሔር ላይ
ጣል፤ ከዕቅድ በላይ የሆነ ፈተና ባጋጠመ ጊዜ፤
እግዚአብሔር ሽከማችንንና ጭንቀታችንን በእርሱ ላይ
እንድንጥል ያዘዘናል፤ በማንኛውም አስቸጋሪ ሁኔታ
ከእኛ ጋር በመሆን ሽከማቸችንን ከእኛ ጋር ይሸከማል።
መንፈስ ቅዱስ በቤታችን ታሪክ ውስጥ ሁሉ ይህንኑ
ጥሪ ደጋግሞ ያሰማል፤ ኢየሱስም በማቴ 11፡28-30
ላይ ይህንኑ ጥሪ ያቀርባል። ሐዋርያው ጴጥሮስ
አማኞች በእግዚአብሔር ፊት ራሳቸውን ማዋረድ
እንዳለባቸው በመግለጽ፤ “እርሱ ስለ እናንተ ስለሚያስብ
የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት”
(1ጴጥ 5፡7) ይላል። ሐዋርያው ጳውሎስም የእግዚአብሔር
ሰላም ልባችንንና አባባችንን እንደሚጠብቅ ተስፋ
በመስጠት፤ ጭንቀታችንን ሁሉ በጽሑት በእግዚአብሔር
ፊት እንድናቀርብ ይመክረናል (ፊል 4፡7 እና

ሁሉስ በመዝገብህ የተያዘ
አይደለምን?
ወደ አንተ በተጣራሁ ቀንን
ጠላቶቼ ወደ ሩሳቸው ይመለሳሉ፤
በዚህም፣ ስምዓክ ከገጠኔ መቆመን
በውቃለሁ።
10 ቃሉን በማመሰግነው ስምዓክ
ቃሉን በማመሰግነው በእግዚአብሔር፤
11 በስምዓክ ታምኛለሁ፤ አልፈራም፤
ሥጋ ለባሽ ምን ሊያደርገኝ
ይችላል?
12 እግዚአብሔር ሆይ፤ የአንተ ሰአለት
አለብኝ፤
የማቀርብልህም የምሰጋና
መሥዋዕት ነው፤
13 በሕያዋን ብርሃን።
በእግዚአብሔር ፊት እመላለስ ዘንድ፤
ነፍሴን ከሞት።
እግሬንም ከመሰናከል አድነሃልና።

መዝሙር 57

በጨካኝ ጠላቶች ዘንድ

57:7-11 ተገኝ ምዝ - መዝ 108:1-5

ለመዘምራን አለቃ፡ ጳጳሳተፋቃ በሚለው
ቅቃት የሚዘመር፡ ከሳላል ፊት ሸሽቶ በዋሽ
በነበርበት ጊዜ፡ የዳዊት ቅጂ።

1 መግረኝ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ማረኝ፤
ነፍሴ አንተን መጠጊያ
አድርጋለችና፤
በክንፎችህ ሥር እጠለላለሁ።
2 ለእኔ ያሰበው፤ ወደሚፈጽምልኝ ስምዓክ፤
ወደ ልዑል እግዚአብሔር እራሴን አለሁ።
3 ከሰማይ ልኮ ያድነኛል፤
የረገጡኝን ያዋርዳቸዋል፤ ሲላ
እግዚአብሔር ምሕረቱንና ታማኝነቱን
ይልካል።
4 ነፍሴ በእንባሶች ተከብባለች፤
በሚዘነግጥሉ አራዊት መካከል
ወድቄአለሁ፤
እነዚህም፤ ጥርሳቸው ጦርና ፍላጻ፤
ምላሳቸውም የተሳለ ሰይፍ የሆኑ
ሰዎች ናቸው።
5 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከሰማያት በላይ
ከፍ ከፍ በል፤
ክብርህም በምድር ሁሉ ላይ
ትሰፈን።

56:9 ዘን፡14:8;
ዘ፳31:6;
መዝ፱3:3 102:2;
ሮሜ8:31
56:12
መዝ50:14
56:13
ኢዮ33:30;
መዝ30:3;
33:19; 49:15;
86:13; 107:20;
116:8
57 ርሐስ
14ሙ22:1;
24:3; መዝ142
ርሐስ
57:1 ሩት2:12;
መዝ2:12;
9:9; 34:22;
ኢ፲፭:20;
ማቴ23:37
57:2 መዝ138:8
57:3
መዝ18:9;16;
25:10; 40:11;
56:11; 69:14;
115:11 142:6;
144:5;7
57:4
መዝ35:17;
55:21;
ሦ፲፱:14
57:5 ሞ11;
መዝ108:5

57:6 አሰ6:13;
መዝ7:15;
9:15; 10:9;
31:4; 38:6;
140:5; 145:14;
ምላ28:10;
መዝ10:8
57:7 መዝ112:7
57:8 መዝ33:2;
149:3; 150:3
57:10 መዝ36:5
57:11 ሞ5;
መዝ8:1; 113:4
58:1 መዝ82:2
58:2
መዝ94:20;
ኢ፲፱:1;
ማቴ15:19;
ሉ፳፭:38
58:4 ዘን፡21:6
58:5
መዝ81:11;
መዝ10:11;
ኢር8:17

6 ለእግሬ ወጥመድን ዘረጉ፤
ነፍሴንም አገብጠዋል፤
በመተላለፊያዬ ላይ ጉድጓድ ቁፈሩ፤
ነገር ግን ራሳቸው ገቡበት። ሲላ
እግዚአብሔር ሆይ፤ ልቤ ጽኑ ነው፤
ልቤ ጽኑ ነው፤
እቀኛለሁ፤ እዜማለሁ።
7 ነፍሴ ሆይ፤ ገቁ!
በገናና መሰንቆም ተነሡ።
እኔም በማለጻ እነሣለሁ።
8 1ኛ ሆይ፤ በሕዝቦች መካከል
አመሰግንሃለሁ፤
በሰዎችም መካከል እዘምርልሃለሁ፤
10 ምሕረትህ እስከ ሰማያት ከፍ ብላለችና፤
ታማኝነትህም እስከ ደመናት
ትደርሳለች።
11 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከሰማያት በላይ ከፍ
ከፍ በል፤
ክብርህም በምድር ሁሉ ላይ ትሰፈን።

መዝሙር 58

የምድር ዳኞች ፈራጅ

ለመዘምራን አለቃ፡ ጳጳሳተፋቃ በሚለው
ቅቃት የሚዘመር፡ የዳዊት ቅጂ።

1 ነያላን ሆይ፤ በውኑ ጽድቅ ከአፋችሁ
ይወጣል?
2 የሰው ልጆች ሆይ፤ በቅን
ትፈርዳላችሁን?
3 የለም፤ በልባችሁ ክፋትን
ታውጠነጥናላችሁ፤
በእጃችሁም ዐመፅን በምድር ላይ
ትጐነጉሩላችሁ።
4 ክፉዎች በማሕፀን ሳሉ ከመንገድ
የወጡ ናቸው፤
ሲወለዱ ጀምሮ የተሳሳቱና
ወሽታዎች ናቸው።
5 መርዛቸው እንደ እባብ መርዝ ነው፤
አልሰማ ብላ ጀሮዋን እንደ ደፈነች
እፋኝት ናቸው፤
6 ጀሮዋንም የደፈነችው የመተተኛውን
ወይም የጠቢቡን ደጋሚ ቃል
7 56:13 ወይም እኔን ከሞት
56:13 ወይም በሕያዋን ምድር
57 ርሐስ የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም
የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።
58 ርሐስ የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም
የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።

(1) የታማኝ ክርስቲያን እያንዳንዱ የእንባ ጠብታ
በእግዚአብሔር ዘንድ የተከበረች ናት፡ በትውስታውም
በጥንቃቄ የተያዘች ናት፡ የተመዘገበችም ናት፡ ይኸውም
በምድር ላይ ለእርሱ ስንል በተሠቃየንበት መጠን
ሊያጸናንና ሊሸልመን ነው። ለእግዚአብሔር ታማኞች
ሆነን በዘላቅንበት በእያንዳንዱ ፊተና በመንግሥተ ሰማይ
ከእርሱ ጋር በምንሆንበት ጊዜ እጅግ ከፍ ያለ ደስታና
ክብር እናገኛለን (ሮሜ 8:17 እና ማጠ፡ 1፳፣ 4:14
እና ማጠ፡ ይመ)። (2) ስለዚህ ችግር፤ ጭንቀት
ወይም አሳዛኝ ፊተና ሲመጣብን፤ እግዚአብሔር ተስፋ
አስቈራጭ በሆነው ገጠመኛችን፤ በእንቅልፍ እጦታችን

እንዲሁም በገንዘብ ችግራችን ወይም ፊተኝ በሆነ የሥራ
በታችን፤ በፍቅር እንደሚመለከተን መዘንጋት የለብን።
57:1 በክንፎችህ ሥር፤ የእግዚአብሔር ክንፎች
ፍቅሩን፤ ጥበቃውን፤ ብርታቱንና በቸርነት የሚገለጠውን
ሀልዎቱን ይወክላሉ፤ በክንፎቹ ጥላ ሥር ዕረፍት
የምናገኘው በጸሎት ወደ እርሱ ስንቀርብ በእምነት ሐ
ሳባችን በእርሱ ላይ ስንገልጽ ነው (17:8; 36:7; 91:4
ይመ)። በክንፎቹ ጥላ ሥር በመሆን፤ ከእርሱ በቅድ
ውጭ በተቃራኒ ከሚሠራው ከማንኛውም ክፉ ነገር
እንጠበቃለን (ሞ 2; 17:8 እና ማጠ፡ ይመ)።

ላለመስማት ንው።
 ስምዓክ ሆይ፤ ጥርሳቸውን በአፋቸው
 ውስጥ ሰበር፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ የአንበሳቸውን
 መንጋጋ አወላልቅ፤
 ፊጥኖ እንደሚያውቀው ወራጅ ውሃ ይጥፋ፤
 ቀስታቸውን ሲሰቡ ፍላጻቸው
 ዱልዱም ይሁን።
 ሲሄድ እንደሚቀልጥ ቀንድ አውጣ
 ይሁኑ፤
 ፀሐይን እንደማያይ ቀኑንጋፍ
 ይሁኑ።
 ያለጽኸ አሳት ገና ድስታችሁን
 ሳያሰማው፤
 እርጥቡንም ደረቁንም እኩል በወውሎ
 ነፋስ ጠራርጎ ይወስዳቸዋል።
 ጳጳሪታችን በቀልን ባዩ ጊዜ ደስ
 ይላቸዋል፤
 እግራቸውንም በግፈኞች ደም
 ይታጠባሉ።
 ስወችም፤ "በእርግጥ ለጳጳሪታችን ብድራት
 ተቀምጠዋቸዋል፤
 በእውነትም በምድር ላይ የሚፈርድ
 ስምዓክ አለ" ይላሉ።

መዝሙር 59

ክፉዎችን በመቃወም የቀረበ ጸሎት
 ለመዘምራት አለቃ፤ ጳጳሪታችን በሚለው
 ቅቃት የሚዘምን፤ ጳጳሪታችን ለመግደል ሰዎች ቤ
 ቱን ከብወው እንዲጠብቁት ላለፈ በላካቸው
 ጊዜ፤ የጳጳሪታችን ቅኔ፤
 ስምዓክ ሆይ፤ ከጠላቶቼ እጅ አድነኝ፤
 ሊያጠቁኝ ከሚንሠብኝም ጠብቀኝ።
 ንከክፉ አድራጊዎች ታደገኝ፤
 ደም ከተጠሙ ሰዎችም አድነኝ።
 እነሆ በነፍሴ ላይ አድብተዋልና፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጨካኞች ያለ
 በደሌ፤ ያለ ንጠአቱ
 በላዩ ተሰብስበው ደሉቱብኝ።
 እነርሱ ያለ በደሌ ሊያጠቁኝ
 ተዘጋጅተው መጡ፤
 አንተ ግን ትረዳኝ ዘንድ ተነሥ፤
 ሁኔታዬንም ተመልከት።
 ያሰራዊት ስምዓክ የሆንህን አንተ የእስራኤል
 ስምዓክ እግዚአብሔር ሆይ፤
 ሕዝቦችን ሁሉ ለመቅጣት ተነሥ፤
 በተንከላቸው በደል
 የሚፈጽሙትንም
 ሁሉ አትማራቸው።
 እንደ ውሻ እያላዘኑት
 በምሽት ተመልሰው ይመጣሉ፤

ሴላ

58+6 አዮ4+10+
 መዝ3+7
 58+7 ዘሌ26+36+
 ኢዮ11+16+
 መዝ11+2፤ 57+4፤
 64+3
 58+8 አዮ3+16+
 ኢሳ13+7
 58+9 አዮ7+10+
 21+8+
 መዝ118+12፤
 መዝ7+6
 58+10 ዘጳ32+35+
 ኢዮ22+19+
 መዝ7+9+
 68+23፤ 91+8+
 ኢር11+20+
 ሮሜ12+17-21
 58+11 ዘፍ15+1፤
 18+25+
 መዝ128+2፤
 ሉቃ6+23
 59 ርዕስ
 1ሳሙ19+11
 59+1 መዝ20+1፤
 143+9
 59+2 14+4፤
 26+9፤ 36+12፤
 53+4፤ 92+7፤
 94+16፤ 139+19፤
 ምሳ29+10
 59+3 መዝ56+6
 59+4 መዝ13+3፤
 119+3፤
 ማቴ5+11
 59+5 9+5፤
 44+23፤ 69+6፤
 80+4፤ 84+8+
 ኢሳ10+3፤
 ኢር18+23
 59+6 ሞ14፤
 መዝ22+16
 59+7 አዮ22+13፤
 መዝ55+21፤
 94+4፤
 ምሳ10+32፤
 12+23፤ 15+2፤28
 59+8 መዝ2+4፤
 37+13፤ ምሳ1+26
 59+9 መዝ9+9፤
 18+1፤2፤ 62+2፤
 71+3
 59+11 ዘጳ4+9፤
 6+12፤ መዝ3+3፤
 84+9፤ 89+10፤
 106+27፤ 144+6፤
 ኢሳ33+3
 59+12
 መዝ10+7፤ 64+8፤
 ምሳ10+14፤
 12+13፤
 ኢሳ2+12፤ 5+15፤
 ሳፎ3+11
 59+13
 መዝ83+18፤

በከተማዬ ተም ዙሪያ ይራወጣሉ።
 ንከአፋቸው የሚወጣውን ተመልከት፤
 ሰይፍ በከንፋራቸው ላይ አለ፤
 "ማን ሲሰማኝ ይችላል?" ይላሉና።
 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ-ማን
 ትሥቅባቸዋለህ፤
 ሕዝቦችን ሁሉ በንቀት ታያቸዋለህ።
 ሳብርታቱ ሆይ፤ አንተን እጠብቃለሁ፤
 ስምዓክ ሆይ፤ አንተ መጠጊያዬ ነህና።
 እግዚአብሔር በምሕራቱ ይገናኘዋል፤
 ስምዓክ የጠላቶቼን ውድቀት
 የሳየኛል።
 ገሽገሽኝም ጌታ ሆይ፤ አትግደላቸው፤
 አለበለዚያ ሕዝቤ ይረሳል፤
 በንይልህ አንክራታቸው፤
 ዝቅ ዝቅም አድርጋቸው።
 ንከአፋቸው ስለሚወጣው ንጠአት፤
 ከከንፈራቸውም ስለሚሰነዘረው
 ቃል፤
 በትዕቢታቸው ይያዙ።
 ስለ ተናገሩት መርገምና ውሸት፤
 በቀጣ አጥፋቸው፤
 ፈጽሞም አስወግዳቸው፤
 በዚህም እግዚአብሔር የያዕቆብ ገዥ መሆኑን
 እስከ ምድር ዳርቻ ይታወቃል።
 ሴላ
 እንደ ውሻ እያላዘኑት
 በምሽት ተመልሰው ይመጣሉ፤
 በከተማዬ ተም ዙሪያ ይራወጣሉ።
 ጌምግብ ፍለጋ ይራወጣሉ።
 ካልጠገቡም ያላዘኙሉ።
 እኔ ግን ስለ ንይልህ እዘምራለሁ፤
 በማለጻም ስለ ምሕራትህ
 እዘምራለሁ፤
 አንተ መጠጊያዬ፤
 በመከራም ቀኝ በምባዩ ነህና።
 ብርታቱ ሆይ፤ ውዳሴ አቀርብላለሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ መጠጊያዬ፤
 የምትወደኝም ስምዓክ ነህና።
 59+13 መዝ104+35 59+15 አዮ15+23
 59+16 ዘጳ4+30፤ 1ሳሙ2+10፤ 2ሳሙ22+3፤ መዝ58+3፤
 88+13፤ 101+1፤ 108+1 59+17 ሞ10 60
 ርዕስ 2ሳሙ8+13
 58+9 በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም
 በትክክል አይታወቅም።
 59 ርዕስ የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም
 የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያ ሳይ ሊሆን ይችላል።
 59+11 ወይም ለዕል ተብሎ መተርጎም ይችላል።

58+10 ጳጳሪታችን በቀልን ባዩ ጊዜ ደስ
 ይላቸዋል፤ ይህ ጥቅስ ክፉው በተሸነፈና በተጠላ ጊዜ
 የእግዚአብሔር ሰዎች የሚያገኙትን ደስታና ርካታ
 ይገልጻል። እንደዚሁም የአዲሱ ኪዳን አማኞች ክፉው
 ሁሉ ጨርሶ እንዲመገድ፤ በአዲሱ ሰማይና በአዲሱ
 ምድርም ላይ የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲመሠረት
 መመኘትና መጸለይ አለባቸው (ራእ 6፤9-10፤ 11+15-17፤
 18+20፤ 19፤1-4፤13-18፤ 21፤1-7 ይመ)።
 59+13 በቀጣ አጥፋቸው፤ በ35፤1-28 ላይ
 በእግዚአብሔር ሕዝብ ጠላቶች ይፈረድባቸው ዘንድ
 እንደሚገባ የሚያሳየውን ጸሎትና የቀረበውን ማብራሪያ
 ይመልከቱ።

መዝሙር 60

ከሸንፈት በኋላ የቀረበ ብሔራዊ ጸሎት

60:5-12 ተገኝ ምሳ - መዝ 108:6-13

ለመዘምራን አለቃ፡ ጳጳሱን ጽጌረዳቃ።
በሚለው ቅታት የሚዘመር። በሰሜናዊ ምዕራብ
መስጴጦምያና፤ በማእከላዊ ሶርያ የሚኖሩትን
አራማውያን በወጋቸው ጊዜ፤ ኢየሱስም
ተመልሶ በጨው ሸለቆ አሥራ ሁለት ሺህ
ኢዶማውያንን በፈጀ ጊዜ፤ ለትምህርት፤
የጻዊት ቅኔ

ከገዢነቱ ሆይ፤ ጣልኸን፤
አንኩታኩትኸን፤
ተቋጣኸንም፤ አሁን ግን መልሰህ
አብጀን።

ምድራቱን እናወጥሃት፤ ፍርክስክስ
አደረግሃት፤

ትንንዳገዳለችና ስብራቷን ጠግን።

ለሕዝብህ አበሳጥን አላየኸው፤
ናላ የሚያዞር የወይን ጠጅ
እንድንጠጣም ሰጠኸን።

ኅዝር ግን ከቀሰት እንዲያመልጡ፤
ለሚፈሩህ ምልክት አቆምህላቸው።

ሲላ

ወዳጆቻህ ይድኑ ዘንድ፤
በቀኝ እጅህ ርዳን፤ መልሰም ሰጠን።

ከገዢነቱ ከመቅደሱ እንዲህ ሲል
ተናገረ፤

“ደስ እያለች የሴኬምን ምድር
እሸንሸናለሁ፤

የሱኮትን ሸለቆ አከፋፍላለሁ።

ገለፃድ የእኔ ነው፤ ምናሲም የእኔ ነው፤
ኤፍሬም የራስ ቀጫ ነው፤

ይሁዳም በትረ መንግሥቱ ነው።
ዳማብ የመታጠቢያ ገንዳይ ነው፤

በኤዶም ያስ ላይ ሜማይን
እወረውራለሁ፤

በፍልስጥኤም ላይ በድል እልል
እላለሁ።”

ወደ ተመሸገው ከተማ ማን ያመጣኛል?
ማንስ ወደ ኤዶም ያስ ይመራኛል?

ከምላክ ሆይ፤ የጣልኸን አንተ
አይደለህምን?

ከገዢነቱ ሆይ፤ ከሰራዊታችን ጋር
እኮ አልወጣ አልህ!

በጠላት ላይ ድልን አቀዳጀን፤
የሰው ርዳታ ከንቱ ነውና።

60:1
2400:5+20:
መዝ44:9: 79:5:
80:3
60:2 2ዜ57:14:
መዝ18:7
60:3 መዝ71:20:
75:8: ኢሳ29:9:
51:17: 63:6:
ኢር25:16:
ዘክ12:2:
ራእ14:10
60:4 ኢሳ5:26:
11:10:12: 18:3
60:5 ዘዳ33:12:
ኢዮ40:14
60:6 ዘዳ12:6:
33:17
60:7 ዘዳ41:52:
49:10:
ዘኁ34:19:
ኢሱ13:31
60:8 2400:8:1
60:10 ኢሱ7:12
60:11
መዝ146:3:
ምሳ3:5

60:12
ኢዮ40:12:
መዝ44:5
61:1 መዝ4:1:
64:1: 86:6
61:2 መዝ6:2:
18:2: 31:2:
94:22
61:3 መዝ9:9:
46:1: 59:9:
62:7: ምሳ18:10
61:4 ዘዳ32:11:
መዝ15:1:
ማቴ23:37
61:5 ዘዳ6:3:
ዘኁ30:2:
ዘዳ33:9:
ዘሀ1:11:
መዝ56:12:
102:15:
ኢሳ59:19:
ማቴ6:9

61:6 137:14:
መዝ21:4
61:7
መዝ40:11:
41:12:
ሉቃ22:69:
ኢፈ1:20:
ቂ፳3:1
61:8 ዘዳ15:1:
ዘኁ30:2:

ከገዢነቱ ከንደ ብርቱ እንሆናለን፤
ጠላቶቻችንን የሚረጋግጥልን እርሱ
ነውና።

መዝሙር 61

የግዛተኛ ጸሎት

ለመዘምራን አለቃ፡ በባሕር ምሽት የሚዘመር፡
የጻዊት መዝሙር

ከገዢነቱ ሆይ፤ ጨኸኩት ሰማ፤
ጸሎቴንም አድምጥ።

ልቤ በዛለ ጊዜ፤
ከምድር ጻርቻ ወደ አንተ
እጣራለሁ፤

ከእኔ ይልቅ ከፍ ወዳለው ዐለት
ምራኝ።

አንተ መጠጊያዬ፤
ከጠላትም የምተገንብህ ጽኑ ግንብ
ሆነኸኛልና።

ከድንኳንህ ለዘላለም ልኑር፤
በከንፍቸህም ጥላ ልከለል። ሲላ

ከምላክ ሆይ፤ ስለእኔን ሰምተሃልና፤
ሰምህን የሚፈሩትንም ሰዎች ርስት
ለእኔ ሰጠህ።

የገንቱን ዕድሜ አርዝምለት፤
ዘመኑንም እስከ ብዙ ትውልድ
ጨምርለት፤

ከገዢነቱ ፊት ለዘላለም ይንገሥ፤
ይጠብቁት ዘንድ ምሕረትህንና
ታማኝነትህን አዘጋጅለት።

ስለዚህ ለሰምህ ዘወትር ውዳሴ
አቀርባለሁ፤
ስለእኔንም በየጊዜው እፈጽማለሁ።

መዝሙር 62

ተስፋ በእግዚአብሔር ላይ ብቻ

ለመዘምራን አለቃ፡ ለኢዶታም፤ የጻዊት
መዝሙር

ኢፍሴ ዕረፍት የምታገኘው በከገዢነቱ

61:8 ዘዳ23:21: መዝ7:17: 30:4 62:1 ቀ5:1 መዝ5:3
60 ርእሱ የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም
የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሲሆን ይችላል።
60 ርእሱ የአራማውያን ወይም የሰሜን ምዕራብ
መስጴጦምያ ነው።
60 ርእሱ በመካከለኛው ሶርያ የሚገኙት
አራማውያንን የሚያመለክት ነው።

60:1 ጣልኸን ... ተቋጣኸንም፤ ሕዝቡ እርሱን
ደስ ማሰኘትና ፈቃዱንም መፈጸም ሲተዉ እግዚአብሔር
መለኮታዊ ርዳታውንና ጥበቃውን አነሣ፤ የእግዚአብሔር
ሕዝብም የጦርነት ሽንፈት የደረሰባቸው ከዚህ
የተነሣ መሆኑን ጻዊት ተናዘዘ። ከዚህ አሳዛኝ ሁኔታ
ለመውጣት ለአስራአል ሕዝብ መዳኔቱ እግዚአብሔር
በቅን ልብ በጸሎት መሻትና ለእርሱ ያቅቸውን ፍርሃት
ማደስ ነው (ቀ 4)። እንደዚሁም እኛ የአዲሱ ኪዳን
ወገኖች የሆንነው በቤተ ክርስቲያናችን በቤተሰባችንና
በግል ሕይወታችን ረገድ መንፈሳዊ ሽንፈት ሊደርስብን
ይችላል፤ ይኸውም በነጠላታችን፤ ከአካባቢ ኅብረተሰብ

ጋር ተስማምተን በመኖራችን፤ በትዕቢታችን ወይም
መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆኑትን የእውነትንና የጽድቅን
መርሶች ችላ በማለታችን የእግዚአብሔር መንፈስ
በማዘኑ ነው (በገጽ 2058 ላይ፤ “ለሰባቱ አብያተ
ክርስቲያናት የተሳካ የክርስቶስ መልእክት” በሚል ርእስ
የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
61:4 በከንፍቸህም ጥላ፤ 35:1-28 እና
ማብራሪያውን፤ 57:1 እና ማብራሪያውን ይመልከቱ።
62:1 ድነቱም የሚመጣልኝ ከእርሱ ዘንድ
ነው፤ ይህ መዝሙር እያንዳንዱ አማኝ በእርሱ መኖር
ወይም በእርሱ መመላለስ የሚጠይቀውን መሠረታዊ

ብቻ ነው፤
ድነቴም የሚመጣልኝ ከእርሱ ዘንድ
ነው።

²ዐለቴና መድኅኒቴ እርሱ ብቻ ነው፤
መጠጊያዬም እርሱ ነው፤ ከተም
አልናወጥም።

³ሰውን የምታጠቁት እስከ መቼ ነው?
ይህን የዘመመ ግድግዳ፤ የተንጋደደ
ዐጥር፤
ሁላችሁ ገፍታችሁ ልትጥሉት
ትሻላችሁ?

⁴ከታላቅ ክብሩ ሊያዋርዱት፤
ይህን አንድ ነገር ወጠኑ፤
ሐሰት ባለበት ነገር ደስ ይሰኛሉ፤
በአፋችሁ ይመርቃሉ፤
በልባችሁ ግን ይራግማሉ። ሴላ

⁵ነፍሴ ሆይ፤ ዐርፈሽ ስንዝብከሄን ብቻ
ጠብቂ፤

ተስፋዬ ከእርሱ ዘንድ ነውና።
⁶ዐለቴና መድኅኒቴ እርሱ ብቻ ነው፤
መጠጊያዬም እርሱ ነው፤ እኔም
አልናወጥም።

⁷መዳኔና ክብሩ በስንዝብከሄን ነው፤⁸
ብርቱ ዐለቴና መሸሸጊያዬ
በስንዝብከሄን ነው።

⁸ለዎች ሆይ፤ ሁልጊዜ በእርሱ ታመኑ፤
ልባችሁን በፊቱ አፍሱሱ፤
ስንዝብከሄን መጠጊያችን ነውና። ሴላ
⁹ከተናቀ ወገን መወለድ ከነቱ፤
ከከበረውም መወለዱ ሐሰት ነው።
በሚሳን ላይ ከፍ ብለው ቢታዩም፤
ሁሉም በአንድነት ከነፋስ የቀለሱ
ናቸው።

¹⁰በዝርፊያ አትታመኑ፤
በቅሚያም ተስፋ አታድርጉ፤
በዚህ ብትበለጽጉም፤

62+2 ዘ015+2፤
ኢዮ29+18፤
መዝ18+31፤
59+9፤ 89+26
62+3 ኢሳ30+13
62+4 መዝ28+3፤
55+21
62+5 ቀ*1
62+7 መዝ61+3
62+8
1ሳመ+1+15፤
መዝ37+5፤
42+4፤ ኢሳ26+44፤
ማቴ26+36+46
62+9 ኢዮ7+7፤
መዝ49+2፤
ኢሳ40+15፤
62+10
ኢዮ31+25፤
መዝ12+5፤
ኢሳ61+8፤
ሕዝ22+29፤
ናዐ3+1፤
ማቴ19+23-24፤
1ጢሞ6+6-10፤17

62+11
1ዜና29+11፤
ሪእ19+1
62+12
ኢዮ21+31፤
መዝ28+4፤ 86+5፤
103+8፤ 130+7፤
ማቴ16+27፤
ሮሜ2+6፤
1ቆሮ3+8፤
ቴሳ3+25
63+1 መዝ42+2፤
84+2፤ 143+6
63+2 ዘ016+7፤
መዝ15፤1፤ 27+4፤
68+24
63+3 መዝ36+7፤
69+16፤ 106+45፤
109+21

ልባችሁ ይህን አሰኝታ አያድርግ።
¹¹ስንዝብከሄን አንድ ነገር ተናገረ፤
እኔም ይህን ሁለት ጊዜ ሰማሁ፤
ገይላ የስንዝብከሄን ነው።
¹²ኃያ ሆይ፤ ምሕረትም የአንተ ነው፤
አንተ ለእያንዳንዱ፤
እንደ ሥራው ትከፍለዋለህ።

መዝሙር 63

እግዚአብሔርን መፈለግ

በይሁዳ ምድረ በዳ በነበረ ጊዜ፤
የዳዊት መዝሙር

¹ስንዝብከሄን ሆይ፤ አንተ ስምሔ ነህ፤
አንተን ከልብ እሻለሁ፤

ወሃ ባለለበት፤
በደረቅና በተራቂተ ምድር፤

ነፍሴ አንተን ተጠማች፤
ሥጋዬም አንተን ናፈቀች።

²ስለዚህ በመቅደስ ውስጥ አየሁህ፤
ጎይላህንና ክብርህንም

ተመለከትሁ።

³ምሕረትህ ከሕይወት ይበልጣልና፤
ከንፈሮቼ ያመሰግኑሃል።

⁴እንግዲህ፤ በሐይወቴ ዘመን
አመሰግንሃለሁ፤

በአንተም ስም እጆቼ እ አነሳለሁ።
⁵ነፍሴ በቅቤና በሥጦ እንደሚረካ ሰው

ትረካለች፤
አፌም በሚያዘመው ከንፈሮች

በደስታ ያወድሰሃል።

63+4 መዝ28+2፤ 104+33፤ 146+2፤ ኢሳ38+20፤
1ጢሞ2+8 63+5 መዝ36+8፤ ማቴ5+6

⁶62+6 ወይም ልዑል እግዚአብሔር ድንኰና ክብሩ
ነው ተብሎ መተርጎም ይችላል።

እውነት ይገልጻል። በቸግር፤ በመከራ ወይም ከጠላት
ተቃውሞ በደረሰ ጊዜ ዐይነተኛ ዐምባና ታዳጊ በማድረግ
ወደ እግዚአብሔር መመለስ አለብኝ። በእግዚአብሔር
የሚያምን ክርስቲያን ሁሉ የሚከተለውን ማለት
መቻል አለበት፡ (1) ምንም ዐይነት ቸግር፤ ቀውስ፤
ወይም ሥቃይ በእግዚአብሔር ላይ ያለኝን እምነት
እንዲያናጋብኝ አልፈቅድም (ቀ* 2፡6)፤ ከእርሱ
የመጣልኝ ድነቴ ብቻ ሳይሆን (ቀ* 1)፤ እርሱ ራሱ
ዐለቴ፤ ድነቴና መጠጊያዬ ነው (ቀ* 6-7)።

(2) በቋንቋና በአስፈሪ ጊዜ ራሴን ለእርሱ አሳልፌ
እሰማለሁ፤ ከልብ በሆነ ጸሎትም በሐሳቤ ያለውን ሁሉ
እነግረዋለሁ (ፊል 4፡6 እና ማሳ ይመ)።

(3) በአጋጠመኝ አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ በፍቅርና
በርንፋቴ እንደሚደርስልኝ በማመን ስለ ያኔ ጠበቃ ሆኖ
እንዲቆም ጌታን እጠብቃለሁ (ቀ* 11-12)።

63+1 አንተን ከልብ እሻለሁ፤ ዳዊት በዚህ
መዝሙር ላይ እንዳደረገው ሁሉ እያንዳንዱ አማኝ
መጸለይ አለበት፡ (1) የእርሱ ጸሎት የአንድን ሰው
እግዚአብሔርን ከልብ የሚሻት ናፍቆት፤ ከእርሱ
ጋር ጥብቅ የሆነ ኅብረት በማድረግም ርካታ
የሚያስገኘውን ፍላጎት ይገልጻል (መዝ 42 እና ማሳ
ይመ)። (2) እግዚአብሔርን እናውቃለን የሚሉ ሁሉ
የሚከተሉትን ጥያቄዎች ለራሳቸው በማቅረብ ራሳቸውን

መመዘን አሰሰቸው። በሐይወቴ ውስጥ እግዚአብሔርንና
የእርሱን ሀልዎት የሚሻ ብርቱ ናፍቆት አሰኝን?
ለጸሎት፤ መጽሐፍ ቅዱስን ለማንበብ፤ ለእግዚአብሔርና
ለጽድቅ የተከፈለ ልብ ሰጥቼ ወይም ግለት ላለው
ሕይወት ትኩረት ሳልሰጥ ለሃላም ጉዳይና ለሃላማዊ
መዝናኛ ከፍተኛ ትኩረት በመለገስ እንዳለሁን
(ማቴ 5፡6 እና ማሳ፤ 6፡33 እና ማሳ ይመ)?

63+2 ጎይላህንና ክብርህንም ተመለከትሁ፤
በግል ሕይወታችን አብዛቀን መፈለግ ያለብን
የእግዚአብሔርን ሀልዎት ብቻ ሳይሆን መንፈሱ፤ ጎይሉና
ክብሩ በቤቱ እንዲታዩ ጭምር ነው። እግዚአብሔር
በሰይጣናዊ ግዛት፤ አጋንንት በሚያደርሱት ጭቆና
ላይ (ማቴ 4፡23፤ 9፡35፤ ሐሥ 4፡30፤ 8፡7)፤
በጎጠሉት (ሮሜ 6፡1፤ በሐመምና በሥጋ ድክም
(ማቴ 4፡23፤ 9፡35፤ ሐሥ 4፡30፤ 8፡7) ጎይሉን
እንዲገልጽ መጸለይም ግዴታችን ነው። ወንጌል
ጎጠላኞችን ለንስሐ አብቅቶ ወደ ድነት እንዲያመጣቸው
(ዮሐ 16+8-11፤ ሐሥ 4፡33)፤ እንዲያንጸቸው
(ዮሐ 17፡7)፤ እያንዳንዳቸውን በመንፈስ ቅዱስ
ወደመሞላትም ደረጃ እንዲያደርሳቸው በመሉ ልብ
መሻት አለብን (ሐሥ 1፡8፤ 2፡4፤ በገጽ 1443 ላይ፤
“የእግዚአብሔር መንግሥት” በሚል ርእስ የቀረበውን
የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

መዝ
85፡4-7

የበመኝታዬ አስብሃለሁ፤
 ሌሊቱንም ሁሉ ስለ አንተ
 አሰላስላለሁ።
 ጎአንተ ረዳቴ ነህና፤
 በክንፎችህ ሥር ተጠልዬ በደስታ
 እዘምራለሁ።
 ማፍሌ አንተን የመጥኝ ብላለች፤
 ቀኝ እጅህም ደግፋ ይዘኛለች።
 ማፍሌን ለማጥፋት የሚሹ ግን፤
 ወደ ምድር ጥልቅ ይወርዳሉ፤
 ለሰይፍ አልፈው ይሰጣሉ፤
 የቀበሮዎችም ምግብ ይሆናሉ።
 ጎንጉሥ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለዋል፤
 በእግዚአብሔርም ስም ቃል የሚገቡ
 ሁሉ ይከብራሉ፤
 የሐሰተኞች አንደበትም ትዘጋላች።

መዝሙር 64

የተሳዳቢዎች ቅጣት
 ለመዘምራን አለቃ፡ የዳዊት መዝሙር
 ሐምሳክ ሆይ፤ የብሶት ቃሊን ስማ፤
 ሕይወቴንም ከሚያስፈራ የጠላት
 ዛቻ ከልላት።
 ንክክፋዎች አድማ ሰውረኝ፤
 ከዐመፀኞችም ሸንጎ ጋርደኝ።
 ጎአንሱ ምላሳቸውን እንደ ሰይፍ ይሰላሉ፤
 መርዘኛ ቃላቸውንም እንደ ፍላጻ
 ያነጣጥራሉ።
 ሐሸምቀው ንጹሐን ሰው ይነድፉታል፤
 ድንገት ይነድፉታል፤ አይፈሩምም።
 ንክፉ ተግባር ለማከናወን እርስ በርስ
 ይመክክራሉ፤
 በሰው-ወጥመድ ለመዘርጋት
 ይነግራሉ፤
 “ማንስ ሊያየን ይችላል?” ይባላሉ።
 ግፍን ያውጠንጥናሉ፤
 ደግሞም፤ “የረሃቶች ሤራ
 አዘጋጅተሁ” ይላሉ፤
 አሴት! ልቡ፤ አእምሮውም እንዴት
 ጥልቅ ነው!

63+6 ዘ86+4-9፤
 መዝ16+7፤
 119+148፤
 ማቴ14+25፤
 63+7 ሩት2+12፤
 መዝ27+9፤
 118+7
 63+8 ዘ፡32+12፤
 መዝ41+12፤
 ሆሴ6+3
 63+9
 መዝ40+14፤
 55+15፤ 71+20፤
 95+4፤ 139+15
 63+10
 ኤር18+21፤
 ሰቆ5+18፤
 ሕዝ35+5፤
 አሞ1+11
 63+11 ኢዮ5+16፤
 ኢሳ19+18፤
 45+23፤ 65+16፤
 ሮሜ3+19
 64+1
 መዝ140+1፤
 142+2
 64+2 ዘ01+10፤
 መዝ56+6፤ 59+2
 64+3 መዝ7+13፤
 55+21፤ 58+7፤
 ኢሳ49+2
 64+4 ኢዮ9+23፤
 መዝ10+8፤ 11+2፤
 55+19
 64+5 ኢዮ22+13፤
 መዝ9+13፤
 119+110፤
 140+5፤ 141+9
 64+8 ዘ828+37፤
 25፤19+21፤
 መዝ59+12፤
 109+25፤
 ምሳ18+7
 64+9 መዝ40+3፤
 ኤር51+10
 64+10
 ኢዮ22+19፤
 መዝ11+1፤
 25+20፤ 31+2፤
 32+11
 65+1 ዘ823+21፤
 መዝ2+6፤ 116+18

እግዚአብሔር ግን በፍላጻው ይነድፋቸዋል፤
 እነርሱም ድንገት ይቁሰላሉ።
 በገዛ ምላሳቸው ያሰናክላቸዋል፤
 ጥፋትንም ይመጣባቸዋል፤
 የሚያዩአቸውም ሁሉ በትዝብት
 ራሳቸውን ይነቀንቃሉ።
 የሰው ልጆች ሁሉ ይፈራሉ፤
 የእግዚአብሔርን ሥራ በይፋ ያውራሉ፤
 ያደረገውንም በጥሞና ያሰላስላሉ።
 ጳጳሩ በእግዚአብሔር ደስ ይበለው፤
 እርሱንም መጠጊያ ያድርገው፤
 ልቦ ቅኖችም ሁሉ ደስ ይበላቸው።

መዝሙር 65

የምስጋና መዝሙር
 ለመዘምራን አለቃ፡ የዳዊት የምስጋና መዝሙር
 እግዚአብሔር ሆይ፤ በጽዮን ለአንተ ውዳሴ
 ይገባል፤፤
 ለአንተ የተሳለነውን እንፈጽማለን።
 ጎአሎትን የምትሰማ ሆይ፤
 የሰው ልጆች ሁሉ ወደ አንተ
 ይመጣሉ።
 ጎጠላት ባጥለቀሰቀን ጊዜ፤
 አንተ መተላለፋችንን ይቅር
 አልህ።
 ሐንጉ በምረጥኸው፤ ወደ ራህህ
 ያቀረብኸው፤
 በአደካባይህም ያኖርኸው ምስጉን
 ነው!
 ከተቀደሰው መቅደስህ፤
 ከቤትህም በረከት እንረካለን።
 65+2 መዝ86+9፤ ኢሳ66+23 65+3 መዝ40+12፤ 79+9፤
 ሮሜ3+25፤ ሶዘ9+14 65+4 ዘ፡16+5፤ መዝ33+12፤
 36+8
 +64+5 ወይም ማንስ ሊያዩቸው ይችላል
 ግፍን በሰብራይስጡ የዚህ ቃል ትርጉም በትክክል
 አይታወቅም።
 ግፍን ወይም አንተ ተቤዝህን

63+6 አስብሃለሁ ... ስለ አንተ አሰላስላለሁ፤
 ከጸሎትና የእግዚአብሔርን ቃል ከማንበብ ጋር ቀንና
 ሌሊት ልባችን ስለ እግዚአብሔር ቸርነትና ኃይልነት
 እንዲያሰላስል መጣር አለብን። ስለ እግዚአብሔር
 የምናሰላስለው ወቅትን ጠብቀን መሆን የለበትም፤
 ይልቁንስ በውዳሴ ወደ ሰማይ እያየን ሀልዎቱንና ጌትነቱን
 ልብ እያልን፤ ከእርሱም ጋር ትብረት እያደረግን
 የዘወትር የሕይወት ልምዳችን መሆን አለበት።
 እግዚአብሔር ለእኛ የገለጠውን ጸጋ፤ ባሕርይ፤ ፍቅርና
 ዕቅድ ጧት ማታ ከማሰላስል የበለጠ ነገር የለም፤
 እንቅልፍ በምናጣበትም ወቅት ሐሳባችንንና ልባችንን
 ወደ እግዚአብሔር ግፍትን “እንችላለን።
 64+1 ሕይወቴንም ... ከልላት፤ መዝሙረኛው
 እግዚአብሔር ከጠላቶቹ ሤራና አታላይነት ሕንዲጠብቀው
 ወደ እርሱ ጸለዩ። ከሰይጣን ጋር በምናደርገው መንፈሳዊ
 ጦርነት ይህንኑ ጸሎት ልንጸልዩ እንችላለን። ከከፋውና
 በእኛ ላይ እንዳይሠራ መሣሪያ አድርጎ ከሚጠቀምበቸው

ሰዎች እንድንጠበቅ መጸለይ ይኖርብናል (ማቴ 6+13
 እና ማገብ ይመ)። በዚህ ሁሉ ትግል ውስጥ እግዚአብሔር
 ለእኛ በሚያከናውነው የማጻን ተግባር ልንተማመን
 እንችላለን (በገጽ 1499 ላይ፤ “በሰይጣንና በሐጋንንት
 ላይ የተሰጠን ሥልጣን” በሚል ርእስ የቀረበውን
 የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
 65+4 ያቀረብኸው ... ምስጉን ነው፤ ታላቁ
 ደስታችን ከእግዚአብሔር አጠገብ መሆናችንና ከእርሱ
 ጋር ትብረት ማድረጋችን ነው፤ ይህም አሁን ለአማኝ
 ሁሉ እውን ሊሆን ይችላል። በአዲስ ኪዳን ዘመን በኢየሱስ
 ክርስቶስ በተፈጸመው መሥዋዕትነትና (ዕብ 10+10-22)
 በልብ ውስጥ በሚያድረው መንፈስ ቅዱስ (ኤፌ 5+18)
 አማካይነት ነው። ችግር ሲመጣ እንዲረዳን ምሕረቱንም
 ሆነ ብርታቱን እንድንቀበል (ዕብ 4+16፤ 7+25)
 አዘውትረን ወደ እግዚአብሔር እንቀርብ ከንድ መጽሐፍ
 ቅዱስ ይመክረናል። የሚያሳናር ድርጊት የሚሆንበትን
 ከዘወትር ጥረታችን ውስጥ መቁጠር የለበትም ብለን

ከገዢዎቼ አዳኞችን ሆይ፤
በጽድቅ ድንቅ አሠራር መልሰልን፤
እንተ ለምድር ዳርቻ ሁሉ፤
በርቀት ላለውም ባሕር ተስፋ ነህ።
ፊትሮችን በብርታትህ መሠረትህ፤
ኅይልንም ታጥቀሃል።
እንተ የባሕርችን ማሰገምገም፤
የማዕበላቸውን ፋጨት፤
የሕዝቦችንም ሁከት ጸጥ
ታደርጋለህ።
ፍርቀው በምድር ዳርቻ ያሉት ከድንቅ
ሥራህ የተነሣ ይደነግጣሉ፤
የንጋትንና የምሽትን መምጫዎች፤
በደስታ እልል እንዲሉ
ታደርጋቸዋለህ።
ምድርን ትጉበሻለህ፤ ታጠጣለህም፤
እጅግ ታበልጽጋታለህም።
ለሰዎች እህልን ይለግሱ ዘንድ፤
የእግዚአብሔር ወንዞች ውሃን የተሞሉ
ናቸው፤
እንተ እንዲህ እንዲሆን ወስነሃልና።
፲፬ ትልሟን በውሃ ታረሰርሳለህ፤
በይዋን ታስተካክላለህ፤
በካፊያ ታሰልሳለህ፤
ቡቃዎችንም ትባርካለህ።
፲፭ ለዘመኑ በጎነትህን ታጉናጽፈዋለህ፤
ሠረገላህም በረከትን ተሞልቶ
ይፈሰሳል።
፲፬ ምድረ በዳው ሣር እጅግ ለመለመ፤
ከራሽቶችም ደስታን ተጉናጸፋ።
፲፭ ሕዳዎች መንጋ በመንጋ ሆኑ፤
ሸለቆችም በእህል ተሸፈኑ፤
እልል ይላሉ፤ ይዘምራሉም።

መዝሙር 66

የኅብረት ምስጋና

ለመዘምራን አለቃ፡ ማኅሌት፡ መዝሙር

፲ ምድር ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል ይበል፤
፲ ለሰሙ ክብር ዘምሩ፤
ውዳሴውንም አድምቁ
እግዚአብሔርን እንዲህ በሉት፤ ሥራህ
እንዴት ግሩም ነው!
ጠላቶችህ ከንይህ ታላቅነት
የተነሣ፤
በፊትህ ይርዳሉ።
፯ ምድር ሁሉ ይሰግድልሃል፤
በገማሬ ያመሰግኑሃል፤
ለሰምህም ይዘምራሉ።

ሴላ

65+5 ዘፋ4+34፤
መዝ18+46፤
45+4፤ 48+10፤
68+19፤ 85+4፤
106+22፤
107+23፤
ኢፋ64+3
65+6 መዝ18+1፤
93+1፤ ኢፋ51+9፤
ኢፋ4+13
65+7 ዘፋ32+41፤
መዝ2+1፤ 74+23፤
89+9፤ 93+3-4፤
107+29፤
139+20፤
ኢፋ17፤12-13፤
ግቴ8+26
65+8
መዝ100+2፤
107+22፤ 126+2፤
ኢፋ24+16፤ 52+9
65+9 ዘፋ27+28፤
ዘሌ26+4፤
ዘፋ32+14፤
መዝ68+9-10፤
104+14+24
65+10 ዘፋ32+2፤
24መ+121፤
ኢፋ36+28፤
ሐሥ14+17
65+11 ዘፋ28+12፤
ኢፋ36+28፤
መዝ104+28፤
147+14፤
ሉቃ6+38፤
ዮሐ10+10
65+12
ኢፋ28+26፤
መዝ98+8፤
ኢል2+22
65+13
መዝ72+16፤
98+8፤ 144+13፤
ኢፋ14+8፤
30+23፤ 44+23፤
49+13፤ 55+12፤
ዘፋ8+12
66+1 መዝ81+1፤
84+8፤ 95+1፤
98+4፤ 100+1
66+2 መዝ79+9፤
86+9፤
ኢፋ42+8፤12፤
43+21
66+3 ዘፋ7+21፤
10+21፤
24መ+22፤45፤
መዝ65+5፤
106+22፤ 111+6፤
145+6
66+4 መዝ7+17፤
22+27፤ 67+3

ኑና፤ እግዚአብሔር ያደረገውን እዩ
በሰዎች መካከል ሥራው አስፈሪ
ነው!

፩ ባሕሩን የብስ አደረገው፤
ወንዙን በእግሮቹ ተሻገሩ፤
ኑ፤ በእርሱ ደስ ይበልን።
፪ ንብረሱ ለዘላለም ይገዛል፤
ዐይኖቹ ሕዝቦችን ይመለከታሉ፤
እንግዲህ ዐመፀኞች ቀና ቀና
አይበሉ።

ሴላ

፫ ሕዝቦች ሆይ፤ እምባካችንን ባርኩ፤
የምስጋናውንም ድምፅ አሰመ።

፬ እኛን በሕይወት የሚያናረን፤
እግራችንንም ከመንሸራተት
የሚጠብቅ እርሱ ነው።

፭ እምባካ ሆይ፤ እንተ ፈተንሽን፤
እንደ ብርም አነጠርሽን።

፮ ወደ ወጥመድ አገባሽን፤
በጀርባችንም ሽክም ጫንህብን።

፯ ሰዎች በራሳችን ላይ እንዲፈነጩ
አደረግህ፤

በእሳትና በውሃ መካከል አለፍን፤
የኋላ ኋላ ግን ወደ በረከት
አመጣሽን።

፱ ምረቃጠል መሥዋዕት ይገራ ወደ
መቅደስህ እገባለሁ፤

ሰ እስራቴንም ለእንተ እፈጽማለሁ፤
፲ በመከራ ጊዜ ከአፈ የወጣ፤
በከንፈራም የተናገርሁት ሰእለት
ነው።

፫ ፍሪዳዎችን የሚቃጠል መሥዋዕት
አድርጌ፤

አውራ በጎችንም የሚጠስ ቊርባን
አድርጌ አቀርብልሃለሁ፤

ከርማዎችንና ፍየሎችንም
እሠዋልሁ።

ሴላ

፭ እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሁሉ፤ ኑና ስሙ፤
ለነፍሴ ያደረገላትን ልንገራችሁ።

፮ በአፈ ወደ እርሱ ጮኹሁ፤

66+5 ቀ3፤ መዝ106+22 66+6 ዘፋ8+1፤ ዘፋ14+22፤
ዘሌ23+40፤ 1ቆ10+1 66+7 ዘፋ3+16፤ 15+18፤
ዘሆ17+10፤ መዝ11+4፤ 112+10፤ 140+8፤ 145+13
66+8 መዝ22+23 66+9 ዘፋ32+35፤ ኢፋ12+5፤
መዝ30+3 66+10 ዘፋ15+25፤ ኢፋ6+29፤ 28+1፤
መዝ12+6 66+11 ዘፋ3፤17፤ ዘፋ1+14፤ መዝ38+4፤
142+7፤ 146+7፤ ኢፋ10+27፤ 42+7+22፤ 61+1 66+12
መዝ18+19፤ ኢፋ51+23 66+13 መዝ22+25፤ 50+14፤
51+19፤ 116+14፤ መዝ5+4፤ ዮና2+9 66+15 ዘሌ16+5፤
መዝ51+19 66+16 መዝ34+11፤ 71+15+24
66+19 ወይም ኋላንተም ለዚህ ነው ምድርን
ያዘጋጅሃትቃ

(ከዕብ 10+36-39 ጋር ያገጽጽ)፤ በመናቅ እግዚአብሔር
ጋር ማድረግ ያለብንን ቅርበት እንደ ቀላል ነገር
መገመታችን ነው።
66+5 ኑና እግዚአብሔር ያደረገውን እዩ፤
የአማኝ ማኅበረሰብ እግዚአብሔርን እንዲያከብሩና ለሌ
ሎችም፤ “ኑና፤ እግዚአብሔር ያደረገውን እዩ” ይሉ
ዘንድ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በእነርሱ ዘንድ መገለጥ
ይኖርበታል (በገጽ 1800 ላይ፤ “ለአማኞች የሚሰጡ
መንፈሳዊ ስጦታዎች” በሚል ርእስ የቀረበውን

የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። የእግዚአብሔር ንይል
በሕዝቡ ዘንድ ሙሉ በሙሉ ሲታይ የክርስቶስ ወንጌል
እውነት ንይል፤ የቱን ያህል እንደ ሆነ የሚገልጥ ሌላ
አማራጭ ከቶ የለም (በገጽ 1527 ላይ፤ “አማኞች
የሚከተሏቸው መንፈሳዊ ምልክቶች” በሚል ርእስ
የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። እግዚአብሔር
ዘወትር እንደሚንከባከበን በመግለጽ (ቀ. 16)፤ ለሌ
ሎች የግል ምስክርነታችንን መስጠት አለብን አለብን።

በአንደበቱም አመሰግንሁት።
 18 ገጠአትን በልቤ አስተናግጄ ቢሆን ኖር፤
 19 ገታ ባልሰማኝ ነበር።
 20 አሁን ግን ከዝህብኬ በእርግጥ ሰምቶኛል፤
 21 ጸሎቴንም አድምጠአል።
 22 ጸሎቴን ያልናቀ፤
 23 ምሕረቱንም ከእኔ ያሳራቀ፤
 24 ከዝህብኬ ምስጋና ይድረሰው።

መዝሙር 67

የመከር ጊዜ መዝሙር

ለመዘምራን አለቃ፡ በበገናዎች የሚዘመር፡
 የዳዊት መዝሙር፡ ማኅሊት

1 ከዝህብኬ ይማረን፤ ይባርከን፤
 2 ፊቱንም በላዎችን ያብራ፤ ሴላ
 3 መንገድህ በምድር ላይ፤
 4 ማዳንህም በሕዝቦች ሁሉ መካከል ይታወቅ ዘንድ።
 5 ከዝህብኬ ሆይ፤ ሰዎች ያመሰግኑህ፤ ሰዎች ሁሉ ምስጋና ያቅርቡልህ።
 6 ላሕዝቦች በቅን ስለምትፈርድላቸው፤ ሰዎችንም በምድር ላይ ስለምትመራ፤
 7 ሕዝቦች ደስ ይበላቸው፤ በእልልታም ይዘምሩ። ሴላ
 8 ከዝህብኬ ሆይ፤ ሰዎች ያመሰግኑህ፤ ሰዎች ሁሉ ምስጋና ያቅርቡልህ።
 9 ምድር ፍሬዋን ሰጠች፤ ከዝህብኬ ከሞከሮችም ይባርክናል።
 10 ከዝህብኬ ይባርክናል፤

66+18 ዘፋ1+45፤
 14፡፡8+18፤
 ያዕ4+3
 66+19 መዝ18+6
 66+20
 መዝ22+24
 67+1
 ዘፋ6+24-26
 67+2 መዝ98+2፤
 አ440+5፤
 52+10፤ 62+1+2፤
 ሐሥ10+35፤
 ቲቶ2+11
 67+3 ቀ5
 67+4 መዝ9+4፤
 68+32፤ 96+10-
 13፤ 100+1-2
 67+6 ዘፋ8+22፤
 12+2፤ ዘሌ26+4፤
 መዝ85+12፤
 አ455+10፤
 ሕዝ34+27፤
 ዘዘ8+12
 67+7 መዝ2+8፤
 33+8

68+1 ዘፋ10+35፤
 መዝ12+5፤
 18+14፤ 89+10፤
 92+9፤ 132+8፤
 144+6፤
 አ417+13፤
 21+15፤ 33+3
 68+2 ዘፋ10+35፤
 መዝ9+3፤ 22+14፤
 37+20፤ 80+16
 68+3 መዝ64+10፤
 97+12
 68+4 ቀ33፤
 ዘፋ6+3፤ 20+21፤
 ዘፋ33+26፤

የምድርም ዳርቻዎች ሁሉ እርሱን ይፈሩታል።

መዝሙር 68

ብሔራዊ የድል መዝሙር

ለመዘምራን አለቃ፡ የዳዊት መዝሙር፡ ማኅሊት

1 ከዝህብኬ ይነሣ፤ ጠላቶቼ ይበተኑ፤
 2 የሚጠሉትም ከፊቱ ይሸሹ።

2 ጠስ እንደሚበንን፤
 እንዲሁ አብንናቸው።

3 ሰም በእሳት ፊት እንደሚቀልጥ፤
 ክፉዎችም እንዲሁ ከከዝህብኬ ፊት ይጥፉ።

4 ዳድቃን ግን ደስ ይበላቸው፤

5 ከዝህብኬ ፊት ሐሣት ያድርጉ፤
 ደስታንና ፍሰሳን የተሞሉ ይሁኑ።

6 ከዝህብኬ ዘምሩ፤ ለሰውም ተቀኙ፤
 በደመናት ላይ የሚሄደውን ከፍ አድርጉት፤

7 ስሙ እንዝላብሔር በተባለው ፊት፤
 እጅግ ደስ ይበላቸዋል።

8 ከዝህብኬ በተቀደሰ ማደሪያው፤
 ለድኻ አደጉ አባት፤ ለባልቲቲቱም ተሟጋች ነው።

9 ከዝህብኬ ብቸኞችን በሴተ ስብ መካከል

68+4 24፡፡22+50፤ መዝ7+17፤ 30+4፤ 66+2፤ 83+18፤
 96+2፤ 100+4፤ 135+3 68+5 ዘፋ22+22፤ ዘፋ10+18፤
 26+15፤ መዝ10+14፤ አር25+30 68+6 መዝ25+16፤
 79+11፤ 102+20፤ 113+9፤ 146+7፤ አ435+7፤ 49+10፤
 58+11፤ 61+1፤ ሐቃ4+18
 +68+4 ይህም በምድር በዳ ለሚሄደው መንገድን አዘጋጅላት።

66+18 ገጠአትን ... አስተናግጄ ቢሆን ኖር፤
 18 ድድቅ ባልሆነ ነገር ደስታን- የሚገኙት መሻታቸውን ወደ እግዚአብሔር ሲያቀርቡ፤ የጸሎት መልስ የማግኘት ተስፋ የላቸውም። እግዚአብሔር ከገጠአት እንድንላይ ይፈልጋል። አባት ለልጁ እሺ እንደሚል ሁሉ እርሱ እሺ ለሊን የሚችለው ከገጠአት ስንርቅ ብቻ ነው (2ቆሮ 6+14-18 ይመ፤ ያዕ4+3 እና ማብ ይመ፤ 1ዮሐ 3+22 እና ማብ ይመ፤ በገጽ 528 ላይ፤ “መልስ የሚገኝ ጸሎት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ።)
 67+1-2 እግዚአብሔር ... ይባርከን ...
 መንገድህ ... ይታወቅ ዘንድ፤ ይህ መዝሙር እግዚአብሔር አብርሃምን በጠራ ጊዜ፤ ለሕዝቡ ስላለው ዕቅድ ይናገራል (ዘፋ 12+1-3 ይመ፤ ከዘፋ 6+24 ጋር ያገጽጽ)። (1) እግዚአብሔር አብርሃምን መረጠ፤ ይኸውም በእርሱ ዘር በኩል እግዚአብሔር በዓለም ሕዝቦች እንዲታወቅ ነው። እስራኤል ጸጋውንና በረከቱን የመቃዕና በእነዚህም ሐላፊት ማድረግን ጣዖት አምላኪ ሕዝቦች እንዲያስተውሉ በማድረግ እነርሱም እንዲያወድሱት የእውነቱንና የጽድቁን መንገድ እንዲቀበሉ ዕቅድ ነበር።

(2) የጠፋት ሕዝቦች የክርስቶስን እውነትና ድነት እንዲጠሩ (ማቴ 5፤ 14-16) እግዚአብሔር እነርሱንና ቤተሰቦቻቸውን በሀልዎቱ፤ በፍቅሩ፤ በእጃቸው፤ በምረቱ፤ በድነቱ፤ በማዳን ንይሉና በመንፈስ ቅዱስ ሙሉ እንዲባርክባቸው የአዲስ ኪዳን አማኞች መጸለይ አለባቸው።

(3) ውጤታማ ለሆነ የወንጌል ስርዓትና የወንጌል ሥራ መፍትሔው የእግዚአብሔር ባርከት በሕዝቡ ላይ አብዝቶ መውረዱ ነው (ቀ፡ 2፡7)። ይህም ባርከት በአዲስ ኪዳን ላይ በእግዚአብሔር አብ ወደ ልባችን እንዲደርስ የተደረገ (ገላ 4፡6) በተስፋ የተሰጠ መንፈስ ቅዱስ ነው (ገላ 3፡14)። በዚህ በውስጣችን በሚኖረው መንፈስ ወንጌል ለሕዝቦች በመታወቁ ወደ ታለመሉት ግብ ይደርሳል (ከሐሥ 1፡8 ጋር ያገጽጽ)።
 68+1 እግዚአብሔር ይነሣ፤ ይህ መዝሙር እግዚአብሔር በሕዝቡ በእስራኤል ላይ ያለውን ገዥነትና ጥበቃ እንዲሁም በጠላቶቹ ላይ ያገኘውን ድል እያከበረ ሳለ የሚከተለውን በአሻጋሪ ሊያመለክት ይችላል፡ (1) በዘመኑ መጨረሻ ክፉዎችና ክፉ የሆነውን ነገር ክርስቶስ እንደሚያጠፋ እና (2) አማኞች ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም ሐሄት ሲያደርጉ ሳለ በክርስቶስ ድል አድራጊዎች መሆናቸውንም ያሳያል (ራእ 19-21)።

68+5 ለድኻ አደጉ አባት፤ እግዚአብሔር ለአማኝ አባት መሆኑ በብሉይና በአዲስ ኪዳን ላይ አጽንዖት ተሰጥቶታል። እግዚአብሔር ከሕዝቡ መካከል ደካሞችን ያልተሳካላቸውን በደል የደረሰባቸውንና ብቸኞች የሆኑትን መርዳት ደስ ይለዋል። በዚህ ምድር ሲኖሩ ብቸኝነት ተሰምቶዎት ከሆነ፤ በተለየ ጥበቃውና እንክብካቤ ውጭ እንዲደገምት እግዚአብሔርን መጠየቅ አለብዎት (ሐቃ 7+13 እና ማብ ይመ።)።